

Græsk Læsebog

for Begyndere.

En forkortet Omarbejdelse af S. N. J. BLOCH's
Græske Læsebog

af

W. A. Bloch.

B. M. H.

Haderslev.

T. A. Möller's Forlag.

Godske Nielsen's Officin.

—
1856.

Forord.

Denne Læsebog er, som Titelen angiver, en forkortet Omarbejdelse af den i Aaret 1823 udgivne, nu udsolgte Græske Læsebog for Undervisningens to første Aar ved Dr. S. N. J. Bloch. Forkortelsen af Stoffet angaaer den hele Bog og er en Følge af, at der nu i vore Skoler er tildelt Indøvelsen af de græske Elementer, forinden der gaaes over til Forfatterne selv, en kortere Tid, end det var Tilfældet, da hin Læsebog udkom; Omarbejdelsen angaaer især første Afsnit indtil Fablerne, i hvilket en med Grammatiken mere overensstemmende Følgeorden af Læsebogens Exempler er nødvendig.

Fra de andre græske Læsebøger, som for Tiden bruges i Skolerne, afviger denne i flere Henseender. For det første findes her ikke danske Exempler til

Oversættelse paa Græsk. Omend enkelte Dele af den græske Grammatik, navnlig Accentlæren ikke let vil kunne indøves grundigen uden skriftlige Øvelser, kan jeg dog, i Betragtning af Formaalet for Græsk-Undervisningen og det Punkt, hvortil denne overhovedet drives i Skolen, ikke bifalde en Fremgangsmaade, hvorved græske Stile gennemgaaende sideordnes Oversættelsen fra Græsk paa Dansk. Nærmere at gaae ind paa at begrunde denne min Mening, som forøvrigt støtter sig til den Erfaring, jeg troer at have vundet ved fleraarig Undervisning af Begynderclassen i Græsk, vilde her være for vidtløftigt. At give en Samling danske Exempler blot til mundtlig Oversættelse paa Græsk er overflødig, da det samme kan opnaaes ved at omforme de givne græske Exempler. — Dernæst har jeg i Anordningen af de til den regelmæssige Formlære henhørende Exempler ikke fulgt nogen bestemt Grammatiks Orden, men kun søgt bestandig at gaae fra det lettere over til det vanskeligere; se f. Ex. 3die Decl. Talordene have intet særegt Afsnit faaet, fordi deres Bøjning ingen Vanskeligheder frembyder, og de simpelt kunne læres efter Grammatiken, som en Samling af sammenhørende Gloser. I Afsnittet om de regelmæssige Verba har jeg ikke skyet at medtage enkelte uregelmæssige i

de Tider, hvori deres Dannelse er regelmæssig, naar de henhørte til de allerhyppigst forekommende og neppe syntes at kunne undværes, uden at man blev altfor bundet i Valget af Exempler (saasom ἔχω, φεύγω, λέγω). Ved Slutningen af samme Afsnit findes et eget Stykke til Indøvelsen af andet Aorist, hvilken Tidsform paa Grund af dens hyppige Brug vel kan fortjene en særegen Opmærksomhed, forinden Læsningen af sammenhængende Stykker begynder.

I de to sidste Afsnit, Fabler og Anecdoter, og det mythologiske Afrids haaber jeg at have givet et passende Mellemlid mellem løse Exempler og Forfatterne. Enhver, der har vovet umiddelbart efter de løse Exempler at gaae over til at læse Xenophon, vil vist have følt det nødvendige i at have et i Sproget lettere og i Indhold passende, ikke altfor kort Overgangsstykke, da intet er pinligere end saa at sige at skulle stave sig igjennem en Forfatter, som selv hvor behørig Forkundskaber ere tilstæde, dog frembyder Punkter nok, som ere grundig Omtale værd.

I det Haab at Læsebogen i det hele saavel som dens Afvigelser fra den nu almindelige Undervisningsmaade maae findes hensigtsmæssige, overgiver jeg mit Arbejde til Skolemænds velvillige Opmærksomhed.

Endelig aflægger jeg min højtagede Rector, Herr Professor Thrige min Tak for den velvillige Hjælp, han har ydet mig ved Correcturen, og for de under samme meddelte Forbedringer.

Haderslev, i April 1856.

W. Bloch.

Græsk Læsebog

for Begyndere.

Substantivernes og Adjectivernes Bøjning.

Artikelen. Verbet εἰμί.

I.

1. Ῥώμη ψυχῆς σωφροσύνη. — Ἡ μωρία μάλιστα ἀδελφὴ τῆς πονηρίας ἐστίν. — Ἡ μὲν κακία ἀναρμοστία, ἡ δὲ ἀρετὴ ἀρμονία ἐστίν. — Ἡ παιδεία ἐν μὲν ταῖς εὐτυχίαις βοήθειά ἐστιν, ἐν δὲ ταῖς ἀτυχίαις καταφυγή.

2. Ἡ θεοσέβειά ἐστιν ἀρχὴ τῆς σοφίας. — Ἐν Θήβαις ἦν ἡ βουλή ἐν τῇ στοᾷ τῆς ἀγορᾶς. — Αἱ Μοῦσαι θεαὶ ἦσαν τῆς ἀοιδῆς καὶ τῆς χορείας. — Ἡ μὲν παιδεία πηγὴ τῆς σοφίας, ἡ δὲ ἀνδρεία ρίζα τῆς δόξης ἐστίν.

3. Πυθαγόρας Φερεκύδου ἦν ὁμιλητής. — Εὐριπίδης ἦν μαθητὴς Ἀναξαγόρου. — Γοργίας καὶ Πρωταγόρας σοφισταὶ ἦσαν. — Ὁ Ἐφιάλτης ἦν προδότης τοῦ Λεωνίδου καὶ τῶν Σπαρτιατῶν τῶν ἐν Θερμοπύλαις.

II.

1. Ὁ χάματός ἐστι θησαυρὸς ἀνθρώποις. — Οἱ συγχορευταὶ τοῦ Διονύσου Σάτυροι ἦσαν καὶ Σιληνοί. — Ὁ λόγος τῆς ψυχῆς εἰδωλὸν ἐστίν. — Ἡ Αἴγυπτος δῶρόν ἐστι τοῦ Νείλου. — Ὁ ὕπνος τῆς νόσου φάρμακόν ἐστιν.

2. Αἱ ἐλαῖαι τῆς Ἀθηνᾶς ἱεραὶ ἦσαν. — Ἡ δραχμὴ ἀργυρᾶ ἔστιν. — Ὁ πλοῦτος θνητός, ἡ δόξα ἀθάνατος. — Ὁ Πήρασος ἵππος ἦν πτηνός. — Φίλος πιστός σκέπη κραταία. — Τυφλὸν ὁ πλοῦτος.

3. Ὅσπερ οὐχ ὁμοία πρόσωπα προσώποις, οὕτως οὐδὲ αἱ τῶν ἀνθρώπων διάνοιαι ὁμοιαί. — Ἡ μέθη μικρὰ μανία ἔστιν. — Τῷ κροκοδείλῳ μόνῳ τῶν θηρίων οὐκ ἔστι γλῶσσα. — Ὑπνος καὶ θάνατός εἰσι διδύμω ἀδελφῶ.

4. Πλοῦτός ἐστι χρυσοῦν φορτίον, ἡδονῶν ὑπηρέτης. — Κάτοπτρον τῆς μορφῆς χαλκός ἔστιν, οἶνος δὲ τοῦ νοῦ. — Τὰ τῶν παλαιῶν ὄπλα χυλκᾶ καὶ σιδηρᾶ ἦν.

5. Νεῦρα καὶ ὀστέα ἀνθρώπων φθαρτά ἔστιν, ὁ δὲ νοῦς ἀθάνατος. — Ἐν νεφῷ τοῦ θεοῦ τρίκερω καὶ τετράκερω πρόβατα ἦν. — Ἐν Κνωσῶ ἦν τὰ βασιλεία τοῦ Μίνω. — Ἦλεψ ἔστε, ὦ θεοί! — Τῇ Ἡρᾷ θρόνος ἦν χρυσοῦς.

III.

1. Τῆς Ἰταλίας οἰκήτορες πρῶτοι ἦσαν Ἀῤῥονες αὐτόχθονες. — Ἐγγὺς Ἰταλίας κειμένη ἔστιν ἡ Σικελία, νῆσος εὐδαίμων καὶ πολυάνθρωπος. — Ἡ τοῦ λιμένος εἴσοδος στενὴ τε καὶ ἐπικίνδυνος ἦν. — Οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες θεῶν εἰκόνες εἰσιν. — Μιλτιάδης πατὴρ Κίμωνος ἦν.

2. Ἡ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔστιν. — Μήτηρ ἀπάντων ἡ γῆ καὶ κοινὴ τρέφος ἔστιν. — Ὁ δειλὸς τῆς πατρίδος προδότης ἔστιν. — Ἡ φιλοχρημοσύνη μήτηρ κακότητος ἀπάσης. — Αἱ ἐλπίδες τῶν ἀνθρώπων ὄνειροι. — Ἀπαντες οἱ λέοντές εἰσιν ἄλκιμοι. —

3. Ἐκτωρ ἦν παῖς Πριάμου καὶ Ἐκάβης. — Οἱ πέρδικες ἐν τῇ Ἀττικῇ εἴφωνοι. — Πολλάκις τὰ παθήματα τοῖς ἀνθρώποις μαθήματα. — Πιθήκου ὄργην καὶ κόλακος ἀπειλὴν ἐν ἴσῳ θετέον ἔστιν. — Ἡφαιστος τῷ πόδε χλωδὸς ἦν. — Οἱ δελφῖνες πάνυ φιλόανθρωποι εἰσιν. — Αἱ ἀσπίδες τῶν Ἑλλήνων μικραὶ ἦσαν.

4. Φρέατα μὲν ἐν ταῖς Ἀθήναις ἔσσι πολλά, πηγὴ δὲ μόνη. — Μεταμέλεια ἐπ' αἰσχροῖς πράγμασι βίου σωτηρία. — Κρατῆρες γάλακτος καὶ μέλιτος δῶρον ἦν Ἑλλήνων ταῖς Νύμφαις. — Ἐν Ἐρυκί τῆς Σικελίας Ἀφροδίτης νεῶς ἔστιν.

5. Πᾶσι τοῖς μέροσι, ἀνδράσι γυναιξί τε, παισὶ καὶ γέρουσι, πένησι καὶ βασιλεῦσι θάνατός ἐστιν ἐπικείμενος. — Ἡ μάχη ἡ ἐν Σαλαμῖνι ἔνδοξός ἐστιν. — Ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων. — Ἐν Μαραθῶνι δεινὴ μάχη ἦν καὶ δοράτων καὶ μαχαϊρῶν.

IV.

1. Ἡ ὑδραυλὶς Κτησιβίου ἔστιν εὕρημα, Ἀλεξανδρέως, κουρέως τὴν τέχνην. — Πατρὸς ἐπιτίμησις ἡδὴ φάρμακον. — Ἀρετῆς βέβαιαι εἰσιν αἱ κτήσεις μόναι. — Σώματος ἰσχὸς ἄνευ φρονήσεως κενή. — Βραχὺς ὁ βίος, ἡ δὲ τέχνη μακρά. — Βασίλεις τῶν Ἀχαιῶν οἱ ἀριστεῖς ἐν τῷ ἐπὶ Τροίαν πολέμῳ ἦσαν Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος, Ἀτρείως υἱῶ, Ἀχιλλεὺς ὁ Πηλεΐδης, Ἄϊας ὁ Τελαμώνιος, Διομήδης ὁ Τυδείδης, Ὀδυσσεὺς ὁ Λαερτιάδης καὶ ἄλλοι. — Βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς. — Πολλοὶ βρώσεως καὶ πόσεως ἐταῖροί εἰσιν.

2. Φίλοι οὐ πάντες οἱ συγγενεῖς. — Οἱ φιλομεμφεῖς εἰς φιλίαν οὐκ εὐφυνεῖς. — Ὁ Χάλος ποταμὸς πλήρης ἦν ἰχθύων μεγάλων καὶ πραέων. — Ἡ γῆ σφαιροειδὴς ἔστιν. — Ἐπαμεινώνδας ἦν πατρὸς ἀφανοῦς. — Οἱ γονεῖς Ἡρακλέους ἦσαν Ἀμφιτρύων καὶ Ἀλκμήνη. — Τῶν μὲν Περσῶν ἡ διαίτα εὐτελής ἦν, τῶν δὲ Μήδων ἀσελγής. — Θάνατός ἐστι λύσις καὶ χωρισμὸς φυγῆς ἀπὸ σώματος. — Ἐν τῇ Συρίᾳ αἱ οὐραὶ τῶν προβάτων εἰσὶ τὸ πλάτος πήχεως.

3. Πελλίας ἦν υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Τυροῦς. — Βραχεΐα ἡ ἀνθρώπου ὤρα, ὡς τοῦ ἀνθους πρῶτ' ἀγλαοῦ, ὀφ' ἐξ η-
ροῦ. — Σώματος κάλλος ἀνευ νοῦ ζωῶδες. — Οὐκ ἀ-
φαλὲς πᾶν ὕψος ἐν θνητῷ γένει. — Ἐπὶ πᾶσιν ἀνθρώ-
ποις οἱ ἀοιδοὶ τιμῆς ἔμποροί εἰσι καὶ αἰδοῦς. — Λιμὸς
μέγιστον ἄλλος ἀνθρώποις ἐστίν. — Ἦθους βάσανός ἐστιν
ἀνθρώποις ὁ χρόνος. — Ὁ Παρνασσὸς μέγα καὶ σύσκιον
ἄρος ἐστίν.

4. Ἐν Βοιωτίᾳ δύο ἔστιν ἐπίσημα ἄρη, Ἐλικὸν καὶ
Κιθαϊρῶν. — Τὸ τῶν βοῶν γένος τοῖς ἀνθρώποις μάλι-
στα λυσιτελές ἐστιν. — Χαλεπὸν τὸ γῆρας ἐστὶν ἀνθρώποις
βάρος. — Ἐν τῷ Νείλω παντοῖα γένη ἰχθύων ἐστίν. —
Τοῖς ἀνθρώποις πολὺς μόχθος ἐν τῷ βίῳ, πολλὴ λύπη,
πολὺ ἄλλος. — Ὁ θάνατος τῶν ἐν γῆρᾳ κακῶν φάρμα-
κὸν ἐστίν.

5. Δόξα καὶ πλοῦτος ἀνευ συνέσεως οὐκ ἀσφαλῆ
κτήματα. — Ἠδέα ἐστὶ τὰ τοῦ Ἀνακρέοντος Τητίου μέλη.
— Ἀνάχαρις γένει ἦν Σκύθης. — Γλυκεῖα ἐστὶν ἡ κο-
λάκων φωνή. — Οἱ Ἀθηναῖοι ταῖς ναυσὶ κράτιστοι ἦσαν.
— Ἡ μὲν τῶν χρηστῶν ἡμιλία ἄσκησις τῆς ἀρετῆς, ἡ δὲ
τῶν πονηρῶν κατάλυσις.

6. Τὰ κρέα τῶν ἀγρίων ὄνων ἐστὶ παραπλήσια τοῖς
ἐλαφεῖσι. — Τοῦ γῆρως ἀκμὴ ἐστὶν ἡ σωφροσύνη. —
Ἀπλὰ ἐστὶ τὰ τῆς ἀληθείας ἔπη. — Τριήρει ἐστὶν εἰς
Ἡράκλειαν ἐκ Βυζαντίου ἡμέρας μακρᾶς πλοῦς. — Ἀθη-
ναῖοι καὶ ἕξω τῆς πόλεως ἐν τοῖς δήμοις καὶ κατὰ τὰς
ὁδοὺς θεῶν ἐστὶν ἱερά καὶ ἡρώων καὶ ἄλλων τάφοι. —
— Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις ἦσαν παῖδες Ἀθητῶς.

V.

1. Πολλοὶ κρατῆρι φίλοι εἰσὶν ἐταῖροι, ἐν δὲ σπου-
δαίῳ πράγματι παυρότεροι. — Ὁ μέλας οἶνός ἐστι θρεπ-

τικώτατος, ὁ δὲ λευκὸς λεπτότατος. — Κλεινότερον ἦν ἐν
Ὀλυμπίᾳ Διδὸς ἄγαλμα, Φειδίου ἔργον.

2. Πόλεμος ἐνδοξὸς εἰρήνης αἰσχυρᾶς αἰρετώτερος.
— Χρησμός Ἀπόλλωνος „Σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος
Εὐριπίδης, ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτατος.” —
Σοφία πλοῦτος τιμωτέρα.

3. Δόξα ἀσθενῆς ἄγκυρα, πλοῦτος ἔτι ἀσθενεστέρα.
— Φιλίας δικαίας κτῆσις ἀσφαλεστάτη. — Οἱ Αἰθίοπες
μελάντεροι εἰσι τῶν ἄλλων ἐν Λιβύῃ ἐθνῶν.

4. Σωφροσύνη παντὸς κέρδους τιμωτέρα. — Ἡ
Βακτριανὴ χώρα εὐδαιμονεστάτη ἐστὶν καὶ εὐφορωτάτη.
— Οἱ παῖδες τῶν Λακεδαιμονίων αἰδημονεστάτοι ἦσαν.
— Οἱ Ἀθηναῖοι φιλοτιμώτατοι πάντων καὶ φιλοφρονεστάτοι
ἦσαν. — Παρὰ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν ἦν πόλις μεγάλη
καὶ εὐδαιμονεστάτη θάψακος ὀνόματι.

5. Οὐδὲν γλύκιον τῆς πατρίδος ἐστίν. — Οὐκ ἔστιν
οὐδὲν μητρὸς ἡδίων τέκνοις. — Βουλῆς οὐδὲν ἔστιν ἔχθιον
κατῆς. — Ὁ Ἀγχιλαὸς τάχιστος ἀνθρώπων ἦν.

6. Πάντων μέτρον ἄριστον. — Ὑγιεία βελτίων παν-
τὸς χρυσοῦ. — Οἶνος θνητοῖς παρὰ θεῶν δῶρον ἄριστον,
πυθόμενος κατὰ μέτρον, ὑπὲρ δὲ μέτρον χείρων. — Κρείσ-
σων οἰκτιρμού φθόνος. — Πλεονεξία μέγιστον ἀνθρώποις
κακόν.

7. Ἀμαρτίας αἰτία ἡ ἀμαθία τοῦ κρείσσονος. —
Ὅπλον μέγιστόν ἐστιν ἡ ἀρετὴ βροτοῖς. — Κάλλιστον τὸ
δικαιώτατον. — Αἱ θήλειαι ἐλέφαντές εἰσιν ἐλάττονες τῶν
ἀρρένων. — Ἡ πατὴρ φίλτατον βροτοῖς.

8. Τὸ κενὸν ἐν τῷ βίῳ πλείον ἐστὶ τοῦ συμφέρον-
τος. — Ἐν τοῖς ἐλέφασιν οἱ ἄρρενες πολὺ ἀμείνους εἰσιν.
— Τὰ κέρατα τοῦ ἐλάφου πολὺ μείζω ἐστὶν ἢ τὰ τοῦ
δόρκου.

Pronomina. Verba pura.

I.

1. Οὐδὲν οὕτως ἡμέτερόν ἐστιν, ὡς ἡμεῖς ἡμῖν αὐτοῖς. — Ἐστὶν ὁ φίλος ἕτερος ἐγώ. — Σὺ μὲν ἐμοὶ φίλος εἶ, ἐκεῖνος δὲ ἐχθρός. — Σφῶν βελτίων ἢ νῶν τύχη.

2. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἰσὶν ἑαυτοῖς πολέμιοι. — Ὁ λέων καὶ ὁ θῶς πολέμιοι ἀλλήλοις εἰσίν. — Ἐφῶδιον ἀπὸ νεότητος εἰς γῆρας ἔστω σοὶ ἡ σοφία: βεβαιότερον γὰρ τοῦτο τῶν ἄλλων κτημάτων. — Πάντων τέλος ἐστὶν ὁ θάνατος, ἀλλ' οὐ πάντων ὁ αὐτός. — Τυραννὶς χρῆμα σφαλερόν, πολλοὶ αὐτῆς ἐρασταί. — Ἡ μάχη τῶν μελιττῶν ἐστὶ πρὸς αὐτὰς καὶ πρὸς τοὺς σφήκας. — Ἄρετή καθ' ἑαυτὴν ἐστὶ καλή. — Ψυχῆς τῆς σαυτοῦ μὴ ἴσθι ἀμελής.

3. Ὅδε ὁ ἀνὴρ ἐμοὶ ξένος ἐστίν. — Φιλῆδονον καὶ φιλόθεον τὸν αὐτὸν εἶναι, ἀδύνατον, ὁ γὰρ φιλήδονος καὶ φιλοχρήματος ἐστίν ὁ δὲ φιλοχρήματος ἐξ ἀνάγκης ἄδικος ὁ δὲ ἄδικος, εἰς μὲν τὸν θεὸν ἀνόσιος, εἰς δὲ ἀνθρώπους παράνομος. — Τίνι φίλοι πλουσιώτεροί εἰσιν ἢ τῶν Περσῶν βασιλεῖ; — Τί ποτὲ ἐστὶ τὸ φιλοκερδὲς καὶ τίνες οἱ φιλοκερδεῖς; — Τίνι φύλῳ ἄλλῳ ἢ τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶν ἐπιστήμη θεῶν; — Τόπος τις ὑπὸ τῇ γῆ πάνυ βαθύς ἐστιν ὁ Τάρταρος.

4. Εἷς ἐστὶ θεός, ἐξ οὗ τὰ πάντα. — Ὁ μῶροι, οἷς πῦρ, ἀήρ, ὕδωρ καὶ γαῖα θεοὶ ἦσαν. — Ἐένος ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ γῆς ταχὺ οὐκ ἔσεται οὐδὲ ὁ τόπος αὐτοῦ ὡς ναῦς ἐπὶ κυμάτων, ἥς οὐκ ἐστὶν ἵχνος ἐν θαλάσῃ, ὡς ὄρνις ὑπὸ νεφῶν, ἥς οὐκ ἐστὶ σῆμα ἐν ἀέρι. — Ὅτῳ μηδεὶς ἐστὶ χρηστός φίλος, δειλός. — Ὅτῳ πολὺς πλοῦτος, τούτῳ πολλοὶ φίλοι.

5. Οὗτος ἄριστός ἐστιν οἶκος, ἐν ᾧ τοιοῦτός ἐστιν ὁ δεσπότης δι' αὐτόν, οἷος ἔξω διὰ τὸν νόμον. — Ὅσα πάθη τῆς ψυχῆς, τοσοῦτοι οἱ ὤμοι δεσπότηται. — Μὴ ἴσθι φρόνιμος παρὰ σεαυτῷ. — Φίλοις ἀτυχοῦσιν ὁ αὐτός ἴσθι. — Κορῶναι ἀλλήλαις εἰσὶ πιστόταται. — Οἶον τὸ ἦθος ἐκάστου, τοῖος ὁ βίος.

II.

1. Ἡ ψυχὴ βασιλεύει ἐν ἡμῖν. — Ἐγὼ δουλεύω, σὺ ἐλεύθερος εἶ. — Οἱ Κέλται οὐδέποτε κλείουσι τὰς τῶν οἰκιῶν θύρας. — Ὁ ἀετὸς θηρεύει νεβροὺς καὶ λαγῶς. — Ὁ Σίσυφος ἐν ἄδου πέτρον τῇ κεφαλῇ καὶ ταῖς χερσὶ κυλῖει.

2. Τίνες εἰσὶν ἄγκυραι δυναταί; φρόνησις, μεγαλοψυχία, ἀνδρεία: ταύτας γὰρ οὐδεὶς χειμῶν σαλεύει. — Τί φύλον ἄλλο ἢ οἱ ἄνθρωποι θεοὺς θεραπεύει; — Ἐν Κελαιναῖς Κύρω βασιλεια ἦν καὶ παράδεισος μέγας ἀγρίων θηρίων πλήρης, ἃ ἐκεῖνος ἐθήρευεν ἀπὸ ἵππου. — Ἀσκλήπιος καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ ἡπίους φαρμάκοις ἐθεράπευον τοὺς ἀβρώστους. — Οἱ μὲν Ἀθηναῖοι καθ' ἐνιαυτὸν ἐννέα ἄρχοντας, οἱ δὲ Ῥωμαῖοι δύο ὑπάτους ἀνηγρόρευον.

3. Τὸν Κύρον οἱ Πέρσαι πατέρα προσηγόρευον. — Οἱ Φοίνικες τῷ Ἡρακλεῖ ὄρυγας ἔδουον. — Ἦν πιστεύῃ τις θεοὺς ἐπισκοπεῦειν πάντα, οὔτε λάθρα οὔτε φανερώς πταίσει. — Γύπες τὴν καρδίαν Τιτυοῦ ἐν Ἄιδου κατήσθιον. — Κοινὸς ἰατρός σε θεραπεύσει, χρόνος. — Θεὸς μόνος τὴν ἡμετέραν ἀπορίαν λύσει. — Ἐπεὶ Δαρεῖος ὑπώπτευε τελευτὴν τοῦ βίου, τὸ παῖδε ἀμφοτέρω, Ἀρταξέρξης καὶ Κύρος, παρήσαν αὐτῷ.

4. Αἴας καὶ Ἀχιλλεύς ἐν ταῖς αὐτῶν πόλεσιν ἐπρώτευσαν. — Ὁ Ζεὺς τὴν Ἀθηνῶν ἔφυσεν ἐκ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς. — Αἱ δμῶαι αὐτὸν ἔχρισαν καὶ ἔλουσαν. — Ἀμασις ἐβασίλευσεν Αἰγύπτου.

5. Οἱ ποιηταὶ τὴν τῶν Ἀθηναίων ἀρετὴν εἰς πάντας ἐν μουσικῇ μεμνηύκασιν. — Ὁ Σοφοκλῆς μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν περὶ τὸ τροπαῖον γυμνὸς ἐχόρευσεν. — Ὅταν ἐκ πλεονεξίας καὶ πονηρίας τις ἰσχύσῃ, ἡ πρώτη πρόφασις ἢ μικρὸν πταῖσμα ἅπαντα διέλυσεν. — Ἀταλάντη ἐπεφύκει ἀκίστη τοῦς πόδας. — Οὐκ ἀκήκοας, ὡς οἱ τέττιγες τὸ παλαιὸν ἄνθρωποι ἦσαν;

6. Οἱ Κούρητες ἔνοπλοι ἐν τῷ τῆς Δίκτης ἄνθρωποι τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέκρουον, ἵνα μὴ Κρόνος τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς ἀκούσῃ. — Τίνι ἂν μᾶλλον ἢ τῷ νομίμῳ ἀνδρὶ πιστεύσειαν ἢ οἱ πολέμοι σπονδὰς ἢ οἱ σύμμαχοι ἡγεμονίαν; — Εἰς ἕκαστος ἐν μὲν ἂν ἐπιτήδευμα καλῶς ἐπιτηδεύοι, πολλὰ δ' οὐ. — Μὴ πιστεue τῇ τύχῃ. — Μὴ δούλευε γαστρί. — Αἰδημονέστατοι ἦσαν οἱ τῶν Λακεδαιμονίων παῖδες ἤττον γούν αὐτῶν ἂν ἀκούσαις φωνῆν ἢ τῶν λίθων. — Ἐταῖρος ἐταίρω πιστευσάτω.

7. Ἔργον ἐστὶ μακρὰν συνήθειαν ἐν βραχεῖ λύσαι χρόνον. — Δένδρον παλαιὸν μεταφυτεύειν δύσκολον. — Ὁ τοῦ Σόλωνος νόμος ἐπαίνου ἐστὶν ἄξιος, ὃς κωλύει κακῶς ἀγορεύειν τοὺς νεκρούς. — Ἡρακλῆς ἐδούλευσεν ἐν Λυδία πορφυρίδα ἐνδεδυκώς. — Ὁ Σωκράτης οὐχ ἰκέτευσε τοὺς δικαστὰς μετὰ πολλῶν δακρύων, ἀλλὰ πιστεύσας τῇ ἑαυτοῦ ἀβλαβείᾳ ἐκινδύνευσε τὸν ἕσχατον κίνδυνον. — Οὐδὲ πᾶν ἡδεῖά ἐστιν ἢ ἀλήθεια τοῖς ἀκούουσιν. — Ἦσαν παρὰ Λακεδαιμονίους πολλοὶ νόμοι κωλύοντες τῶν παιδῶν ὕβριν καὶ τρυφήν.

III.

1. Ἐθύνοντο ὑφ' Ἑλλήνων βοῶν καὶ ἀρνῶν ἐκατόμβαι. — Τὰ δένδρα θεραπεύεται τοῦ καρποῦ ἕνεκα. — Ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος ἐβουλεύετο ἐν Πυκνί. — Ἀπόλλων τῆς κιδάρας ἐδρετῆς ἀναγορεύεται. — Παρακελεύονται οἱ

πατέρες τοῖς υἱέσιν εὐσεβεῖς καὶ ἀληθινοὺς καὶ εὐπειθεῖς εἶναι. — Κύρος κινδυνεύσας βουλεύεται, ὅπως μήποτε ἔτι ἔσται ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ, ἀλλὰ βασιλεύσει ἀντ' ἐκείνου.

2. Πάντες οἱ τῶν ἀρίστων Περσῶν παῖδες ἐπὶ ταῖς βασιλέως θύραις ἐπαιδεύοντο. — Ἐὰν τὰ πρότερον μνημονεύῃς, βέλτιον καὶ περὶ τῶν ἐσομένων βουλεύσῃ. — Δίκαιόν ἐστιν ὑπὲρ τῆς πατρίδος στρατεύεσθαι. — Μὴ τὰ ἡδιόστα, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα τοῖς πολίταις συμβουλευσάμεθα. — Ἀρίστιππος οὐ πρόσθεν κατέλυσε τὸν πόλεμον τὸν πρὸς τοὺς ἀντιστασιώτας, πρὶν Κύρῳ συμβουλεύσασθαι. — Ἐπὶ τὸν Ἄρασιον Καμβύσης ὁ Κύρου ἐστρατεύσατο. — Κύρος ἐκέλευσε τοὺς Μιλησίους φυγάδας σὺν αὐτῷ στρατεύεσθαι.

3. Ἡμεῖς μὲν εὖ πεπαιδευμέθα, ὑμεῖς δὲ κακῶς. — Σωκράτης τρεῖς ἐστρατεύσατο, ἐπὶ Δήλιον καὶ εἰς Ἀμφίπολιν καὶ εἰς Ποτίδαιαν. — Οἱ Ἀμφικτύονες περὶ τῶν τε κοινῶν τῆς Ἑλλάδος πραγμάτων ἐβουλεύοντο καὶ μάλιστα τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ ἐπιμέλεια ἦν αὐτοῖς. — Πλάτων παρεκελεύετο τοῖς νέοις τρία ταῦτα ἔχειν ἐπὶ μὲν τῶν γνωμῶν σωφροσύνην, ἐπὶ δὲ τῆς γλώττης σιγήν, ἐπὶ δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αἰδῶ. — Οἱ νεώτεροι παιδευέσθωσαν τῇ τῶν πρεσβυτέρων ἐμπειρίᾳ. — Τῇ τριακοστῇ ἡμέρᾳ αἱ σπονδαὶ διελέλυντο.

4. Ἡ ἀρχὴ τῶν Μήδων ὑπὸ τῶν Περσῶν κατελύθη. — Κύρος ἐν τοῖς Περσῶν νόμοις ἐπαιδεύθη. — Ἄνευ ὁμοιοῦς οὐκ ἂν πόλις εὖ πολιτευθεῖη. — Ὀρφεὺς διεσπάσθη ὑπὸ τῶν Μαινάδων. — Οἱ πολέμοι, τῶν σπονδῶν λυθεισῶν, εἰς τὴν ἡμετέραν γῆν ἐπορεύοντο. — Οἱ Γραικοὶ ἀπὸ τοῦ Ἑλληνος προσσηγορεύθησαν Ἑλληγες. — Ἐν πολέμῳ ἀποκεκινδυνεύεται τά τε χρήματα καὶ αἱ φυγαί. — Ὁ λέων ὁ ἐν Νεμέᾳ μαστευθεὶς ἐν τῷ ἄνθρωπῳ ἑαυτοῦ ὑφ' Ἡρακλέους ἐτοξεύθη. — Πανσθέντων τῶν ὕμβρων, Δευκαλίων θύει Διὶ φυξίω.

Verba contracta.

I.

1. Γελᾷ ὁ μῶρος, κᾶν τι μὴ γέλοιον ᾗ. — Πάντα δηλοῖ ὁ χρόνος. — Ἄρης μισεῖ τοὺς κακοὺς. — Οἱ νομάδες τῶν Λιβύων οὐ ταῖς ἡμέραις, ἀλλὰ ταῖς νυξίν ἀριθμοῦσιν. — Οἱ πολύποδες ἔλλοχῶσι τοὺς ἰχθῦς. — Ἴππειον Ποσειδῶνα τιμῶσιν Ἕλληνες καὶ θύουσιν αὐτῷ ἐπ' Ἰσθμῷ.

2. Ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ εἰς ἀνὴρ, ὁ Περικλῆς, ἐξώρθου τὴν πόλιν. — Οἱ ἄνθρωποι τὸ παιδὸν ἐν ἄντροις φῶκον. — Οἱ ἄνθρωποι οὐδὲ τὸν ἀέρα τοῖς ὄρσιον εἶων ἐλεύθερον. — Τὴν Σικελίαν ταμιεῖον τῆς Ῥώμης ἐκάλουν οἱ Ῥωμαῖοι.

3. Δημήτριος ὁ πολιορκητὴς ἤρει τὰς πόλεις, κατασειῶν τὰ τεῖχη. — Ὁ ἐλέφας τὸν δράκοντα ὀρῶδει. — Ἄνθρωπος πονηρὸς δυστυχεῖ, κᾶν εὐτυχεῖ. — Ζήσεις βίον κράτιστον, ἐὰν θυμοῦ κρατῆς. — Καμβύσης τὸν Κύρον ἀπεκάλει, ὅπως τὰ ἐν Πέρσαις ἐπιχώρια ἐπιτελοῖ. — Θαρράλεως, ὃ στρατιῶται, ὀρμῶμεν ἐπὶ τοὺς πολέμους.

4. Ἀγαθοῖς ὀμίλει. — Μηδενὶ φθόνει. — Μὴ σε νικᾶτω κέρδος. — Ὁ Σαλμονεὶς ἀντιβροντῶν ἐτόλμα τῷ Διί. — Χαλεπὸν τὸ ποιεῖν, τὸ δὲ κελεῦσαι ῥᾶδιον. — Ζῆν οὐκ ἄξιον, ὅτι μὴδεὶς ἐστὶ χρηστὸς φίλος. — Παρὰ Ταρτησίοις νεωτέρῳ οὐκ ἔξεστι πρεσβυτέρου καταμαρτυρεῖν.

5. Οἱ ἐστιῶντες τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου τῶν φίλων τὰ τραγήματα περιεχρύσουν. — Διογένης ὄρων ποτε μειράκιον ἐρυθριῶν ἔλεγε· θάρρει, τοιοῦτόν ἐστι τῆς ἀρετῆς

τὸ χρῶμα. — Τοὺς Σῆρας ἱστοροῦσι μέχρι τριακοσίων ζῆν ἐτῶν καὶ τοὺς Χαλδαίους ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη. — Τὸ νικᾶν ἑαυτὸν πασῶν νικῶν ἀρίστη. — Ἡ συνθήεια κόρον γεννᾷ· οἰκοῦντες ζητοῦμεν θάλασσαν καὶ πλείοντες πάλιν περισκοποῦμεν τὸν ἀγρόν. — Οὐδεὶς ἐλεύθερος ἑαυτοῦ μὴ κρατῶν.

6. Διδύμων ἀδελφῶν εἰς ἐτελεύτησε σχολαστικὸς οὖν ἀπαντήσας τῷ ζῶντι ἠρώτα· σὺ ἐτελεύτησας ἢ ὁ ἀδελφός σου; — Θεῶρει ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ τὰς σαντοῦ πράξεις, ἵνα τὰς μὲν καλὰς ἐπικοσμήσῃς, τὰς δὲ αἰσχρὰς ἀνορθώσῃς. — Νικίας οὕτως ἦν φιλόπονος, ὥστε πολλὰ κίς ἐρωτᾶν τοὺς οἰκέτας, εἰ λέλονται καὶ ἠρίστηκεν. — Πύρρος ἐν Ἰταλίᾳ ἐπολέμησεν ἔτη δύο καὶ μῆνας τέτταρας. — Ἄνων ἐκ τῆς Λιβύης ἐπέρασε μεγάλην δύναμιν εἰς Σικελίαν, πεζῶν μυριάδας πέντε, ἵππεῖς δὲ ἑξακισχιλίους, ἐλέφαντας δὲ ἐξήκοντα. — Κόνων τῇ περὶ Κνίδον ναυμαχίᾳ νικήσας Λακεδαιμονίους, ἑκατόμβην θύσας πάντας Ἀθηναίους εἰστίασε. — Λέγουσι, τὸν Ἀναξαγόραν βεβιωκέναι ἔτη ἑβδομηκοντα, τετελευτηκέναι δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἑβδομηκοστῆς ὀγδόης Ὀλυμπιάδος. — Ἄνευ ἐγκρατείας οὐδεὶς ἂν τὸ ἑαυτοῦ σῶμα καλῶς διοικήσειε καὶ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον καλῶς οἰκονομήσειε καὶ τοὺς φίλους καὶ τὰς πόλεις ὠφελήσειε καὶ τοὺς ἐχθροὺς κρατήσειεν.

II.

1. Ὁ Διόνυσος καὶ Ἀηναῖος καλεῖται ἀπὸ τοῦ πατρῆος σταφυλᾶς ἐν ληνῷ. — Κυβερνάται διὰ σοφίας ἀγρός τε καὶ πόλις καὶ ναῦς. — Τὸ τῆς πόλεως ἦθος ὁμοιοῦται τοῖς ἄρχουσιν. — Παρ' Ἰνδοῖς ὁ τεχνίτου πηρώσας χεῖρα ἢ ὀφθαλμὸν θανάτῳ ζημιοῦται. — Ἡ μῦθια τοῖς προσθίοις ποσὶ χρῆται ὡς χερσίν.

2. Παρ' Ἀντιόχῳ τῷ μεγάλῳ ἐν τῷ δειπνῶ πρὸς ὄπλα ὠρχοῦντο οὐ μόνον οἱ βασιλέως φίλοι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς. — Τὴν σοφίαν τίς οὐκ ἂν κτῶτο νοῦν ἔχων. — Κλέαρχος Λακεδαιμόνιος φυχὰς ἐπολέμει, ἐκ Χερρόνησου ὁρμώμενος, τοῖς Θραξί τοῖς ὑπὲρ Ἑλλησπόντου οἰκοῦσι καὶ ὠφέλει τοὺς Ἕλληνας.

3. Μᾶλλον εὐλαβοῦ φόγον ἢ κίνδυνον. — Φίλους μὴ ταχὺ κτῶ. — Τὸ συμφέρον θηρῶν ἐπὶ βώμης μὴ καυχῶ. — Σιωπὴ τὸ πολὺ ἔστω ἢ λαλεῖσθαι τὰ ἀναγκαῖα καὶ δι' ὀλίγων. — Οἱ πολῖται ἐφοβοῦντο, μὴ ἢ πόλις πολιορκοῖτο. — Οἱ Ταραντῖνοι ἐβουλευόντο ποιῆσαι Πύρρον ἡγεμόνα. — Ὁ ἀδικῶν τοῦ ἀδικουμένου κακοδαιμονέστερος. — Δεῖ τοὺς νέους κοσμιότητι ἐν παντὶ ἔργῳ χρῆσθαι. — Ἐπράτευσεν ἡ Λακεδαιμῶν τῆς Ἑλλάδος, τοῖς Λυκούργου χρωμένῃ νόμοις. — Βέλτερον, ὅψ' ἑτέρου ἢ ὅψ' ἑαυτοῦ ἐπαινέσθαι.

4. Ἀλεξάνδρου ἡ σχηρὴ ἐξεπεπόνητο ποικίλματα πολυτελείων. — Οἱ ἐδεργέται τῶν ἀνθρώπων ἀθανάτων τιμῶν ἠξιώθησαν. — Ἐμπεδοκλῆς τὴν βασιλείαν παρητήσατο. — Οἱ Πυθαγορικοὶ ἔλεγον ἐνδεδεσθαι τῷ σώματι τὰς ἀνθρώπων φυγὰς τιμωρίας χάριν. — Δουρὶς ὁ Σάμιος λέγει, Πολυσπέρχοντα, τὸν Μακεδόνων στρατηγόν, εἰ μεθυσθεῖη, καίτοι πρεσβύτερον ὄντα, ἐν δειπνῶ ὀρχεῖσθαι. — Γέλων ἐν ἡμέρᾳ νικήσας τοὺς Καρχηδονίους πᾶσαν τὴν Σικελίαν ὅψ' ἑαυτὸν ἐποιήσατο. — Κῦρος Πέρσας ἐλευθερώσας καὶ τῆς ἄλλης Ἀσίας μέχρι Αἰγύπτου ἐκράτησεν. — Προμηθεὺς ἐν Κανκᾶσφ ὄρει προσηλωθεὶς πολλῶν ἐτῶν ἀριθμὸν ἐδέδετο. — Ὑπὸ τῶν ἀπειθούτων οὐκ ἂν ἀγαθὸν τι ἐν τῷ πολέμῳ τελεσθεῖη. — Οὐδὲ τὸ ζῆν περὶ πλείστου ποιητέον, ἀλλὰ τὸ καλῶς ζῆν.

Verba muta og liquida.

I.

1. Οἱ Αἰγύπτιοι ἤλιον καὶ σελήνην θεοὺς εἶναι λέγουσιν. — Κρίνει φίλους ὁ καιρὸς, ὡς χρυσὸν τὸ πῦρ. — Σταγόνες ὕδατος πέτρας κοιλινοῦσιν. — Αἴλακος τὰς κλεῖς τοῦ ἄδου φυλάττει. — Ἀπέχουσιν αἱ Πλαταιαὶ τῶν θηβῶν σταδίου ἐβδομήκοντα.

2. Σχολαστικὸς οἰκίαν πωλῶν λίθων ἀπ' αὐτῆς περιέφερε εἰς δεῖγμα. — Κλεάνδρης εἰς Ὀστρακα ἔγραφεν, ἃ ἤκουε παρὰ Ζήνωνος. — Ἡ Λερναία ὕδρα εἶχεν ἐννέα κεφαλὰς, τὰς μὲν ὀκτῶ θνητὰς, τὴν δὲ ἐννάτην ἀθάνατον.

3. Σοφία τὸν ταπεινὸν ἀνυψώσει καὶ ἐν μέσῳ μεγιστάνων καθίσει. — Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης ἐστασιαζέτην ἔτι παῖδε ὄντε. — Εἰ μὴ φυλάσσεις τὰ μικρά, ἀποβαλεῖς τὰ μείζονα. — Τίς ἄμεινον τοῦ σοφοῦ κρινεῖ τὰ δίκαια;

4. Φιλῆμων ὁ κωμικὸς ἔγραφε δράματα ἑπτὰ καὶ ἐννεμήκοντα. — Πτολεμαῖος ὁ φιλοπάτωρ κατεσκεύασεν Ὀμήρω νεῶν. — ἤκμασε Σόλων περὶ τὴν τεσσαρακοστὴν ἐκτὴν Ὀλυμπιάδα, Πλάτων δὲ περὶ ἑκατοστὴν. — Ἀρίστος τὴν θυγατέρα Δανάην μετὰ τοῦ παιδὸς Περσέως ἐν λάρνακι εἰς θάλασσαν ἔβριψεν. — Λάκωνες τὴν τῆς παλαιᾶς διαίτης σκληρότητα καταλύσαντες ἐξώκειλαν εἰς τρυφήν.

5. Ἐπὶ μὲν ἐπῶν ποιήσει Ὀμηρον μάλιστα τεθαυμάκαμεν, ἐπὶ δὲ τραγωδίᾳ Σοφοκλέα. — Οὐδέποτε κατὰ τὴν Ἀττικὴν ὑπέμεινα τοσοῦτον χειμῶνα. — Οἱ ἀγαθοὶ πολῖται τὴν ἑαυτῶν γνώμην τῷ νόμῳ τῆς πόλεως

ὕποτετάχασιν. — Ἰππαρχος ὁ Πεισιστράτου τὰ Ὀμήρου ἔπη πρῶτος εἰς Ἀθήνας ἐκόμισεν. — Τὸν Λαβύρινθον Δαίδαλος κατεσκευάκει. — Τίς λοιμὸς ἢ σεισμὸς τοσαύτης πόλεις ἐκέκωνεν ἢ τοσαυτὰ γένη ἀνθρώπων ἠφάνισεν ἢ κατέδυσεν, ὅσα ἢ τῶν βασιλέων φιλοτιμία;

6. Διὰ τοῦτο δύο ὄτα ἔχομεν, στόμα δὲ ἓν, ἵνα πλείω μὲν ἀκούωμεν, ἥττονα δὲ λέγωμεν. — Συγγενεῖσι φιλότητα νέμοις, ὦ Ζεῦ, καὶ δμόνοιαν. — Μηδενὶ συμφορὰν ὀνειδίσης; κοινὴ γὰρ τύχη καὶ τὸ μέλλον ἀόρατον. — Ἦν σὺ κακῶς δικάσης, σὲ θεὸς μετέπειτα δικάσει. — Σωκράτης ἐθαύμαζεν, εἴ τινες μὴ νομίζοιεν τὸ μέγιστον κέρδος ἔχειν φίλον ἀγαθόν. Πῶς ἂν οὗτος ἀνὴρ διαφθεῖροι τοὺς νέους;

7. Ἄνδρὸς πονηροῦ φεῦγε συνοδίαν ἀεὶ. — Παρὰ τοῖς Φρυξί ἐάν τις γεωργικὸν βοῦν ἀποκτείνῃ ἢ σκευὸς τῶν περὶ γεωργίαν κλέψῃ, θανάτῳ ζημιούσιν. — Αἰδοῦς παρὰ πᾶσιν ἄξιος ἔση, ἐὰν πρῶτον αἰδῶ ἔχῃς σεαυτοῦ. — Τάξον τινὰ χαρακτῆρα σαυτῷ, ὃν ἀεὶ φυλάξεις. — Ἄρον τὴν ὄρεξιν ἀπὸ πάντων τῶν μὴ καλῶν. — Πρὸ τελευτῆς μὴ μακάριζε μηδένα. — Οἱ Πέρσαι θύουσι τῷ πυρὶ καὶ ἐπιφοροῦντες αὐτῷ τὴν τροφήν λέγουσι πῦρ δέσποτα, ἔσθιε. — Σχολαστικὸς ἀκούσας, ὅτι ὁ κόραξ ὑπὲρ τὰ διακόσια ἔτη ζῆ, ἀγοράσας κόρακα, εἰς ἀπόπειραν ἔτρεφε.

8. Σχολαστικὸς ἀπορῶν τὰ βιβλία αὐτοῦ ἐπώλει καὶ γράφων πρὸς τὸν πατέρα ἔλεγε σύγγαιρε ἡμῖν, πάτερ ἤδη γὰρ ἡμᾶς τὰ βιβλία τρέφει. — Νόμψ καὶ ἄρχοντι καὶ τῷ σοφωτέρῳ εἶκειν κόσμιόν ἐστιν. — Τοῖς ἀθληταῖς προσήκει ἀεὶ τὸ σῶμα γυμνάζειν. — Μὴ ἔριζε τοῖς γονεῦσι, κἂν δίκαια λέγῃς. — Ἐλευθέρου ἀνδρὸς ἐστὶ τἀληθῆ λέγειν. — Ἄνθρωποι τὸν θάνατον φεύγοντες διώκουσιν. — Φίλιππος τοὺς Ἀθηναίους εἶκαζε τοῖς Ἑρμαῖς στόμα μόνον ἔχουσιν. — Διογένης λύχνον βεβῆ

ἡμέρας ἄφας, ἔλεγεν ἄνθρωπον ζητῶ. — Θεὸν μὲν νοῆσαι χαλεπόν, φράσαι δὲ ἀδύνατον, τὸ γὰρ ἀσώματον σώματι σημηῆναι ἀδύνατον. — Τὸν Ἄρην μυθολογοῦσι πρῶτον κατασκευάσαι πανοπλίαν καὶ στρατιώτας καθοπλίσει. — Ἐν Κελαιναῖς τὸν Ἀπόλλωνα λέγουσιν ἐκδεῖραι Μαρσύαν.

II.

1. Τὰ ὄρη πόρρωθεν ἀεροειδῆ φαίνεται καὶ λεῖα, ἐγγύθεν δὲ τραχέα. — Κολάζονται ἐν ἄδου πάντες οἱ κακοί, βασιλεῖς, δοῦλοι, σατράπαι, πένητες, πλούσιοι. — Οἱ πάλοι Ἀθηναῖοι ἀλουργῆ ἡμπείχοντο ἱμάτια. — Οἱ Ἐλλωτες τοῖς Σπαρτιαταῖς εἰργάζοντο. — Οἱ Πέρσαι Κῦρον ὡς πατέρα ἐσέβοντο. — Θαυμάζονται τὰ μικρὰ Μυρμηκίδου ἔργα, ὃς τέθριππα ἐποίησεν ὑπὸ μῦίας καλυπτόμενα.

2. Ἐπ' ἐργασίαν τρέφουμαι καὶ βαδιοῦμαι. — Ἀρίστιππος ἔλεγε πρὸς τὸν ἀδελφόν τῆς μὲν διαστάσεως σὺ ἤρξω, τῆς δὲ διαλύσεως ἐγώ. — Κῦρος ὁ μέγας Πυθάρχῳ, φίλῳ ὄντι, ἐχαρίσατο ἑπτὰ πόλεις. — Ἐπὶ κολακείας, ὡς ἐπὶ μνήματος, αὐτὸ μόνον ὄνομα ἐπιγράφεται. — Ἐδριπίδης ἐν Μακεδονίᾳ τέθραπται. — Εἰ τοῖς χρήμασι λελείμμεθα, ἢ ἀρετῇ μένει. — Ῥωμαίων αἱ πολλαὶ γυναικες τὰ αὐτὰ τοῖς ἀνδράσιν ὑποδήματα φορεῖν εἰθισμένα εἰσίν. — Πλάτων πρὸς τινα τῶν παίδων ἔλεγεν ἐμμεαστίγωσο ἂν, εἰ μὴ ὠργιζόμεν. — Ἰνῶ μαινομένη τὸν υἱὸν Μελικέρτην ἀποκτείνασα ἤλατο εἰς τὴν θάλατταν. — Οἱ Ἀθηναῖοι ἐπηγγείλαντο τοῖς Θηβαίοις κοινῇ μεθ' αὐτῶν ἐπὶ τοὺς Λακεδαιμονίους στρατεῦσθαι.

3. Οὐκ ἄμισθον τὸ εὖ ποιεῖν, κἂν μὴ παραχρῆμα τῆς εὐεργεσίας ἢ ἀντίδοσις φαίνεται. — Πάντων μάλιστα σαυτὸν αἰσχύνου. — Κἂν μόνος ᾗς, φαῦλον μῆτε λέξῃς μῆτε ἐργάσῃ. — Σχολαστικὸς ἰατρῷ συναντήσας, ἔλεγε

συγχώρησόν μοι, καὶ μὴ μοι μέμψη, ὅτι οὐκ ἐνόησα. — Λόγισαι πρὸ ἔργου. — Ὁ Εὐέρξης ἤλπιζεν, εἰ τὰς Ἀθήνας καταστρέφαιτο, ραδίως τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἀρξέειν. — Μαινόμεθα πάντες, ὅταν ὀργιζώμεθα.

4. Οὐδὲ τὸ πένεσθαι αἰσχρὸν, ἀλλὰ τὸ δι' αἰσχρὰν αἰτίαν πένεσθαι, ὄνειδος. — Τοῖς μὲν διὰ τοῦ ἡλίου πορευομένοις ἔπεται κατ' ἀνάγκην ἡ σκιά· τοῖς δὲ διὰ τῆς δόξης βαδίζουσιν, ὁ φθόνος. — Ἀλέξανδρος, ὅτε ἐνίκησε Δαρεῖον, ἀπέστειλε τοῖς Ἑλλήσι, θεὸν αὐτὸν φηφίσασθαι. — Διογένης πρὸς τὸν ἐντινάξαντα αὐτῷ δοκὸν, εἶτα λέγοντα, φύλαξαι, πλήξας αὐτὸν τῇ βακτηρίᾳ, ἔλεγε· φύλαξαι. — Μίλων ὁ ἐκ Κρότωνος ἀθλητῆς, ταῦρον ἀράμενος ἔφερε διὰ τοῦ σταδίου μέσου. — Λεύκουλλος ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγός, ὁ τὸν Μιθριδάτην καταγωνισάμενος, πρῶτος διεκόμισεν εἰς Ἰταλίαν τὸν κέρασον. — Λόγος ἐστίν, Δῆλλον τὴν νῆσον τὸ πρὶν τῷ πελάγει κεκρύφθαι. — Ὁ Σαρδανάπαλλος ὁ τὸ σῶμα ἐντετριμμένος καὶ τὴν χεῖρην διαπεπλεγμένος καὶ ἐν πορφυρίᾳ κατορωρυγμένος καὶ ἐν βασιλείῳ κατακεκλεισμένος οὐδὲν ἄλλο ἐδίωκεν ἢ ἡδονήν.

5. Αἰδοῦ σεαυτὸν καὶ ἄλλον οὐκ αἰσχυνθήσῃ. — Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε· ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε, κριθήσεσθε. — Αἱ τιθῆναι ἐμπτόουσι τοῖς παιδίοις, ὡς μὴ βασκανθῶσιν. — Ἀναξαγόρας λέγεται ἀσεβείας κριθῆναι, διότι τὸν ἥλιον μύδρον ἔλεγε διάπυρον καὶ πέντε ταλάντοις ζημιωθῆναι καὶ φυγαδευθῆναι. — Πόνου μεταλλαχθέντος, οἱ πόνοι γλυκεῖς. — Πυθαγόρας πρῶτον ἑαυτὸν φιλόσοφον ὠνόμασεν· οἱ δὲ παλαιότεροι σοφοὶ ὠνομάσθησαν.

III.

1. Βίαι συμπλέων ποτὲ ἀσεβεῖσι, χειμαζομένης τῆς νεώς, κάκεινον τοὺς θεοὺς ἐπικαλουμένον, ἔλεγε· Σιγάτε,

μὴ αἰσθῶνται ὑμᾶς ἐνθάδε πλέοντας. — Σχολαστικὸς ποταμὸν βουλόμενος περάσαι ἀνῆλθεν εἰς τὸ πλοῖον ἔφιππος πυθομένου δὲ τινος τὴν αἰτίαν, ἔλεγε σπουδάζειν. — Πέρσαις νόμος ἦν, ὅποτε βασιλεὺς ἀποθάνοι, ἀνομίαν εἶναι πέντε ἡμερῶν, ἐν' αἰσθοντο, ὅσου ἄξιός ἐστιν βασιλεὺς καὶ νόμος. — Σχολαστικὸς κατ' ὄναρ ἰδὼν ἥλον πεπατηκέναι, τὸν πόδα ὕπαρ περιεδῆσατο· ἕτερος δέ, μαθὼν τὴν αἰτίαν, ἔλεγε· διατί γὰρ ἀνυπόδητος καθεύδεις; — Κρεῖττον εἰς κόρακας ἢ εἰς κόλακας ἐμπεσεῖν· οἱ μὲν γὰρ νεκροὺς, οἱ δὲ ζῶντας ἐσθίουσιν. — Νῆπιος, ὅς τὰ ἔτοιμα λιπῶν ἀνέτοιμα διώκει.

2. Συγκρινομένων τῶν τριῶν ἡπείρων πρὸς ἀλλήλας· μεγίστη μὲν ἂν ἀναφανείη ἡ Ἀσία, εἶτα ἡ Αἰθιοπία, τελευταία δὲ Εὐρώπη. — Λέγεται τὸν Κινεάν τῷ Πύρρῳ εἰπεῖν, ὡς ἡ σύγκλητος τῶν Ῥωμαίων αὐτῷ βασιλέων πολλῶν συνέδριον φανεῖη. — Διογένης, ἰδὼν τοξότην ἀφυσῶ, παρὰ τὸν σκοπὸν ἐκάθισεν, εἰπὼν, ἵνα μὴ πληγῶ. — Ὑλας, ὁ Θεοδόμαντος παῖς, ἐν Μυσίᾳ ἀποσταλεῖς ὑδρεύσασθαι, διὰ κάλλος ὑπὸ Νυμφῶν ἠρπάγη.

3. Ἐὰν ὑπερβῆς τὸ μέτρον, ὄρος οὐδεὶς ἐστίν. — Παρὰ Λυκίοις ὅστις ἂν ἐλεύθερος ἀλφὴ κλέπτων, δοῦλος γίνεται. — Γνωθὶ σεαυτόν. — Οἱ Γαλάται ἐκ Μακεδονίας εἰς τὴν Ἀσίαν διέβησαν. — Ἀλέξανδρος ὑπερβὰς τὸν Τάναϊν τοὺς Σκύθας ἐνίκησε μεγάλη ἵππομαχίᾳ. — Οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀναφῶναι λέγουσιν.

Verba paa μι.

I.

1. Οὐδὲν τῶν μὴ καλῶν δίδωσι θεός. — Ὁ λόγος, ὡσπερ πλάστης ἀγαθός, καλὸν τῇ ψυχῇ περιτίθει σχῆμα. — Ἀπλὴν Ὅμηρος θεοῖς δάειται ἀποδίδωσιν. — Ἡ πλαστικὴ δείκνυσι τὰ εἶδη τῶν θεῶν, τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐνίοτε καὶ τῶν θηρῶν. — Τοὺς μὲν κενούς ἀσκούς τὸ πνεῦμα δάειται, τοὺς δ' ἀνοήτους ἀνθρώπους τὸ οἶγμα. — Ἰππία ἐδίδου Ἀμύντας Ἀνθεμοῦντα, ἐδίδοσαν δὲ Θεσσαλοὶ Ἰωλκόν.

2. Τρωσὶν Ἀχαιοὶ πῆματα πολλὰ ἔθεσαν. — Ὁ Περικλῆς νόμους ἐτίθει. — Οὐ μέμψη θεούς, ἐὰν ἐν τοῖς ἐφ' ἡμῖν μόνοις θῆς τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν, καὶ ἀποστῆς τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν. — Μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδοῖς. — Ἄσσον μοι στήθι καὶ μοι δὸς τὴν χεῖρα. — Στῆτε αὐτοῦ. — Νόμος ἐστὶ Θηβαϊκός, ὅτι οὐκ ἔξεστι ἀνδρὶ Θηβαίῳ ἐκθεῖναι παιδίον. — Σόλων τοῖς ἐν Πρυτανείῳ σιτουμένοις μάζαν παρέχειν κελεύει, ἄρτον δὲ ταῖς ἑορταῖς προσπαρατιθέναι. — Ἀντίγονος ὁ βασιλεὺς Διόνυσον τὰ πάντα ἐμιμείτο, κισσὸν περιτιθεὶς τῇ κεφαλῇ ἀντὶ διαδήματος καὶ θύρσον ἀντὶ σκήπτρου φέρων.

3. Λυκοῦργον τὸν θέντα Λακεδαιμονίους νόμους μάλιστα θανμάζω καὶ σοφώτατον εἶναι ἠγοῦμαι. — Οὐδὲν ἀπιστότερον θαλάσσης πλοῦτον γὰρ διδοῦσα, αὐτὸν πάλιν ἀφαιρεῖται καὶ μετ' αὐτοῦ τὰς ψυχάς. — Οὐδὲ τὸν ἀέρα οἱ ἄνθρωποι τοῖς ὄρνισιν εἶων ἐλεύθερον, παγίδας καὶ νεφέλας ἰστώντες.

4. Ὁ Τάνταλος ἐν τῇ λίμνῃ αἴος ἔστηκε. — Διογένης, ἐπιστάντος ποτὲ αὐτῷ Ἀλεξάνδρου καὶ εἰπόντος

Εγὼ εἰμι Ἀλέξανδρος, ὁ μέγας βασιλεὺς Κἀγώ, φησί, Διογένης ὁ κύων. — Τὸν Κρόνον λέγουσι τοὺς ἀνθρώπους ἐξ ἀγρίας διαίτης εἰς βίον ἡμερον μεταστῆσαι. — Ἡ φύσις τὰ δάκρυα ἔδωκεν ἡμῖν παραμυθίαν ἐν ταῖς τύχαις. — Φοίνικες τοῖς Ἑλλήσι τὰ γράμματα παραδεδῶκασιν.

II.

1. Πρὸς τὸ συμφέρον αὐτοῖς τοὺς νόμους τίθενται οἱ ἄνθρωποι. — Ἡρακλεῖ ἡ ἀρετὴ τὴν προσηγορίαν ἔθετο Ἡρακλῆς γὰρ προσηγορεύθη, ὅτι δι' Ἡραν κλέος ἔσχεν. — Χείλων ἐρωτηθεὶς, τί δύσκολον; τὴν σχολήν, ἔφη, διαθέσθαι. — Ὑπανίστανται τῷ βασιλεῖ πάντες Σπαρτιάται πλὴν τῶν ἐφόρων. — Ἐκοσμήθη ἡ Ὀλυμπία ἐκ τοῦ πλήθους ἀναθημάτων, ἅπερ ἐκ πάσης ἀνετίθετο Ἑλλάδος.

2. Ἡρακλῆς θέμενος ἐπὶ ὤμων τὸ σῶμα τοῦ Νεμείου λέοντος ἐκόμιζεν εἰς Μυκῆνας. — Λακεδαιμόνιοι τῶν Μεσσηνίων κρατήσαντες τοὺς μὲν τῶν ἀνδρῶν γεωργεῖν ἐκέλευσαν, τοὺς δὲ ἀπέδοντο, τοὺς δὲ ἀπέχτειναν. — Ἀνδρὸς δικαίου καρπὸς οὐκ ἀπόλλυται. — Γέφυρα ἐπὶ τῷ ποταμῷ ἐξευγμένη ἑπτὰ πλοίοις.

3. Πυθαγόρας ἔλεγε, δύο ταῦτα ἐκ τῶν θεῶν τοῖς ἀνθρώποις δεδοσθαι, κάλλιστα, τό τε ἀληθεῖν καὶ τὸ εὐεργετεῖν. — Ἐνιοὶ καὶ κυνῶν θανάτῳ καὶ ἵππων αἰσχροῦς ὑπὸ λύπης διετέθησαν. — Τίς οὐκ ἂν, τοῖς ἡδοναῖς δουλεύων, αἰσχροῦς διατεθείη καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν. — Ταῖς Μούσαις λέγουσι παρὰ Διὸς τὴν τῶν γραμμάτων εὐρεσιν δοθῆναι. — Τῶν ὄσμων, εἰ μὴ ῥίνες ἡμῖν προσετέθησαν, τί ἂν ἡμῖν ὄφελος ἦν; — Κύρος ἠγάσθη τε Κλέαρχον Λακεδαιμόνιον φυγάδα καὶ δίδωσεν αὐτῷ μυρίουσ δαρεικοῦς.

III.

1. Οὐκ ἔραμαι πλουτεῖν, οὐδ' εὖχομαι ἀλλ' ἐμοὶ εἶη ζῆν ἀπ' ὀλίγων, μηδὲν ἔχοντι κακόν. — Ὅσον ἐν πολέμῳ σίδηρος δύναται, τοσοῦτον ἐν πολιτείαις ἰσχύει λόγος. — Ἄγαμαί σε ἐπιθυμίας, ὅτι φιλοσοφίας ὠρέχθης. — Σχολαστικὸς οἰκίαν πριάμενος, τῆς θυρίδος προκύψας, ἠρώτα τοὺς παριόντας, εἰ πρέπει αὐτῷ ἡ οἰκία. — Οἱ Ἀθηναῖοι ἐψηφίσαντο, Αἰγινητῶν ἐκάστου τὸν μέγαν ἀποκόψαι τῆς χειρὸς δεξιᾶς δάκτυλον, ἵνα δόρυ μὲν βαστάζειν μὴ δύνωνται, κώπην δὲ ἐλαύνειν δύνωνται.

2. Τὸ χρυσόμαλλον δέρας ἐν Κόλχοις ἦν ἐν Ἄρειος ἄλσει κρεμάμενον ἐκ δρυός, ἐφρουρεῖτο δὲ ὑπὸ δράκοντος ἀύπνου. — Ὁ Νεῖλος ἐξέτισεν εἰς τὴν θάλατταν ἑπτὰ στόμασιν. — Ἡ Ἀττικὴ γῆ πρώτη τὴν ἐλαίαν τοῖς ἀνθρώποις ἀνήκεν. — Ἄφεις τὰ φανερά μὴ δῖωκε τὰ ἀφανῆ.

3. Δημήτηρ μετὰ λαμπάδων νυκτὸς τε καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν ζητοῦσα τὴν θυγατέρα Περσεφόνην περιερεί. — Ἡ θαλαττία χελώνη ἐξιούσα ἐκ τῆς θαλάττης πῶαν νέμεται.

Fabler og Anekdoter.

1. Δρυοτόμοι δρῶν ἔσχιζον οἱ δὲ ἐξ αὐτῆς σφῆνας ποιήσαντες ἔσχιζον ἡ δὲ ἔφη οὐ τοσοῦτον τὸν κόψαντά με πέλεκυν μέμφομαι, ὅσον τοὺς ἐξ ἐμοῦ φύνας σφῆνας.

2. Λέων, ἀκούσας ποτὲ βατράχου μέγα βοῶντος, ἐπεστράφη πρὸς τὴν φωνήν, οἰόμενος μέγα τι ζῶον εἶναι.

Προσμείνας δὲ μικρόν, ὡς εἶδεν αὐτὸν προελθόντα τῆς λίμνης, προσελθὼν αὐτὸν κατεπάτησεν. — Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ πρὸ τῆς ὕψεως δι' ἀκοῆς μόνης ταράττεσθαι.

3. Λαγὼ ποτε πολεμοῦντες ἀετοῖς παρεκάλουν εἰς συμμαχίαν ἀλώπεκας. Αἱ δ' ἔφασαν ἐβοηθήσαμεν ἂν ὑμῖν, εἰ μὴ ἤδειμεν, τίνες ἐστέ, καὶ τίσι πολεμεῖτε. — Οἱ τοῖς κρείττοσι φιλονεικοῦντες τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας καταφρονοῦσιν.

4. Ἀλώπηξ μήπω θεασαμένη λέοντα, ἐπειδὴ κατὰ τινα τύχην αὐτῷ συνήτησε, τὸ μὲν πρῶτον οὕτως ἐφοβήθη, ὡς μικροῦ καὶ ἀποθανεῖν ἔπειτα τὸ δεύτερον θεασαμένη, ἐφοβήθη μὲν, οὐ μὴν ὡς τὸ πρότερον ἐκ τρίτου δὲ τοῦτον θεασαμένη, οὕτως αὐτοῦ κατεδάβρησεν, ὡς καὶ προσελθούσα διαλεχθῆναι. — Οὕτως ἡ συνήθεια καὶ τὰ φοβερά τῶν πραγμάτων εὐπρόβριτα ποιεῖ.

5. Αἰθιοπία τις ἀνήσατο, τοιοῦτον εἶναι τὸ χρῶμα δοκῶν ἀμελεία τοῦ πρότερον ἔχοντος. Καὶ παραλαβὼν οἴκαδε, πάντα μὲν αὐτῷ προσήγε τὰ ῥύμματα, πᾶσι δὲ λουτροῖς ἐπειράτο φαιδρύνειν. Καὶ τὸ μὲν χρῶμα μεταβάλλειν οὐκ ἔσχε, νοσεῖν δὲ τῷ πονεῖν παρεσκεύασεν. — Μένουσι αἱ φύσεις, ὡς προῆλθον ἀπ' ἀρχῆς.

6. Γαλῆ, εἰς ἐργαστήριον εἰσελθούσα χαλκῆως, τὴν ἑκεῖ κειμένην περιέλειχε ρίνην. Ξυομένης δὲ τῆς γλώττης, αἷμα πολὺ ἐφέρετο ἡ δὲ ἤδετο, νομίζουσα τι τοῦ σιδήρου ἀφαιρεῖν, ἄχρις οὐ παντελῶς τὴν γλώτταν ἀνήλωσεν. — Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς ἐν φιλονεικίαις ἑαυτοῦς βλάπτοντας γέγραπται.

7. Κλέπται, εἰς τινα εἰσελθόντες οἰκίαν, οὐδὲν εὖρον, ὅτι μὴ ἀλεκτρούνα, καὶ τοῦτον λαβόντες ἀπήεσαν. Ὁ δὲ μέλλων ὑπ' αὐτῶν θύεσθαι, ἐδεῖτο, ὡς ἂν αὐτὸν ἀπολύσῃ, λέγων χρήσιμος εἶναι τοῖς ἀνθρώποις, νυκτὸς

αὐτοὺς ἐπὶ τὰ ἔργα ἐγείρων. Οἱ δὲ ἔφασαν ἀλλὰ διὰ τοῦτο σε μᾶλλον θύομεν ἐκείνους γὰρ ἐγείρων, κλέπτειν ἡμᾶς οὐκ ἔα. — Ταῦτα μάλιστα τοῖς πονηροῖς ἐναντιοῦται, ἃ τοῖς χρηστοῖς ἐστὶν εὐεργετήματα.

8. Ὄνος ἐνδυσάμενος λεοντῆν περιήει, τᾶλλα τῶν ζῶων ἐκφοβῶν. Ἀλώπηξ δὲ ἀκούσασα πρὸς αὐτὸν ἔφη ἄλλ' εὖ ἴσθι, ὡς καὶ ἐγὼ ἄν σε ἐφοβήθην, εἰ μὴ ὀγκωμένου ἦκουσα. — Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἔνιοι τῶν ἀπαιδεύτων, τοῖς ἔξω δοκοῦντές τινες εἶναι, ὑπὸ τῆς ἰδίας γλωσσαλγίας ἐλέγχονται.

9. Γεωργός τις, μέλλων καταλύειν τὸν βίον, προσκαλεσάμενος τοὺς παῖδας, εἶπεν αὐτοῖς τέκνα, ἐγὼ μὲν ἤδη τοῦ βίου ὑπεξίσταμαι, πλὴν ἄπερ ὑπάρχει ἐμοί, ἐν τῷ ἀμπελῶνι εὐρήσετε πάντα. Οἱ δέ, νομίσαντες θησαυρὸν ἐκεῖ που κατορωρύχθαι, πᾶσαν τὴν τῆς ἀμπέλου γῆν κατέσκαφαν καὶ θησαυρῷ μὲν οὐ περιέτυχον, ἡ δὲ ἀμπελος, καλῶς κατασκαφεῖσα, πολλαπλάσιον τὸν καρπὸν ἀνήνεγκε. — Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ κάματος θησαυρός ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις.

10. Ἐλαφος, κυνηγὸς φεύγουσα, ὑπ' ἀμπέλφ ἐκρύβη. Παρελθόντων δ' ὀλίγον ἐκείνων, ἡ ἔλαφος τελέως ἤδη λαθεῖν δόξασα, τῶν τῆς ἀμπέλου φύλλων ἐσθίειν ἤρξατο. Τούτων δὲ σειομένων, οἱ κυνηγοὶ ἐπιστραφέντες βέλεσιν αὐτὴν ἀνεῖλον. Ἡ δὲ θνήσκουσα ἔλεγε, δίκαια πέπονθα· οὐ γὰρ ἔδδει τὴν σώσασάν με λυμαίνεσθαι. — Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ ἀδικοῦντες τοὺς εὐεργέτας ὑπὸ θεοῦ κολάζονται.

11. Λέων γηρόσας καὶ μὴ δυνάμενος διαρκέσαι αὐτῷ εἰς τροφήν, κατακλιθεὶς ἐν τῷ σπηλαίῳ, προσεποιεῖτο νοσεῖν, καὶ παραγενόμενά τὰ ζῶα ἐπισκέψεως χάριν συλλαμβάνων κατήσθιεν. Πολλῶν οὖν ζῶων ἀναλωθέντων, ἀλώπηξ τὸ τέχνασμα τοῦτο γνοῦσα, παρεγένετο πρὸς αὐτόν, καὶ στᾶσα ἔξωθεν τοῦ σπηλαίου

ἐπυνθάνετο, πῶς ἔχει. Τοῦ δὲ εἰπόντος, κακῶς, καὶ τὴν αἰτίαν πυνθανομένου, δι' ἣν οὐκ εἰσέρχεται, ἡ ἀλώπηξ ἔφη· ὅτι ὄρω τὰ ἴχνη πολλῶν εἰσιόντων, ὀλίγων δὲ ἐξιόντων. — Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων ἐκ τεκμηρίων προορώμενοι τοὺς κινδύνους ἐκφεύγουσιν.

12. Ἀλώπηξ εἰς οἰκίαν ἐλθοῦσα ὑποκριτοῦ καὶ ἕκαστα τῶν αὐτοῦ σκευῶν διερευνωμένη, εὔρε καὶ κεφαλὴν μορμολυκίου εὐφυῶς κατεσκευασμένον· ἦν καὶ ἀναλαβοῦσα ταῖς χερσὶν ἔφη, ὧ οἶα κεφαλὴ, καὶ ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει. — Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρας μεγαλοπρεπεῖς μὲν τῷ σώματι, κατὰ δὲ ψυχὴν ἀλογίστους γέγραπται.

13. Ἐλαφος κυνηγὸς φεύγουσα εἰς ἄντρον εἰσέδουλέοντι δ' ἐκεῖ περιτυχοῦσα, ὑπ' αὐτοῦ συνελήφθη· θνήσκουσα δ' ἔλεγε· οἱ μοι ὅτι ἀνθρώπους φεύγουσα τῷ τῶν θηρίων ἀγριωτάτῳ περιέπεσον. — Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων μικροὺς κινδύνους φεύγοντες μεγάλους ἐπειράθησαν.

14. Παῖς λουσάμενος ἐν ποταμῷ ἐκινδύνευε πνιγῆναι καὶ ἰδὼν τινα παροδίτην ἐπεφώνει βοήθησον. Ὁ δὲ ἐμέμφετο τῷ παιδί τολμηρίαν τὸ δὲ παιδίον εἶπεν ἀλλὰ νῦν μοι βοήθησον, ὕστερον δὲ σωθέντα μέμφου.

15. Ὑς καὶ κύων περὶ εὐτοκίας ἤριζον. Ἐφη δὲ ἡ κύων εὐτοκος εἶναι μάλιστα πάντων τῶν ζῶων καὶ ἡ ὕς ὀπουτυχοῦσα πρὸς ταῦτά φησιν ἀλλ' ὅταν τοῦτο λέγῃς, ἴσθι· ὅτι καὶ τυφλοὺς τοὺς σαυτῆς σκύλακας τίκεις. — Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐκ ἐν τῷ τάχει τὰ πράγματα, ἀλλ' ἐν τῇ τελειότητι κρίνεται.

16. Μενεκράτης, ὁ ἰατρός, εἰς τοσοῦτον προῆλθε τύφου, ὥστε ἑαυτὸν ὀνομάζειν Δία.· Εἰστία ποτὲ μεγαλοπρεπῶς ὁ Φίλιππος, καὶ δὴ καὶ τοῦτον ἐπὶ θοίνην ἐκάλεσε, καὶ ἰδίᾳ κλίνην αὐτῷ ἐκέλευσε παρεσκευασθαι, καὶ κατακλιθέντι θυμιατήριον παρέθηκε. Καὶ ἐθυμιάτο

αὐτῶ, οἱ δὲ λοιποὶ εἰσιτῶντο, καὶ ἦν μεγαλοπρεπὲς τὸ δεῖπνον. Ὁ τοίνυν Μενεκράτης τὰ μὲν πρῶτα ἐνεκαρτέρει καὶ ἔχαιρε τῇ τιμῇ. Ἐπεὶ δὲ κατὰ μικρὸν ὁ λιμὸς περιῆλθεν αὐτῶ, καὶ ἠλέγχετο, ὅτι ἦν ἄνθρωπος καὶ ταῦτα εὐήθης, ἐξαναστάς ἀπιὼν ᾤχετο καὶ ἔλεγεν ὑβρίσθαι, ἐμμελῶς πάνυ τοῦ Φιλίππου τὴν ἀνοιαν αὐτοῦ ἐκκαλύψαντος.

17. Θράσυλλός τις παράδοξον ἐνόσησε μανίαν. Ἀπολιπὼν γὰρ τὸ ἄστυ καὶ κατελθὼν εἰς Πειραιᾶ καὶ ἐνταῦθα οἰκῶν, τὰ πλοῖα τὰ καταίροντα ἐν αὐτῶ πάντα ἑαυτοῦ ἐνόμιζεν εἶναι καὶ ἀπεγράφετο αὐτὰ καὶ αὐ πάλιν ἐξέπεμπε, καὶ τοῖς περισωζομένοις καὶ εἰσοῦσιν εἰς τὸν λιμένα ὑπερέχαιρε. Χρόνους δὲ διετέλεσε πολλοὺς συνοικῶν τῷ ἀρρώστῳ τούτῳ. Ἐκ Σικελίας δὲ ἀναχθεὶς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν ἰατρῶ ἰάσασθαι, καὶ ἐπαύσατο τῆς νόσου οὕτως. Ἐμμένητο δὲ πολλὰκις τῆς ἐν μανίᾳ διατριβῆς καὶ ἔλεγε μηδέποτε ἡσθῆναι τοσοῦτον, ὅσον τότε ἦδετο ἐπὶ ταῖς μηδὲν αὐτῶ προσηκούσαις ναυσὶν ἀποσωζομέναις.

18. Ἄγεις ὁ βασιλεὺς ἔφη, τοὺς Λακεδαιμονίους μὴ ἐρωτᾶν, ὅποσοι εἰσὶν, ἀλλὰ ποῦ εἰσιν οἱ πολέμιοι; καὶ ἐρωτῶντός τινος, πόσοι εἰσὶ Λακεδαιμόνιοι, ἔφη, ἱκανοὶ τοὺς καχοὺς ἀπερύκειν.

19. Ἄγεις, ἐπαινοῦντῶν τινων τοὺς Ἥλειους, ὡς καλῶς καὶ δικαίως τὰ Ὀλύμπια ἄγοντας, ἔφη καὶ τί μέγα Ἥλειοι ποιῶσι, δι' ἐτῶν πέντε ἡμέρα μίᾳ χρώμενοι τῇ δικαιοσύνῃ;

20. Δημάρατος, ἀνθρώπου τινὸς πονηροῦ κόπτουτος αὐτὸν ἀκαίροις ἐρωτήμασι καὶ δὴ τοῦτο πολλὰκις ἐρωτῶντος, τίς ἄριστος Σπαρτιατῶν; ἔφη, ὁ σοὶ ἀνομιότατος.

21. Πλειστῶναξ, ὁ Πανσανίου, ῥήτορος Ἀθηναίου τοὺς Λακεδαιμονίους ἀμαθεῖς ἀποκαλοῦντος, Ὀρθῶς,

ἔφη, λέγεις μόνοι γὰρ τῶν Ἑλλήνων ἡμεῖς οὐδὲν κακὸν μεμαθήκαμεν παρ' ἡμῶν.

22. Ἀνὴρ ἐς Λακεδαίμονα ἀφίκετο Χίος, γέρων ἡδὴ ὢν, τὰ μὲν ἄλλα ἀλαζῶν, ἠδέϊτο δὲ ἐπὶ τῷ γήρῳ. Οὗτος τὴν τρίχα, πολὺν οὖσαν, ἐπειρᾶτο βαφῇ ἀφανίζειν, καὶ παρελθὼν εἶπεν ἐκεῖνα, ὑπὲρ ὧν καὶ ἀφίκετο. Ἀναστάς οὖν ὁ Ἀρχίδαμος, τί ἂν, ἔφη, οὗτος ὑγιὲς εἶποι, ὃς οὐ μόνον ἐπὶ τῇ ψυχῇ τὸ ψεῦδος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ περιφέρει.

23. Λάκων τις καταπελτικὸν βέλος ἰδὼν πρῶτως ἐκ Σικελίας κομισθὲν ἀνεβόησεν, Ἡράκλεις, ἀπόλωλεν ἀνδρὸς ἀρετή.

24. Σερφίου τινὸς πρὸς Θεμιστοκλέα εἰπόντος, ὡς οὐ δι' αὐτὸν ἔσχηκε δόξαν, ἀλλὰ διὰ τὴν πόλιν ἀληθεύων λέγεις, εἶπεν, ἀλλ' οὐτ' ἂν ἐγώ, Σερφίος ὢν, ἐγενομένην ἔνδοξος, οὔτε σύ, Ἀθηναῖος.

25. Ὁ Θεμιστοκλέους υἱὸς σκώπτων ἔλεγε πλεῖστον τῶν Ἑλλήνων δύνασθαι. Τοῖς μὲν γὰρ Ἑλλήσιν ἐπιτάττειν Ἀθηναίους, Ἀθηναίους δὲ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, τούτῳ δὲ τὴν ἑαυτοῦ μητέρα, τῇ μητρὶ δὲ αὐτόν.

26. Θεμιστοκλῆς πρὸς τὸν Εὐρυβιάδην τὸν Λακεδαιμόνιον ἔλεγε τι ὑπεναντίον, καὶ ἀνέτεινεν αὐτῶ τὴν βακτηρίαν ὁ Εὐρυβιάδης. Ὁ δὲ, πάταξον μὲν, ἔφη, ἄκουσον δέ. Ἦιδει δέ, ὅτι, ἂ μέλλει λέγειν, τῷ κοινῷ λυσιτελεῖ.

27. Ξενοφῶντι θύοντι ἦκέ τις ἐκ Μαντινείας ἄγγελος, λέγων τὸν υἱὸν αὐτοῦ, τὸν Γρύλλον, τεθνῆναι κακῆνός ἀπέθετο μὲν τὸν στέφανον, διετέλει δὲ θύων. Ἐπεὶ δὲ ὁ ἄγγελος προσέθηκε καὶ ἐκεῖνο, ὅτι νικῶν τέθνηκε, πάλιν ὁ Ξενοφῶν ἐπέθετο τὸν στέφανον. Ἐνιοὶ δὲ οὐδὲ δακρυῦσαι φασιν αὐτόν, ἀλλ' εἰπεῖν ἦδειν γὰρ θνητὸν γεγεννηκῶς.

28. Ἐν Χαιρωνείᾳ τοὺς Ἀθηναίους μεγάλη νίκη ἐνίκησε Φίλιππος. Ἐπαρθεῖς δὲ τῇ εὐπραγίᾳ, φέτο δεῖν αὐτὸν ὑπομνησθεσθαι, ὅτι ἄνθρωπός ἐστιν, καὶ προσέταξέ τιμι παιδί τοῦτο ἔργον ἔχειν. Τρὶς δὲ ἐκάστης ἡμέρας ὁ παῖς ἔλεγεν αὐτῷ· Φίλιππε, ἄνθρωπος εἶ.

29. Πελοπίδας, ἀνδρείου στρατιώτου διαβληθέντος αὐτῷ, ὡς βλασφημήσαντος αὐτόν· ἐγὼ τὰ μὲν ἔργα, ἔφη, αὐτοῦ βλέπω, τῶν δὲ λόγων οὐκ ἤκουσα.

30. Ἐπαμεινώνδας ὁ Θηβαῖος, ἰδὼν στρατόπεδον μέγα καὶ καλόν, στρατηγὸν οὐκ ἔχον, ἡλικίον, ἔφη, θηρίον, καὶ κεφαλὴν οὐκ ἔχει.

31. Φίλιππος ἔλεγε, κρείττον εἶναι στρατόπεδον ἐλάφων, λέοντος στρατηγούντος, ἢ λέόντων, ἐλάφου στρατηγούντος.

32. Ἰφικράτης τὸ στράτευμα οὕτως ἔφη δεῖν συντετάχθαι, ὡς ἐν σῶμα· θώρακα μὲν ἔχον τὴν φάλαγγα, χεῖρας δὲ τοὺς φιλοὺς, πόδας δὲ τοὺς ἰππέας, κεφαλὴν δὲ τὸν στρατηγόν.

33. Κλαζομενίων τινὲς εἰς τὴν Σπάρτην ἀφικόμενοι καὶ ὕβρει χρώμενοι τοὺς τῶν Ἐφόρων θρόνους, ἐνθάπερ εἰώθασι καθήμενοι χρηματίζεσθαι, ἀσβόλῳ κατέχρισαν. Μαθόντες δὲ οἱ Ἐφοροὶ οὐκ ἠγανάκτησαν, ἀλλὰ τὸν κήρυκα προσέταξαν κηρύξαι· ἐξέστω Κλαζομενίοις ἀσχημονεῖν.

34. Ἀντίγονος ὑποχωρῶν ποτε τοῖς πολεμίοις ἐπερχομένοις, οὐκ ἔφη φεύγειν, ἀλλὰ διώκειν τὸ συμφέρον ὅπισθω κείμενον.

35. Ἀντίγονος πρὸς τινα μακαρίζουσαν αὐτὸν γραῦν, εἰ ἦδεις, ἔφη, ὦ μήτηρ, ὅσων κακῶν μεστόν ἐστι τοῦτι τὸ ράκος, δείξας τὸ διάδημα, οὐκ ἂν ἐπὶ κοπριάς κείμενον αὐτὸ ἐβάστασας.

36. Ὁ Τίμων ἦν Ἀθηναῖος, ὃς γέγονεν ἡλικία μάλιστ'α κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, ἐκκλίνων δὲ καὶ διωθόμενος ἅπασαν ἔντευξιν. Λέγεται δέ, Ἀθηναίων ἐκκλησιαζόντων, ἀναβὰς ἐπὶ τὸ βῆμα ποιῆσαι σιωπὴν καὶ προσδοκίαν μεγάλην διὰ τὸ παράδοξον εἶτα εἰπεῖν· Ἔστι μοι μικρὸν οἰκόπεδον, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ συκὴ τις ἐν αὐτῷ πέφυκεν, ἐξ ἧς ἤδη συχοὶ τῶν πολιτῶν ἀπήγγαστο· μέλλων οὖν οἰκοδομεῖν τὸν τόπον, ἐβουλήθην δημοσίᾳ προειπεῖν, ἵνα, ἂν ἄρα τινὲς ἐθέλωσιν ὑμῶν, πρὶν ἐκκοπῆναι τὴν συκὴν, ἀπάγξωνται.

37. Τίμων ὁ μισάνθρωπος, εὐημερήσαντα ἰδὼν τὸν Ἀλκιβιάδην καὶ προπεμπόμενον ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐπιφανῶς, οὐ παρήλθεν, οὐδ' ἐξέκλινεν, ὡς περ εἰώθει τοὺς ἄλλους, ἀλλ' ἀπαντήσας καὶ δεξιωσάμενος, εἶ γ', ἔφη, ποιεῖς ἀξέομενος, ὃ παῖ, μέγα γὰρ αἰσχρὸν ἅπασι τοῦτοις.

38. Φίλιππος ἐρωτώμενος, οὐστίνας μάλιστα φιλεῖ, καὶ οὐστίνας μάλιστα μισεῖ, τοὺς μέλλοντας, ἔφη, προδιδόναι μάλιστα φιλῶ, τοὺς δ' ἤδη προδεδωκότας μάλιστα μισῶ.

39. Πύρρος ἀκούσας, ὅτι νεανίσκοι τινὲς πολλὰ βλάσφημα περὶ αὐτοῦ πίνοντες εἰρήκασι, τὸν πρῶτον ἠρώτησεν, εἰ ταῦτα εἰρήκασι, καὶ ὁ νεανίσκος, Ταῦτα, εἶπεν, ὃ βασιλεῦ· πλείονα δ' ἂν τούτων εἰρήκειμεν, εἰ πλείονα οἶνον εἴχομεν.

40. Πύρρος δις τοὺς Ῥωμαίους νικήσας, πολλοὺς δὲ τῶν φίλων καὶ ἡγεμόνων ἀπολέσας, Ἄν ἔτι μίαν, ἔφη, μάχην Ῥωμαίους νικήσομεν, ἀπολώλαμεν.

41. Σχητίων στρατιώτην ἰδὼν μέγα φρονοῦντα ἐπὶ θυρεῷ κεκοσμημένῳ, Αἰσχροὺν, ἔφη, Ῥωμαῖον ἄνδρα τῇ ἀριστερεῇ μᾶλλον ἢ τῇ δεξιᾷ πιστεύειν.

42. Πλάτων θρασυνοόμενον ἰδὼν τινα πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, οὐ παύσῃ μειράκιον, εἶπε, τούτου καταφροναῖν, δι' ὃν μέγα φρονεῖς;

43. Πλάτων ὀργιζόμενος ποτε τῷ οἰκέτῃ, ἐπιστάν-
τος Ξενοκράτους, λαβῶν, ἔφη, τοῦτον, μαστίγωσον ἐγὼ
γὰρ ὀργίζομαι.

44. Γοργίας ὁ ῥήτωρ, ἤδη γεραῖος ὑπάρχων,
ἐρωτηθεὶς, εἰ ἠδέως ἀποθνήσκει, μάλιστα, εἶπεν ὥσπερ
γὰρ ἐκ σαπροῦ καὶ βέοντος οἰκιδίου ἀσμένως ἀπαλ-
λάττομαι.

45. Πιττακὸς ἀδικηθεὶς ὑπὸ τινος καὶ ἔχων ἐξου-
σίαν αὐτὸν κολάσαι ἀφῆκεν, εἰπὼν, συγγνώμη τιμωρίας
ἀμείνων τὸ μὲν γὰρ τῆς ἡμέρου φύσεώς ἐστι, τὸ δὲ
θηριώδους.

46. Σώστρατος ὁ αὐλητής, ὄνειδιζόμενος ὑπὸ τινος
ἐπὶ τῷ γονέων ἀσῆμων εἶναι, εἶπε, καὶ μὴν διὰ τοῦτο
ὄφελον μᾶλλον θαυμάζεσθαι, ὅτι ἀπ' ἐμοῦ τὸ γένος
ἄρχεται.

47. Φιλόξενος παραδοθεὶς ὑπὸ Διονυσίου ποτὲ εἰς
τὰς λατομίας, διὰ τὸ φαυλίξειν τὰ ποιήματα αὐτοῦ, καὶ
ἀνακληθεὶς, ἔπειτα πάλιν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν αὐτῶν ἐκλήθη.
Μέχρι δὲ τινος ὑπομείνας ἀνέστη. Πυθομένου δὲ τοῦ
Διονυσίου, ποῖ δὴ σὺ; Εἰς τὰς λατομίας, εἶπεν.

48. Φιλήμων ὁ κωμικός, ἤδη πᾶν γεραῖος ὢν,
κατέκειτο μὲν ἐπὶ κλίνης ἡρεμῶν θεασάμενος δὲ ὄνον
τὰ παρεσκευασμένα αὐτῷ σῦκα κατεσθίοντα, ὤρμησε μὲν
εἰς γέλωτα, καλέσας δὲ τὸν οἰκέτην καὶ σὺν πολλῶ καὶ
ἀδρόφῃ γέλωτι εἰπὼν προσδοῦναι τῷ ὄνῳ ἀκράτου ῥο-
φείν, ἀποπνιγείς ὑπὸ τοῦ γέλωτος ἀπέθανεν.

49. Φιλήταν λέγουσι τὸν Κῶον λεπτότατον γενέ-
σθαι τὸ σῶμα. Ἐπεὶ τοίνυν ἀνατραπῆναι βράδιος ἦν ἐκ
πάσης προφάσεως, μολίβδου, φασί, πεποιημένα εἶχεν ἐν
τοῖς ὑποδήμασι πέλματα, ἵνα μὴ ἀνατρέπηται ὑπὸ τῶν
ἀνέμων, εἴ ποτε σκληροὶ κατέπνεον.

50. Λυσίας τινὲ δίκην ἔχοντι λόγον συγγράφας
ἔδωκεν ὁ δὲ πολλὰκις ἀναγνοὺς ἦκε πρὸς τὸν Λυσίαν

ἀδυμῶν καὶ λέγων, τὸ μὲν πρῶτον αὐτῷ διεξιόντι θαυ-
μαστὸν φανῆναι τὸν λόγον, αὐθις δὲ καὶ τρίτον ἀναλαμ-
βάνοντι παντελῶς ἀμβλύν. καὶ ἀπρακτον· ὁ δὲ Λυσίας
γελάσας, τί οὖν; εἶπεν, οὐχ ἅπαξ μέλλεις λέγειν αὐτὸν
ἐπὶ τῶν δικαστῶν;

51. Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ, νεανίου τινὸς ἀλόου σχο-
λάζειν αὐτῷ βουλομένου, διττοὺς ἤτησε μισθοῦς. Τοῦ
δὲ τὴν αἰτίαν πυθομένου, ἕνα, ἔφη, μὲν, ἵνα λαλεῖν
μάθῃς, τὸν δ' ἕτερον, ἵνα σιγᾷν.

52. Δημοσθένης πρὸς κλέπτῃν εἰπόντα, οὐκ ἤδειν,
ὅτι σὺν ἐστίν, "Ὅτι δέ, ἔφη, σὺν οὐκ ἐστίν, ἤδεις.

53. Διογένης εἰς Μύνδον ἐλθὼν καὶ ἰδὼν μεγάλας
τὰς πύλας, μικρὰν δὲ τὴν πόλιν, "Ἄνδρες Μύνδιοι, ἔφη,
κλείσατε τὰς πύλας, μὴ ἡ πόλις ὁμῶν ἐξέλθῃ.

54. Διογένης ἰδὼν εὐπρεπῆ νεανίσκον ἀπρεπῶς
λαλοῦντα, Ὅχι ἀισχύνη, ἔφη, ἐξ ἐλεφαντίνου κολεοῦ μο-
λιβδίνην ἔλκων μάχαιραν;

55. Ἀριστῶντι Διογένηι ἐν ἀγορᾷ οἱ περιεστῶτες
συνεχῆς ἔλεγον, κύον! ὁ δέ, ὁμείψ, εἶπεν, ἐστὲ κύνες, οἳ
με ἀριστῶντα περιεστήκατε.

56. Διογένης ἰδὼν ποτε γυναῖκας ἀπ' ἐλαίας ἀπηγ-
χομισμένας, εἶδε γάρ, ἔφη, πάντα τὰ δένδρα τοιοῦτον
καρπὸν ἤνεγκεν.

57. Διογένης πρὸς τὸν εἰπόντα, κακὸν εἶναι τὸ ζῆν,
οὐ τὸ ζῆν, εἶπεν, ἀλλὰ τὸ κακῶς ζῆν.

58. Διογένης πλέων εἰς Αἴγιαν καὶ ὑπὸ πειρατῶν
ἀλούς, εἰς Κρήτην ἀπαχθεὶς ἐπιπράσκετο καὶ τοῦ κή-
ρυκος ἐρωτῶντος, τί οἶδε ποιεῖν, ἔφη, „Ἀνθρώπων ἄρ-
χειν· κήρυσσε οὖν, εἴ τις ἐθέλει δεσπότην αὐτῷ πρία-
σθαι.“ Καὶ δείξας τινὰ Κορινθιον εὐπάρυφον, Ξενιάδην,
ἔφη, „Τούτῳ με πᾶλει, οὗτος δεσπότην χρήζει.“ Ὡνεῖται
δὲ αὐτὸν ὁ Ξενιάδης καὶ ἀπαγαγὼν εἰς τὴν Κόρινθον
ἐπέστησε τοῖς ἑαυτοῦ παιδίοις καὶ πᾶσαν ἐνεχειρίσει τὴν

οἰκίαν ὃ δὲ οὕτως αὐτὴν ἐν πᾶσι διετίθει, ὥστε ἐκεῖνος περιῶν, Ἀγαθός, ἔλεγε, δαίμων εἰς τὴν οἰκίαν μου εἰσελήλυθε.

59. Θεασάμενός ποτε παιδίον ταῖς χερσὶ πῖνον, ἐξέβριψε τῆς πήρας τὴν κοτύλην, εἰπών· παιδίον με νενίκηκεν εὐτελείᾳ. Ἐξέβαλε δὲ καὶ τὸ τρυβλίον, ὁμοίως παιδίον θεασάμενος κοίλῳ ἄρτω τὴν φακὴν ὑποδεχόμενον.

60. Πρὸς τοὺς ἐρπύσαντας ἐπὶ τὴν τράπεζαν μῦς, ἰδοῦ, φησί, καὶ Διογένης παρασίτους τρέφει.

61. Ἀττικοῦ τινος ἐγκαλοῦντος αὐτῷ, ὅτι Λακεδαιμονίους μᾶλλον ἐπαιῶν, παρ' ἐκεῖνοις οὐ διατρίβει, οὐδὲ γὰρ ἰατρός, εἶπεν, ὕγείας ὦν ποιητικός, ἐν τοῖς ὕγιαίνουσι τὴν διατριβὴν ποιεῖται.

62. Διογένης ἄσωτον ἤτει μνᾶν τοῦ δὲ εἰπόντος, διὰ τί τοὺς ἄλλους τριάβολα, ἐμὲ δὲ μνᾶν αἰτεῖς; ἔφη, παρὰ μὲν τῶν ἄλλων ἐλπίζω πάλιν λαβεῖν, παρὰ δὲ σοῦ οὐκέτι.

63. Ἀντισθένης τοὺς Ἀθηναίους, ἐπὶ τῷ γηγενεῖς εἶναι σεμνυνομένους, ἐκφαιλλίζων ἔλεγε, μηδὲν εἶναι κοχλιῶν καὶ ἀττελέβων εὐγενεστέρους.

64. Ἐπαινούμενός ποτε ὑπὸ πονηρῶν, ἀγωνιῶ, ἔφη, μὴ τι κακὸν εἴργασμαι.

65. Ἐρωτηθεῖς, τί τῶν μαθημάτων ἀναγκασιότατον, ἔφη, τὸ κακὰ ἀπομαθεῖν.

66. Συνεβούλευεν Ἀθηναίους τοὺς ὄνους ἵππους ψηφίσασθαι. Ἄλογον δὲ ἡγουμένων, ἀλλὰ μὴν καὶ στρατηγοί, φησί, γίνονται παρ' ὁμῶν μηδὲν μαθόντες, μόνον δὲ χειροτονηθέντες.

67. Διογένης ποτὲ λάχανα πλύνων Ἀρίστιππον παρ' ἰόντα ἔσκωψε· εἰ ταῦτα, ἔφη, ἔμαδες προσφέρεσθαι, οὐκ ἂν τυράννων αὐλάς ἐθεράπευες. Ὁ δέ, καὶ σύ,

εἶπεν, εἴπερ ἤδεις ἀνθρώποις ὀμιλεῖν, οὐκ ἂν λάχανα ἔπλυνες.

68. Ἐρωτηθεῖς ὑπὸ Διονυσίου, διὰ τί οἱ μὲν φιλόσοφοι ἐπὶ τὰς τῶν πλουσίων θύρας ἔρχονται, οἱ δὲ πλούσιοι ἐπὶ τὰς τῶν φιλοσόφων οὐκέτι; ἔφη, ὅτι οἱ μὲν ἴσασιν ὧν δέονται, οἱ δὲ οὐκ ἴσασιν.

69. Ἐρωτηθεῖς, τίμι διαφέρουσιν οἱ πεπαιδευμένοι τῶν ἀπαιδευτῶν; ἔφη, ὅτι οἱ δεδαμασμένοι ἵπποι τῶν ἀδαμάστων.

70. Ἀρτεμισία, Ἀλικαρνασσέων ἄρχουσα, διὰ τὴν ἰδίαν ἀνδρείαν συνεστράτευσε τῷ Πέρσῃ. Ταύτης, φησί, τὰ ἔργα ὁ Πέρσης θαυμάζων ἀνέκραγεν, ὡς αἱ γυναῖκες μὲν αὐτῷ ἄνδρες, οἱ δὲ ἄνδρες γυναῖκες γεγόνασιν. Ὅθεν καὶ μετὰ τὴν ναυμαχίαν τῇ μὲν Ἀρτεμισίᾳ πανοπλίαν ἔπεμψε, τοῖς δὲ τῶν Φοινίκων στρατηγοῖς ἡλακάτας καὶ ἀτράκτους.

71. Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες, ὅσαι ἐπυθάνοντο τοὺς παῖδας αὐτῶν ἐν τῇ μάχῃ κείσθαι, αὐταὶ ἀφικόμεναι τὰ τραύματα αὐτῶν ἐπεσκόπουν, τά τε ἔμπροσθεν καὶ τὰ ὀπισθεν· καὶ ἦν πλείω τὰ ἐναντία, αἶδε γαυρούμεναι τοὺς παῖδας εἰς τὰς πατρῶας ἔφερον ταφάς· εἰ δὲ ἐτέρως εἶχον τῶν τραυμάτων, ἐνταῦθα αἰδούμεναι καὶ θρηνοῦσαι καί, ὡς ἐνὶ μάλιστα, λαθεῖν σπεύδουσαι ἀπηλλάττοντο, καταλιποῦσαι τοὺς νεκροὺς ἐν τῷ πολυανδρίῳ θάψαι, ἢ λάθρᾳ εἰς τὰ οἰκεῖα ἡρία ἐκόμιζον αὐτούς.

72. Λάκαινά τις, ἐκπέμφασα τοὺς υἱοὺς αὐτῆς πέντε ὄντας ἐπὶ πόλεμον, ἐν τῷ προαστείῳ εἰσήκει, κاردοκοῦσα, τί ἐκ τῆς μάχης ἀποβήσοιτο ὡς δὲ παραγενόμενός τις ἀπήγγειλε, τοὺς παῖδας ἅπαντας τετελευτηκέναι, ἀλλ' οὐ τοῦτο ἐπυθόμην, εἶπε, κακὸν ἀνδράποδον, ἀλλὰ τί πράσσει ἡ πατρίς. Φήσαντος δὲ ὅτι νικᾷ, Ἀσμένη τοῖνον, εἶπε, δέχομαι καὶ τὸν τῶν παιδῶν θάνατον.

73. Σεμνονομένης γυναικός τινος Ἰωνικῆς ἐπὶ τινὶ τῶν ἑαυτῆς ὑφασμάτων ὄντι πολυτελεῖ, Λάκαινα ἐπιδείξασα τοὺς τέσσαρας υἱοὺς ὄντας κοσμιωτάτους, τοιαῦτα ἔφη δεῖν εἶναι τὰ τῆς καλῆς καὶ ἀγαθῆς γυναικὸς ἔργα, καὶ ἐπὶ τούτοις ἐπαίρεσθαι καὶ μεγαλαυχεῖν.

74. Γοργῶ βασιλέως Κλεομένους θυγάτηρ, Ἀρισταγόρου τοῦ Μιλησίου, παρακαλοῦντος αὐτὸν ἐπὶ τὸν πρὸς βασιλέα πόλεμον ὑπὲρ Ἰώνων, ὑπισχνουμένου χρημάτων πλῆθος, καὶ ὁσφ ἀντέλεγε, τόσφ πλείονα προστιθέντος, καταφθερεῖ σε, ὦ πάτερ, ἔφη, τὸ ξενύλλιον, ἐὰν μὴ θάττον αὐτὸν τῆς οἰκίας ἐκβάλῃς.

75. Τὸν δὲ Ἀρισταγόραν ὑπὸ τινος τῶν οἰκετῶν ὑποδοῦμενον θεασαμένη, Πάτερ, ἔφη, ὁ ξένος χεῖρας οὐκ ἔχει.

Et Afrids af den Græske Mythologi.

I.

Uranos og hans Afkom.

1. Οὐρανὸς πρῶτος τοῦ παντὸς ἐδυνάστευε κόσμου γήμας δὲ Γῆν ἐτέκνωσε πρῶτους τοὺς Ἑκατόγχειρας προσαγορευθέντας, Βριάρεων, Γύην, Κόττον, οἱ μεγέθει τε ἀνυπέρβλητοι καὶ δυνάμει ἦσαν, χεῖρας μὲν ἀνὰ ἑκατόν, κεφαλὰς δὲ ἀνὰ πεντήκοντα ἔχοντας. Μετὰ τούτους δὲ αὐτῷ ἔτεκε Γῆ Κύκλωπας, Ἄργην, Στερόπην, Βρόντην, ὧν ἕκαστος εἶχεν ἓνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου. Ἀλλὰ τούτους μὲν Οὐρανὸς δῆσας εἰς Τάρταρον ἔρριψε.

2. Τεκνοὶ δὲ αὐτῆς ἐκ Γῆς παῖδας μὲν τοὺς Τιτᾶνας προσαγορευθέντας, Ὀκεανόν, Κοῖον, Ὑπερίονα, Κρεῖον, Ἰαπετόν, καὶ νεώτατον ἀπάντων, Κρόνον· θυγατέρας δὲ τὰς κληθείσας Τιτανίδας, Τηθύον, Ῥέαν, Θέμιν, Μνημοσύνην, Φοῖβην, Διώνην, Θείαν.

3. Ἀγανακτοῦσα δὲ Γῆ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν εἰς Τάρταρον ριφθέντων παίδων, πείθει τοὺς Τιτᾶνας ἐπιθέσθαι τῷ πατρὶ. Οἱ δὲ τοὺς καταταρταρωθέντας ἀνήγαγον ἀδελφοὺς καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνῳ παρέδωκαν.

4. Ὁ δὲ τούτους μὲν τῷ Ταρτάρῳ πάλιν καθεῖρξε· τὴν δὲ ἀδελφὴν Ῥέαν γήμας, ἐπειδὴ Γῆ τε καὶ Οὐρανὸς ἐθεσπιψόδουν αὐτῷ λέγοντες, ὑπὸ παιδὸς ἰδίου τὴν ἀρχὴν ἀφαιρεθήσεσθαι, κατέπιπε τὰ γεννώμενα. Καὶ πρώτην μὲν γεννηθεῖσαν Ἔστίαν κατέπιεν, εἶτα Δήμητρα καὶ Ἥραν, μεθ' ἧς Πλούτωνα καὶ Ποσειδῶνα.

5. Ὀργισθεῖσα δὲ ἐπὶ τούτοις Ῥέα παραγίνεται μὲν εἰς Κρήτην, γεννᾷ δὲ ἐν ἄντρῳ τῆς Δίκτης Δία, καὶ τούτον μὲν δίδωσι τρέφεσθαι Κούρησὶ τε καὶ Νύμφαις, Ἀδραστεία τε καὶ Ἴδη. Αὐταὶ μὲν οὖν τὸν παῖδα ἔτρεφον τῷ τῆς Ἀμαλθείας γάλακτι· οἱ δὲ Κούρητες ἔνοπλοι ἐν τῷ ἄντρῳ τὸ βρέφος φυλάσσοντες τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέκρουον, ἵνα μὴ τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ Κρόνος ἀκούσῃ. Ῥέα δὲ λίθον σπαργανώσασα ἔδωκε Κρόνῳ καταπιεῖν, ὡς τὸν γεγεννημένον παῖδα.

6. Ἐπειδὴ δὲ Ζεὺς ἐγένετο τέλειος, λαμβάνει Μητρίν, τὴν Ὀκεανοῦ, συνεργόν· ἢ δίδωσι Κρόνῳ καταπιεῖν φάρμακον, ὑφ' οὗ ἐκεῖνος ἀναγκασθεὶς πρῶτον μὲν ἐξεμεῖ τὸν λίθον, ἔπειτα τοὺς παῖδας, οὓς κατέπιε· μεθ' ὧν Ζεὺς τὸν πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας ἐξήνεγκε πόλεμον. Μαχομένων δὲ αὐτῶν ἐνιαυτοὺς δέκα, ἢ Γῆ τῷ Διᾷ ἔχρησε τὴν νίκην, τοὺς καταταρταρωθέντας ἀν' ἔχῃ συμμάχους. Ὁ δὲ αὐτοὺς ἔλυσε· καὶ Κύκλωπες τότε Διᾷ μὲν δίδωσι βροντὴν καὶ ἀστραπὴν καὶ κεραυνόν, Πλού-

τωνι δὲ κυνῆν, Ποσειδῶνι δὲ τρίαίαν. Οἱ δὲ τούτοις ὀπλισθέντες κρατοῦσι Τιτάνων, καὶ καθείρξαντες αὐτοὺς ἐν τῷ Ταρτάρῳ τοὺς Ἐκατόγχειρας κατέστησαν φύλακας αὐτοὶ δὲ διακληροῦνται περὶ τῆς ἀρχῆς, καὶ λαγχάνει Ζεὺς μὲν τὴν ἐν οὐρανῷ δυναστείαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν ἐν θαλάσῃ, Πλούτων δὲ τὴν ἐν ᾤδῃ.

7. Ἐγένοντο δὲ Τιτάνων ἔκγονοι, Ὀκεανοῦ μὲν καὶ Τηθύος τρισχίλια Ὀκεανίδες· Ὑπερίωνος δὲ καὶ Θείας Ἥως, Ἥλιος, Σελήνη· Ἰαπετοῦ δὲ καὶ Ἀσίας τῆς Ὀκεανοῦ Ἄτλας, ὃς ἔχει τοῖς ὤμοις τὸν οὐρανόν, καὶ Προμηθεὺς ὃ τοὺς ἀνθρώπους ποιήσας καὶ Ἐπιμηθεὺς. Ἐγένετο δὲ καὶ Κρόνου καὶ Φιλύρας Χείρων διφυῆς Κένταυρος· Ἡοῦς δὲ καὶ Ἀστραίου Ἄνεμοι καὶ Ἄστρα.

II.

Kronos og hans Afkom.

1. Τὸν μὲν οὖν Κρόνον λέγουσι τοὺς καθ' ἑαυτὸν ἀνθρώπους ἐξ ἀγρίας διαίτης εἰς βίον ἡμερον μεταστῆσαι, ἡγήσασθαι δὲ ἅπασιν τὴν τε δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀπλότητα τῆς ψυχῆς διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς εὐνομίας ἀδίκημα μὲν μηδὲν ὄλωσ ὑπὸ μηδενὸς συντελεῖσθαι, πάντας δὲ τοὺς ὑπὸ τὴν ἡγεμονίαν τούτου τεταγμένους μακάριον βίον ἐζηκέναι, πάσης ἡδονῆς ἀνεμποδίστως ἀπολαύοντας.

2. Κρόνου δὲ καὶ Ῥέας λέγεται γενέσθαι τὴν τε Ἔστιαν καὶ Δήμητρα καὶ Ἥραν· ἔτι δὲ Δία καὶ Ποσειδῶνα καὶ Αἰδην. Τούτων δὲ λέγεται τὴν μὲν Ἔστιαν τὴν τῶν οἰκιῶν κατασκευὴν εὐρεῖν καὶ διὰ τὴν εὐεργεσίαν ταύτην πᾶσι σχεδὸν ἀνθρώποις ἐν πάσαις οἰκίαις καθ-

ιδρυθῆναι, τιμῶν καὶ θυσιῶν τυγχάνουσαν. Δήμητρα δὲ, τοῦ σίτου φουομένου μὲν ὡς ἔτυχε μετὰ τῆς ἄλλης βοτάνης, ἀγροουμένου δὲ παρ' ἀνθρώποις, πρῶτον συγκομίσει καὶ τὴν κατεργασίαν αὐτοῦ καὶ φυλακὴν ἐπινοῆσαι καὶ σπεῖρειν καταδείξαι· εἶτα τῷ Τριπτολέμῳ δοῦναι τὸν τοῦ σίτου σπόρον, ᾧ ἐπιτάξαι πᾶσιν ἀνθρώποις μεταδοῦναι τῆς τε δωρεᾶς, καὶ τὰ περὶ τὴν ἐργασίαν τοῦ σπόρου διδάξαι. Λέγουσι δὲ τινες, ὅτι καὶ νόμους εἰσηγήσατο, καὶ ἀπὸ τούτων θεσμοφόρον αὐτὴν προσαγορευθῆναι· μερίστων οὖν ἀνθρώποις ἀγαθῶν αἰτίαν γενομένην, ἐπιφανεστάτων τυχεῖν τιμῶν καὶ θυσιῶν, ἔτι δ' ἑορτῶν καὶ πανηγύρεων μεγαλοπρεπεστάτων, οὐ παρ' Ἑλληνι μόνον, ἀλλὰ καὶ παρὰ πᾶσι σχεδὸν τοῖς βαρβάρους, ὅσοι τῆς τροφῆς ταύτης ἐκοινωνήσαν.

3. Τῶν δ' ἄλλων θεῶν τῶν ἐκ Κρόνου καὶ Ῥέας γενομένων φασὶν Ποσειδῶνα μὲν πρῶτον χρῆσασθαι ταῖς κατὰ θάλασσαν ἐργασίαις· διὸ καὶ παραδίδοσθαι τοῖς ἐπιγινομένοις, τούτον κύριον ὑπάρχειν τῶν κατὰ θάλασσαν πραττομένων καὶ θυσίαις ὑπὸ τῶν ναυτιλλομένων τιμᾶσθαι. Προσάπτουσι δ' αὐτῷ καὶ τὸ τοὺς ἵππους δαμάσαι πρῶτον, ἀφ' οὗ ἵππειον αὐτὸν ὠνομάσθαι.

4. Τὸν δ' Αἰδην λέγεται τὰ περὶ τὰς ταφὰς καὶ τὰς ἐκφορὰς καὶ τιμὰς τῶν τεθνεώτων καταδείξαι, τὸν ἡροτοῦ χρόνον μηδεμιᾶς οὐσῆς ἐπιμελείας περὶ αὐτούς· διὸ καὶ τῶν τετελευτηκότων ὁ θεὸς οὗτος παρείληπται κυριεῦναι.

III.

Zeus og hans Afkom.

1. Διενέχθαι τὸν Δία φασὶν ἀπάντων ἀνδρεία καὶ συνέσει καὶ δικαιοσύνη καὶ ταῖς ἄλλαις ἀπάσαις ἀρεταῖς· διὸ καὶ παραλαβόντα τὴν βασιλείαν παρὰ τοῦ Κρόνου πλεῖστα καὶ μέγιστα τὸν ἀνθρώπινον βίον εὐεργετήσαι. Πρῶτον μὲν γὰρ καταδείξει περὶ τῶν ἀδικημάτων τὸ δίκαιον ἀλλήλοις διδόναι τοὺς ἀνθρώπους καὶ τοῦ βίῳ τι πράττειν ἀποστήσαι· κρίσει δὲ καὶ δικαστηρίῳ τὰς ἀμφισβητήσεις διαλύειν· καθόλου δὲ τὰ περὶ τῆς εὐνομίας καὶ τῆς εἰρήνης προσαναπληρῶσαι, τοὺς μὲν ἀγαθοὺς πείθοντα, τοὺς δὲ φαύλους τῇ τιμωρίᾳ καὶ τῷ φόβῳ καταπληττόμενον· καὶ τοὺς Γίγαντας ἀνελεῖν.

2. Ζεὺς δὲ γαμῆ μὲν Ἥραν ἀδελφὴν αὐτοῦ καὶ τεκνοῖ Ἥβην, Εἰλείθυιαν, Ἄρην. Συνέκρησε καὶ πολλὰς θνητῶν τε καὶ ἀθανάτων γυναιξίν· ἐκ μὲν οὖν Αἰθούρας γεννᾷ Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν, ἐκ Σεμέλης δὲ Διώνυσον, ἐκ Διώνης δὲ Ἀφροδίτην, ἐκ Μαίας Ἑρμῆν, ἐξ Ἀλκμήνης δὲ Ἡρακλέα· ἐκ δὲ Δήμητρος Περσεφόνην· ἐκ δὲ Θέμιδος τῆς Οὐρανοῦ θυγατρὸς Ὠρας (Εἰρήνην, Εὐνομίαν, Δίκην) καὶ Μοίρας (Κλωθῶ, Λάχεσιν, Ἄτροπον)· ἐξ Εὐρυνόμης δὲ τῆς Ὠκεανοῦ Χάριτας (Ἀγλαίην, Εὐφροσύνην, Θάλειαν)· ἐκ Μήτιδος ἢ ἐκ τῆς κεφαλῆς Ἀθηνῶν· ἐκ δὲ Μνημοσύνης Μούσας, ὧν τὰ ὀνόματα Ἡσίοδος ἀποφαίνεται οὕτως·

Κλειώ τ' Εὐτέρπη τε Θάλεια τε Μελπομένη τε
Τερψιχόρη τ' Ἐρατώ τε Πολυμνία τ' Οὐρανὴ τε
Καλλιόπη θ', ἣ σφῶν προφερεστάτη ἐστὶν ἀπασῶν.

3. Ἥρα δὲ ἐγέννησεν Ἡφαιστον· ῥίπτει δὲ αὐτὸν ἐξ οὐρανοῦ Ζεὺς Ἥρα δεθείσῃ βοηθοῦντα (ταύτην γὰρ

ἐξεκρέμασε Ζεὺς ἐξ Ὀλύμπου χειμῶνα ἐπιπέμφασαν Ἡρακλεῖ, ὅτε Τροίαν ἔλων ἔπλει)· πεσόντα δὲ Ἡφαιστον ἐν Δήμῳ καὶ πηρωθέντα τὰς βάσεις διέσωσε Θέτις.

4. Τῶν θεῶν ἐκάστῳ μυθολογοῦσι τὸν Δία τῶν εὐεργετῶν ὅπ' αὐτοῦ καὶ συντελουμένων ἔργων τὰς ἐπισημασθῆναι καὶ τὰς τιμὰς τῆς εὐρέσεως ἀπονεῖμαι. Παραδοθῆναι δὲ τῇ μὲν Ἀφροδίτῃ τὴν τε τῶν παρθένων ἡλικίαν, ἐν οἷς χρόνοις δεῖ γαμῆν αὐτάς, καὶ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν τὴν ἔτι καὶ νῦν ἐν τοῖς γάμοις γινόμενήν.

Ταῖς δὲ Χάρισι δοθῆναι τὴν τῆς ὄψεως κόσμησιν καὶ τὸ κατάρχειν εὐεργεσίας καὶ πάλιν ἀμείβεσθαι ταῖς προσηκούσαις χάρισι τοὺς εὐποιήσαντας.

Εἰλείθυιαν δὲ λαβεῖν τὴν περὶ τὰς τιχτούσας ἐπιμέλειαν καὶ θεραπείαν τῶν ἐν τῷ τίχτειν κακοπαθοῦσῶν· διὸ καὶ τὰς ἐν τοῖς τοιούτοις κινδυνευούσας γυναικᾶς ἐπικαλεῖσθαι μάλιστα τὴν θεὸν ταύτην.

Ἄρτεμιν δὲ φασὶν εὐρεῖν τὴν τῶν νηπίων παιδίων θεραπείαν καὶ τροφὰς τινὰς ἀρμοζούσας τῇ φύσει τῶν βρεφῶν· ἀφ' ἧς αἰτίας καὶ Κουροτρόφον αὐτὴν ὀνομάζεσθαι.

Τῶν δὲ ὀνομαζομένων Ὠρῶν ἐκάστη δοθῆναι τὴν ἐπώνυμον τάξιν τε καὶ τοῦ βίου διακόσμησιν, ἐπὶ τῇ μεγίστῃ τῶν ἀνθρώπων ὠφελείᾳ· μηδὲν γὰρ εἶναι μᾶλλον δυνάμενον εὐδαίμονα βίον παρασκευάσαι τῆς Εὐνομίας καὶ Δίκης καὶ Εἰρήνης.

Ἄθηνᾳ δὲ προσάπτουσι τὴν τε τῶν ἐλαιῶν ἡμέρωσιν καὶ φυτείαν παραδοῦναι τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὴν τοῦ καρποῦ τούτου κατεργασίαν· πρὸς δὲ τοῦτοις τὴν τῆς ἐσθῆτος κατασκευὴν καὶ τὴν τεκτονικὴν τέχνην, ἔτι δὲ πολλὰ τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπιστήμαις εἰσγηγῆσθαι τοῖς ἀνθρώποις· εὐρεῖν δὲ καὶ τὴν τῶν αὐλῶν κατασκευὴν

καὶ τὴν διὰ τούτων συντελουμένην μουσικὴν καὶ τὸ σύνολον πολλὰ τῶν φιλοτέχνων ἔργων, ἀφ' ὧν Ἐργάνην αὐτὴν προσαγορεύεσθαι.

Ταῖς δὲ Μούσαις δοθῆναι παρὰ τοῦ πατρὸς τὴν τῶν γραμμάτων εὑρεσιν καὶ τὴν τῶν ἐπῶν σύνθεσιν, τὴν προσαγορευομένην ποιητικὴν.

Ἥφαιστον δὲ λέγουσιν εὑρετὴν γενέσθαι τῆς περὶ τὸν σίδηρον ἐργασίας ἀπάσης καὶ τῆς περὶ τὸν χαλκὸν καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον καὶ τῶν ἄλλων, ὅσα τὴν ἐκ τοῦ πυρὸς ἐργασίαν ἐπιδέχεται.

Τὸν Ἄρην δὲ μυθολογοῦσι πρῶτον κατασκευάσαι πανοπλίαν καὶ στρατιώτας καθοπλίσαι καὶ τὴν ἐν ταῖς μάχαις ἐναγώνιον ἐνέργειαν εἰσηγήσασθαι, φονεύοντα τοὺς ἀπειθοῦντας τοῖς θεοῖς.

Ἀπόλλωνα δὲ τῆς κιθάρας εὑρετὴν ἀναγορεύουσι καὶ τῆς κατ' αὐτὴν μουσικῆς· ἔτι δὲ τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην ἐξευεργκεῖν, διὰ τῆς μαντικῆς τέχνης γινομένην, δι' ἧς τὸ παλαιὸν συνέβαινε θεραπείας τυγχάνειν τοὺς ἀρρώστοῦντας· εὑρετὴν δὲ καὶ τοῦ τόξου γενόμενον, διδάξει τοὺς ἐγχωρίους τὰ περὶ τὴν τοξείαν. Ἀπόλλωος δὲ καὶ Κορωνίδος Ἀσκληπιὸν γεννηθέντα καὶ πολλὰ παρὰ τοῦ πατρὸς τῶν εἰς ἰατρικὴν μαθόντα, προσεξευρεῖν τὴν τε χειρουργίαν καὶ τὰς τῶν φαρμάκων σκευασίας καὶ ριζῶν δυνάμεις, καὶ καθόλου προβιβάσαι τὴν τέχνην ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ὡς ἀρχηγὸν αὐτῆς καὶ κτιστὴν τιμᾶσθαι.

Τῷ δ' Ἐρμῇ προσάπτουσι τὰς ἐν τοῖς πολέμοις γινομένας ἐπικηρυκείας καὶ διαλλαγὰς καὶ σπονδάς. Φασὶ δ' αὐτὸν καὶ μέτρα καὶ σταθμὰ καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐμπορίας κέρδη πρῶτον ἐπινοῆσαι, καὶ τὸ λάθρα τὰ τῶν ἄλλων σφετερίζεσθαι. Εἰσηγητὴν δ' αὐτὸν καὶ παλαιστρας γενέσθαι καὶ τὴν ἀπὸ τῆς χελώνης λύραν ἐπινοῆσαι.

Διόνυσον δὲ μυθολογοῦσιν εὑρετὴν γενέσθαι τῆς ἀμπέλου καὶ τῆς περὶ ταύτην ἐργασίας, ἔτι δὲ οἶνο-

ποιίας καὶ τοῦ πολλοὺς τῶν ἐκ τῆς ὀπώρας καρπῶν ἀποθησαυρίζειν.

5. Οἱ θεοὶ οὔτε σῖτον ἐσθίουσιν οὔτε πίνουσιν οἶνον, ἀλλὰ τὴν ἀμβροσίαν παρατίθενται καὶ τοῦ νέκταρος μεθύσκονται, μάλιστα δὲ ἡδονταί σιτούμενοι τὸν ἐκ τῶν θυσιῶν καπνὸν αὐτῇ κτίσση ἀνευνηγεμένον, καὶ τὸ αἶμα δὲ τῶν ἱερείων, ὃ τοῖς βωμοῖς οἱ θύοντες περιχέουσιν.

6. Ὁ οὐρανὸς χαλκοῦς ἐστὶ τὰ ἕξω. Ἐντὸς δὲ φῶς λαμπρότερον φαίνεται καὶ ἥλιος καθαρώτερος καὶ ἄστρα διαυγέστερα καὶ χρυσοῦν τὸ δάπεδον. Εἰσιόντι δὲ πρῶτον μὲν οἰκοῦσιν αἱ Ἄραι· πυλωροῦσι γάρ· ἔπειτα δὲ ἡ Ἴρις καὶ ὁ Ἐρμῆς, ὄντες ὑπηρέται καὶ ἀγγελιαφόροι τοῦ Διὸς. Ἐξῆς δὲ τοῦ Ἥφαιστου τὸ χαλκεῖον, ἀνάμεστον ἀπάσης τέχνης· μετὰ δὲ αἱ τῶν θεῶν οἰκίαι καὶ τοῦ Διὸς τὰ βασίλεια, ταῦτα πάντως περικαλλῆ, τοῦ Ἥφαιστου κατασκευάσαντος. Οἱ δὲ θεοὶ παρὰ Ζῆνι καθήμενοι εὐωχοῦνται, νέκταρ καὶ ἀμβροσίαν ἐσθίοντες. Πάλαι μὲν οὖν καὶ ἄνθρωποι συνεισιτιῶντο καὶ συνέπινον αὐτοῖς, ὁ Ἰξίων καὶ ὁ Τάνταλος· ἐπεὶ δὲ ἦσαν ὑβρισταὶ καὶ λάλοι, ἐκεῖνοι μὲν ἔτι καὶ νῦν κολάζονται, ἄβατος δὲ τῷ θνητῶν γένει καὶ ἀπόρρητος ὁ οὐρανός.

IV.

Gigantomachieue.

1. Γῆ δὲ περὶ Τιτάνων ἀγανακτοῦσα γεννᾷ Γίγαντας ἐξ οὐρανοῦ, μεγέθει μὲν σωματῶν ἀνυπερβλήτους, δυνάμει δὲ ἀκαταγωνίστους· οἱ φοβεροὶ μὲν ταῖς ὕψει κατεφαίνοντο, εἶχον δὲ τὰς βάσεις φολίδας δρακόντων·

ἐγένοντο δὲ ἐν Παλλήνῃ. Οὗτοι ἠχόντιζον εἰς οὐρανὸν πέτρας καὶ δρυὸς ἡμμένας· διέφερε δὲ πάντων Πορφυρίων τε καὶ Ἄλκυονεύς, δὲ δὴ καὶ ἀθάνατος ἦν, ἐν ἧπερ ἐγεννήθη γῆ μαχόμενος. Τοῖς δὲ θεοῖς λόγιον ἦν, ὑπὸ θεῶν μὲν μηδένα τῶν Γιγάντων ἀπολέσθαι δύνασθαι, συμμαχοῦντος δὲ θνητοῦ τινος, τελευτήσειν· διὸ τὸν Ἡρακλέα ὁ Ζεὺς ἐπεκαλέσατο σύμμαχον. Κάκεινος πρῶτον μὲν ἐτόξευσεν Ἄλκυονέα· αὐτὸς δὲ ἐπὶ τῆς γῆς μᾶλλον ἀνεθάλπετο· Ἀθηνᾶς δὲ ὑποθεμένης, ἔξω τῆς Παλλήνης εἴλκυσεν αὐτόν, κάκεινος μὲν οὕτως ἐτελεύτα. Πορφυρίονα δὲ ἐφορμήσαντα τῇ Ἥρᾳ Ζεὺς ἐκεραύνωσε καὶ Ἡρακλῆς τοξεύσας ἀπέκτεινεν. Τῶν δὲ λοιπῶν Ἀπόλλων μὲν Ἐφιάλτον, Εὐρυτον δὲ θύραφ Διόνυσος ἔκτεινε, Κλύτιον δὲ Ἥφαιστος βαλὼν μύδροις. Ἀθηνᾶ δὲ Ἐγκελάδῃ φεύγοντι Σικελίαν ἐπέβριψε τὴν νῆσον. Πολυβῶτης δὲ διὰ τῆς θαλάσσης διωχθεὶς ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος ἦκεν εἰς Κῶ· Ποσειδῶν δὲ τῆς νήσου μέρος ἀποβῆξας ἐπέβριψεν αὐτῷ. Τοὺς δὲ ἄλλους κεραυνοῖς Ζεὺς βαλὼν διέφθειρε.

2. Ὡς δὲ ἐκράτησαν οἱ θεοὶ τῶν Γιγάντων, Γῆ μᾶλλον χολωθεῖσα γεννᾷ Τυφῶνα, μεμιγμένην ἔχοντα φύσιν ἀνδρὸς καὶ θηρίου. Οὗτος μὲν καὶ μεγέθει καὶ δυνάμει πάντων διήνεγκεν, δσοὺς ἐγέννησε Γῆ· ἦν δὲ αὐτῷ τὰ μὲν ἄχρι μηρῶν ἄπλετον μέγεθος ἀνδρόμορφον, ὥστε ὑπερέχειν μὲν πάντων τῶν ὄρων, τὴν δὲ κεφαλὴν πολλάκις τῶν ἄστρον φαίνειν, χεῖρας δὲ ἔχειν, τὴν μὲν ἐπὶ τὴν ἐσπέραν ἐκτεινομένην, τὴν δὲ ἐπὶ τὰς ἀνατολάς· τὰ δὲ ἀπὸ μηρῶν, σπείρας εἶχεν ὑπερμεγέθεις ἐχιδῶν, ὧν ὄλκοι συριγμὸν πολλὸν ἐξέισαν. Τοιοῦτος ὢν ὁ Τυφὼν καὶ τηλικούτος, πέτρας βάλλων ἐπ' αὐτὸν τὸν οὐρανόν, μετὰ συριγμῶν ὁμοῦ καὶ βοῆς ἐφέρετο. Θεοὶ δὲ ὡς εἶδον αὐτὸν ἐπ' οὐρανὸν ὀρμώμενον, εἰς Αἴγυπτον φυγάδες ἐφέροντο καὶ διωκόμενοι τὰς ἰδέας

μετέβαλον εἰς ζῶα. Ζεὺς δὲ Τυφῶνα ἔβαλε κεραυνοῖς, καὶ φεύγειν ὀρμηθέντος αὐτοῦ διὰ τῆς Σικελικῆς θαλάσσης, ἐπέβριψεν Ἄττην ὄρος ἐν Σικελίᾳ, ἐξ οὗ μέχρι δευρό φασιν ἀπὸ τῶν βληθέντων κεραυνῶν γίνεσθαι πυρὸς ἀναφυσήματα.

3. Ἄλωος υἱὸς Ποσειδῶνος ἔγρημεν Ἰφιμέδειαν, ἥτις δύο ἔτεκε παῖδε, Ὄτον καὶ Ἐφιάλτην, τοὺς Ἄλκειδας λεγομένους. Οὗτοι κατ' ἐνιαυτὸν ἠῤῥξανον πλάτος μὲν πηχυαῖον, μῆκος δὲ ὄργυιαῖον· ἐννέα δὲ ἐτῶν γενόμενοι καὶ τὸ μὲν πλάτος πήχεων ἔχοντες ἐννέα, τὸ δὲ μέγεθος ὄργυιῶν ἐννέα, πρὸς θεοὺς μάχεσθαι διανοοῦντο, καὶ τὴν μὲν Ὅσσαν ἐπὶ τὸν Ὀλυμπον ἔθεσαν, ἐπὶ δὲ τὴν Ὅσσαν θέντες τὸ Πήλιον, διὰ τῶν ὄρων τούτων ἠπειλοῦν εἰς οὐρανὸν ἀναβήσεσθαι· ἐμνῶντο δὲ, Ἐφιάλτης μὲν Ἥραν, Ὄτος δὲ Ἄρτεμιν. Ἄνεϊλε δὲ αὐτοὺς ἐν Νάξῳ Ἄρτεμις δι' ἀπάτης· ἀλλάξασα γὰρ τὴν ἰδέαν εἰς ἔλαφον, διὰ μέσου αὐτῶν ἐπήδησεν· οἱ δὲ βουλόμενοι εὐστοχῆσαι τὸ θηρίον, ἐφ' ἑαυτοὺς ἠχόντισαν.

V.

Prometheus.

Προμηθεὺς ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους ἔπλασε καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ πῦρ λάθρα Διός, ἐν νάρθηκι κρύφας. Ζεὺς ὀργισθεὶς ἐπέταξεν Ἡφαίστῳ τὸ αὐτοῦ σῶμα προσηλῶσαι τῷ Καυκάσῳ ὄρει. Ἐν τούτῳ προσηλωθεὶς Προμηθεὺς πολλὰ ἔτη διετέλεσεν. Καθ' ἐκάστην δὲ ἡμέραν ἀετὸς ἐφιπτάμενος τὸ ἦπαρ αὐτοῦ ἐνέμετο, αὐξανόμενον διὰ νυκτός. Καὶ Προμηθεὺς μὲν πυρὸς κλαπέντος δίκην ἔτινε ταύτην, μέχρις Ἡρακλῆς αὐτὸν ἔλυσεν, τὸν μὲν ἀετὸν κατατοξεύσας, τὸν δὲ Δία πείσας λῆξαι τῆς ὀργῆς.

VI.

Athene.

1. Συνώκησε ὁ Ζεὺς τῇ Μήτιδι καὶ αὐτὴν γενομένην ἔγκυον καταπίνει, δείσας, μὴ παῖς ἐξ αὐτῆς γεννηθεὶς οὐρανοῦ δυνάστης γενήσεται. Ὡς δ' ὁ τῆς γενέσεως ἐνέστη χρόνος, πλήξαντος αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν πελέκει Ἡφαίστου, ἐκ κορυφῆς Ἀθηνᾶ σὺν ὄπλοις ἀνέθορον.

2. Samtale mellem Hephæstos og Zevs.

Ἡφαι. Τί με, ὦ Ζεῦ, δεῖ ποιεῖν; ἦ καὶ γάρ, ὡς ἐκέλευσας, ἔχων τὸν πέλεκυν δέξυτατον, εἰ καὶ λίθους δέοι μὲν πληρῆ διατεμεῖν. Ζεὺς. Ἐδγε, ὦ Ἡφαιστε, ἀλλὰ διέλέ μου τὴν κεφαλὴν εἰς δύο κατενεγκῶν. Ἡφ. Πειρᾶ μου, εἰ μέμνη; πρόστατε δ' οὖν ἑ' ἀληθές, ὅπερ θέλεις σοι γενέσθαι. Ζεὺς. Διαιρεθῆναί μοι τὸ κρανίον· εἰ δὲ ἀπειθήσεις, οὐ νῦν πρῶτον ὀργιζομένου πειράσῃ μου· ἀλλὰ χρὴ καθικνεῖσθαι παντὶ τῷ θυμῷ, μηδὲ μέλειν· ἀπόλλυμαι γὰρ ὑπὸ τῶν ὀδίνων, αἱ μου τὸν ἐγκέφαλον ἀναστρέφουσι. Ἡφ. Ὅρα, ὦ Ζεῦ, μὴ κακὸν τι ποιήσωμεν· ὀξὺς γὰρ ὁ πέλεκυς ἐστί, καὶ οὐκ ἀναιμωτὶ οὐδὲ κατὰ τὴν Εἰλειθυϊαν μαιώσεται σε. Ζεὺς. Κατένεγκε μόνον, ὦ Ἡφαιστε, θαρβῶν· οἶδα γὰρ ἐγὼ τὸ συμφέρον. Ἡφ. Ἄκων μὲν, κατοίσω δέ· τί γὰρ χρὴ ποιεῖν, σοῦ κελεύοντος; — Τί τοῦτο; κόρη ἔνοπλος; μέγα, ὦ Ζεῦ, κακὸν εἶχες ἐν τῇ κεφαλῇ· ἡ δὲ πηδᾶ καὶ πυβρίχιζει καὶ τὴν ἀσπίδα τινάσσει καὶ τὸ δόρυ πάλλει καὶ ἐνθουσιᾷ· καὶ τὸ μέγιστον, καλὴ πάνυ καὶ ἀχμαῖα γεγένηται ἤδη ἐν βραχεῖ· γλαυκῶπις μὲν, ἀλλὰ κοσμεῖ καὶ τοῦτο ἡ κόρυς· ὥστε, ὦ Ζεῦ, μαίωτρά μοι ἀπόδος, ἐγγυήσας μοι αὐτὴν.

Ζεὺς. Ἀδύνατα αἰτεῖς, ὦ Ἡφαιστε· παρθένος γὰρ δεῖ θέλει μένειν.

3. Ἦν παρὰ Θηβαίοις μάντις Τειρσεΐας, Εὐήρους καὶ Χαρικλοῦς νύμφης, γενόμενος τυφλὸς τοὺς ὀφθαλμούς. Οὐ περὶ τῆς πηρώσεως καὶ μαντικῆς λόγοι λέγονται διάφοροι. Ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ θεῶν φασὶ τυφλωθῆναι, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις, ἃ κρύπτειν ἤθελον, ἐμήνυεν· ἄλλοι δέ, ὑπ' Ἀθηνᾶς αὐτὸν τυφλωθῆναι, ὅτι αὐτὴν γυμνὴν ἐν λουτρῷ εἶδεν. Χαρικλοῦς δὲ θεομένης τὴν θεὸν, ἣν δὲ προσφιλῆς τῇ Ἀθηνᾶ ἢ Χαρικλώ, αὐτὴ τὰς ἀκοὰς διακαθάρασα πᾶσαν ὀρνίθων φωνὴν ἐποίησε συνιέναι καὶ σκῆπτρον αὐτῷ ἔδωρῆσατο, ὃ φέρων ὁμοίως τοῖς βλέπουσιν ἐβάδιζεν.

4. Κέκρωψ αὐτόχθων, συμφυὲς ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος, τῆς Ἀττικῆς ἐβασίλευσε πρῶτος καὶ τὴν γῆν, πρότερον λεγομένην Ἀκτὴν, ἀφ' ἑαυτοῦ Κεκροπίαν ὠνόμασεν. Ἐπὶ τούτου, φασίν, ἔδοξε τοῖς θεοῖς καταλαβέσθαι πόλεις, ἐν αἷς ἔμελλον ἔχειν τιμὰς ἰδίας ἑκαστός. Ἦκεν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, καὶ πλήξας τῇ τριαίνῃ κατὰ μέσσην τὴν ἀκρόπολιν ἀνέφηγε θάλασσαν, ἣν νῦν Ἐρεχθίδα καλοῦσιν. Μετὰ δὲ τοῦτον ἦκεν Ἀθηνᾶ καὶ ἐφύτευσεν ἐλαίαν, ἣ νῦν ἐν τῷ Πανδρυσίῳ δείκνυται. Γενομένης δὲ ξηρίας ἀμφοῖν περὶ τῆς χώρας, Ἀθηνᾶν καὶ Ποσειδῶνα διαλύσας Ζεὺς κριτὰς ἔδωκε θεοὺς τοὺς δώδεκα. Καὶ τούτων δικαζόντων, ἡ χώρα τῆς Ἀθηνᾶς ἐκρίθη, Κέκροπος μαρτυρήσαντος, ὅτι πρῶτον τὴν ἐλαίαν ἐφύτευσεν. Ἀθηνᾶ μὲν οὖν ἀφ' ἑαυτῆς τὴν πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθήνας. Ποσειδῶν δέ, θυμῷ ὀργισθεὶς, τὸ Θριάσιον πεδίον ἐπέκλυσε καὶ τὴν Ἀττικὴν ὄψαλον ἐποίησεν.

VII.

Leto og hendes Børn.

1. Αητώ κατά την γῆν ἄπασαν ὕφ' ἧρας ἠλαύνετο, μέχρις εἰς Δῆλον ἐλθοῦσα γεννᾷ πρώτην Ἄρτεμιν· ὕστερον δ' Ἀπόλλωνα ἐγέννησεν. Ἄρτεμις μὲν οὖν, τὰ περὶ θήραν ἀσκήσασα, παρθένος ἔμεινεν· Ἀπόλλων δέ, τὴν μαντικὴν μαθὼν παρὰ τοῦ Πανός, ἦκεν εἰς Δελφούς, χρησμοφδοῦσης τότε Θέμιδος. Ὡς δὲ ὁ φρουρῶν τὸ μαντεῖον Πύθων ὕφισ ἐκάλυεν αὐτὸν προσελθεῖν ἐπὶ τὸ χάσμα, τοῦτον ἀνελὼν τὸ μαντεῖον παραλαμβάνει.

2. Ἀπέκτεινεν Ἀπόλλων καὶ τὸν Ὀλύμπου παῖδα Μαρσύαν· οὗτος γὰρ ἐδρῶν ἀλλοῦς, οὐς ἔρριψεν Ἀθηνᾶ διὰ τὸ τὴν ὕψιν αὐτῆς ποιεῖν ἄμορφον, ἦλθεν εἰς ἔριν περὶ μουσικῆς Ἀπόλλωνι. Συντιθεμένων δὲ αὐτῶν, ἵνα ὁ νικήσας, ὃ βούλεται, διαθῆ τὸν ἠττημένον, τῆς κρίσεως γενομένης, τὴν κιδάραν στρέψας ἠγωνίζετο ὁ Ἀπόλλων καὶ ταῦτ' ποιεῖν ἐκέλευσε τὸν Μαρσύαν. Τοῦ δὲ ἀδυνατοῦντος, ἐδρεθεὶς κρείσσων ὁ Ἀπόλλων, κρεμάσας τὸν Μαρσύαν ἔκ τινος ὑπερτενοῦς πίτυος, ἔκταμὼν τὸ δέρμα, οὕτως διέφθειρεν.

3. Ἀσκληπίδης Ἀπόλλωνος παῖς ἦν καὶ Κορωνίδος. Τοῦτον, τῆς αὐτοῦ μητρὸς ἀποθανούσης, πρὸς Χείρωνα τὸν Κένταυρον ἤνεγκεν Ἀπόλλων, καὶ παρ' αὐτῷ καὶ τὴν ἰατρικὴν καὶ τὴν κυνηγετικὴν τρεφόμενος ἐδιδάχθη. Καὶ γενόμενος χειρουργικὸς καὶ τὴν τέχνην ἀσκήσας ἐπὶ πολὺ, οὐ μόνον ἐκάλυε τινὰς ἀποθνήσκειν, ἀλλ' ἀνήγειρε καὶ τοὺς ἀποθανόντας. Ζεὺς δὲ φοβηθεὶς, μὴ λαβόντες ἄνθρωποι θεραπείαν παρ' αὐτῶν βοθηθῶσιν ἀλλήλοις, ἐκεραύνωσεν αὐτόν· καὶ διὰ τοῦτο ὀργισθεὶς Ἀπόλλων κτείνει Κύκλωπας τοὺς τὸν κεραυνοῦ Διὶ κατασκευάσαν-

τας· Ζεὺς δὲ ἐμέλλησεν αὐτὸν ρίπτειν εἰς Τάρταρον· δεηθείσης δὲ Αἰητοῦς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἐνιαυτὸν ἀνδρὶ θητεῦσαι. Ὁ δὲ παραγενόμενος εἰς Φεράς πρὸς Ἀδμητόν, τὸν Φέρητος, τοῦτ' αὖ λατρεῶν ἐποίμανε καὶ τὰς θηλείας βοῦς πάσας διδυμοτόχους ἐποίησεν.

5. Ἀπόλλων Ἀδμήτῳ τῷ βασιλεῖ τῶν Φερῶν ἐδήτευσε καὶ ἠτήσατο παρὰ Μοιρῶν, ἵνα, ὅταν Ἀδμητος μέλλῃ τελευτᾶν, ἀπολυθῆ τοῦ θανάτου, ἂν ἐκουσίως τις ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν ἔλθῃ. Ὡς δὲ ἦλθεν ἡ τοῦ θνήσκειν ἡμέρα, μήτε τοῦ πατρὸς μήτε τῆς μητρὸς ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν θελόντων, Ἀλκηστὶς ἡ αὐτοῦ ἄλοχος ὑπεραπέθανεν. Ἡ Περσεφὼν δὲ ἐλεήσασα αὐτὴν πάλιν ἀνέπεμψεν· ὡς δὲ ἔνιοι λέγουσιν, Ἡρακλῆς μαχεσάμενος τῷ θανάτῳ αὐτὴν ἀνήγαγεν.

6. Ἀπόλλων καὶ Ποσειδῶν, τὴν Λαομέδοντος ὕβριν πειράσαι θέλοντες, εἰκασθέντες ἀνθρώποις, ὑπέσχοντο ἐπὶ μισθῷ τειχιεῖν τὸ Πέργαμον· τοῖς δὲ τειχίσασιν τὸν μισθὸν οὐκ ἀπέδιδον. Διὰ τοῦτο Ἀπόλλων μὲν λοιμὸν ἐπεμψε, Ποσειδῶν δὲ κῆτος, ὃ τοὺς ἐν τῷ πεδίῳ συνήραζεν ἀνθρώπους. Χρησμῶν δὲ λεγόντων, ἀπαλλαγὴν ἔσεσθαι τῶν συμφορῶν, ἐὰν προθῆ Λαομέδων Ἡϊόνην, τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, βορὰν κῆτει, οὗτος προὔθηκεν αὐτήν, ταῖς πλησίον τῆς θαλάσσης πέτραις προσαρτήσας. Ταύτην ἰδὼν ἐκκειμένην Ἡρακλῆς ὑπέσχετο σώσειν αὐτήν, εἰ τοὺς ἵππους παρὰ Λαομέδοντος λήψεται, οὐς ὁ Ζεὺς αὐτῷ ἔδωκε· δώσειν δὲ Λαομέδοντος εἰπόντος, κτείνας τὸ κῆτος Ἡϊόνην ἔσωσεν. Τοῦ δὲ πατρὸς αὐτῆς μὴ βουλομένου τὸν μισθὸν ἀποδοῦναι, Ἡρακλῆς αὐτὸν ἀπέκτεινε καὶ τὴν πόλιν εἶλεν.

7. Ἡ Νιόβη, Ἀμφίονος ἄλοχος, παῖδας μὲν εἶχεν ἑπτὰ, θυγατέρας δὲ τὰς ἴσας. Εὐτεκνος δὲ οὖσα, τῆς Αἰητοῦς εὐτεκνωτέραν εἶπεν ὑπάρχειν. Αἰητῶ δὲ ἀγανακτήσασα τὴν τε Ἄρτεμιν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα κατ'

αὐτῶν παρώξυνε, καὶ τὰς μὲν θηλείας ἐπὶ τῆς οἰκίας κατετόξευσεν Ἄρτεμις, τοὺς δὲ ἄρρένας κοινῇ πάντας ἐν Κιθαιρῶνι Ἀπόλλων κυνηγετοῦντας ἀπέκτεινε. Νιόβη δὲ Θήβας ἀπολιποῦσα εἰς Σίπυλον ἤκεν τῆς Ἀσίας· κάκει Διὶ εὐξαμένη τὴν μορφήν εἰς λίθον μετέβαλε καὶ χεῖται δάκρυα νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν.

8. Ἀκταίων, Ἀρισταίου παῖς, τραφεὶς παρὰ Χείρωνι κυνηγὸς ἐδιδάχθη καὶ ὑστερον κατεβρώθη ἐν τῷ Κιθαιρῶνι ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν. Καὶ τοῦτον ἐτελεύτησε τρόπον, ὅτι τὴν Ἄρτεμιν λουομένην εἶδεν. Καὶ φασὶ τὴν θεὸν παραχρῆμα αὐτοῦ τὴν μορφήν εἰς ἔλαφον ἀλλάξαι καὶ ταῖς ἐπομέναις αὐτῷ πεντήκοντα κυσὶν ἐμβалаεῖν λύσσαν, ὑφ' ἧν κατ' ἄγνοιαν ἐβρώθη· ἀπολομένου δὲ Ἀκταίου, οἱ κύνες ἐπιζητοῦντες τὸν δεσπότην καταρύνοντο, καὶ ζήτησιν ποιούμενοι παρεγένοντο ἐπὶ τὸ τοῦ Χείρωνος ἄντρον, ὃς εἶδων κατεσκευάσεν Ἀκταίου, ὃ καὶ τὴν λύπην αὐτῶν ἔπαυσεν.

VIII.

Helios og Phaëthon.

Πολλοὶ τῶν ποιητῶν φασὶ, Φαέθοντα τὸν Ἥλιου μὲν υἱόν, παῖδα δὲ τὴν ἡλικίαν ὄντα, πείσαι τὸν πατέρα μίαν ἡμέραν παραχωρῆσαι τοῦ τεθρίππου. Συγχωρηθέντος δὲ αὐτῷ τούτου, τὸν μὲν Φαέθοντα, ἐλαύνοντα τὸ τεθρίππον, μὴ δύνασθαι κρατεῖν τῶν ἡνιῶν, τοὺς δὲ ἵππους, καταφρονήσαντας τοῦ παιδός, ἐξενεχθῆναι τοῦ συνήθους δρόμου· καὶ τὸ μὲν πρῶτον κατὰ τὸν οὐρανὸν πλανωμένους ἐκπυρῶσαι τοῦτον καὶ ποιῆσαι τὸν νῦν γαλαξίαν καλούμενον κύκλον· μετὰ δὲ ταῦτα πολ-

λὴν τῆς οἰκουμένης κατακαίειν χώραν. Διὸ καὶ τὸν Δία, ἀγανακτήσαντα ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις, κεραυνῶσαι μὲν τὸν Φαέθοντα, ἀποκαταστῆσαι δὲ τὸν ἥλιον ἐπὶ τὴν συνήθη πορείαν. Τοῦ δὲ Φαέθοντος πεσότος πρὸς τὰς ἐκβολὰς τοῦ νῦν Πάδου καλουμένου ποταμοῦ, τὸ δὲ παλαιὸν Ἡριδανοῦ προσαγορευομένου, θρηγῆσαι μὲν τὰς ἀδελφὰς αὐτοῦ τὴν τελευταίην, διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς λύπης μετασχηματισθῆναι εἰς αἰγίρους. Ταύτας δὲ κατ' ἐνιαυτὸν κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν δάκρυον ἀφίεναι, καὶ τοῦτο πηγνύμενον ἀποτελεῖν τὸ καλούμενον ἤλεκτρον.

IX.

Hermes.

1. Ἑρμῆς, Μαίας μίας τῶν Ἀτλαντίδων καὶ Διὸς υἱός, ἔτι ἐν σπαργάνοις ὢν, εἰς Πιερίαν παραγίνεται καὶ κλέπτει βοῦς, ὃς ἔνεμεν Ἀπόλλων. Ἴνα δὲ μὴ φωραθῆι ὑπὸ τῶν ἰχνῶν, ὑποδήματα τοῖς ποσὶ περιέθηκε καὶ αὐτὰς εἰς σπήλαιον ἀπέκρυψεν. Καὶ ταχέως εἰς Κυλλήνην ᾗχετο καὶ εὗρίσκει πρὸ τοῦ ἄντρου νεμομένην χελώνην. Ταύτην ἐκκαθάρας, ἐς τὸ κύτος χορδὰς ἐντείνας, λύραν εὔρε καὶ πληκτρον.

2. Ἀπόλλων δὲ τὰς βοῦς ζητῶν εἰς Πύλον ἀφικνεῖται καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἀνέκριεν. Οἱ δὲ ἰδεῖν μὲν παῖδα ἐλαύνοντα ἔφασκον, οὐκ ἔχειν δὲ εἰπεῖν, ποῖ ποτε ἤλαθθησαν, διὰ τὸ μὴ εὐρεῖν ἴχνος δύνασθαι. Μαθῶν δὲ ἐκ τῆς μαντικῆς τὸν κεκλοφῶτα, πρὸς Μαῖαν εἰς Κυλλήνην παραγίνεται καὶ τὸν Ἑρμῆν ἠτιᾶτο· ἢ δὲ ἀπέδειξεν αὐτὸν ἐν τοῖς σπαργάνοις. Ἀπόλλων δὲ αὐτὸν τὸν παῖδα

πρὸς Δία κομίσας τὰς βοῦς ἀπήτει. Διὸς δὲ κελεύοντος ἀποδοῦναι, ἤρνεϊτο. Μὴ πείθων δέ, ἄρει τὸν Ἀπόλλωνα εἰς Πύλον καὶ τὰς βοῦς ἀποδίδωσι.

3. Ἀκούσας δὲ τῆς λύρας ὁ Ἀπόλλων ἀποδίδωσι τὰς βοῦς. Ἑρμῆς δὲ ταύτας νέμων, σύριγγα πηξάμενος ἐσούριζεν. Ἀπόλλων δὲ καὶ ταύτην βουλόμενος λαβεῖν, τὴν χρυσῆν ῥάβδον ἐδίδου αὐτῷ, ἣν ἐκέκτητο βουκολῶν, καὶ τὴν μαντικὴν ἐδιδάξατο αὐτόν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κήρυκα ἑαυτοῦ καὶ θεῶν ὑποχθονίων τίθησιν.

X.

Bacchus.

1. Τὸν Διόνυσον γερονέαι φασὶν ἐκ Διὸς καὶ Σεμέλης τρόπῳ τοιῶδε. Ζεὺς Σεμέλης ἐρασθεὶς συνωμίλησεν αὐτῇ. Ἡ δέ, κατανεύσαντος αὐτῇ Διὸς πᾶν τὸ αἰτηθὲν ποιήσῃ, αἰτεῖται, πεισθεῖσα ὑπὸ Ἥρας, τοιοῦτον αὐτὸν ἐλθεῖν, οἷος ἦλθε μνηστευόμενος Ἥραν. Ζεὺς δὲ μὴ δυνάμενος ἀνανεῦσαι παραγίνεται εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς ἐφ' ἄρματος ἀστραπαῖς ὁμοῦ καὶ βρονταῖς καὶ κεραυνὸν ἔησιν. Σεμέλης δὲ διὰ τὸν φόβον ἐκλιπούσης, ὁ θεὸς τὸ αὐτῆς βρέφος ἐκ τοῦ πυρὸς ἄρπάσας ἐνέβραψε τῷ μηρῷ. Κατὰ δὲ τὸν χρόνον τὸν καθήκοντα Διόνυσον γεννᾷ Ζεὺς, λύσας τὰ ῥάμματα, καὶ δίδωσιν Ἑρμῆι ὁ δὲ κομίζει πρὸς Ἰνώ καὶ Ἀθάμαντα καὶ πείθει τρέφειν ὡς κόρην.

2. Ἀγανακτήσασα δὲ Ἥρα μανίαν αὐτοῖς ἐνέβαλεν. Καὶ Ἀθάμας μὲν τὸν πρεσβύτερον παῖδα Λέαρχον ὡς ἔλαφον θηρεύσας ἀπέκτειεν· Ἰνώ δὲ τὸν Μελικέρτην εἰς πεπωρωμένον λέβητα ῥίψασα, εἶτα βαστάσασα, μετὰ

νεκροῦ τοῦ παιδὸς ἤλατο κατὰ βυθῶν· καὶ Λευκοθέα μὲν αὐτὴ καλεῖται, Παλαίμων δὲ ὁ παῖς, οὕτως ὀνομασθέντες ὑπὸ τῶν πλεόντων· τοῖς χειμαζομένοις γὰρ βοηθοῦσιν. Ἐτέθη δὲ ἐπὶ Μελικέρτη ἀγῶν τῶν Ἰσθμίων, Σισύφου θέντος.

3. Ὁ Διόνυσος, βουλόμενος ἀπὸ τῆς Ἰκαρίας εἰς Νάξον διακομισθῆναι, Τυρρῶνων ληστρικὴν ἐμισθώσατο τριήρη. Οἱ δὲ Νάξον μὲν παρέπλεον, ἠπείγοντο δὲ εἰς Ἀσίαν ἀπεμπωλήσοντες. Ὁ δὲ τὸν μὲν ἴστων καὶ τὰς κόπας ἐποίησεν ὄφεις, τὸ δὲ σκάφος ἐπλησε κισσοῦ καὶ βοῆς ἀλλῶν· οἱ δὲ λησταί, ἐμμανεῖς γενόμενοι, κατὰ τῆς θαλάττης ἔφυγον καὶ ἐγένοντο δελφίνες.

4. Εἰς Θήβας ἐλθὼν τὰς γυναῖκας ἠνάγκαζε καταλιπούσας τὰς οἰκίας βακχεύειν ἐν τῷ Κιθαιρῶνι. Πενθεὺς δέ, Ἐχίονος υἱός, παρὰ Κάδμου εἰληφώς τὴν βασιλείαν, διεκάλυε ταῦτα γίνεσθαι καὶ παραγερόμενος εἰς Κιθαιρῶνα τῶν Βακχῶν κατάσκοπος ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀγαύης κατὰ μανίαν ἐμελεῖσθη. Ἐνόμισε γὰρ αὐτὸν θηρίον εἶναι.

5. Λυκοῦργος παῖς Δρύαντος, Ἡδωνῶν βασιλεὺς, ἐξέβαλε Διόνυσον σὺν ταῖς Βάκχαις εἰς Θοράκην ἤκοντα. Καὶ Διόνυσος μὲν εἰς θάλασσαν πρὸς Θέτιν τὴν Νηρέως κατέφυγε· Βάκχαι δὲ ἐγένοντο αἰχμάλωτοι. Αἱ δὲ Βάκχαι ἐλύθησαν ἐξαίφνης, Λυκοῦργῳ δὲ μανίαν ἐποίησε Διόνυσος. Ὁ δὲ μεμηνῶς Δρύαντα τὸν παῖδα, ἀμπέλου νομίζων κλῆμα κόπτειν, πελέκει πλήξας ἀπέκτεινε, καὶ ἀκρωτηριάσας ἑαυτὸν ἐσωφρόνησεν.

XI.

Demeter og Persephone.

1. Πλούτων Περσεφόνης ἐρασθεὶς, Διὸς συνεργῶντος, ἤρπασεν αὐτὴν κρύφα. Δημήτηρ δὲ μετὰ λαμπάδων νυκτὸς τε καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν ζητοῦσα περιήει· μαθοῦσα δὲ παρ' Ἑρμιονέων, ὅτι Πλούτων αὐτὴν ἤρπασεν, ὀργιζομένη θεοῖς ἀπέλιπε τὸν οὐρανόν· εἰκασθεῖσα δὲ γυναικὶ ἦκεν εἰς Ἐλευσίνα, καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τὴν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν Ἀγέλαστον ἐκάθισε πέτραν· ἔπειτα δὲ πρὸς Κελεὸν ἦλθε, τὸν βασιλεύοντα τότε Ἐλευσινίων, ἐνδὸν οὐσῶν γυναικῶν, καὶ λεγουσῶν τούτων παρ' αὐτὰς καθέζεσθαι, γραῖα τις Ἰάμβη σκώψασα τὴν θεὸν ἐποίησε μειδιᾶσαι. Διὰ τοῦτο ἐν τοῖς Θεομοφορίοις τὰς γυναικᾶς σκώπτειν λέγουσιν.

2. Ἐπειτα δὲ Τριπτολέμῳ, τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν Κελεοῦ παίδων, δέφρον κατασκευάσασα πτηνῶν δρακόντων πυρὸν ἔδωκεν, ᾧ τὴν ὄλην οἰκουμένην δι' οὐρανοῦ αἰρόμενος κατέσπειρεν.

3. Διὸς δὲ Πλούτωνι τὴν Κόρην ἀναπέμφαι κελεύσαντος, ὁ Πλούτων, ἵνα μὴ πολλὸν χρόνον παρὰ τῆ μητρὶ καταμείνῃ, ροιᾶς ἔδωκεν αὐτῇ φαγεῖν κόκκον. Ὅτι δέ, οὐ προειδομένη τὸ συμβησόμενον, κατηγάλωσεν αὐτόν, ἢ Περσεφόνῃ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν τὸ μὲν τρίτον μετὰ Πλούτωνος ἠγαγκάσθη μένειν· τὸ δὲ λοιπὸν παρὰ τοῖς θεοῖς. Περὶ μὲν οὖν Δήμητρος ταῦτα λέγεται.

4. Κρατίστη τῶν νήσων ἐστὶν ἡ Σικελία καὶ τῆ παλαιότητι τῶν μεμυθολογημένων πεπρώτευσεν· ἢ γὰρ νῆσος τὸ παλαιὸν ἀπὸ μὲν τοῦ σχήματος Τρινακρία κληθεῖσα, ἀπὸ δὲ τῶν κατοικησάντων αὐτὴν Σικανῶν Σικανία

προσαγορευθεῖσα, τελευταῖον ἀπὸ τῶν Σικελῶν τῶν ἐκ τῆς Ἰταλίας πανδημεὶ περαιωθέντων ὠνόμασαι Σικελία. Οἱ ταύτην οὖν κατοικοῦντες Σικελιώται παρεῖλθον παρὰ τῶν προγόνων, ἱερὰν ὑπάρχειν τὴν νῆσον Δήμητρος καὶ Κόρης, καὶ τὸν τοῦ σίτου καρπὸν ταύτην πρῶτην ἀνεῖναι διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας.

5. Γενέσθαι δὲ μυθολογοῦσι τῆς Κόρης τὴν ἀρπαγὴν ἐν τοῖς λειμῶσι τοῖς κατὰ Ἐνναν. Ἔστι δὲ ὁ τόπος οὗτος πλησίον μὲν τῆς πόλεως, ἴσις δὲ καὶ ἄλλοις ἄνθεσι παντοδαποῖς εὐπρεπῆς καὶ θέας ἄξιος. Ἐχει δὲ καὶ πλησίον ἄλλη καὶ λειμῶνας καὶ σπήλαιον εὐμέγεθες, ἔχον χάσμα καταγείων, δι' οὗ μυθολογοῦσι τὸν Πλούτωνα μεθ' ἄρματος ἐπελθόντα ποιήσασθαι τὴν ἀρπαγὴν τῆς κόρης.

6. Μετὰ δὲ ταῦτα μυθολογοῦσι τὴν Δήμητρα, μὴ δυναμένην εὐρεῖν τὴν θυγατέρα, λαμπάδας ἐκ τῶν κατὰ τὴν Αἴτην κρατήρων ἀναφαιμένην, ἐπελθεῖν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς οἰκουμένης· τῶν δ' ἀνθρώπων τοὺς μάλιστα ταύτην προσδεξαμένους εὐεργετῆσαι, τὸν τῶν πυρῶν καρπὸν ἀντιδωρησάμενην. Φιλανθρωπώτατα δὲ τῶν Ἀθηναίων ὑποδεξαμένων τὴν θεὸν, πρῶτοις τούτοις μετὰ τοὺς Σικελιώτας δωρήσασθαι τὸν τῶν πυρῶν καρπὸν· ἀνθ' ὧν ὁ δῆμος οὗτος περιττώτερον τῶν ἄλλων ἐτίμησε τὴν θεὸν θυσίαις τε ἐπιφανεστάταις καὶ τοῖς ἐν Ἐλευσίνοι μυστηρίοις, ἃ διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἀρχαιότητος καὶ ἀγνείας ἐγένοντο πᾶσι ἀνθρώποις περιβόητα.

XII.

Underverdenen.

1. Τόπος τις ὑπὸ τῇ γῆ πάνυ βαθὺς ὁ Ἄιδης, μέγας δὲ καὶ πολύχωρος οὗτος καὶ ζοφερὸς καὶ ἀνήλιος. Βασιλεύει δὲ αὐτοῦ ἀδελφὸς τοῦ Διὸς, Πλούτων κεκλημένος. Περιβρέεται δὲ ἡ χώρα ποταμοῖς μεγάλοις τε καὶ φοβεροῖς, Κωκυτῶ, Πυριφλεγέθοντι καὶ Στυγί. Τὸ δὲ μέγιστον, ἡ Ἀχερουσία λίμνη πρόκειται, πρώτη δεχομένη τοὺς ἀπαντῶντας, ἣν οὐκ ἔστι διαπλεῦσαι ἄνευ τοῦ πορθμέως. Πρὸς δὲ τῇ καθόδῳ καὶ πύλῃ οὄση ἀδαμαντίνη Αἰακὸς ἔστιν, τὴν φρουρὰν ἐπιτετραμμένος, καὶ παρ' αὐτῶ κύων τρικέφαλος. Περαιωθέντας τὴν λίμνην λειμῶν ὑποδέχεται μέγας καὶ ποτὸν μνήμης πολέμιον (Ἀΐθης γοῦν διὰ τοῦτο ὠνόμασται), ἧς πίνοντες λανθάνονται πάντων τῶν πρὸ τοῦ γεγενημένων. Ὁ μὲν οὖν Πλούτων καὶ ἡ Περσεφὼν δυναστεύουσιν, ὀηρητοῦσι δ' αὐτοῖς Ἐρινύες καὶ Φόβοι καὶ Ἑρμῆς. Δικασταὶ δὲ κάθηται δύο, Μίνως τε καὶ Ραδάμανθυς, Κρῆτες ὄντες καὶ υἱοὶ τοῦ Διὸς. Οὗτοι δὲ τοὺς μὲν ἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν καὶ δικαίους πέμπουσιν ἐς τὸ Ἥλύσιον πεδίον, τῶ ἀρίστῳ βίῳ συνεσομένους· τοὺς δὲ πονηροὺς ταῖς Ἐρινύσι παραδόντες ἐς τὸν τῆς κολάσεως χώρον ἐκπέμπουσιν.

2. Τάρταρος τόπος ἔστιν ἐρεβώδης ἐν ἄδου, τοσοῦτον ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα, ὅσον ἀπ' οὐρανοῦ γῆ.

3. Ὁ Κέρβερος, ὁ τοῦ ἄδου φρουρός, εἶχε τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλὰς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος, κατὰ δὲ τοῦ νώτου παντοίων ὄφρων κεφαλὰς.

4. Σίτυφος ἐν ἄδου κολάζεται, πέτρον ταῖς χεραὶ καὶ τῇ κεφαλῇ κυλίων καὶ τοῦτον ὄρει τιλὶ ὑπερβάλλειν

θέλων. Ὁ δὲ πέτρος ἀθούμενος ὑπ' αὐτοῦ πάλιν εἰς τοῦπίσω φέρεται.

5. Τάνταλος Διὸς ἦν παῖς πλοῦτω, καὶ δόξῃ διαφέρων, κατάρχει δὲ τῆς Ἀσίας περὶ τὴν νῦν ὀνομαζομένην Παφλαγονίαν. Διὰ δὲ τὴν εὐγένειαν, ὡς φασί, φίλος ἐγένετο τῶν θεῶν. Ὑστερον δὲ τὴν εὐτυχίαν οὐ φέρων καὶ μετασχὼν κοινῆς τραπέζης καὶ πάσης παρβρῆσις, ἀπήγγελλε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παρὰ τοῖς ἀθανάτοις ἀπόβρῆτα. Δι' ἣν αἰτίαν καὶ ζῶν ἐκολάσθη καὶ τελευτήσας αἰωνίου τιμωρίας ἤξιώθη, καταχθεὶς εἰς τοὺς ἀσεβεῖς.

6. Ὀρφεὺς, Καλλιόπης Μούσης καὶ Οὐάγγρου υἱός, ἄδων ἔκνει λίθους τε καὶ δένδρα. Ἀποθανούσης Εὐρυδίκης τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, κατήλθεν εἰς ἄδου καὶ Πλούτωνα ἔπεισεν ἀναπέμφαι αὐτήν. Ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο ποιήσειν, ἂν μὴ πορευόμενος Ὀρφεὺς ἐπιστραφῆ, πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ παραγενέσθαι. Ὁ δὲ ἀπιστῶν ἐπιστραφεὶς ἐδεάσατο τὴν γυναῖκα· ἡ δὲ πάλιν ὑπέστρεφεν.

XIII.

Deukalion og hans Afkom.

1. Προμηθέως παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Φθίαν τόπων γαμεῖ Πύρραν τὴν Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας, ἣν ἔπλασαν θεοὶ πρώτην γυναῖκα. Ἐπεὶ δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ χαλκοῦν γένος ἠθέλησεν, ὑποθεμένου Προμηθέως, Δευκαλίων τεκτηνήμενος λάρνακα καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθήμενος, εἰς ταύτην μετὰ Πύρρας εἰσέβη. Ζεὺς δὲ πολλὸν ὕετον ἀπ' οὐρανοῦ χέας, τὰ πλεῖστα μέρος τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν· ὥστε

διαφθορῆναι πάντας ἀνθρώπους ὀλίγων χωρὶς, οἱ συν-
έφυγον εἰς τὰ πλησίον ὕψηλά ὄρη.

2. Δευκαλίων δέ, ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης
φερόμενος ἐφ' ἡμέρας ἑννέα καὶ νύκτας ἴσας, τῷ Παρ-
νασσῶ προσίσχει, κάκει τῶν ὕμβρων παῦλαν λαβόντων,
ἐκβάς θύει Διὶ Φυξίῳ. Ζεὺς δὲ πέμψας Ἐρμῆν πρὸς
αὐτὸν ἐπέτρεψεν αἰτεῖσθαι ὃ, τι βούλεται. Ὁ δὲ αἰρεῖται,
ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι, καὶ Διὸς εἰπόντος, ὑπὲρ κεφα-
λῆς αἴρων ἔβαλλε τοὺς λίθους· καὶ οὗς μὲν ἔβαλλε Δευ-
καλίων, ἄνδρες ἐγένοντο, οὗς δὲ Πύρρρα, γυναῖκες. Ὅθεν
καὶ λαοὶ μεταφορικῶς ὠνομάσθησαν ἀπὸ τοῦ λάας, ὁ
λίθος.

3. Γίνονται δὲ ἐκ Πύρρρας Δευκαλίωνι παῖδες.
Ἐλλῆν μὲν πρῶτος, ὃν ἐκ Διὸς ἔνιοι γεγενῆσθαι λέγουσι,
δεύτερος δὲ Ἀμφικτύων ὁ μετὰ Κραναδὸν βασιλεύσας τῆς
Ἀττικῆς. Ἐλληγος δὲ Δῶρος, Εὐῶθος, Αἰόλος. Αὐτὸς
μὲν οὖν ἀφ' αὐτοῦ τοὺς καλουμένους Γραικοὺς προσηγό-
ρευσεν Ἐλληγας· τοῖς δὲ παισὶν ἐμέρισε τὴν χώραν· καὶ
Εὐῶθος μὲν, λαβὼν τὴν Πελοπόννησον, ἐκ Κρεούσης τῆς
Ἐρεχθίδος Ἀχαιὸν ἐγέννησε καὶ Ἴωνα, ἀφ' ὧν Ἀχαιοὶ καὶ
Ἴωνες καλοῦνται. Δῶρος δέ, τὴν πέραν χώραν Πελο-
ποννήσου λαβὼν, τοὺς κατοίκους ἀφ' ἑαυτοῦ Δωριεῖς
ἐκάλεσεν. Αἰόλος δὲ βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Θεσσαλίαν
τόπων τοὺς ἐνοικοῦντας Αἰολεῖς προσηγόρευσεν.

XIV.

Det Argonavtiske Tog.

1. Φρίξον τὸν Ἀδάμαντος μυθολογοῦσι διὰ τὰς ἀπὸ
τῆς μητρικῆς ἐπιβουλᾶς, ἀναλαβόντα τὴν ἀδελφὴν Ἐλλην,

φυγεῖν ἐκ τῆς Ἑλλάδος. Περαιουμένων δὲ αὐτῶν κατὰ
τινα θεῶν πρόνοιαν ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀσίαν ἐπὶ
κριοῦ χρυσομάλλου, τὴν μὲν παρθένον ἀποπεσεῖν εἰς τὴν
θάλασσαν, ἣν ἀπ' ἐκείνης Ἐλλήσποντον ὀνομασθῆναι· τὸν
δὲ Φρίξον εἰς τὸν Πόντον πορευθέντα κατενεχθῆναι μὲν
πρὸς τὴν Κολχίδα, κατὰ δὲ τι λόγιον θύσαντα τὸν κριὸν
ἀναθεῖναι τὸ δέρας εἰς τὸ τοῦ Ἄρεος ἱερόν. Μετὰ δὲ
ταῦτα βασιλεύοντι τῆς Κολχίδος Αἰήτη χρησμὸν ἐκπεσεῖν,
ὅτι τότε καταστρέφει τὸν βίον, ὅταν ξένοι κάταπλευσαντες
τὸ χρυσομάλλον δέρας ἀπενέγκωσιν. Διὰ δὴ ταύτας τὰς
αἰτίας καὶ διὰ τὴν ἰδίαν ἀμύνητα καταδειξάμι θύειν τοὺς
ξένους, ἵνα, διαδοθείσης τῆς φήμης εἰς ἅπαντα τόπον
περὶ τῆς Κόλχων ἀγριότητος, μηδεὶς τῶν ξένων ἐπιβῆναι
τολμήσῃ τῆς χώρας.

2. Τῷ Πελλῷ, τῆς Ἰωλκοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ βασιλεῖ,
ἐθέσπισεν ὁ θεός, τὸν μονοσάνδαλον φυλάσσειν. Τὸ
μὲν οὖν πρῶτον ἠγνύει τὸν χρησμὸν· ὕστερον δὲ αὐτὸν
ἔγνω. Τελῶν γὰρ ἐπὶ θαλάσῃ Ποσειδῶνι θυσίαν, ἄλ-
λους τε πολλοὺς ἐπὶ ταύτῃ καὶ τὸν Ἰάσονα μετεπέμψατο.
Ὁ δὲ διαβαίνων ποταμὸν Ἄναυρον ἐξῆλθε μονοσάνδαλος,
τὸ ἔτερον ἀπολέσας ἐν τῷ βεῖθρῳ πέδιλον. Θεασάμενος
δὲ Πελλᾶς αὐτὸν καὶ τὸν χρησμὸν συμβαλόν, ἠρώτα
προσελθόν, τί ἂν ἐποίησεν ἐξουσίαν ἔχων, εἰ λόγιον ἦν
αὐτῷ πρὸς τινος φονευθῆσθαι τῶν πολιτῶν; Ὁ δὲ ἔφη,
τὸ χρυσομάλλον δέρας προσέταττον ἂν φέρειν αὐτῷ.
Τοῦτο Πελλᾶς ἀκούσας εὐθὺς ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν
ἐκέλευσεν αὐτόν. Τοῦτο δὲ ἐν Κόλχοις ἦν, ἐν Ἄρεος
ἄλσει κρεμάμενον ἐκ δρυός, ἐφρουρεῖτο δὲ ὑπὸ δράκον-
τος ἀύπου.

3. Ἐπὶ τοῦτο οὖν πεμπόμενος Ἰάσων Ἄργον παρ-
ἐκάλεσε τὸν Φρίξου. Κάκεινος Ἀθηνᾶς ὑποθεμένης πεντη-
κόντορον ναῦν κατεσκεύασε, τὴν προσαγορευθεῖσαν ἀπὸ
τοῦ κατασκευάσαντος Ἀργῷ. Ὡς δὲ ἡ ναῦς κατεσκευάσθη,

χρωμένῳ ὁ θεὸς πλεῖν ἐπέτρεψε, συναθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος.

4. Οὗτοι ναυαρχοῦντος τοῦ Ἰάσονος ἀναγκάδεντες προσίσχουσι πρῶτον μὲν τῇ Ἀθήνῃ, ἐντεῦθεν δὲ Μυσία. Ἐνταῦθα Ἡρακλέα κατέλιπον. Ὅτις γὰρ ὁ θειοδάμαντος παῖς, Ἡρακλέους δὲ ἐρώμενος, ἀποσταλεὶς ὑδρέυσασθαι, διὰ κάλλος ὑπὸ Νυμφῶν ἠρπάγη. Ζητοῦντος δὲ αὐτὸν τοῦ Ἡρακλέους, ἡ ναὺς ἀνήχθη. Ἡρακλῆς δὲ ὑπέστρεψεν εἰς Ἄργος.

5. Ἀπὸ δὲ Μυσίας ἀπῆλθον εἰς τὴν Βεβρύκων γῆν, ἧς ἐβασίλευεν Ἄρυκος, Ποσειδῶνος παῖς καὶ Βιδυνίδος. Γενναῖος δὲ ὢν οὗτος τοὺς προσσχόντας ξένους ἠγάχαζε πυκτεύειν καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἀνήρει. Παραγενόμενος οὖν καὶ τότε ἐπὶ τὴν Ἀργίῳ, τὸν ἀριστον αὐτῶν εἰς πυγμῆν προῦκαλεῖτο. Πολυδεύκης δέ, ὑποσχόμενος πυκτεύσειεν πρὸς αὐτόν, πλήξας κατὰ τὸν ἀγκῶνα ἀπέκτεινεν. Τῶν δὲ Βεβρύκων ὀρμησάντων πρὸς αὐτόν, ἀρπάσαντες οἱ ἀριστεῖς τὰ ὄπλα πολλοὺς φεύγοντας φονεύουσι αὐτῶν.

6. Ἐντεῦθεν ἀναγκάδεντες καταπῶσιν εἰς τὴν Θράκης Σαλμυδησόον, ἔνθα ἔκειτο Φινεὺς ὁ μάντις, τὰς ὄψεις πεπηρωμένοι ὑπὸ θεῶν, ὅτι προῦλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. Ἐπεμφαν δὲ αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπυίας οἱ θεοὶ· περωταὶ δὲ ἦσαν αὐταὶ καὶ, ἐπειδὴν τῷ Φινεῖ παρετίθετο τράπεζα, ἐξ οὐρανοῦ καθιπτάμεναι τὰ μὲν πλείονα συνήρπαζον, ὀλίγα δὲ ὄσα κακῆς ὁσμῆς ἀνάπλεω κατέλειπον. Βουλομένοι δὲ τοῖς Ἀργοναύταις τὰ περὶ τοῦ πλοῦ μαθεῖν ὑποθήσασθαι τὸν πλοῦν ἔφη, τῶν Ἀρπυιῶν αὐτὸν ἐὰν ἀπαλλάξωσιν. Οἱ δὲ παρέθεσαν αὐτῷ τράπεζαν ἐδεσμάτων, Ἀρπυιαὶ δὲ ἐξαίφνης σὺν βοῇ καταπτάσαι τὴν τροφήν ἠρπαζον. Θεασάμενοι δὲ οἱ Βορέου παῖδες, Ζήτης καὶ Κάλαις, ὄντες περωτοὶ, σπασάμενοι τὰ ξίφη δι' ἄερος ἐδίωκον ἕως Στροφάδων νήσων, ἔνθα κατέλιπον αὐτὰς δούσας ὄρκον, τὸν Φινέα μηκέτι ἀδικῆσαι.

7. Ἀπαλλαγείς δὲ τῶν Ἀρπυιῶν Φινεὺς ἐμήνυσε τὸν πλοῦν τοῖς Ἀργοναύταις καὶ περὶ τῶν Συμπληγάδων ὑπέθετο πετρῶν τῶν κατὰ τοῦ Πόντου εἴσοδον· ἦσαν δὲ ὑπερμεγέθειαι αὐταί, συγκρουόμεναι δὲ ἀλλήλαις τὸν διὰ θαλάσσης πόρον ἀπέκλειον. Ἐφέρετο δὲ πολλὴ μὲν ὑπ' αὐτῶν ὀμίχλη, πολλὰς δὲ πάταγος· ἦν δὲ ἀδύνατον καὶ τοῖς πετεινοῖς δι' αὐτῶν ἐλθεῖν. Ὡς δὲ πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν οἱ Ἀργοναῦται, Φινεὺς ὑποθεμένου, ἀφῆσαν ἐκ τῆς πῶρας πελειάδα· τῆς δὲ ἵπταμένης, τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς ἡ σύμπτωσις τῶν πετρῶν ἀπεθέρισεν. Ἀναχωρούσας οὖν ἐπιτηρήσαντες τὰς πέτρας μετ' εἰρεσίας ἐντόνου διῆλθον, τὰ ἄκρα τῶν ἀφλάστων τῆς νεῶς περικοπέισης. Αἱ μὲν οὖν Συμπληγάδες ἔκτοτε ἔστησαν· χρεῶν γὰρ ἦν αὐταῖς, νεῶς περαιωθείσης, στήναι παντελῶς.

8. Οἱ δὲ Ἀργοναῦται παραπλεύσαντες θερμώδοντα καὶ Καύκασον ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν ἦλθον. Οὗτος τῆς Κολχικῆς ἐστὶ γῆς. Καθορμισθείσης δὲ τῆς νεῶς, ἦκε πρὸς Αἰήτην Ἰάσων καὶ τὰ ἐπιταγέντα ὑπὸ Πελίου λόγων παρεκάλει δοῦναι τὸ δέρας αὐτῷ· ὃ δώσειν ὑπέσχετο, ἐὰν τοὺς χαλκόποδας ταύρους μόνος καταζεύξῃ· ἦσαν δὲ ἄγριον παρ' αὐτῷ οὗτοι ταῦροι δύο μεγέθει διαφέροντες δῶρον Ἡραίου, οἱ χαλκοῦς μὲν εἶχον πόδας, πῦρ δὲ ἐκ στομάτων ἐφύσων. Τοῦτους αὐτῷ ζεύξαντι ἐπέτασθετο σπείρειν δράκοντος ὀδόντας· εἶχε γὰρ λαβῶν παρ' Ἀθηνᾶς τοὺς ἡμίσεις, ὧν Κάδμος ἐσπείρειν ἐν Θῆβαις.

9. Ἀποροῦντος δὲ τοῦ Ἰάσονος, πῶς ἂν δύναιτο τοὺς ταύρους καταζεύξαι, Μῆδεια αὐτοῦ ἔρωτα ἴσχει· ἦν δὲ αὕτη θυγάτηρ Αἰήτου καὶ Ἰδυίας τῆς Ὀκεανοῦ, φαρμακίς. Δεδοικυῖα δέ, μὴ πρὸς τῶν ταύρων διαφθαρή, κρύφα τοῦ πατρὸς συνεργήσειν αὐτῷ πρὸς τὴν κατάζευξιν τῶν ταύρων ἐπηγγείλατο καὶ τὸ δέρας ἐγχειρεῖν, ἐὰν ὁμῶς αὐτὴν ἔξειν γυναῖκα καὶ εἰς Ἑλλάδα

σύμπλου ἀγάγῃται. Ὁμόσσαντος δὲ Ἰάσονος, φάρμακον δίδουσι, ᾧ καταζευγνύουσι μέλλοντα τοὺς ταύρους ἐκέλευσε χρῖσαι τὴν τε ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ καὶ τὸ σῶμα· τούτῳ γὰρ χρυσθέντα, ἔφη, πρὸς μίαν ἡμέραν μῆτε ἂν ὑπὸ πυρὸς ἀδικηθῆσασθαι μῆτε ὑπὸ σιδήρου.

10. Ἰάσων δὲ τοῦτο ἀκούσας καὶ χρυσάμενος τῷ φαρμάκῳ, παραγενόμενος εἰς τὸ τοῦ νεῷ ἄλλος, ἐμάστευε τοὺς ταύρους καὶ σὺν πολλῷ πυρὶ ὀρμήσαντας αὐτοὺς κατέζευξεν. Σπείροντος δὲ αὐτοῦ τοὺς ὀδόντας, ἀνέτελλον ἐκ τῆς γῆς ἄνδρες ἔνοπλοι· ὁ δέ, ὅπου πλείονας ἑώρα, βάλλων λίθους, πρὸς τοὺς μαχομένους πρὸς ἀλλήλους προσιῶν ἀνήρει. Καὶ καταζευγνυμένων τῶν ταύρων, οὐκ ἐδίδου τὸ δέρας Αἰήτης· ἐβούλετο δὲ τὴν τε Ἀργῶ καταφλέξει καὶ κτείνει τοὺς ἐμπλέοντας. Φθάσασα δὲ Μῆδεια τὸν Ἰάσωνα νυκτὸς ἐπὶ τὸ δέρας ἤγαγε καὶ τὸν φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμίσασα τοῖς φαρμάκοις, μετὰ Ἰάσωνος ἔχουσα τὸ δέρας ἐπὶ τὴν Ἀργῶ παρεγένετο· συνείπετο δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἄψυρτος. Οἱ δὲ νυκτὸς ἀνήχθησαν.

11. Αἰήτης δὲ ἐπιγνοὺς τὰ τῇ Μηδείᾳ τετολημένα ὥρμησε τὴν ναῦν διώκειν. Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν πλησίον ὄντα Μῆδεια τὸν ἀδελφὸν φονεύει· καὶ μελείσασα κατὰ βυθοῦ ρίπτει. Συναδροῖζων δὲ Αἰήτης τὰ τοῦ παιδὸς μέλη τῆς διώξεως ὑστέρησε· διόπερ ὑποστρέφας καὶ τὰ σωθέντα τοῦ παιδὸς μέλη θάψας τὸν τόπον προσηγόρευσε Τόμους, πολλοὺς δὲ τῶν Κόλχων ἐπὶ τὴν ζήτησιν τῆς Ἀργούς ἐξέπεμψεν. Οἱ δὲ Ἀργοναῦται μετὰ τῆς Μηδείας ἀνηγμένοι εἰς Ἴωλκὸν ἦλθον, τὸν πάντα πλοῦν ἐν τέσσαρασι μῆσι τελειώσαντες.

12. Πελλίας δὲ ἀπογνοὺς τὴν ὑποστροφὴν τῶν Ἀργοναυτῶν τὸν Αἴσωνα κτείνειν ἤθελεν· ὁ δὲ αἰτησάμενος ἑαυτὸν ἀνελεῖν, θυσίαν ἐπιτελῶν, ἀδεῶς τοῦ ταύρου αἷμα σπασάμενος ἀπέθανεν· ἡ δὲ Ἰάσονος μῆτηρ

ἐπαρασαμένη Πελλία ἑαυτὴν ἀνήρτησεν. Ὁ δὲ Ἰάσων κατελθὼν τὸ μὲν δέρας ἔδωκε· περὶ ὧν δὲ ἠδικήθη, μετελθεῖν ἐδέλων Μῆδειαν παρακαλεῖ ζητεῖν, ὅπως ὁ Πελλίας αὐτῷ δίκας ὑποσχῆ. Ἡ δὲ εἰς τὰ βασίλεια τοῦ Πελλίου παρελθοῦσα πείθει τὰς θυγατέρας αὐτοῦ τὸν πατέρα χρεουργῆσαι καὶ καθεψῆσαι, διὰ φαρμάκων αὐτὸν ἐπαγγελλομένη ποιήσειν νέον· αἱ δὲ πιστεύουσαι οὕτως τὸν πατέρα διέφθειραν. Ἄχαστος δὲ υἱὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν τὴν Ἴωλκὸν κατοικοῦντων τὸν πατέρα θάπτει, τὸν δὲ Ἰάσωνα μετὰ τῆς Μηδείας τῆς Ἴωλκοῦ ἐβάλλει.

13. Οἱ δὲ ἦγον εἰς Κόρινθον καὶ δέκα μὲν ἔτη διετέλουν εὐτυχοῦντες· αὐθις δέ, τοῦ τῆς Κορίνθου βασιλέως Κρέοντος τὴν θυγατέρα Γλαύκην Ἰάσων ἐγγυῶντος, παραπεμφάμενος Ἰάσων Μῆδειαν ἐγάμει. Ἡ δὲ, οὓς τε ὤμοσεν Ἰάσων θεοὺς ἐπικαλεσαμένη, τῇ μὲν γαμουμένη πέπλον μεμαγευμένον φαρμάκῳ ἐπεμψεν, δὴ ἀμφισαμένη πυρὶ λάβρω καταφλέγεται, τοὺς τε παῖδας, οὓς εἶχεν ἐξ Ἰάσονος, ἀπέκτεινε καὶ λαβοῦσα παρὰ Ἥλιου ἄρμα πτηνῶν δρακόντων, ἐπὶ τούτου φεύγουσα ἦλθεν εἰς Ἀθήνας κακεῖ γαμηθεῖσα Αἰγεί παῖδα γεννᾷ Μῆδον. Ἐπιβουλεύουσα δὲ ὑστερον Θησεῖ, φηγὰς Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ παιδὸς ἐκβάλλεται, ὅθεν εἰς Κόλχους ἦλθεν ἄγνωστος, καὶ καταλαβοῦσα Αἰήτην ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Πέρσου τῆς βασιλείας ἐστερημένον, κτείναςα τοῦτον, τῷ πατρὶ τὴν βασιλείαν ἀποκατέστησεν.

XV.

Argiviske Sagn.

a) Io.

1. Ἰνάγου εἶναι τὴν Ἰὼ λέγουσιν. Ταύτην ἱεροσύνην τῆς Ἥρας ἔχουσαν Ζεὺς ἐφθειρε· φωραθεὶς δὲ ὑφ' Ἥρας, τῆς μὲν κόρης ἀφάμενος εἰς βοῦν μετεμόρφωσε λευκὴν. Ἥρα δὲ αἰτησαμένη παρὰ Διὸς τὴν βοῦν φύλακα αὐτῆς κατέστησεν Ἄργον τὸν πανόπτην λεγόμενον (εἶχε γὰρ ὀφθαλμοὺς ἐν πάσῃ τῇ κεφαλῇ), ὃς ἐκ τῆς ἐλαίας ἐδέσμευεν αὐτήν, ἥτις ἐν τῷ Μυκηναίων ὑπῆρχεν ἄλλοι. Διὸς δὲ ἐπιτάξαντος Ἐρμῆ κλέψαι τὴν βοῦν, ἐπειδὴ λαθεῖν οὐκ ἠδύνατο, λίθῳ βαλὼν ἀπέκτεινε τὸν Ἄργον, ὅθεν Ἀργειφόντης ἐκλήθη. Ἥρα δὲ τῇ βοῖ οἰστρον ἐμβάλλει· ἣ δὲ διὰ τῆς Ἰλλυρίδος πορευθεῖσα καὶ τὸν Αἶμον ὑπερβαλοῦσα διέβη τὸν τότε μὲν καλούμενον πόρον Θράκιον, νῦν δὲ ἀπ' ἐκείνης Βόσπορον. Ἐπελθοῦσα δὲ εἰς Σκυθίαν καὶ τὴν Κιμμερίδα γῆν, πολλὴν χέρσον πλανηθεῖσα καὶ πολλὴν διανηξαμένη θάλασσαν Εὐρώπης τε καὶ Ἀσίας, τελευταῖον ἤκεν εἰς Αἴγυπτον, ὅπου τὴν ἀρχαίαν μορφήν ἀπολαβοῦσα γεννᾷ παρὰ τῷ Νείλῳ ποταμῷ Ἐπαφον παῖδα.

2. Τοῦτον δὲ Ἥρα δεῖται Κουρήτων ἀφανῆ ποιῆσαι οἱ δὲ ἠφάνισαν αὐτόν· καὶ Ζεὺς μὲν αἰσθόμενος κτείνει Κούρητας· Ἰὼ δὲ ἐπὶ ζήτησιν τοῦ παιδὸς ἐτράπετο. Πλανωμένη δὲ κατὰ Συρίαν ἄπασαν καὶ τὸν Ἐπαφον εὐροῦσα, εἰς Αἴγυπτον ἤλθεν· ἰδρύσατο δὲ ἀγαλμα Δήμητρος, ἣν ἐκάλεσαν Ἴσιν Αἰγύπτιοι, καὶ τὴν Ἰὼ Ἴσιν ὁμοίως προσηγόρευσαν.

b). Danaiderne.

Βῆλος, ὁ Αἰγύπτου βασιλεὺς, παῖδας εἶχε διδύμους, Αἴγυπτον καὶ Δαναόν· Αἰγύπτῳ μὲν ἐγένοντο παῖδες πεντήκοντα, θυγατέρες δὲ Δαναῶν πεντήκοντα. Στασιασάντων δὲ αὐτῶν ὕστερον, Δαναὸς νῦν κατεσκεύασε πεντηκόντορον, καὶ τὰς θυγατέρας ἐνθήμενος ἔφυγεν ἐς Ἄργος. Οἱ δὲ Αἰγύπτου παῖδες καὶ αὐτοὶ εἰς Ἄργος ἐλθόντες παρεκάλουν τὸν Δαναὸν τῆς ἔχθρας παύσασθαι καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ γαμεῖν ἡξίουν. Δαναὸς δὲ ὠμολόγει τοὺς γάμους καὶ διεκλήρου τὰς κόρας, ἅμα δὲ αὐταῖς λάθρᾳ διέδωκεν ἐγχειρίδια καὶ ἐκέλευσεν αὐταῖς τοὺς ἑαυτῶν νυμφίους κοιμωμένους ἀποκτείνειν. Αἱ δὲ πᾶσαι τὸ κελευσθὲν ἐποίησαν πλὴν Ὑπερμήστρας. Αὕτη γὰρ Λυγκέα διέσωσε· διὸ καθεύρξας αὐτήν Δαναὸς ἐφρούρει. Αἱ δὲ ἄλλαι τῶν Δαναοῦ θυγατέρων τὰς μὲν κεφαλὰς τῶν νυμφίων ἐν τῇ Λέρνῃ κατάρωξαν, τὰ δὲ σώματα πρὸ τῆς πόλεως ἐκήδευσαν. Δαναὸς δὲ ὕστερον Ὑπερμήστραν Λυγκεῖ συνήκισε· τὰς δὲ λοιπὰς θυγατέρας εἰς γυμνικὸν ἀγῶνα τοῖς νικῶσιν ἔδωκεν.

c) Bellerophon.

Ἄβαντι τῷ Λυγκέως δίδυμοι παῖδες ἐγένοντο, Ἀκρίσιος καὶ Προῖτος, ὁ μὲν Ἄργους βασιλεύων, ὁ δὲ Τίρυνθος. Ἐλθὼν δὲ πρὸς Προῖτον Βελλεροφόντης ὁ Γλαύκου, κτεῖνας ἀκουσίως ἀδελφόν, καθαίρεται. Ὡς δὲ αὐτοῦ Σθενέβοια ἔρωτα ἔσχεν, Προῖτος, βουλόμενος αὐτὸν ἀνελεσθαι, ἔδωκε ἐπιστολὰς αὐτῷ πρὸς Ἰοβάτην κομίσειν, ἐν αἷς ἐγγράπτο Βελλεροφόντην ἀποκτείνειν. Ἰοβάτης δὲ ἐπιγνοὺς ἐπέταξεν αὐτῷ Χίμαιραν κτείνειν, νομίζων αὐτὸν ὑπὸ τοῦ θηρίου διαφθαρῆσεσθαι· ἦν γὰρ

οὐ μόνον ἐνί, ἀλλὰ πολλοῖς οὐκ εὐάλωτον· εἶχε δὲ προτομήν μὲν λέοντος, οὐράν δὲ δράκοντος, τρίτην δὲ κεφαλὴν μέσσην αἰγός, δι' ἧς πῦρ ἀνίει· καὶ τὴν χώραν διέφθειρε καὶ τὰ βοσκήματα ἐλυμαίνετο. Ἀναβιβάσας οὖν ἑαυτὸν ὁ Βελλεροφόντης ἐπὶ τὸν Πήγασον, ὃν εἶχεν ἵππον, ἐκ Μεδούσης πτηνὸν γεγεννημένον καὶ Ποσειδῶνος, ἀρθεὶς εἰς ὕψος ἀπὸ τούτου κατετόξευσε τὴν Χίμαιραν. Μετὰ δὲ τοῦτον καὶ ἄλλους τινὰς ἀγῶνας θαυμάσας τὴν δύναμιν αὐτοῦ ὁ Ἰοβάτης τά τε γράμματα ἔδειξε καὶ παρ' αὐτῷ μένειν ἤξιωσε, δοὺς τὴν θυγατέρα Φιλονόην καὶ θνήσκων τὴν βασιλείαν κατέλιπεν αὐτῷ.

d) Perseus.

1. Ἀκρίσιῳ δὲ περὶ παίδων γενέσεως ἀρβρένων χρηστηριαζομένῳ ὁ θεὸς ἔφη, γενήσεσθαι παῖδα ἐκ τῆς θυγατρὸς, ὃς αὐτὸν ἀποκτενεῖ. Δείσας οὖν Ἀκρίσιος τοῦτο, ὑπὸ γῆν θάλαμον κατασκευάσας χαλκοῦν, τὴν Δανάην ἐφρούρει. Ταύτη δὲ συνῆλθεν ὁ Ζεὺς, μεταμορφωθείς εἰς χρυσὸν καὶ διὰ τῆς ὀροφῆς εἰς θάλαμον εἰσρυσίς. Αἰσθόμενος οὖν Ἀκρίσιος ὕστερον, ἐξ αὐτῆς γεγεννημένον Περσέα, τὴν θυγατέρα μετὰ τοῦ παιδὸς εἰς λάρνακα βαλὼν ἐβρίβηεν εἰς θάλασσαν. Προσενεχθείσης δὲ τῆς λάρνακος Σερίφῳ, Δίκτυς ἄρας ἀνέτρεψε τοῦτον.

2. Ἠνδρωμένου δὲ Περσέως, βασιλεύων τῆς Σερίφου Πολυδέκτης, ἀδελφὸς Δίκτυος, ἐπέταξεν αὐτῷ τῆς Γοργόνης κομίζειν τὴν κεφαλὴν. Ὁ δὲ, Ἐρμού καὶ Ἀθηνᾶς προκαθηγουμένων, λαβὼν παρὰ Νυμφῶν πτηνὰ πέδιλα, ἃ τοῖς σφυροῖς προσήρμοσε, καὶ κυνῆν, ἣν τῇ κεφαλῇ ἐπέθετο, καὶ παρὰ Ἐρμού ἀδαμαντίνην ἄρηην, πετόμενος εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἦκε καὶ κατέλαβε τὰς Γοργόνας κοιμωμένας. Ἦσαν δὲ αὐταὶ τρεῖς, ὧν μόνη ἦν θνητὴ ἡ Μέδουσα· εἶχον δὲ κεφαλὰς μὲν περιεσπειραμένας φολίσαι δρακόντων, ὀδόντας δὲ μεγάλους ὡς συῶν καὶ

χειρας χαλκᾶς καὶ πτέρυγας χρυσαῖς, δι' ὧν ἐπέτοντο· τοὺς δὲ ἰδόντας λίθους ἐποίουν. Ἐπιστὰς οὖν αὐταῖς ὁ Περσεὺς κοιμωμέναις, κατευθυνούσης τὴν χεῖρα Ἀθηνᾶς, ἀπεστραμμένος καὶ βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλκῆν, δι' ἧς τὴν εἰκόνα τῆς Γοργόνης ἐβλεπεν, ἐκαρτόμησεν αὐτήν. Ἀποτμηθείσης δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῆς Γοργόνης ἐξέθορε Πήγασος πτηνὸς ἵππος.

3. Παραγενόμενος δὲ εἰς Αἰθιοπίαν, ἧς ἐβασίλευε Κηφεύς, εὔρε τὴν τούτου θυγατέρα Ἀνδρομέδαν παρακειμένην βορὰν θαλασσίου κῆτει. Κασσιόπεια γὰρ ἡ Κεφέως γυνὴ Νηρησίων ἤρισε περὶ κάλλους καὶ πασῶν εἶναι κρείστων ἠδύχησεν· ὅθεν αἱ Νηρηίδες ἐμήρισαν· καὶ Ποσειδῶν αὐταῖς συνοργισθεὶς πλήμμυράν τε ἐπὶ τὴν χώραν ἔπεμψε καὶ κῆτος. Ἀμμωνος δὲ χρῆσαντος τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς συμφορᾶς, ἐὰν ἡ Κασσιόπεια θυγάτηρ Ἀνδρομέδα προτεθῆ τῷ κῆτει βορά, τοῦτο ἀναγκασθεὶς ὁ Κηφεὺς ὑπὸ τῶν Αἰθιόπων ἔπραξε καὶ προσέδησε τὴν θυγατέρα πέτρῳ. Ταύτην θεασάμενος ὁ Περσεὺς καὶ ἐρασθεὶς ἀναιρήσειν ὑπέσχετο Κηφεῖ τὸ κῆτος, εἰ μέλλει σωθεῖσάν αὐτὴν αὐτῷ δώσειν γυναῖκα. Ἐπὶ τούτοις γενομένων ὄρκων, ὑποστὰς τὸ κῆτος ἔκτεινε καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν ἔλυσεν. Ταῦτα τελευτήσας τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνης ἔδωκεν Ἀθηνᾶ, ἣ ἐν μέσῃ τῇ ἀσπίδι αὐτὴν ἀνέθηκεν.

4. Ἐτα μετὰ Δανάης καὶ Ἀνδρομέδας ἔσπευδεν εἰς Ἄργος, ἵνα Ἀκρίσιον θεάσῃται. Ὁ δὲ δεδοικῶς τὸν χρησμόν, ἀπολιπὼν Ἄργος εἰς τὴν Πελασγιῶτιν ἐχώρησε γῆν. Τευταμίῳ δὲ τοῦ Λαρισσαίων βασιλέως ἐπὶ κατοικομένῳ τῷ πατρὶ διατιθέντος γυμνικὸν ἀγῶνα, παρεγένετο καὶ ὁ Περσεὺς ἀγωνίασσθαι θέλων· ἀγωνιζόμενος δὲ πένταθλον, τὸν δίσκον ἐπὶ τὸν Ἀκρίσιου πόδα βαλὼν παραχρῆμα ἀπέκτεινεν αὐτόν. Αἰσθόμενος δὲ τὸν χρησμόν τετελεσμένον, τὸν μὲν Ἀκρίσιον ἔξω τῆς πόλεως

ἔθαψεν· αἰσχυρόμενος δὲ εἰς Ἄργος ἐπανελθεῖν ἐπὶ τὸν κληρὸν τοῦ δι' αὐτὸν τετελετηκότος, παραγενόμενος εἰς Τίρυνθα, πρὸς τὸν Προΐτου παῖδα Μεγαπένην ἠλλάξατο· τούτῳ τε τὸ Ἄργος ἐνεχείρισε καὶ αὐτὸς ἐβασίλευσε Τίρυνθος, προστειχίσας Μίδειαν καὶ Μυκῆνας.

XVI.

Herakles.

1. Ἀλκμήνη δύο ἐγέννησε παῖδας, διὲ μὲν Ἡρακλέα, Ἀμφιτρώωνι δὲ Ἰφικλέα. Ἡρακλέους δὲ παιδὸς ὄντος ὀκταμηναίου, δύο δράκοντας ὑπερμεγέθεις Ἡρα ἐπὶ τὴν αὐτοῦ εὐνὴν ἐπεμφε, διαφραθῆναι τὸ βρέφος θέλουσα. Ἐπιβωμένης δὲ Ἀλκμήνης Ἀμφιτρώωνα, Ἡρακλῆς διαναστάς, ἄγχων ἐκατέραις τῆς χερσίν, αὐτοὺς διέφθειρεν.

2. Ὀκτωκαίδεκάτης ὑπάρχων, ὑπ' Ἀμφιτρώωνος εἰς τὰ βουφόρβια πεμφθείς, τὸν Κιθαιρώνειον ἀνεῖλε λέοντα καὶ πρὸς Μινύας ἐμαχίσαστο, ἐπὶ Θήβας στρατεύσαντας, καὶ δασμὸν ἠνάγκασε Θηβαίους φέρειν. Μετὰ δὲ ταύτην τὴν μάχην παραγενόμενος εἰς Δελφοὺς πυνθάνεται τοῦ θεοῦ, ποῦ κατοικήσει. Ἡ δὲ Πυθία κατοικεῖν αὐτὸν εἶπεν ἐν Τίρυνδι Ἐδρυσθεῖ λατρεύοντα ἕτη δώδεκα καὶ τοὺς ἐπιτασσομένους ἄθλους δώδεκα ἐπιτελεῖν, καὶ οὕτω, ἔφη, τῶν ἄθλων συντελεσθέντων, ἀθάνατον αὐτὸν ἔσσεσθαι. Τοῦτο ἀκούσας ὁ Ἡρακλῆς εἰς Τίρυνθα ἦλθε καὶ τὰ ὑπ' Ἐδρυσθέως προσταττόμενα ἐτέλεε.

3. Πρῶτον μὲν οὖν ἐπέταξεν αὐτῷ τοῦ Νεμείου λέοντος τὴν δορὰν κομίζειν. Ὁ δὲ εἰς τὴν Νεμέαν ἀφικόμενος καὶ τὸν λέοντα μαστεύσας ἐτόξευσε πρῶτον.

Ὡς δὲ ἔμαθεν ἄτροιτον ὄντα αὐτόν, τῷ ῥοπάλῳ ἐδίωκεν. Φυγόντος δὲ τοῦ λέοντος εἰς ἀμφίστομον σπήλαιον αὐτοῦ, Ἡρακλῆς τὴν ἐτέραν ἀπφοδομήσεν εἴσοδον, διὰ δὲ τῆς ἐτέρας ἐπεισῆλθε τῷ θηρίῳ, καὶ περιθεὶς τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ, κατέσχευεν ἄγχων, ἕως ἐπνίξεν.

4. Δεύτερον δὲ ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Λερναίαν ὕδραν κτεῖναι, ὑπερμεγέθεις ἔχουσαν σῶμα, κεφαλὰς ἔχον ἐννέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θηητάς, τὴν δὲ μέσσην ἀθάνατον. Ἐπιβάς οὖν ἄρματος, ἡμιοχοῦντος Ἰολάου, παρεγένετο εἰς τὴν Λέρνην καὶ τοὺς ἵππους ἔστησε· τὴν δὲ ὕδραν εὐρῶν ἐν τινι λόφῳ, ὅπου ὁ φωλεὸς αὐτῆς ὑπήρχε, βαλὼν βέλεσι πεπυρωμένοις ἠνάγκασεν ἐξελθεῖν. Ἐκβαίνουσαν δὲ αὐτὴν κρατήσας κατεῖχεν· ἡ δὲ θατέρῳ τῶν ποδῶν ἐνείχετο περιπλακείσα. Τῷ ῥοπάλῳ δὲ τὰς κεφαλὰς κόπτων, οὐδὲν ἀνύειν ἐδύνατο· μῖα γὰρ κοπτομένης κεφαλῆς, δύο ἀνεφύοντο· ἐπεβοήθει δὲ καρκίνος τῇ ὕδρῃ ὑπερμεγέθης δάκνων τὸν πόδα· διὸ τοῦτον ἀποκτείνας ἐπεκαλέσατο καὶ αὐτὸς βοήθην τὸν Ἰόλαον, ὅς, μέρος τι καταπρήσας τῆς ἐγγὺς ὕλης, τοῖς δαλοῖς ἐπικαίων τὰς ἀνατολὰς τῶν ἀναφυσόμενων κεφαλῶν ἐκώλυεν ἀνιέναι. Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον τῶν ἀναφυσόμενων κεφαλῶν περιγενόμενος, τὴν ἀθάνατον ἀποκόψας κατέρυξε καὶ βαρεῖαν ἐπέβηκε πέτραν. Ἐδρυσθεὺς δὲ ἔφη, μὴ δεῖν καταριθμῆσαι ἐν τοῖς δώδεκα τὸν ἄθλον· οὐ γὰρ μόνος, ἀλλὰ καὶ μετὰ Ἰολάου τῆς ὕδρας περιεγένετο.

5. Ὡς δὲ τὰ ἄλλα παρίωμεν τὰ περὶ τὴν Κερυνίτιν ἔλαφον καὶ τὸν κάπρον τὸν Ἐρυμάνθιον, πέμπτον μὲν αὐτῷ ἐπέταξεν ἄθλον, τῶν Ἀγέου βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ μῆ μόνον ἐκφορῆσαι τὸν ὄνθον. Ἦν δὲ Ἀγέας βασιλεὺς Ἠλιδος, πολλὰς δὲ εἶχε βοσκημάτων ποιμένας. Τούτῳ προσελθὼν Ἡρακλῆς, οὐ δηλώσας τὴν Ἐδρυσθέως ἐπιταγήν, ἔφασκε μῆ ἡμέρᾳ τὸν ὄνθον ἐκφορῆσειν, εἰ

δώσει τὴν δεκάτην αὐτῶ τῶν βοσκημάτων. Αὐγέας δὲ ἀπιστῶν ὑπισχνεῖται. Μαρτυρούμενος δὲ Ἡρακλῆς τὸν Αὐγέου παῖδα Φυλέα τῆς τε αὐλῆς τὸ θεμέλιον διεΐλε καὶ τὸν Ἀλφειὸν ποταμὸν καὶ τὸν Πηγεῖον σύνεγγυς ῥέοντας παροχετεύσας ἐπήγαγεν, ἔκρουεν δὲ ἄλλης ἐξόδου ποιήσας. Μαδῶν δὲ Αὐγέας, ὅτι κατ' ἐπιταγὴν Εὐρυσθέως τοῦτο ἐπιτετέλεσται, τὸν μισθὸν οὐκ ἀπεδίδου, οὐδὲ τοῦτον Εὐρυσθεὺς ἐν τοῖς δώδεκα προσεδέξατο ἄθλον, λέγων ἐπὶ μισθῶ πεπραχέναι.

6. Καὶ δὴ καὶ τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας ἐπέταξεν αὐτῶ ἐκδιῶξαι· ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ, πόλει τῆς Ἀρκαδίας, Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη πολλῇ συνηρηφῆς ὕλη. Εἰς ταύτην ὄρνεις συνέφυγον ἄπλετοι. Ἀμυχανοῦντος οὖν Ἡρακλέους, πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιθας ἐκβάλη, χαλκᾶ κρόταλα δίδωσιν αὐτῶ Ἀθηναῖα παρ' Ἡφαίστου λαβοῦσα. Ταῦτα κρούων ἐπὶ τινος ὄρους τῇ λίμνῃ παρακειμένου, τὰς ὄρνιθας ἐφόβει. Αἱ δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι μετὰ δέους ἀνίπταντο, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

7. Ἦν δὲ τὰ χρυσαῖα μῆλα, ἃ παρ' Ἑσπερίδων κομίξεν Ἡρακλῆς ἐπετάγη, ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντος ἐν Ὑπερβορείοις· ἃ Διὶ γήμαντι Ἡρᾶ ἐδώρησατο. Ἐφύλασσε δὲ αὐτὰ δράκων ἀθάνατος, κεφαλὰς ἔχων ἑκατόν· ἐχρητο δὲ φωναῖς παντοίαις καὶ ποικίλαις· μετὰ τούτου δὲ Ἑσπερίδες ἐφύλαττον. Μαδῶν οὖν Ἡρακλῆς, ποῦ τυχάνοιεν τὰ μῆλα καὶ αἱ Ἑσπερίδες, Λιβύην διεξῆει. Ταύτης ἐβασίλευε παῖς Ποσειδῶνος Ἀνταῖος, ὃς τοὺς ξένους ἀναγκάζων παλαίειν ἀνῆρει. Τούτῳ δὲ παλαίειν ἀναγκαζόμενος Ἡρακλῆς ἀράμενος μετέωρον ἀπέπνιξε· φαύοντα γὰρ γῆς ἰσχυρότατον συνέβη γίνεσθαι. Διὸ καὶ Γῆς τινες ἔφασαν τοῦτον εἶναι παῖδα.

8. Μετὰ Λιβύην δὲ Αἴγυπτον διεξῆει· ταύτης ἐβασίλευε Βούσιρις Ποσειδῶνος παῖς. Οὗτος τοὺς ξένους

ἔθουεν ἐπὶ βωμῶ Διός, κατὰ τι λόγιον. Ἐννέα γὰρ ἔτη ἀφορία τὴν Αἴγυπτον κατέλαβεν. Φράσιος δὲ ἐλθὼν ἐκ Κύπρου, μάντις τὴν ἐπιστήμην, ἔφη, τὴν ἀφορίαν παύσεσθαι, ἐὰν ξένον ἄνδρα τῷ Διὶ σφάξωσι κατ' ἔτος. Βούσιρις δὲ, ἐκείνον πρῶτον σφάξας τὸν μάνταν, τοὺς κατιόντας ξένους ἔφαρτεν. Καὶ Ἡρακλῆς εἰς Αἴγυπτον ἦκων συλληφθεὶς τοῖς βωμοῖς προσεφέρετο· τὰ δὲ δεσμὰ διαβρήξας, τὸν Βούσιριν καὶ τὸν ἐκείνου παῖδα Ἀμφιδάμαντα ἀπέκτεινεν.

9. Μετὰ δὲ τοὺς ἄθλους Ἡρακλῆς κατασχεθεὶς δευρῆ νόσω, εἰς Δελφοὺς παραγεγόμενος, ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς νόσου· καὶ λαμβάνει χρησμόν, ὃς ἔλεγεν ἀπαλλαγὴν τῆς νόσου ἔσεσθαι πραθέντι καὶ τρία ἔτη λατρεύσαντι. Τοῦ δὲ χρησμοῦ δοθέντος, Ἐρμῆς Ἡρακλέα πιπρόσκει, καὶ ἀνεῖται αὐτὸν Ὀμφάλῃ Ἰαρθάνου, βασιλεύουσα Λυδῶν.

10. Μετὰ δὲ τὴν λατρείαν ἀπαλλαγείς τῆς νόσου ἐπ' Ἠλίον ἔπλει πεντηκοντόροις ὀκτωκαίδεκα, συναθροίσας στρατὸν ἀνδρῶν ἀρίστων ἑκουσίως θελότων στρατεῦσθαι, καὶ ὄρμα ἐπὶ τὴν πόλιν. Παραγεγόμενος δὲ ἐπὶ τὰς ναῦς σὺν τῷ πλήθει Λαομέδων ἀπελάθη ὑπὸ τῶν μετὰ Ἡρακλέους καὶ ἐπολιορκεῖτο. Τῆς δὲ πολιορκίας ἐνεστώσης, ῥήξας τὸ τεῖχος Τελαμῶν πρῶτος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ μετὰ τοῦτον Ἡρακλῆς. Κατατοξεύσας δὲ Λαομέδοντα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, Τελαμῶνι ἀριστεῖον Ἡσιόνην τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα δίδωσιν.

11. Εἶτα πλεύσας ἀπὸ Τροίας, ἐπ' ἄλλας μὲν ἐστρατεύετο πόλεις, καὶ δὴ καὶ τὴν Ἥλιδα εἶλε· παραγεγόμενος δὲ εἰς Καλυδῶνα, τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηϊάνειραν ἐμνηστεύσατο· καὶ διαπαλαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς Ἀχελῶον καὶ τοῦτον νικήσας, τὴν μὲν Δηϊάνειραν γαμεῖ. Μετὰ δὲ ἀφικόμενος εἰς Τραχίνα στρατὸν ἐπ' Οἰχαλλαν συνήθροισε, καὶ λαφυραγωγῆσας τὴν

πόλιν ἦγεν Ἰόλην αἰχμάλωτον. Ἡ δὲ Δηϊάνειρα ταῦτα πυθομένη καὶ δείσασα, μὴ ἐκείνην μᾶλλον ἀγαπήσῃ, φίλτρῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν, ὃν ἐνδὸς Ἑρακλῆς ἔθουεν. Ὡς δέ, θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος, ὁ τῆς ὕδρας ἰός, ᾧ μεμιγμένον ἦν τὸ φίλτρον, τὸν χρωτὰ ἔσηπεν, ἀπέσπα τὸν χιτῶνα προσπεφυκῶτα τῷ σώματι· συναπεσπῶντο δὲ αἱ σάρκες αὐτῷ. Δηϊάνειρα μὲν οὖν αἰσθομένη τὸ γεγονός ἐαυτὴν ἀνήρτησεν· Ἑρακλῆς δέ, τοιαύτη συμφορᾷ κατασχεθεὶς, παραγενόμενος εἰς Οἶκτον ὕρος (ἔστι δὲ τοῦτο Τραχινίων), ἐκεῖ πυρὰν ποιήσας, ἐκέλευσε Ποίαντι, ἐπιβάντος, ὑφάπτειν. Καιομένης δὲ τῆς πυρᾶς, λέγεται νέφος ὑποστὰν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι. Ἐκεῖ δὲ τυχῶν ἀθανασίας καὶ διαλλαγῆς τῇ Ἥρᾳ, τὴν ἐκείνης θυγατέρα Ἥβην ἔζημεν.

12. Μεταστάντος Ἑρακλέους εἰς θεοὺς, οἱ παῖδες αὐτοῦ φυγόντες Εὐρουσθέα ἦλθον εἰς Ἀθήνας, καὶ καθιζόμενοι ἐπὶ τὸν Ἑλέου βωμὸν ἠξίουσαν βοηθεῖσθαι. Εὐρουσθέως δὲ ἐκείνους ἐκδιδόναι κελεύσαντος, οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἐδοδοίκεσαν, ἀλλὰ πόλεμον πρὸς αὐτὸν ὑπέστησαν. Ἐν τῇ μάχῃ Ὕλλος, παῖς Ἑρακλέους, Εὐρουσθέα φεύγοντα ἐφ' ἄρματος κτείνει διώξας, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτεμῶν Ἀλκμήνῃ δίδωσιν.

XVII.

Thebæiske Sagn.

a) Evrope.

Ἐπεὶ δὲ τὸ Ἰνάχειον δεδηλώκαμεν γένος, ἐχομένως λέγωμεν καὶ τὰ περὶ Ἀγήνορος. Δύο μὲν οὖν

Λιβύῃ ἐγέννησε παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος, Βῆλον καὶ Ἀγήνορα. Βῆλος μὲν βασιλευῶν Αἰγυπτίων τοὺς προειρημένους ἐγέννησεν Αἴγυπτον καὶ Δαναόν. Ἀγήνωρ δὲ Τηλεφάσσαν γήμας τεκνοῖ θυγατέρα μὲν Εὐρώπην, παῖδας δὲ Κάδμον καὶ Φοῖνικα καὶ Κίλικα. Εὐρώπη δὲ κατεληλύθει ποτὲ ἐπὶ τὴν ἡῖονα παίζουσα, τὰς ἡλικιωτίδας παραλαβοῦσα. Ὁ Ζεὺς δὲ ταύρῳ εἰκάσας ἐαυτὸν συνέπαιζεν αὐταῖς, κάλλιστος φαινόμενος· λευκὸς τε γὰρ ἦν ἀκριβῶς καὶ τὰ κέρατα εὐκαμπῆς καὶ τὸ βλέμμα ἡμερος. Ἐσπίρτα οὖν καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῆς ἡῖονος καὶ ἐμυκάτο ἡδιστον, ὥστε τὴν Εὐρώπην τολμῆσαι καὶ ἀναβῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ τοῦτο ἐγένετο, δρομαῖος μὲν ὁ Ζεὺς ὤρμησεν ἐπὶ τὴν θάλατταν φέρων αὐτὴν καὶ ἐνήγητο ἐμπεσῶν· ἡ δὲ πάνυ ἐκπλαγεῖσα τῷ πράγματι, τῇ λαῖᾳ μὲν εἶχετο τοῦ κέρατος, ὡς μὴ ἀπολισθάνοι· τῇ ἑτέρᾳ δὲ ἠνεμωμένον τὸν πέπλον συνέχεν. Οἱ δὲ Ἐρωτες καὶ αἱ Νηρηίδες παρηκολούθουν, καὶ τὸ τῶν Τριτώνων γένος καὶ τὰ κήτη τῆς θαλάττης περιεχόρευε τὴν παῖδα.

Ὁ ταῦρος οὗτος, ὦ παῖ,
 Ζεὺς μοι δοκεῖ τις εἶναι.
 Φέρει γὰρ ἀμφὶ νώτοις
 Σιδωνίαν γυναικα·
 Περᾶ δὲ πόντον εὐρύν,
 Τέμνει δὲ κῦμα χηλαῖς·
 Οὐκ ἂν δὲ ταῦρος ἄλλος
 Ἐπλευσε τὴν θάλασσαν,
 Εἰ μὴ μόνος γ' ἐκεῖνος.

Διὰ τῆς θαλάσσης ἐκόμισεν αὐτὴν εἰς Κρήτην, οὐ ἐκ Διὸς ἐγέννησε Μίνωα, Σαρπηδόνα, Ῥαδάμανθυν. Ἀφανοῦς δὲ Εὐρώπης γενομένης, ὁ πατὴρ αὐτῆς Ἀγήνωρ ἐπὶ ζήτησιν ἐξέπεμψε τοὺς παῖδας, εἰπὼν μὴ πρό-

τερον ἀναστρέφειν, πρὶν ἂν ἐξεύρωσιν αὐτήν. Ὡς δὲ πᾶσαν ποιούμενοι ζήτησιν εὐρεῖν ἦσαν Εὐρώπην ἀδύνατοι, τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδὴν ἀπογρόντες, ἄλλος ἄλλαχού καταψήκασαν, Φοίνιξ μὲν ἐν Φοινίκη· Κίλιξ δὲ Φοινίκης πλησίον, καὶ πᾶσαν τὴν ὕψ' ἑαυτοῦ κειμένην χάρων ποταμῷ σύνεγγυς Πυράμω Κιλικίαν ἐκάλεσεν. Κάδμος δὲ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ Τηλεφάσσα, ἐπὶ ζήτησιν συνεξελθοῦσα, ἐν Θράκη καταψήκασαν.

b) Kadmos. Oedipus.

1. Κάδμος δὲ ἀποθανοῦσαν θάψας Τηλεφάσσαν ἤλθεν εἰς Δελφοὺς περὶ τῆς Εὐρώπης πυνθανόμενος. Ὁ δὲ θεὸς εἶπε, περὶ μὲν Εὐρώπης μὴ πολυπραγμανεῖν, χρῆσθαι δὲ καθοδηγῶ βοῖ καὶ πόλιν κτίζειν, ἔνθα ἂν αὐτὴ πέσῃ καμοῦσα. Τοιοῦτον λαβὼν χρησμὸν διὰ Φωκίαν ἐπορεύετο. Εἶτα βοῖ συντυχῶν ἐν τοῖς Πελάγοντος βουκόλοις, ταύτῃ κατόπισθεν εἶπετο· ἡ δὲ διεξιούσα Βοιωτῆαν ἐκκλίθη, ἔνθα πόλις νῦν εἰσι Θῆβαι· καὶ τῷ Κάδμῳ τὴν βασιλείαν Ἀθηνᾶ κατεσκεύασεν.

2. Ἐν τῷ ὕστερον χρόνῳ περιῆλθεν εἰς Ζῆθον καὶ Ἀμφίονα ἢ δυναστεία, ὧν ὁ μὲν Ζῆθος γαμεῖ Θῆβην, ἀφ' ἧς ἡ πόλις Θῆβαι, Ἀμφίων δὲ Νιόβην τὴν Ταντάλου· καὶ τὴν μὲν πόλιν ἔτειχισαν, ἐπακολουθησάντων τῇ Ἀμφίονος λύρα, ὁ γὰρ κιθαρωδίαν ἵσκει, τῶν λίθων Λάϊον δὲ ἐξέβαλον τὸν Λαβδάκου, ὃς δὴ ἐν Πελοποννήσῳ διατελῶν ἐπιξενούται Πέλοπι.

3. Μετὰ δὲ τὴν Ἀμφίονος τελευταίαν Λάϊος τὴν βασιλείαν παρέλαβε· καὶ ἔργημε θυγατέρα Μειοικέως, ἣν ἔνιοι μὲν Ἰοκάστην, ἔνιοι δὲ Ἐπικάστην λέγουσι· χρήσαντος δὲ τοῦ θεοῦ μὴ γενεῶν, τὸν γεννηθέντα γὰρ πατροκτόνον ἔσσεσθαι, τιχτούσης τῆς γυναικός, τὸ γεννηθὲν ἐκθεῖναι δίδωσι νομεῖ, περόναις διατρήσας τὰ σφυρά.

Ἄλλ' οὗτος μὲν ἐξέθηκεν εἰς Κιθαιρῶνα· Πολύβρου δὲ βουκόλοι τοῦ Κορινθίων βασιλέως, τὸ βρέφος εὐρόντες, πρὸς τὴν αὐτοῦ γυναῖκα Περιβοίαν ἤνεγκαν. Ἡ δὲ ἀνελοῦσα ὑποβάλλεται· καὶ θεραπεύουσα τὰ σφυρά Οἰδίπουν καλεῖ, τοῦτο θεμένη τὸ ὄνομα διὰ τὸ τοὺς πόδας ἀνοιδῆσαι. Τελειωθεὶς δὲ ὁ παῖς καὶ διαφέρων τῶν ἡλικῶν ἐν βώμῃ, διὰ φθόρον ἀνειδίξτετο ὑπόβλητος. Ὁ δὲ μαθεῖν παρὰ τῆς Περιβοίας οὐ δυνάμενος, εἰς Δελφοὺς ἀφικόμενος περὶ τῶν ἰδίων ἐπυνθάνετο γονέων. Ὁ δὲ θεὸς εἶπεν αὐτῷ εἰς τὴν πατρίδα μὴ πορεύεσθαι· τὸν μὲν γὰρ πατέρα φονεύσειν, τῇ δὲ μητρὶ συνοικήσειν. Τοῦτο ἀκούσας καὶ νομίζων γονέας, ἐξ ὧν ἐλέγετο γεγεννησθαι, Κόρινθον μὲν ἀπέλιπεν· ἐφ' ἄρματος δὲ διὰ τῆς Φωκίδος φερόμενος συντυγχάνει κατὰ τινα στενὴν ὁδὸν ἐφ' ἄρματος ὄχουμένῳ Λαίῳ καὶ Πολυφόντῃ· χήρυξ δὲ οὗτος ἦν Λαίου· καὶ κελεύσαντος ἐκχωρεῖν καὶ δι' ἀπέθειαν καὶ ἀναβολὴν κτείναντος τῶν ἵππων τὸν ἕτερον, ἀγανακτήσας Οἰδίπους καὶ Πολυφόντην καὶ Λάϊον ἀπέχτεινε καὶ παρεγένετο εἰς Θῆβας. Τὴν δὲ βασιλείαν Κρέων ὁ Μειοικέως παραλαμβάνει.

4. Βασιλεύοντος δὲ τούτου, συμφορὰ οὐ μικρὰ Θῆβας κατέσχεν· ἔπεμψε γὰρ Ἥρα Σφίγγα, ἡ μητρὸς μὲν Ἐχίδνης ἦν, πατρὸς δὲ Τυφῶνος, θηρίον δίμορφον πρόσωπον μὲν ἔχον γυναικός, στήθος δὲ καὶ βάσιν καὶ οὐρὰν λέοντος καὶ πτέρυγας ὄρνιθος. Μαθοῦσα δὲ αἶνιγμα παρὰ Μουσαῶν, ἐπὶ τὸ Φίκειον ὄρος καθέζετο καὶ τοῦτο προὔτεινε Θηβαίους· ἐπὰν δὲ μὴ εὐρίσκωσιν, ἀρπάσασα ἕνα κατεβίβρωσκεν. Ἦν δὲ τὸ προτεθὲν αἶνιγμα·

Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπουν, οὐ μία φωνή,
καὶ τρίπουν· ἄλλ' ὅποταν βαινῆ πλείστοισι πόδεσσιν,
Ἐνθα μένος γυίοισιν ἀφανρότατον πέλει αὐτοῦ.

Ἀπορουμένων δὲ πάντων καὶ διὰ τοῦτο πολλῶν ἀπολλυμένων, τὸ τελευταῖον κηρύσσει Κρέων τῷ τὸ αἰνίγμα λύσονται καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν Λαίου δώσειν γυναῖκα. Ἀκούσας δὲ Οἰδίπους ἔλυσεν ἀποφηνάμενος, ἄνθρωπον εἶναι τὸ προβληθέν· νήπιον μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπάρχοντα τετράπουν εἶναι, τέτταρσιν ὀχούμενον κώλοισι, αὐξήσαντα δὲ δίπουν, γηράσαντα δὲ τρίπουν, βακτηρία χρώμενον διὰ τὴν ἀσθένειαν. Ἡ μὲν οὖν Σφιγξ ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ἑαυτὴν κατεχρήμνισεν, Οἰδίπους δὲ καὶ τὴν βασιλείαν παρέλαβε καὶ τὴν μητέρα ἐγγυμὸν ἀγνοῶν, τῷ λύσαντι ἔπαθλον προτιθεμένην, καὶ παῖδας ἐτέκνωσεν ἐξ αὐτῆς Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνεΐκη, θυγατέρας Ἰσμήνην καὶ Ἀντιγόνην.

5. Φανέντων δὲ ὕστερον τῶν λανθανόντων, Ἰοκάστη μὲν ἐξ ἀγχόνης ἑαυτὴν ἀνήρτησεν· Οἰδίπους δὲ τὰς ὄψεις τυφλώσας ἐκ Θηβῶν ἠλαύνετο, ἀρὰς τοῖς παισὶ θέμενος, οὐ τῆς πόλεως αὐτὸν ἐμβαλλόμενον θεωροῦντες οὐκ ἐπήμυναν. Παραγενόμενος δὲ σὺν Ἀντιγόῃ τῆς Ἀττικῆς εἰς Κολωνόν, ἔνθα τῶν Εὐμενίδων ἐστὶ τέμενος, καθίζει ἐκείτης, προσδεχθεὶς ὑπὸ Θησέως· καὶ μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἀπέθανεν.

c) De Syv imod Thebæ. Epigonerne.

1. Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνεΐκης περὶ τῆς βασιλείας συντίθενται πρὸς ἀλλήλους, καὶ αὐτοῖς δοκεῖ τὸν ἕτερον παρ' ἑναιατὸν ἄρχειν. Ἄρξας δὲ πρῶτον Ἐτεοκλῆς οὐκ ἐβούλετο παραδοῦναι τὴν βασιλείαν. Φυγαδευθεὶς οὖν Πολυνεΐκης ἐκ Θηβῶν ἦκεν εἰς Ἄργος, οὗ ἐβασίλευεν Ἄδραστος ὁ Ταλαοῦ· δὲ αὐτὸν εἰς πατρίδα ὑπέσχετο κατάξειν καὶ πρῶτον ἐπὶ Θήβας ἔσπευδε στρατεῦσθαι, συναθροίσας τοὺς ἀριστέας.

2. Ἀμφιάραος δὲ μάντις ὢν καὶ προειδώς, ὅτι δεῖ πάντας τοὺς συστρατευσαμένους χωρὶς Ἄδραστου τελευτήσαι, αὐτὸς τε ἄνκει στρατεῦσθαι καὶ τοὺς λοιποὺς ἀπέτρεπεν. Πολυνεΐκης δὲ ὄρμον δοὺς τῇ Ἐριφύλῃ ἡξίου τὸν Ἀμφιάραον πείσαι στρατεῦειν· ὁ δὲ ἀνάγκην ἔχων στρατεῦσθαι τοῖς παισὶν ἐντολὰς ἔδωκε τελειωθείσι τὴν μητέρα τιμωρεῖσθαι.

3. Ἄδραστος δὲ συναθροίσας σὺν ἡγεμόσιν ἑπτὰ πολεμῆν ἔσπευδε πρὸς Θήβας. Οἱ δὲ ἡγεμόνες ἦσαν Ἄδραστος, Ἀμφιάραος, Καπανεύς, Ἴππομέδων, οὗτοι μὲν ἐξ Ἄργους· Πολυνεΐκης ἐκ Θηβῶν, Τυδεὺς Αἰτωλός, Παρθενοπαῖος Ἀρκάς. Ὡς δὲ ἦλθον εἰς τὸν Κιθαιρώνα, πεμποῦσι Τυδέα προερούντα Ἐτεοκλεῖ, τὴν βασιλείαν παραχωρεῖν Πολυνεΐκει, καθὰ συνέθεντο. Μὴ προσέχοντος δὲ Ἐτεοκλέους, διάπειραν τῶν Θηβαίων Τυδεὺς ποιούμενος, καθ' ἕνα προκαλοῦμενος, πάντων περιεγέμετο. Οἱ δὲ πεντήκοντα ἄνδρας ὀπλισάντες ἀπίοντα ἐνήδρευσαν αὐτόν· πάντας δὲ αὐτοὺς ἀποκτείνας ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἦλθεν.

4. Ἄργεῖοι δὲ καθοπλισθέντες προσήσαν τοῖς τείχεσι· καὶ πυλῶν ἑπτὰ οὐσῶν, ταύτας διακληρωσάμενοι οἱ ἡγεμόνες ἄλλος παρ' ἄλλην ἔστη. Καθώπλισε δὲ καὶ Ἐτεοκλῆς Θηβαίους καὶ καταστήσας ἡγεμόνας ἴσους ἴσοις ἀντέταξεν. Μάχης δὲ γενομένης, οἱ Καδμεῖοι μέχρι τῶν τειχῶν συνεδιώχθησαν· καὶ Καπανεύς ἀρπάσας κλίμακα, ἐπὶ τὰ τεῖχη δι' αὐτῆς ἀνῆει· καὶ Ζεὺς αὐτὸν κεραυνοῖ. Ὡς δὲ ἀπώλλυντο πολλοί, δόξαν ἑκατέρους τοῖς στρατεύμασιν, Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνεΐκης περὶ τῆς βασιλείας μονομαχοῦσι καὶ κτείνουσι ἀλλήλους. Κρατερᾶς δὲ πάλιν γενομένης μάχης, οἱ λοιποὶ μὲν κατεκτάθησαν, Ἀμφιάραος δέ, χανούσης τῆς γῆς, ἐμπεισῶν σὺν τῷ ἄρματι καὶ τῷ ἡνιόχῳ ἐκρύφθη. Ἄδραστος δὲ μόνου ἵππου διεσώσεν Ἀρίων.

5. Κρέων δέ, τὴν Θηβαίων βασιλείαν παραλαβών, τοὺς τῶν Ἀργείων νεκροὺς ἔρριψεν ἀτάφους καὶ κηρύξας, μνηδένια θάπτειν, φύλακας κατέστησεν. Ἀντιγόνη δὲ μία τῶν Οἰδίποδος θυγατέρων κρύφα τὸ Πολυνείκουσ σῶμα κλέψασα ἔθαψε· καὶ φωραθεῖσα ὑπὸ Κρέοντος, αὐτῇ τῷ τάφῳ ζῶσα ἐνεκρύφθη. Ἄδραστος δὲ εἰς Ἀθήνας ἀφικόμενος ἐπὶ τὸν Ἑλέου βωμὸν κατέφυγε καὶ ἰκετηρίαν θεὸς ἤξιον θάπτειν τοὺς νεκροὺς. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι μετὰ Θησέως στρατεύσαντες αἰροῦσι Θήβας· καὶ τοὺς νεκροὺς τοῖς οἰκείοις δίδουσι θάψαι. Τῆς δὲ Καπανέως καιομένης πυρᾶς, Εὐδάδνη ἢ αὐτοῦ γυνὴ ἑαυτὴν βαλοῦσα συγκατεκαίετο.

6. Μετὰ δὲ ἔτη δέκα οἱ τῶν ἀπολομένων παῖδες, κληθέντες Ἐπίγονοι, στρατεύσειν ἐπὶ Θήβας προηροῦντο, τὸν τῶν πατέρων θάνατον τιμωρήσασθαι βουλόμενοι. Καὶ πρῶτον μὲν πορθοῦσι τὰς πέριξ κώμας, ἔπειτα, τῶν Θηβαίων ἐπελθόντων, Λαοδάμαντος τοῦ Ἐτεοκλέους ἡγουμένου, γενναίως μάχονται· καὶ κτείνει μὲν Λαοδάμαντα Ἀλκμαίων. Συμφέγοντες δὲ Θηβαῖοι εἰς τὰ τεῖχη πρὸς μὲν τοὺς πολεμίους χήρυκα πέμπουσιν, αὐτοὶ δὲ ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὰς ἀπῆρας τέκνα καὶ γυναῖκας ἐκ τῆς πόλεως ἔφευγον καὶ πόλιν Ἐστιαίαν κτίσαντες κατακρησαν. Ἀργεῖοι δὲ ὕστερον τὸν δρασμὸν τῶν Θηβαίων μαθόντες εἰσάσιν εἰς τὴν πόλιν, καὶ συναθροίσαντες τὴν λείαν καθαιροῦσι τὰ τεῖχη· τῆς δὲ λείας μέρος εἰς Δελφὸς πέμπουσιν Ἀπόλλωνι.

7. Μετὰ δὲ τὴν Θηβῶν ἄλωσιν Ἀλκμαίων τὸν τοῦ πατρὸς θάνατον τιμωρούμενος, χρῆσαντος Ἀπόλλωνος αὐτῷ, τὴν μητέρα ἀπέκτεινεν. Ὑστερον δὲ μετῆλθεν αὐτὸν Ἐρινὺς τοῦ μητροφύου φόνου· καὶ μεμηνῶς πρῶτον μὲν πρὸς Φηγέα παραγίνεται. Γενομένης δὲ τῆς γῆς δι' αὐτὸν ἀφόρου, ἐπὶ τὰς Ἀχελφύου πηγὰς ἀφικόμενος καθαιρεταί τε ὑπ' αὐτοῦ καὶ τὴν ἐκείνου

θυγατέρα Καλλιρρόην λαμβάνει, καὶ δι' Ἀχελφῶος προσέχωνσε τόπον κτίσας κατακρησεν.

XVIII.

Tyndariderne.

1. Λαχεδαίμονος καὶ Σπάρτης τῆς Εὐρώτα, ὃς ἦν ἀπὸ Λέλεγος ἀυτόχθονος, Ἀμύκλας γίνεται· Ἀμύκλα δὲ καὶ Διομήδης τῆς Λαπίθου Κυνόρτης· τούτου δὲ Περιήρης, ὃς γαμῆ Γοργοφόνην τὴν Περσέως· καὶ τίκει Τυνδάρεων, ὃς ὑφ' Ἰπποκῶντος ἐκβληθεὶς Λαχεδαίμονος πρὸς θέστιον φεύγει καὶ τὴν αὐτοῦ γαμῆ θυγατέρα Αἴδαν. Αἴδις δέ, ὅτε Ἡρακλῆς Ἰπποκῶντα ἀπέκτεινε, κατέρχεται καὶ παραλαμβάνει τὴν βασιλείαν. Ἐγέννησε δὲ Αἴδα ἐκ Διὸς μὲν Πολυδεύκην καὶ Ἑλένην, ἐκ Τυνδάρεω δὲ Κástωρα καὶ Κλυταίμνηστραν, ἣν ἔγημεν Ἀγαμέμνων.

2. Γενομένης δὲ Ἑλένης κάλλει διαπρεποῦς, παρεγένοντο εἰς Σπάρτην ἐπὶ τὸν αὐτῆς γάμον πολλοὶ τῶν βασιλευδόντων Ἑλλάδος. Τούτων ὄρων τὸ πλῆθος Τυνδάρεως ἐδεδοίκει, μὴ, κριθέντος ἑνός, στασιάσωσιν οἱ λοιποὶ· ἐξορκίζει οὖν τοὺς μνηστήρας βοηθήσειν, ἐὰν ὁ προκριθεὶς νυμφίος ὑπ' ἄλλου τινὸς ἀδικῆται περὶ τὸν γάμον, καὶ αἰρεῖται τὸν Μενέλαον καὶ τὴν βασιλείαν τῆς Σπάρτης αὐτῷ παραδίδωσιν. Ὁ δὲ ἐξ αὐτῆς μίαν ἐγέννησε θυγατέρα Ἐρμιόνην.

3. Τῶν δὲ ἐκ Αἴδας γενομένων παίδων, Κástωρ μὲν ἦσκει τὰ κατὰ πόλεμον καὶ τὴν ἵππικὴν, Πολυδεύκης δὲ πυγμὴν· καὶ διὰ τὴν ἀνδρείαν ἐκλήθησαν ἀμφοτέρω Διόσκουροι. Ἐλάσαντες δὲ ἐκ τῆς Ἀρκαδίας λείαν μετὰ

τῶν Ἀφάρειος παίδων Ἴδα καὶ Λυγκέως, ἐπέτρεπον Ἴδα διελεῖν· ὁ δὲ μετ' ἀδελφοῦ τὴν λείαν εἰς Μεσσήνην ἤλασεν. Στρατευσάντων οὖν ἐπὶ Μεσσήνην τῶν Διοσκοούρων καὶ τὴν τε λείαν ἐκείνην καὶ πολλὴν ἄλλην συναυυόντων, Κάστορα μὲν ἰδὼν ὑπὸ δρυὶ λοχώμενος Λυγκεὺς ἐμήνυσεν Ἴδα· ὁ δὲ ἐκείνον κτείνει. Πολυδεύκης δὲ ἐδίωξεν αὐτοὺς καὶ τὸν μὲν Λυγκέα κτείνει τὸ δόρυ προέμενος· τὸν δὲ Ἴδαν διώκων, βληθεὶς ὑπ' αὐτοῦ πέτρα κατὰ τῆς κεφαλῆς, πίπτει σκοτωθείς· καὶ Ζεὺς Ἴδαν κεραυνοῖ, Πολυδεύκην δὲ εἰς οὐρανὸν ἀνάγει. Μὴ δεχομένου δὲ Πολυδεύκουσ τὴν ἀθανασίαν, ὄντος νεκροῦ Κάστορος, Ζεὺς ἀμφοτέροις παρ' ἡμέραν καὶ ἐν θεοῖς εἶναι καὶ ἐν ὑποχθονίοις ἔδωκεν.

XIX.

Æakiderne.

1. Αἰακὸς ὁ Διὸς ἔχγονος τοσοῦτον διήνεγκεν, ὥστε, γενομένων ἀρχμῶν ἐν τοῖς Ἑλλήσι καὶ πολλῶν ἀνθρώπων διαφθαρέντων, ἐπειδὴ τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς ὑπερέβαλεν, ἦλθον οἱ προεστῶτες τῶν πόλεων ἰκετεύοντες αὐτόν, νομίζοντες διὰ τῆς εὐγενείας καὶ τῆς εὐσεβείας τῆς ἐκείνου τάχιστα ἂν εὐρέσθαι παρὰ τῶν θεῶν τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγὴν. Σωθέντες δὲ καὶ τυχόντες ἀπάντων, ὧν ἐδεήθησαν, ἱερὸν ἐν Αἰγίῃ κατεστήσαντο κοινὸν τῶν Ἑλλήνων, οὐπερ ἐκεῖνος ἐποιήσατο τὴν εὐχὴν. Καὶ κατ' ἐκείνον μὲν τὸν χρόνον, ἕως ἦν μετ' ἀνθρώπων, μετὰ καλλίστης δόξης ὧν διετέλεσεν· ἐπειδὴ δὲ μετέλλαξε τὸν βίον, λέγεται παρὰ Πλούτωνα καὶ Κόρη τιμὰς μεγίστας ἔχων παρεδρεύειν ἐκείνοις.

2. Αἰακοῦ παῖδες ἦσαν Τελαμῶν καὶ Πηλεὺς. Ὡν ὁ μὲν ἕτερος μετ' Ἡρακλέους ἐπὶ Λαομέδοντα στρατευόμενος τῶν ἀριστείων ἔτυχεν. Πηλεὺς δὲ ἐν τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Κενταύρους ἀριστεύσας καὶ κατὰ πολλοὺς ἄλλους κινδύνους εὐδοκίμησας, Θέτιδι τῇ Νηρέως, θνητὸς ὧν ἀθανάτῳ, συνώκησε· καὶ μόνου τούτου φασὶ τῶν προγεγενημένων ὑπὸ θεῶν ἐν τοῖς γάμοις ὑμέταιοι ἀσθῆναι.

3. Τούτοις δ' ἑκατέροις, Τελαμῶνος μὲν Αἴας καὶ Τεῦχος ἐγενήθη, Πηλεὺς δ' Ἀχιλλεύς. Οἱ μέγιστον καὶ σαφέστατον ἔλεγχον ἔδοσαν τῆς αὐτῶν ἀρετῆς. Οὐ γὰρ ἐν ταῖς αὐτῶν πόλεσις ἐπρώτευσαν μόνον, οὐδὲ ἐν τοῖς τόποις, ἐν οἷς κατῴκουν· ἀλλὰ στρατείας τοῖς Ἑλλησιν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους γινομένης, καὶ πολλῶν μὲν ἑκατέρωθεν ἀθροισθέντων, οὐδενὸς δὲ τῶν ὀνομαστῶν ἀπολειφθέντος, ἐν τούτοις τοῖς κινδύνοις Ἀχιλλεὺς μὲν ἀπάντων διήνεγκεν. Αἴας δὲ μετ' ἐκείνον ἠρίστευσεν. Τεῦχος δὲ τῆς τούτων συγγενείας ἀξίος καὶ τῶν ἄλλων οὐδενὸς χείρων γενόμενος, ἐπειδὴ Τροίαν συνεξείλεν, ἀφικόμενος εἰς Κύπρον Σαλαμίνα κατῴκησεν.

XX.

Attiske Sagn.

a) Erichthonios. Erechthevs.

1. Κέκροπος ἀποθανόντος, τὴν βασιλείαν παρέλαβε Κραναὸς αὐτόχθων ὢν, ἐφ' οὗ τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος λέγεται κατακλυσμὸν γενέσθαι. Κραναὸν δὲ ἐκβαλὼν Ἀμφικτύων ἐβασίλευε· τοῦτον ἔνιοι μὲν Δευκαλίωνος ἔνιοι δὲ αὐτόχθονα λέγουσιν. Βασιλεύσαντα δὲ αὐτὸν ἔτη δώδεκα Ἐριχθόνιος ἐκβάλλει, ὃς ἐν τῷ τεμένει τῆς Πανδρόσου τραφεὶς ὑπ' αὐτῆς Ἀθηνᾶς, ἐν ἀκροπόλει ξόανον τῆς Ἀθηνᾶς ἰδρύσατο καὶ τῶν Παναθηναίων τὴν ἑορτὴν συνεστήσατο. Ἀποθανόντος δὲ Ἐριχθονίου καὶ ταφέντος ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς, Πανδίων υἱὸς αὐτοῦ ἐβασίλευσεν· ἐφ' οὗ Δημήτηρ καὶ Διώνυσος εἰς τὴν Ἀττικὴν ἤλθον· καὶ Δήμητρα Κελεὸς εἰς τὴν Ἐλευσίνα ὑπεδέξατο.

2. Μετὰ δὲ τὴν τελευταίην Πανδίωνος οἱ παῖδες τὰ πατρῶα ἐμερίσαντο· καὶ τὴν μὲν βασιλείαν Ἐρεχθεὺς λαμβάνει, τὴν δὲ ἱεροσύνην τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ποσειδῶνος Βούτης. Ἔσχε δὲ Ἐρεχθεὺς θυγατέρα Πρόκριν, ἣν ἔγχευε Κέφαλος ὁ Δηϊόνος· καὶ μετὰ τούτου παραγίνεται ἐπὶ θήραν· ἦν γὰρ θηρευτική. Διώκουσαν δὲ αὐτὴν ἐν τῇ λόχμῃ ἀγροῆσας Κέφαλος ἀκοντίζει καὶ τυχῶν ἀποκτείνει Πρόκριν· καὶ κριθεὶς ἐν Ἀρείφ πάφῃ φυγῆν ἀίδιον καταδικάζεται.

b) Aegevs og Minos.

1. Βασιλεύοντος δὲ Αἰγέως καὶ τὸν τῶν Παναθηναίων ἀγῶνα ἐπιτελοῦντος, ὁ Μίνως παῖς Ἀνδρόγεως ἐνίκησε πάντας. Τοῦτον δὲ Αἰγέως ἐπὶ τὸν Μαραθῶνιον ἔπεμψε ταῦρον, ὑφ' οὗ διεφθάρη. Ἀγανακτήσας δὲ ὁ Μίνως θαλασσοκρατῶν ἐπολέμησε στόλῳ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας καὶ Μέγαρα εἴλε, Νίσου βασιλεύοντος τοῦ Πανδίωνος. Ἀπέθανε δὲ ὁ Νίσος διὰ θυγατρὸς προδοσίαν. Ἔχοντι γὰρ αὐτῷ πορφυρᾶν ἐν μέσῃ τῇ κεφαλῇ τρίχα μοῖρα ἦν, ταύτης ἀφαιρεθείσης τελευτᾶν. Ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτοῦ Σκύλλα, ἐρασθεῖσα Μίνως, ἐξείλεν αὐτῷ κοιμωμένην τὴν τρίχα. Μίνως δὲ Μεγάρων κρατήσας ἀπέπλευσε, καὶ τὴν Σκύλλαν τῆς πρύμνης τῶν ποδῶν ἐκδήσας ὑποβρύχιον ἐποίησεν.

2. Χρονιζομένου δὲ τοῦ πολέμου, μὴ δυνάμενός ἐλεῖν Ἀθήνας εὔχεται Διὶ παρ' Ἀθηναίων λαβεῖν δίκας. Οἱ δέ, γενομένου τῇ πόλει λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ, ἐχρῶντο περὶ ἀπαλλαγῆς· ὁ δὲ θεὸς ἀνείλεν αὐτοῖς Μίνωι διδόναι δίκας, ὡς ἂν αὐτὸς αἰρήται. Πέμπαντες οὖν πρὸς Μίνωα, ἐπέτρεπον αἰτεῖν δίκας. Μίνως δὲ ἐκέλευσεν αὐτοῖς κόρους ἑπτὰ καὶ κόρας τὰς ἴσας χωρὶς ὕλων πέμπειν τῷ Μινωταύρῳ βοράν.

3. Ἦν δὲ οὗτος ἐν λαβυρίνθῳ καθειργμένος, ἐν ᾧ τὸν εἰσελθόντα ἀδύνατον ἦν ἐξιέναι· πολυπλόκιος γὰρ καμπαῖς τὴν ἀγνοουμένην ἔξοδον ἀπέκλειεν. Κατεσκευάθει δὲ αὐτὸν Δαίδαλος ὁ Εὐπάλαμου, ἀρχιτέκτων ἄριστος καὶ πρῶτος ἀγαλμάτων εὐρετής. Εἰς τοῦτον μὲν οὖν λαβύρινθον κατ' ἔτος Ἀθηναῖοι κόρους ἔπεμπον Μινωταύρῳ βοράν. Δόντων δὲ αὐτῶν, ἀπηλλάγησαν τῶν κακῶν οἱ κατὰ τὴν Ἀττικὴν, καὶ ὁ Μίνως πολεμῶν ἐπαύσατο πρὸς τὰς Ἀθήνας.

c) Thesevs.

1. Ἐν τούτῳ δὲ ὁ Θησεύς, γεννηθεὶς ἐξ Αἴδρας Αἰγεί παῖς, τραφεὶς ἐν Τροϊζῆνι παρὰ Πιπιδῆ τῷ μητροπάτορι καὶ τὰ μυθολογούμενα σύμβολα ἀνηρημένος, τὰ ὑπ' Αἰγέως ὑπὸ τινι πέτρᾳ τεθειμένα, κατήνησεν εἰς τὰς Ἀθήνας. Διεξιῶν δέ, ὡς φασί, τὴν παραθαλάττιον καὶ ζηλωτῆς ὦν τῆς Ἡρακλέους ἀρετῆς, πολλοὺς ἐτέλεσεν ἄθλους. Πρῶτον μὲν οὖν ἀνεῖλε τὸν ὀνομαζόμενον Κορυνήτην, κορύνη τοὺς παριόντας ἀποκτείνοντα· δεύτερον δὲ τὸν ἐν Ἰσθμῷ κατοικοῦντα Σίνιν. Οὗτος γὰρ δύο πτύς κάμπτων καὶ πρὸς ἑκατέραν τὸν ἓνα βραχίονα προσδεσμεύων, ἄφνω τὰς πτύς ἤφιει· διόπερ τῶν σωμάτων διὰ τὴν βίαν ἀποσπωμένων, συνέβαινε τοὺς ἀτυχοῦντας μετὰ μεγάλης τιμωρίας τελευτᾶν.

2. Τρίτον δὲ τὴν ἐν Κρομμυῶνι ὑπάρχουσαν ὕν ἀγρίαν, διαφέρουσαν ἀλκῇ τε καὶ μεγέθει καὶ πολλοὺς ἀνθρώπους ἀναίρουσαν, ἀπέκτεινε. Ἐκόλασε δὲ καὶ Σκίρωνα, τὸν οἰκοῦντα τῆς Μεγαρίδος τὰς ὀνομαζόμενας ἀπ' ἐκεῖνου Σκιρωνίδας πέτρας. Οὗτος γὰρ εἰώθει τοὺς παριόντας ἀναγκάζειν ἀπονίπτειν ἑαυτοῦ τοὺς πόδας ἐπὶ τινος ἀποκρήνου τόπου· λαχτίσματι δὲ ἄφνω τύπτων περιεκύλιε κατὰ τῶν κρημνῶν εἰς θάλασσαν. Ἀνεῖλε δὲ καὶ τὸν ὀνομαζόμενον Προκρούστην. Οὗτος δὲ τοὺς παριόντας ὀδοιπόρους ἠνάγκαζεν ἐπὶ τινος κλίνης ἀναπίπτειν, καὶ τῶν μὲν μακροτέρων τὰ προέχοντα μέρη τοῦ σώματος ἀπέκοπτε, τῶν δ' ἐλαττόνων τοὺς πόδας προέκρουεν· ἀφ' οὗπερ Προκρούστης ὀνομάσθη.

3. Κατορθώσας δὲ τὰ προειρημένα κατήνησεν εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ διὰ τῶν συμβόλων γνωρισθεὶς ὑπ' Αἰγέως, ἀνελεῖν ὑπισχνεῖται τὸν Μινώταυρον. Μελλόντων δ' ἐκπλεῖν τῶν περὶ τὸν Θησεά, ὁ Αἰγέως συνέδετο πρὸς

τὸν κυβερνήτην καὶ προσέταξεν αὐτῷ, ἐὰν μὲν ὁ Θησεὺς νικήσῃ τὸ τέρας, καταπλεῖν αὐτοὺς λευκοῖς ἱστίοις· ἐὰν δὲ ἀπόλθῃται, μέλασι, καθάπερ καὶ τὸ πρότερον ποιεῖν εἰώθεσαν.

4. Καταπλευσάντων δὲ αὐτῶν εἰς Κρήτην, Ἀριάδνη μὲν ἢ θυγάτηρ τοῦ Μίνωος ἠράσθη τοῦ Θησεῶς εὐπρεπεῖα διαφέροντος· Θησεὺς δὲ εἰς λόγους ἐλθὼν αὐτῇ καὶ ταύτην συνεργὸν λαβὼν τὸν τε Μινώταυρον ἀπέκτεινε, καὶ τὴν ἕξοδον τὴν τοῦ λαβυρίνθου παρ' αὐτῆς μαθὼν διεσώθη. Ἀναχομιζόμενος δ' εἰς τὴν πατρίδα καὶ κλέψας τὴν Ἀριάδνην, ἔλαθεν ἐκπλεύσας νυκτὸς καὶ κατήρην εἰς νῆσον τὴν ποτε μὲν Δίαν, νῦν δὲ Νάξον προσαγορευομένην.

5. Καθ' ὃν δὴ χρόνον μυθολογοῦσι Διόνυσον ἐπιφανέντα καὶ διὰ τὸ κάλλος τῆς Ἀριάδνης ἀφελόμενον τοῦ Θησεῶς τὴν παρθένον, ἔχειν αὐτὴν ὡς γυναῖκα γαμετὴν, ἀγαπωμένην διαφερόντως, καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτῆς ἀθανάτων καταξιώσαι τιμῶν, καταστερίσαντα τὸν ἐν οὐρανῷ στέφανον Ἀριάδνης. Τοὺς δὲ περὶ τὸν Θησεά φασὶ διὰ τὴν ἀρπαγὴν τῆς κόρης δυσφοροῦντας ἰσχυρῶς καὶ διὰ τὴν λύπην ἐπιλαθόμενους τῆς Αἰγέως παραγγελίας, τοῖς μέλασι ἱστίοις καταπλεῖν εἰς τὴν Ἄττικὴν. Αἰγέα δὲ θεασάμενον τὸν κατάπλου καὶ δόξαντα τεθνηκένοι τὸν υἱὸν ἀναβῆναι εἰς τὴν ἀκρόπολιν καὶ διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς λύπης ἑαυτὸν κατακρημνίσαι.

6. Μετὰ δὲ τὴν Αἰγέως τελευτὴν Θησεὺς διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν ἤρχε τοῦ πλήθους νομίμως καὶ πολλὰ πρὸς αὔξησιν τῆς πατρίδος ἔπραξεν. Ἐπιφανέστατον δὲ συνετελέσθη τὸ τοὺς δήμους ὄντας μικροὺς μὲν τοῖς μεγέθεσι, πολλοὺς δὲ τὸν ἀριθμὸν, μεταγαγεῖν εἰς Ἀθήνας, ὅθεν μέγα βάρους ἢ πόλις ἔλαβεν.

7. Παρήλαθε δὲ ὑστερον εἰς τὰς Ἀθήνας πρὸς Θησέα Πειρίθου ὁ Ἰξίονος· καὶ κρίναντος τούτου μνηστεύσαι Περσεφόνην καὶ παρακαλοῦντος συναποδημῆσαι, ὡς οὐκ ἐδύνατο ὁ Θησεὺς ἀποτρέπειν αὐτόν, μετέσχε τῆς πράξεως. Καὶ καταβάντων αὐτῶν εἰς τοὺς καθ' ἕξου ἀπολύθησαν, Πειρίθου δὲ ἐν ἕξου διατελεῖν τιμωρίας αἰωνίου τυγχάνοντα. Θησεὺς δὲ μετὰ ταῦτα καταστασιασθεὶς καὶ φυγῶν ἐκ τῆς πατρίδος ἐπὶ τῆς ξένης ἐτελεύτησεν. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι μεταμεληθέντες τὰ τε ὄσα μετήνεγκαν καὶ τιμαῖς ἰσοθέοις ἐτίμησαν αὐτόν καὶ τέμενος ἄστυλον ἐποίησαν ἐν ταῖς Ἀθήναις τὸ προσαγορευόμενον ἀπ' ἐκείνου Θησειόν.

XXI.

Salmons. Pelops.

1. Σαλμωνεὺς ἦν υἱὸς Αἰόλου τοῦ Ἑλληνος τοῦ Δευκαλιωνος. Οὗτος δ' ἐκ τῆς Αἰολίδος ὁρμηθεὶς μετὰ πλειόνων Αἰολέων, ἔκρησε τῆς Ἠλείας παρὰ τὸν Ἀλφειὸν ποταμὸν καὶ πόλιν ἔκτισεν ἀφ' ἑαυτοῦ Σαλμωνίαν. Ὑβριστῆς δὲ ὢν διὰ τὴν ἀσέβειαν ἐκολάσθη. Ἔλεγε γὰρ ἑαυτὸν εἶναι Δία, καὶ τὰς ἐκείνου ἀφελόμενος θυσιάς ἑαυτῷ προσέτασσε θύειν· καὶ λέβητας χαλκοῦς ἐξ ἄρματος ἐξημμένους σύρων, ἔλεγε βροντᾶν· βάλλων δὲ εἰς οὐρανὸν αἰθομένας λαμπάδας ἔλεγε ἀστράπτειν, Ζεὺς δὲ αὐτὸν ἐκεραύνησεν.

2. Οἰνόμαος ἐν πόλει Πίσῃ βασιλεύσας θυγατέρα μονογενῆ εἶχεν Ἰπποδάμειαν. Χρηστηριαζομένη δὲ αὐτῷ

περὶ τῆς τελευτῆς ἔκρησε ὁ θεός, τότε τελευτήσῃ αὐτόν, δταν ἢ θυγάτηρ γαμήσῃ. Ἐδλαβούμενος οὖν περὶ τούτου ἔκρησε ταύτην παρθένον διαφυλάττειν. Διόπερ, πολλῶν μνηστευομένων τὴν κόρην, ἄθλον προετίθει τοῖς βουλομένοις αὐτὴν γῆμαι τοιοῦτον· ἔδει τὸν μὲν ἡττηθέντα τελευτῆσαι, τὸν δ' ἐπιτυχόντα γαμεῖν τὴν κόρην. Ὑπεστήσατο δὲ ἵπποδρομίαν ἀπὸ τῆς Πίσῃς μέχρι τοῦ κατὰ Κόρινθον Ἰσθμοῦ πρὸς τὸν βωμὸν τοῦ Ποσειδῶνος· καὶ ἀρχόμενος τοῦ δρόμου ἐδίωκε τὸν μνηστῆρα ἔχων δόρυ· εἰ δὲ ἐφίκοιτο καταλαβεῖν τὸ διωκόμενον ἄρμα, ἔτυψε τῷ δόρατι καὶ διέφθειρε τὸν μνηστῆρα.

3. Τούτῳ δὲ τῷ τρόπῳ τοὺς ἀεὶ μνηστευομένους καταλαμβάνων διὰ τὴν δξύτητα τῶν ἵππων, πολλοὺς ἀνήγειρε. Πέλοψ δὲ ὁ Ταντάλου, καταντήσας εἰς Πίσαν καὶ θεασάμενος Ἰπποδάμειαν, ἐπεθύμησε τοῦ γάμου· φθείρας δὲ τὸν ἡνίοχον τοῦ Οἰνόμαος Μυρτίλον καὶ λαβῶν συναεργὸν πρὸς τὴν νίκην, ἔφθασε παραγενόμενος ἐπὶ τὸν Ἰσθμὸν πρὸς τὸν Ποσειδῶνος βωμὸν. Ὁ δ' Οἰνόμαος τὸ λόγιον τετελέσθαι νομίζων καὶ διὰ τὴν λύπην ἀθυμήσας αὐτόν ἐκ τοῦ ζῆν μετέστησεν. Τούτῳ δὲ τῷ τρόπῳ Πέλοψ γήμας τὴν Ἰπποδάμειαν παρέλαβε τὴν ἐν Πίσῃ βασιλείαν, καὶ διὰ τὴν ἀνδρείαν καὶ σύνεσιν ἀεὶ μᾶλλον ἀξιασόμενος τοὺς πλείστους τῶν κατὰ τὴν Πελοπόννησον οἰκούντων προσηγάργετο καὶ τὴν χώραν ἀφ' ἑαυτοῦ Πελοπόννησον προσηγόρευσεν.

XXII.

Atalante.

Ἄταλάντην, τὴν Σχοινέως, ἔχειν μὲν ἐπόθουν πολλοί. Ἄθλον δὲ ἑαυτὴν ἢ παῖς περιετίθη τοῖς νικῶσιν τῇ ποδωκείᾳ· ἔδει δὲ τὸν ἠττώμενον ἀποθανεῖν. Ἴππομένης δὲ ταύτης ἐπιθυμῶν δεῖται τῆς Ἀφροδίτης συμπράξαι αὐτῷ. Ἡ δὲ ἔδωκεν αὐτῷ χρυσᾶ μῆλα καὶ εἶπεν, ὃ χρὴ ποιεῖν ἐν τῷ δρόμῳ. Ὡς οὖν ἔθεον, ὁπότε πλησίον ἢ κόρη γένοιτο, μῆλον ἠφίει· ἢ δὲ ἐθαύμαζέ τε καὶ ὑπολειπομένη τὸ μῆλον ἀνηρεῖτο. Ἐγγιζούσης δέ, πάλιν τὸ αὐτὸ ἐδράτο· καὶ διὰ τοιοῦδε σοφίσματος Ἄταλάντη μὲν εἶχε τὰ μῆλα, Ἴππομένης δὲ Ἄταλάντης γάμον ἐκτῆσατο.

XXIII.

Alkyon og Keyx.

Θαλαττία τις ὄρις ἐστὶ ἀλκυῶν ὀνομαζομένη, πολύθρηγος καὶ πολύδακρος. Περὶ ἧς δὴ παλαιὸς ἀνθρώποις μεμύθεται λόγος. Φασὶ γυναῖκά ποτε οὖσαν, Αἰόλου τοῦ Ἑλληνος θυγατέρα, ἄνδρα τὸν ἑαυτῆς τεθνεῶτα θρηνεῖν πόθῳ φιλίας, Κήυκα τὸν Τραχίνιον τὸν Ἐωσφόρου τοῦ ἀστέρος, καλοῦ πατρὸς καλὸν υἱόν· εἶτα δὴ πτερωθεῖσαν, διὰ τινα δαιμονίαν βούλησιν εἰς ὄρνυθος τρόπον περιπέτεσθαι τὰ πελάγη, ζητοῦσαν ἐκεῖνον. Μεγάλην δὲ διὰ τὴν φιλανδρίαν εἴληφε παρὰ θεῶν τιμὴν. Ἐπὶ γάρ

τῇ τῆς ἀλκυῶνος νεοττεία εὐδῖαν ἄγει ἢ θάλασσα καὶ ἀκύμαντον ἄπαν τὸ πέλαγός ἐστιν. Καὶ αὐταὶ αἱ ἡμέραι Ἀλκυονίδες προσαγορεύονται.

XXIV.

Epimenides.

Ἐπιμενίδης πεμφθεὶς ποτε παρὰ τοῦ πατρὸς εἰς ἀγρὸν ἐπὶ πρόβατον, τῆς ὁδοῦ κατὰ μεσημβρίαν ἐκκλίνας, ὑπ' ἄντρον τινὶ κατεκοιμήθη ἑπτὰ καὶ πενήκοντα ἔτη. Διαναστάς δὲ μετὰ ταῦτα ἐζήτει τὸ πρόβατον, νομίζων ἐπ' ἄλλου κεκοιμηθῆσαι. Ὡς δὲ οὐχ εἵρισκε, παρεγένετο εἰς τὸν ἀγρὸν, καὶ μετεσκευασμένα πάντα καταλαβὼν καὶ παρ' ἑτέρῳ τὴν κτῆσιν, πάλιν ἦκεν εἰς ἄστυ διαπορούμενος· κάκει δὲ εἰς τὴν ἑαυτοῦ εἰσιῶν οἰκίαν περιέτυχε τοῖς πυνθανομένοις, τίς εἶη; ἕως τὸν νεώτερον ἀδελφὸν εὐρών, τότε ἤδη γέροντα ὄντα, πᾶσαν ἔμαθε παρ' ἐκείνου τὴν ἀλήθειαν.

XXV.

Numa.

Ὁ Νουμᾶς ἐκλιπὼν τὰς ἐν ἄστει διατριβάς ἀγραυλεῖν τὰ πολλὰ καὶ πλανᾶσθαι μόνος ἤθελεν, ἐν ἄλσεσι θεῶν καὶ λειμῶσιν ἱεροῖς καὶ τόποις ἐρήμοις ποιούμενος τὴν διαίταν. Ὄθεν τὴν ἀρχὴν ἔλαβε λόγος, ὡς Νουμᾶς τὸν

μετ' ἀνθρώπων ἀπολέλοιπε βίον, σεμνοτέρας γεγευμένος
 ὀμιλίας καὶ γάμων θεῶν ἡξιωμένος, Ἡγερία δαίμονι
 συνῶν καὶ συνδιατώμενος. Ταῦτα μὲν οὖν πολλοῖς τῶν
 πάνυ παλαιῶν μύθων ἔοικεν, οὗς οἱ Φρύγες τε περὶ
 Ἄττεω, καὶ Ἀρκάδες περὶ Ἐνδυμίωνος, ἄλλων τε πολλῶν
 εὐδαιμόνων δὴ τινων καὶ θεοφιλῶν γενέσθαι δοκούντων,
 λέγουσιν. Ὡσαύτως καὶ Ζαλεύκῳ καὶ Μίνωι καὶ Ζωροά-
 στρη καὶ Λυκούργῳ ἐφοῖτα τὸ δαιμόνιον.

Forklaring

af de Side 3—6 forekommende Ord.

I.

1. *Πῶμη* Styrke; *ψυχή* Sjæl; *σωφροσύνη* Sædelig-
 hed. — *Ἡ* Fem. af Artikelen; *μωρία* Dumhed; *μάλιστα*
 Adv. mest; *ἀδελφή* Søster; *πονηρία* Slethed; *ἔστιν* er
 (af Verbet *εἰμί*). — *μὲν* vel; *καχία* Ondskab; *ἀναρμο-*
στία Uoverensstemmelse; *δέ* men; *ἀρετή* Dyd; *ἀρμο-*
νία Overensstemmelse. — *παιδεία* Dannelse, Undervisning;
ἐν i; *εὐτυχία* Lykke; *βοήθεια* Hjælp; *ἀτυχία* Ulykke;
καταφυγή Tilflugt. —

2. *θεοσέβεια* Guds frygt; *ἀρχή* Begyndelse; *σοφία*
 Visdom. — *ἐν* i; *Θῆβαι* Theben; *ἦν* Impf. af *εἰμί*;
βουλή Raadet; *στοά* Søjlehalle; *ἀγορά* Torv. — *Μοῦσα*
 Muse; *θεά* Gudinde; *ἦσαν* Impf. af *εἰμί*; *δοιδή* Sang;
καί og; *χορεία* Chordands. — *μὲν* se 1; *παιδεία* se 1;
πηγή Kilde; *ἀνδρεία* Mandighed; *ρίζα* Rod; *δόξα* Be-
 rømmelse, Ære.

3. Ἦν se 2; ὀμιλητής Omgangsvæn, Discipel. — μαθητής Discipel. — καί og; σοφιστής Sophist; ἦσαν se 2. — προδότης Forræder; Σπαρτιάτης Spartaner; ἐν ved.

II.

1. Κάματος Arbejde; θησαυρός Skat; ἄνθρωπος Menneske. — συγχορευτής Meddandser; ἦσαν se I. 2. — λόγος Tale; φυγή se I. 1; εἶδωλον Billede. — δῶρον Gave; Νεῖλος Nilen. — ὕπνος Sövn; νόσος Sygdom; φάρμακον Lægemiddel.

2. Ἐλατά Oliventræ; ἱερός, ἄ, ὅν hellig. — δραχμή Drachme (en attisk Mønt); ἀργυροῦς, ρᾶ, ροῦν af Sölv. — πλοῦτος Rigdom; θνητός, ἦ, ὅν dødelig; δόξα se I. 2; ἀθάνατος, ὅν udødelig. — ἵππος Hest; πτηνός, ἦ, ὅν flyvende. — φίλος Ven; πιστός, ἦ, ὅν tro; σκέπη Bedækning; κραταίος, ἄ, ὅν stærk. — τυφλός, ἦ, ὅν, blind.

3. Ὡσπερ ligesom; οὐχ (οὐκ) ikke; ὁμοιος, α, ὅν, lig; πρόσωπον Ansigt; οὕτως saaledes; οὐδὲ heller ikke; ἄνθρωπος se II. 1; διάνοια Sindelag. — μέθη Drukken-skab; μικρός, ἄ, ὅν lille, kort; μανία Galskab. — κροκόδειλος Crocodil; μόνος, ἦ, ὅν alene, eneste; θηρίον Dyr; γλῶσσα Tunge. — ὕπνος se II. 1; καί se I. 2; θάνατος, Død; εἰσὶ Præs. af εἰμί; δίδυμος, ἦ, ὅν dobbelt, Tvilling; ἀδελφός Broder.

4. Πλοῦτος se II. 2; χρυσοῦς, ἦ, οὔν gylden; φορτίον Byrde; ἡδονή Vellyst; ὀπηρέτης Tjener. — κάτοπτρον Spejl; μορφή Skikkelse; χαλκός Kobber; οἶνος Vin; δέ se I. 1; νοῦς Tanke. — παλαιός, ἄ, ὅν gammel; ὄπλον Vaaben; χαλκοῦς, ἦ, οὔν af Kobber; σιδηροῦς, ᾧ, οὔν af Jern.

5. Νεῦρον Muskel; ὄστον Ben; ἄνθρωπος se II. 1; φθαρτός, ἦ, ὅν forgjængelig; δέ se I. 1; νοῦς se II. 4; ἀθάνατος se II. 2. — ἐν se I. 1; νεώς Tempel; θεός Gud; τρίκερος, ὅν trehornet; τετράκερος firehornet; πρόβατον Faar. — βασιλεία (Plur. Neutr.) Kongeborg. — ἔλεως, ὅν naadig; ἔστε Imperativ af εἰμί; ᾧ Interj. ο! — θρόνος Throne; χρυσοῦς se II. 4.

III.

1. Οἰκίτωρ, ὁρός Beboer; πρῶτος, ἦ, ὅν förste; αὐτόχθων, ὅνος Indfödt. — ἐγγός nærved (Præpos. m. Gen.); κείμενος, ἦ, ὅν beliggende; νῆσος Ὀ; εἰδαίμων, ὅν (G. -ονος) lykkelig, rig; πολυάνθρωπος, ὅν folkerig. — λιμήν (Gen. ἕνος) Havn; εἰσοδος Indløb; στένος, ἦ, ὅν snever, τέ-καί baade-og; ἐπικίνδυνος, ὅν farlig. — ἀγαθός god; ἀνῆρ, ἀνδρός Mand; θεός se II. 5; εἰκών, ὅνος Billede. — πατήρ, πατρός Fader.

2. Τυραννίς, ἴδος Eneherredømme; ἀδικία Uret; μήτηρ, μητρός Moder. — ἄπας, ἄπασα, ἄπαν (G. -ντος) al; γῆ Jorden; κοινός, ἦ, ὅν fælles; τρόφος (commune) Ernærerinde. — δειλός, ἦ ὅν fejj; πατρίς, ἴδος Fædreland; προδότης se I. 3. — φιλοχρημοσύνη Pengegjerrighed; κακότης, τητος Ondskab. — ἐλπίς, ἴδος Haab; ἄνθρωπος se II. 1; ὄνειρος Dröm. — λέων, ὄντος Löve, ἄλκιμος, ὅν stærk.

3. Παῖς, παιδός Søn, Barn. — πέριξ, ἴκος Agerhøne; ἐν i; ἡ Ἀττική nl. γῆ Attika; εἴφωνος, ὅν smukt syngende. — πολλάκις ofte; πάθημα, ἄτος Lidelse; μάθημα, ἄτος Undervisning, Lære. — πίδαχος Abe; ὀργή Vrede; κόλαξ, ἴκος Smigrer; ἀπειλή Trusel; ἴσος, ἦ, ὅν lig; θετέος, α, ὅν som bør sættes (Gerundiv); ἐν ἴσῳ-θ. ἐστίν „man bør regne lige meget.“ — πούς,

ποδός Fod; *χολός*, ή, όν halt. — *δελφίς*, ένος Marsvin; *πάνυ* meget; *φιλόανθρωπος*, ον menneskekjærlig. — *άσπίς*, ίδος Skjold, *μικρός* se II. 3.

4. *Φρέαρ*, ατος Brönd; *μέν* se I. 1; *αί Ἀθήναι* Athen; *πολύς*, *πολλή*, *πολύ* megen, Plur. mange; *πηγή* Kilde; *δέ* se I. 1; *μόνος* se II. 3. — *μεταμέλεια* Anger; *έπ' ο*: *έπί* over; *άσχρος*, *ά*, όν skjændig; *πρῶγμα*, ατος Gjerning; *βίος* Liv; *σωτηρία* Frelse. — *κρατήρ*, ρος Skaal; *γάλα*, ακτος Melk; *μέλι*, ιτος Honning; *δῶρον* se II. 1; *νύμφη* Nymfe. — *νεώς* se II. 5.

5. *Πᾶς*, *πᾶσα*, *πάν* al; *μέροφ*, οπος Menneske; *άνήρ* se III. 1; *γυνή*, *αικός* Kvinde; *τέ* og; *παῖς* se III. 3; *γέρων*, οντος Olding; *πένης*, ητος fattig; *βασιλεύς*, έως Konge; *θάνατος* se II. 3; *έπικείμενος*, η, ον paa-lagt. — *μάχη* Slag; *έν* ved; *έυδοξος*, ον berömt. — *κολαστής*, οῦ Straffer; *άγαν* Adv. meget; *έπέρφρων*, ονος stolt. — *δεινός*, ή, όν frygtelig; *καί-καί* baade-og; *δέρυ*, ατος Spyd; *μάχαιρα* Sværd.

IV.

1. *Υδραυλις*, εως Vandorgel; *εβρημα*, ιτος Opfindelse; *Ἀλεξανδρέυς*, έως fra Alexandria; *κουρεύς* Barber; *τέχνη* Kunst. — *πατήρ* se III. 1; *έπιτίμησις*, εως Revselse; *ήδύς*, *εἶα*, *ύ* behagelig, söd; *φάρμακον* se II. 1; *άρετή* se I. 1; *βέβαιος*, *α*, ον sikker; *κτῆσις*, εως Besiddelse; *μόνος* se II. 3. — *σῶμα*, ιτος Legeme; *ισχύς*, *ύος* Styrke; *άνευ* uden (Præpos. m. Gen.); *φρόνησις*, εως Forstand; *κενός*, ή, όν tom, betydningslös. — *βραχύς*, *εἶα*, *ύ* kort; *βίος* se III. 4; *δέ* se I. 1; *μακρός*, *ά*, όν lang. — *βασιλεύς* se III. 5; *άριστεύς*, έως den braveste; *έν* i; *έπί* (m. Accus.) imod; *πόλεμος* Krig; *υἱός* Sön; *άλλος*, η, ο en anden. — *τέρψις*, εως For-

nøjelse; *ήδονή* se II. 4; *καχός* ond. — *πολύς* se III. 4; *βρῶσις*, εως Spise; *πόσις* Drikke; *έταῖρος* Kammerat.

2. *Φίλος* se II. 2; *οῦ* ikke; *πᾶς* se III. 5; *συγγενής*, *ές* beslægtet. — *φιλομεμφής*, *ές* dadlesyg; *είς* til; *φιλία* Venskab; *οἰκ* ikke; *εὑφυής*, *ές* vel oplagt af Naturen. — *ποταμός* Flod; *πλήρης*, *ες* fuld; *ίχθύς*, *ύος* Fisk; *μέγας*, *μεγάλη*, *μέγα* stor; *πραύς*, *εἶα*, *ύ* tam. — *γῆ* se III. 2; *σφαιροειδής*, *ές* kugleformet. — *πατήρ* se III. 1; *άφανής*, *ές* ubekjendt. — *γονεύς*, *έως* Fader, Plur. Forældre. — *διαίτα* Levemaade; *εὑτελής*, *ές* tarvelig; *άσελγής*, *ές* overdaadig. — *θάνατος* se II. 3; *λύσις*, *εως* Lösning; *χωρισμός* Adskillelse; *ψυχή* se I. 1; *άπό* fra (m. Gen.); *σῶμα*, ατος Legeme. — *οὔρα* Hale; *πρόβατον* se II. 5; *πλάτος*, *ους* Brede; *πῆχυς*, *εως* Alen.

3. *Υἱός* se IV. 1; *Τυρώ* G. οῦς Tyro. — *βραχύς* se IV. 1; *ῶρα* Tid; *ώς* ligesom; *άνθος*, *ους* Blomst; *πρωί* tidlig; *άγλαός*, ή, όν prægtig; *δψέ* sildigen; *ξηρός*, *ά*, όν vissen. — *σῶμα* se IV. 2; *κάλλος*, *ους* Skjönhed; *άνευ* se IV. 1; *νοῦς* se II. 4; *ζωώδης*, *ες* dyrisk. — *άσφαλής*, *ές* sikker; *πᾶς* se III. 5; *υψος*, *ους* Højde; *δμητός* se II. 2; *γένος*, *ους* Slægt, Art. — *έπί* hos; *δοιδός* Sanger; *τιμή* Ære; *έμμορος*, *ον* delagtig; *αἰδώς*, *οῦς* Agtelse. — *λιμός* Hunger; *μέγιστος* størst; *άλλος*, *ους* Smerte. — *ήθος*, *ους* Charakter; *βάσανος* Prövesten; *χρόνος* Tid. — *μέγας* se IV. 2; *σάκιος*, *ον* skyggefuld; *δρος*, *ους* Bjerg.

4. *Δύο*, G. *δυσῶν* το; *έπίσημος*, *ον* berömt; *δρος* se IV. 3. — *βοῦς*, *βοός* Ox; *γένος* se IV. 3; *μάλιστα* se I. 1; *λυσitelής*, *ές* nyttig. — *χαλεπός* vanskelig; *γῆρας*, *ρως* Alderdom; *βάρος*, *ους* Byrde. — *παντοίος* alleslags; *ίχθύς* se IV. 2. — *πολύς* se III. 4; *μόχθος* Møje; *βίος* se III. 4; *λύπη* Sorg; *άλλος* se IV. 3. — *θάνατος*

se II. 3; κακός ond, neutr. plur. Onder; φάρμακον Lægemeddel.

5. Δόξα se I. 2; πλοῦτος se II. 2; ἄνευ se IV. 1; σύνεσις, εως Forstand; ἀσφαλής IV. 3; κτήμα, ατος Ejendom. — ἡδύς se IV. 1; Τήϊος fra Teos; μέλος, ους Sang. — γένος se IV. 3. — γλυκύς, εἶα, ὄ sōd; κόλαξ, ατος Smigrer; φωνή Stemme. — ναῦς, νεώς Skib; κράτιστος, η, ον stærkest. — μέν se I. 1; χρηστός, ἡ, ὄν god; ὁμιλία Omgang; ἀσκησις, εως Övelse; ἀρετή se I. 1; δέ se I. 1; πονηρός, ἄ, ὄν ond; κατάλυσις, εως Opløsning.

6. Κρέας, ως Kjød; ἄγριος, α, ον vild; ὄνος Æsel; παραπλήσιος, α, ον lig; ἐλάφειος, α, ον som hörer til en Hjort. — γῆρας se IV. 4; ἀκμή eg. Spids ο: det fortrinligste; σωφροσύνη se I. 1. — ἀπλοῦς, ἦ, οὔν simpel; ἀλήθεια Sandhed; ἔπος, ους Ord. — τριήρης, ους tre-radaaret Skib; εἰς til; ἐκ fra; ἡμέρα Dag; μακρός se IV. 1; πλοῦς Sejlads. — καί-καί baade-og; ἔξω udenfor (m. Gen.); πόλις, εως Stad; δῆμος Distrikt; κατά paa; ὁδός Vej; θεός se II. 5; ἱερόν Tempel; ἦρωσ, ως Halvgud; ἄλλος se IV. 1; τάφος Gravsted. — παῖς se III. 3; Ἀητώ, οὔς Leto.

Forklaring

af de Side 6—88 forekommende Ord,

alphabetisk ordnede.

Stamordet er sat ved Siden i Parenthes. Sæmsetninger med α privativum eller Præpositioner ere antydede ved en lille Tværstreg mellem begge Ordene. At et Verbum er uregelmæssigt, betegnes ved ur. V.

A.

Ἄβατος, ον (βαίνω) utilgængelig.

ἀ-βλάβεια, ἡ (βλάπτω)

Uskyldighed.

ἀγαθός, ἡ, ὄν god.

ἄγαλμα, ατος, τὸ Billede.

ἄγαμαι, ur. V. beundrer.

ἀγανακτέω er fortrydelig.

ἀγαπάω elsker.

ἄγγελιαφόρος, ὁ (ἄγγελος og φέρω) Sendebud.

ἄγγελος, ὁ Sendebud.

ἄγκυρα, ἡ (lat. ancora)
Anker.

ἀγκών, ὦνος, ὁ Albue.

ἄρνηία, ἡ Renhed.

ἀ-γνοέω er uvidende om, kjender ikke, forstaaer ikke. Deraf

ἀ-γνοια, ἡ Uvidenhed.

ἀ-γνωστος, ον (γινώσκω)
ubekjendt.

ἄγορά, ἡ Torv. Deraf

ἀγοράζω kjöber.
 ἀγορεύω (ἀγορά) taler.
 ἀγρουλέω opholder mig
 paa Landet (ἀγρός).
 ἄγριος, α, ον (ἀγρός) vild.
 ἀγριότης, τητος, ή (ἄγριος)
 Vildhed.
 ἀγρός, ό (lat. ager) Mark,
 Land.
 ἀγρόνη, ή Strikke, af
 ἄγγω kvæler.
 ἄγω ur. V. (lat. ago) fører,
 (om Fester) fejre. M.
 -ομαι fører med mig.
 ἀγών, ὤνος, ό Kamp, Væd-
 destrid.
 ἀγωνιάω (ἀγών) frygter.
 ἀγωνίζομαι strider i en
 ἄγων, kjæmper om Prisen.
 ἀδαμάντινος, η, ον af Staal.
 ἀδάμαστος (δαμάω) ube-
 tvunget, udresseret.
 ἀδελφή, ή Søster.
 ἀδελφός, ό Broder.
 ἀδεῶς (Adv. af ἀδέης)
 uden Frygt.
 Ἄιδης, ου, ό Hades, Un-
 derverdenens Gud; ἐν
 ἕδου (sc. οὐχῶ) i Under-
 verdenen.
 ἀδικέω er uretfærdig (ἄδι-
 κος), foruretter, beska-
 diger. Deraf

ἀ-δίκημα, ατος, τὸ For-
 urettelse.
 ἄ-δικος, ον (δίκη) uretfær-
 dig.
 ἀδύνατέω er ikke i Stand
 til, af
 ἀ-δύνατος, ον (δύναμις)
 1) som ikke kan; 2) umu-
 lig.
 ἄδω synger.
 ἀεί altid, hver Gang.
 ἀεροειδής, ἐς (ἀήρ, εἶδος)
 luftartig, luftlig.
 ἀετός, ό Örn.
 ἀήρ, έρος, ό (lat. aer)
 Luft.
 ἀθανασία, ή Udödelig-
 hed.
 ἀ-θάνατος, ον udödelig.
 ἀθλητής, ό Kjæmper, af
 ἀθλος, ό Kamp.
 ἀθροίζω forsamlar, af
 ἀθρόος, α, ον sammen-
 hobet, stor.
 ἀ-θυμέω er mismodig (θυ-
 μός).
 ἀγχειρος, ή Poppel.
 αἰδέομαι (αἰδώς) undseer
 mig, har Agtelse for.
 αἰδήμων, ον beskeden.
 αἰδιος, ον (ἀεί) evig.
 αἰδώς, οὐς, ή Undseelse,
 Agtelse.

αἶθω brænder (trans.), M.
 -ομαι brænder (intr.)
 αἶμα, ατος, τὸ Blod.
 αἰνίγμα, ατος, τὸ Gaade.
 αἶξ, αἰγός, ή Ged.
 αἰρετός, ή, ὄν önskvær-
 dig, af
 αἰρέω tager, erobrer. M.
 -έομαι vælger, paatager
 mig.
 αἶρω löfter. M. -ομαι löf-
 op paa mig.
 αἰσθάνομαι ur. V. mærker.
 αἰσχροός, ά, ὄν og Adv.
 -ῶς hæsliq, skjændig.
 αἰσχύνομαι skammer mig.
 αἰτέω beder. M. -έομαι,
 udbeder mig.
 αἰτία, ή Aarsag.
 αἰτιάομαι beskylder, an-
 klager.
 αἴτιος, α, ον (αἰτία) som
 forarsager.
 αἰχμάλωτος, ον (αἰχμή
 Spyd og ἄλισκομαι)
 krigsfangen.
 αἰώνιος, ον (αἰών) evig-
 varende.
 ἄ-καιρος, ον (καιρός) ube-
 timelig, paatrængende.
 ἀ-κατ-αγώνιστος, ον (ἀγω-
 νίζομαι) uovervindelig.
 ἀκμάζω (ἀκμή) blomstrer.

ἀκμαῖος, α, ον blomstrende.
 ἀκοή, ή (ἀκούω) Hörelse,
 Öre.
 ἀκοντίξω kaster med Spyd
 (ἀκόντιον), skyder.
 ἀκουσίως Adv. (ἄκων) imod
 sin Villie.
 ἀκούω ur. V. hörer.
 ἄ-κρατος (κεράννυμι) ublan-
 det; subst. (underforst.
 οἶνος) stærk Vin.
 ἀκριβώς ganske, nøje.
 ἀκρόασις, εως, ή Hören;
 det at höre.
 ἀκρόπολις, εως, ή Borg,
 af πόλις og
 ἄκρος, α, ον yderst, höjest.
 ἀκρωτηριάζω (ἄκρος) af-
 hugger de yderste Dele,
 lemlæster.
 ἀ-κύμαντος, ον som ikke
 bölger (κυμαίνω), rolig.
 ἄκων, ουσα, ον ufrivillig.
 ἀλαζών, ὄνος, ό Praler.
 ἀλεκτρυών, ὄνος, ό Hane.
 ἀλήθεια, ή Sandhed.
 ἀληθεύω er ἀληθής, siger
 Sandhed.
 ἀληθής, ες sand. Deraf
 ἀληθινός, ή, ὄν sanddru.
 ἄλισκομαι ur. V. fanges,
 indtages.
 ἀλκή, ή Styrke.

ἀλκυών, όνος, ή Isfugl.
 ἀλλά men.
 ἀλλάσσω forandrer. M.-ομαι
 bytter (med en πρός τινα).
 ἀλλαχοῦ (ἄλλος) andetsteds.
 ἀλλήλω, α, ω hinanden.
 ἄλλομαι (lat. sal-io) springer.
 ἄλλος, η, ο (lat. alius) en anden. ἄλλοι μὲν-ἄλλοι δέ nogle — andre; τὰ ἄλλα (accus.) i andre Henseender; ἄλλος, ἀλλαχοῦ een eetsteds, en anden et andet Sted; ἄλλος παρ' ἄλλην πύλην een ved een Port, en anden ved en anden Port ο: hver ved sin Port.
 ἀ-λόγιστος, ον uforstandig.
 ἄ-λογος, ον (λόγος), ufornuftig.
 ἀλουργής, ές (ἄλς, ἔργον), af Purpur (fra Havsnækkén).
 ἄλοχος, ή Hustru.
 ἄλσος, ους, τὸ Lund.
 ἀλώπηξ, εκος, ή Ræv.
 ἄλσις, εως, ή (ἀλίσκομαι) Erobring.
 ἄμα Adv. tillige, Præp. m. Dat. tillige med.

ἀ-μαθής, ές (μανθάνω) uvidende. Deraf
 ἀ-μαθία, ή Uvidenhed.
 ἁμαρτία, ή (ἁμαρτάνω fejler) Forseelse.
 ἀμβλύς, εἶα, ύ svag.
 ἀμβροσία, ή (ἄν og βροτός) Gudernes Spise.
 ἀμείβομαι gjengjelder.
 ἀμείνων, ον Compar. til ἀγαθός.
 ἀμέλεια, ή Forsømmelse, af
 ἀμελής, ές forsømmelig.
 ἀ-μηχανέω er raadvild (ἀμήχανος).
 ἄ-μισθος, ον uden Løn (μισθός).
 ἄ-μορφος, ον (μορφή) van-skabt.
 ἄμπελος, ή Vinstok, Vingaard. Deraf
 ἀμπελών, ὠνος, ό Vingaard.
 ἀμπ-έχομαι (ἀμφί, ἔχω) har paa (om Klæder).
 ἀμφί omkring.
 ἀμφι-έννυμι ur. V. ifører mig.
 ἀμφισ-βήτησις, εως, ή Stridighed.
 ἀμφι-στομος, ον med dobbelt Munding (στόμα).

ἀμφοτέρος, α, ον (mest i Dual. og Plur.) begge.
 ἄμφω, ἀμφοῖν begge.
 ἄν föjet til Verbet angiver, at dette udsiges betinget; föjet til et relat. Pron. eller Adv. gör ἄν dettes Betydning almindelig. Ex. δε ἄν = quicunque. Endelig föjes ἄν til Hensigtsconjunctioner med Coniunctiv Ex. πρὶν ἄν, ὅπως ἄν. ἄν = ἔάν med Coniunct., dersom.
 ἀνά Præp. med Accus. op, over; föjet til Talord gör ἀνά dissés Betydning distributiv: ἀνά τρεῖς = terni, hver tre.
 ἀνα-βαίνω ur. V. stiger op.
 ἀνα-βιβάζω lader stige op, sætter op.
 ἀνα-βοάω raaber.
 ἀνα-βολή, ή (βάλλω) Opsættelse.
 ἀνα-γινώσκω ur. V. læser.
 ἀναγκάζω nöder, og
 ἀναγκαῖος, α, ον nödvendig, af
 ἀνάγκη, ή Nödvendighed.

ἀν-αγορεύω udraaber, erklærer for.
 ἀν-άγω ur. V. förer op, hjem. M. -ομαι föres bort, sejler bort.
 ἀνα-θάλλω opvarmer.
 ἀνάδημα, ατος, τὸ (ἀνατίθημι), en i et Tempel opstillet Gave.
 ἀνα-θράσσω ur. V. springer op.
 ἀν-αιμωτί uden Blod (αἷμα).
 ἀν-αιρέω ur. V. optager, dræber, (ogsaa underforst. φωνήν) oplöfter Stemmen, giver Orakelsvar. M. -έομαι optager for mig.
 ἀνα-καλέω ur. V. kalder tilbage.
 ἀνα-κομιδή Tilbagekomst, af
 ἀνα-κομιζω förer tilbage.
 ἀνα-κράζω ur. V. udraaber.
 ἀνα-κρίνω udspörger.
 ἀνα-λαμβάνω ur. V. tager op, med, tager fat igjen.
 ἀναλίσκω ur. V. fortærer.
 ἀνά-μεστος, ον opfyldt.
 ἀνα-νεύω afslaaer (l. abnuo).
 ἀνα-πέμπω sender op.

ἀνα-πίπτω ur. V. lægger mig ned.

ἀνά-πλεως, α, ον opfyldt. ἀν-άπτομαι antænder.

ἀν-αρτάω ophænger.

ἀνα-στρέφω ur. V. vender op og ned paa, intr. vender tilbage.

ἀνα-τείνω ur. V. rækker i Vejret, løfter.

ἀνα-τέλλω voxer op.

ἀνα-τίθημι ur. V. sætter op.

ἀνα-τολή, ἡ (ἀνατέλλω) Oprindelse, (Solens) Op-gang, Østen (ofte i Plur.)

ἀνα-τρέπω ur. V. kaster om.

ἀνα-τρέφω ur. V. opföder.

ἀνα-φαίνω ur. V. viser, bringer for Dagen. M. -ομαι viser mig.

ἀνα-φέρω ur. V. fører i Vejret, frembringer.

ἀνα-φύσημα, ατος, τὸ (φυ-σάω) eg. hvad der blæses i Vejret, Udaan-ding.

ἀνα-φύω ur. V. lader voxer op. M. -ομαι voxer op.

ἀνα-χωρέω viger bort.

ἀνδράποδον, τὸ Træl.

ἀνδρεία, ἡ (ἀνῆρ) Mand-dighed, Kjækhed.

ἀνδρεῖος, α, ον (ἀνῆρ) mandig, kjæk.

ἀνδρό-μορφος, ον (ἀνῆρ, μορφή) som har men-neskelig Skikkelse.

ἀνδρόομαι (ἀνῆρ) bliver voksen.

ἀν-εγείρω ur. V. opvækker.

ἀν-εἶλον Aor. af ἀναιρέω.

ἀν-εἰμι ur. V. gaaer op, kommer frem.

ἄνεμος, ὁ Vind. Deraf ἀνεμώ sætter i Bevægelse.

ἀν-εμποδίστως uhindret.

ἀν-έρχομαι ur. V. stiger op.

ἀν-έτοιμος, ον uberedt.

ἄνευ Præp. m. Gen. uden.

ἀν-ήλιος, ον, uden Sol, mørk.

ἀνῆρ, ἀνδρός, ὁ Mand.

ἄνθος, ους, τὸ Blomst.

ἀνθρώπινος, η, ον men-neskelig, af

ἄνθρωπος, ὁ Menneske.

ἀν-ίημι ur. V. sender op, frembringer.

ἀν-ίπταμαι ur. V. flyver i Vejret.

ἀν-ίστημι ur. V. oprejser, i de intr. Tider staaer op.

ἀ-νόητος, ον (νοέω) ube-sindig, uforstandig.

ἄ-νοια, ἡ (νόος) Ufor-stand.

ἀν-οιδάω opsvulmer.

ἀ-νομία, ἡ (νόμος) lovløs Tilstand.

ἀν-όμοιος, ον ulig.

ἀν-ορθώω (ὀρθός) retter.

ἀν-όσιος, ον ugudelig.

ἀντί Præp. m. Gen. iste-denfor, til Gjengjæld for.

ἀντι-βροντάω tordner imod.

ἀντι-γράφω svarer (skrift-
lig).

ἀντί-δοσις, εως, ἡ (δίδω-
μι) Gjengjæld.

ἀντι-δωρέομαι giver til
Gjengjæld.

ἀντι-λέγω modsiger.

ἀντι-στασιώτης, ὁ (στά-
σις) Modstander.

ἀντι-τάσσω stiller imod.

ἄντρον, τὸ (lat. antrum)
Hule.

ἀν-υπέρβλητος, ον (ὑπερ-
βάλλω), uovergaaelig.

ἀν-υπόδητος, ον (ὀποδέω)
uden Sko, barfodet.

ἀν-υψόω (ὑψος) ophøjer.

ἀνώ udretter.

ἄξιος, α, ον værdig, værd.

ἀξιόω (ἄξιος) anseer for værdig, forlanger.

ἀ-όρατος, ον (ὀράω) usyn-
lig.

ἀπ-αγγέλλω forkynder.

ἀπ-αγγονίζω = følgde.

ἀπ-άγγω hænger. M. -ομαι
hænger mig.

ἀπ-άγω ur. V. bortfø-
rer.

ἀ-παίδευτος, ον udannet.

ἀπ-αιτέω fordrer tilbage.

ἀπ-αλλαγῆ, ἡ Befrielse,
af

ἀπ-αλλάσσω befrier (en
fra noget τινά τινος).

M. -ομαι viger bort.

ἀπ-αντάω (ἀντί) møder.

ἄπαξ een Gang.

ἄπας, ἅπασα, ἅπαν, αλ,
hel, enhver.

ἀπάτη, ἡ List.

ἀ-πειθεία, ἡ Ulydighed.

ἀ-πειθέω er ulydig (ἀπει-
θής).

ἀπειλέω truer.

ἄπ-εἰμι ur. V. gaaer bort.

ἀπ-ελαύνω ur. V. bort-
driver.

ἀπ-εμπολάω sælger.

ἀπ-ερούκω afværger.

ἀπ-έρχομαι ur. V. gaaer
bort.

ἀπ-έχω ur. V. (intr.) er borte fra.
 ἀπήνη, ἡ Vogn.
 ἀ-πιστέω troer ikke, af ἄ-πιστος, ον (πίστις) upaalidelig.
 ἄπλετος, ον skrækkelig, uhyre.
 ἀπλόος, όη, όον contr. -οῦς, ἡ, οῦν simpel, enkelt. Deraf ἀπλότης, τητος, ἡ Simpelhed, Ærlighed.
 ἀπό Præp. m. Gen. fra, af. καλεῖσθαι ἀπό τινος at kaldes efter en.
 ἀπο-βαίνω ur. V. falder ud, bliver Udfaldet.
 ἀπο-βάλλω ur. V. mister.
 ἀπο-γιγνώσκω ur. V. opgiver, fortvivler om.
 ἀπο-γράφω optegner, fører Bog over.
 ἀπο-δείκνυμι ur. V. viser.
 ἀπο-δίδωμι ur. V. giver tilbage, betaler, tillægger. M. -ομαι sælger.
 ἀπο-θερίζω (θέρος) afmejer.
 ἀπο-θησαυρίζω (θησαυρός) hengjemmer, opbevarer.
 ἀπο-θνήσκω ur. V. dør.
 ἀπο-οικοδομέω tilstopper.

ἀπο-καθ-ίστημι, ur. V. bringer tilbage (paa forrige Sted eller i forrige Tilstand).
 ἀπο-καλέω ur. V. bortkalder, kalder.
 ἀπο-κινδυνεύομαι kommer i Fare.
 ἀπο-κλείω aflukker.
 ἀπο-κόπτω afhugger.
 ἀπό-κρημνος, ον stejl.
 ἀπο-κρύπτω skjuler.
 ἀπο-κτείνω ur. V. dræber.
 ἀπο-λαμβάνω ur. V. modtager.
 ἀπο-λαύω nyder.
 ἀπο-λείπω ur. V. efterlader, forlader.
 ἀπο-ολισθάνω ur. V. glider ud.
 ἀπ-όλλυμι ur. V. mister, M. -ομαι omkommer.
 ἀπο-λύω løser, giver fri.
 ἀπο-μανθάνω ur. V. vænner mig af med.
 ἀπονέμω ur. V. tildeler.
 ἀπο-νίπτω afvasker.
 ἀπό-πειρα, ἡ (πειράω) Forsøg.
 ἀπο-πίπτω ur. V. falder af.
 ἀπο-πλέω ur. V. afsejler.

ἀπο-πνίγω kvæler, drukner.
 ἀ-πορέω og ἀπορέομαι er ἄπορος, raadvild, er i Forlegenhed. Deraf ἀπορία, ἡ Forlegenhed.
 ἀπο-ρήγγυμι ur. V. løsriver.
 ἀπό-ρήγτος, ον (εἶρω) forbudt, hemmelig.
 ἀπο-σπάω trækker af. M. -ομαι trækkes fra hinanden.
 ἀπο-στέλλω udsender, befaler.
 ἀπο-στρέφω ur. V. vender bort fra.
 ἀπο-σώζω ur. V. frelser.
 ἀπο-τελέω fuldfører, bevirker.
 ἀπο-τέμνω ur. V. afskjærer.
 ἀπο-τίθημι aflægger. M. -ομαι lægger fra mig.
 ἀπο-τρέπω ur. V. afholder.
 ἀπο-φαίνω ur. V. fremviser. M. -ομαι udtaler.
 ἀπο-φέρω ur. V. bortfører.
 ἄ-πρακτος, ον (πράσσω) kraftløs.
 ἀρπεπῶς uskjönt, usømmeligt.
 ἄπτω antænder. M. -ομαι berører.
 ἀπ-άλεια, ἡ (ἀπόλλυμι) Undergang.
 ἄρα altsaa.
 ἀρά, ἡ Forbandelse.
 ἄργυρος, ό Sölv.
 Ἄρειος πάγος eg. Ares's Høj, Areopagus.
 ἀρετή, ἡ Dyd, Tapperhed, Fortræffelighed (om Jordbunden).
 ἀριθμέω regner, af ἀριθμός, ό Tal.
 ἀριστάω spiser Frokost (ἄριστον).
 ἀριστεῖον, τό Prisen, som tilfalder den tappreste (ἄριστος).
 ἀριστερός, ά, όν venstre.
 ἀριστεύς, έως, ό den braveste, og ἀριστεύω, er den braveste, af ἄριστος Superl. til ἀγαθός.
 ἄρμα, ατος, τό Vogn.
 ἄρμόζω passer sig.
 ἄρνα Accus. Gen. ἄρονός, osv. (uden Nom.) Lam.
 ἀρνέομαι siger nej.
 ἀρπαγή, ἡ Bortrøvelse.
 ἀρπάζω u. V. røver, snapper.

ἄροπη, ἡ Krumkniv.
ἄρρην, εν af Hankjøn.
ἄρρώστέω er syg, og
ἄρρώστημα, τος, τὸ Syg-
 dom, af
ἄρρώστος, ον, (ῥώννουμι)
 syg.
ἄρτος, ὁ Brød.
ἀρχαῖος, α, ον (ἀρχή)
 gammel. Deraf
ἀρχαιότης, τητος, ἡ Ælde.
ἀρχή, ἡ (ἄρχω) Begyn-
 delse, Regjering. Deraf
ἀρχηγός, ὁ Ophavsmand.
ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ Byg-
 mester.
ἄρχω regjerer, behersker
 M. -ομαι begynder.
ἀσβολή, ἡ Sod.
ἀσέβεια, ἡ Ugudelighed,
 af
ἀσεβής, ες (σέβομαι) ugu-
 delig.
ἄσημος, ον (σῆμα) ube-
 rømt.
ἀσθένεια, ἡ Svaghed, af
ἀσθενής, ἐς (σθένος) svag.
ἀσκέω över.
ἀσκός, ὁ Lædersæk.
ἄσμενος, η, ον (ῆδομαι)
 glad, og Adv. -ως gjerne.
ἀσπίς, ἰδος, ἡ Skjold.
ἄσσον Compar af ἄγχι nær.

ἀστήρ, ἑρος, ὁ Stjerne.
ἀστραπή, ἡ Lynild.
ἀστράπτω lyner.
ἄστρον, τὸ (lat. astrum)
 Stjerne.
ἄστυ, εος, τὸ By.
ἄ-συλος, ον (συλάω), som
 ikke maa plyndres, hel-
 lig.
ἀ-σφαλής, ἐς (σφάλω)
 sikker.
ἀ-σχημονέω er *ἀσχήμων*,
 usømmelig.
ἀ-σώματος, ον (σῶμα) ule-
 gemlig.
ἄ-σωτος, ον (σώζω) ödsel.
ἄ-ταφος, ον (θάπτω) ube-
 gravet.
ἄτρακτος, ὁ Spinderok, Ten.
ἄ-τρωτος, ον (τιτρώσκω)
 usaarlig.
ἀττέλεβος, ὁ Græshoppe
 (uden Vinger).
ἀ-τυχέω er *ἀτυχής* (τύχη),
 er ulykkelig.
ἀϋ atter, igjen.
ἀϋθις, paa ny, siden igjen.
αὐλή, ἡ (lat. aula) Stald,
 Hof.
αὐλητής, ὁ Fløjtespiller, af
αὐλός, ὁ Fløjte.
αὐξάνω ell. *αὐξω* ur. V.
 (lat. augeo) formerer,

voxer. M. -ομαι voxer;
 deraf
αὔξησις, εως, ἡ Forøgelse.
αὔρος, η, ον tår.
ἄ-υπνος, ον sövnlös.
αὐτόν = *ἑαυτόν*.
αὐτός, ἡ, ὁ selv, (uden-
 for Nom.) ham, hende,
 dem osv. ὁ αὐτός den
 samme. καὶ αὐτός lige-
 ledes.
αὐτοῦ Adv. der.
αὐτόθων (χθών Jorden)
 indfödt.
αὐχέω praler.
αὐχμός, ὁ Törhed.
ἀφ-αιρέω ur. V. borttager,
 fratager.
ἀ-φανής, ἐς (φαίνω) usyn-
 lig.

βαδίζω gaaer.
βαθύς, εἶα, ὁ dyb.
βαίνω ur. V. gaaer.
βακτηρία, ἡ Stok.
βακχεύω (Βάχος) svær-
 mer i bacchisk Begej-
 string.
βάλλω ur. V. kaster.
βάρβαρος, ὁ Ikke-Græker,
 Udlænding.

ἀφανίζω gjör *ἀφανής*,
 ukjendelig, tilintetgjör.
ἀφανρός, ἄ, ὄν svag.
ἀφ-ίτημι ur. V. udsender,
 slipper.
ἀφ-ικνέομαι ur. V. kom-
 mer.
ἀφ-ίστημι ur. V. bringer
 fra, (i de intr. Tider)
 falder fra, afstaaer fra.
ἄφλαστον, τὸ krumböjet
 Bagstavn.
ἄφω pludseligen.
ἀ-φορία, ἡ Ufrugtbarhed,
 af
ἀ-φορος, ον (φέρω) ufrugt-
 bar.
ἀ-φυής, ἐς (φύω) udue-
 lig.
ἄχρι ell. *ἄχρις* indtil.

B.

βάρος, ουσ, τὸ Tyngde,
 Vægt.
βαρύς, εἶα, ὁ tung.
βασιλεία, ας, ἡ Konge-
 værdighed.
βασιλεία, ων, τὰ Konge-
 bolig.
βασιλεύς, εως, ὁ Konge.
βασιλεύω hersker.
βάσις, εως, ἡ (βαίνω) Fod.

βασιάνω forhexer.
βαστάζω løfter, hæver op.
βάτραχος, *ὁ* Frø.
βαφή, *ἡ* (βάπτω) Farvning.
βέβαιος, *α*, *ον* sikker.
βέλος, *ους*, *τὸ* (βάλλω) Kastevaaben, Pil.
βέλτερος, *α*, *ον* Comp. til *βελτίων*, *ον* (ἀγαθός.
βῆμα, *ατος*, *τὸ* (βαίνω) Talerstol.
βία, *ἡ* Vold, Magt.
βιβλίον, *τὸ* Bog.
βιβρώσκω ur. V. fortærer.
βίος, *ὁ* Liv, deraf
βιώω ur. V. lever.
βλάπτω skader.
βλασφημέω bespotter, af
βλάσφημος, *ον* bagvaskende.
βλέμμα, *ατος*, *τὸ* Blik, af
βλέπω seer.
βοάω ur. V. skriger.
βοή, *ἡ* Skrig, Lyd.
βοηθέω løber til Hjælp, hjælper.
βοηθός, *ὁ* en Hjælper.

βορά, *ἡ* Spise.
βόσκημα, *ατος*, *τὸ* (βόσκω) Kvæg.
βοτάνη, *ἡ* Urt, Græs.
βουκόλεω vogter Kvæg, og
βουκόλιον, *τὸ* Kvæghjord, af
βουκόλος, *ὁ* (βοῦς lat. bos, colo) Kvæghyrde.
βουλευόμαι raadslaer, af
βουλή, *ἡ* Raad.
βούλησις, *εως*, *ἡ* Villie, af
βούλομαι ur. V. vil.
βοῦς, *βόος*, *ὁ*, *ἡ* Oxe, Ko.
βουφόρβια, *ων*, *τὰ* Oxe-hjerd.
βραχίων, *ονος*, *ὁ* (lat. brachium) Arm.
βραχύς, *εἶα*, *ὁ* kort, *ἐν βραχεῖ* i kort Tid.
βρέφος, *ους*, *τὸ* Foster.
βροντάω tordner.
βροντή, *ἡ* Torden.
βροτός, *ἡ*, *ὅν* dødelig.
βυθός, *ὁ* Dyb.
βωμός, *ὁ* Alter.

Γ.

γαῖα, *ἡ* Jorden.
γάλα, *ατος*, *τὸ* Melk, deraf
γαλαξίας, *ὁ* Melkevejen.
γαλή, *ἡ* Væsel.
γαμετή, (*γυνή*) retmæssig Hustru.
γαμέω ur. V. ægter (en Kvinde). M. -ομαι ægter (en Mand), deraf
γάμος, *ὁ* Bryllup, Ægteskab.
γάρ thi, jo.
γαστήρ, *γαστρος*, *ἡ* Mave.
γαυρόω gjør stolt. M. -ομαι er stolt.
γέ i det mindste.
γελάω leer; deraf
γέλοτος, *α*, *ον* latterlig, og
γέλως, *ωτος* og *ω* (att.), *ὁ* Latter.
γένεσις, *εως*, *ἡ* (γέννομαι) Fødsel.
γενναῖος, *α*, *ον* og Adv. -ως ædelbaaren, ædel, modig.
γεννάω (γένος) føder, avler.
γένος, *ους*, *τὸ* (lat. genus) Slægt.

γεραιός, *ά*, *ὅν* (γήρας) gammel.
γέρων, *οντος*, *ὁ* Olding.
γεύομαι smager.
γέφυρα, *ἡ* Bro.
γεωργέω er *γεωργός*, dyrker Jorden; deraf
γεωργία, *ἡ* Agerdyrkning, og
γεωργικός, *ἡ*, *ὅν* som dyrker Jorden.
γεωργός, *ὁ* (γή, ξργον) Landmand.
γή, *ἡ* Jorden, Land.
γηγενής, *ές* (γή, γίνομαι) født af Jorden.
γήρας, *ως*, *τὸ* Alderdom.
γηράσκω ell. *γηράω* ur. V. bliver gammel.
γίνομαι ell. *γίνομαι* ur. V. bliver, fødes, skeer.
γιγνώσκω ur. V. lærer at kjende, erfarer.
γλαυκῶπις blaaøjet.
γλυκύς, *εἶα*, *ὁ* sød.
γλώσσα, *ἡ* Tunge.
γλωσσαλγία, *ἡ* Snaksomhed.
γνώμη, *ἡ* Mening.

γυνωρίζω = γιγνώσκω.
 γονεύς, έως, ό Fader; οι
 γονείς Forældre.
 γούν ο: γέ ούν nemlig.
 γραία (eg. γεραία), ή gammel
 Kone.
 γράμμα, ατος, τδ (γράφω)
 Bogstav, Plur. Skrift,
 Videnskaber.
 γραῦς, γραός, ή gammel
 Kone.

Δ.

δαιμόνιος, ον guddomme-
 lig, af
 δαίμων, ονος, ό Guddom
 Aand.
 δάκνω ur. V. bider.
 δάκρυον, τδ Taare, deraf
 δακρύω græder.
 δάκτυλος, ό Finger.
 δαλός, ό Brand, Fakkell.
 δαμάω ur. V. tvinger,
 dresserer.
 δάπεδον, τδ Gulv.
 δαρείκος, οῦ, ό en Darik,
 persisk Guldmönt = 20
 Drachmer.
 δασμός, ό Skat, Afgift.
 δέ, men, derimod.
 δεῖ ur. V. man bör, det er
 fornödent.

γράφω skriver.
 γυῖον, τδ Lem.
 γυμνάζω (γυμνός) över.
 γυμνικός, ή, όν som hörer
 til Gymnastik, γ-άγων
 Væddekamp i Gymna-
 stik.
 γυμνός, ή, όν nögen.
 γυνή, γυναικός, ή Kvinde,
 Kone.
 γύψ, πός, ό Grib.

δείγμα, ατος, τδ (δείκνυμι)
 Pröve.
 δειδω ur. V. frygter.
 δείκνυμι ur. V. viser.
 δειλός, ή, όν ulykkelig.
 δεινός, ή, όν forfærdelig.
 δειπνον, τδ Maaltid.
 δέξα, ti.
 δεκάτη, ή den 10de Del.
 δελφίς, ἱνος, ό Delfin,
 Marsvin.
 δένδρον, τδ Træ.
 δεξιός, ά, όν (lat. dexter)
 höjre, deraf
 δεξιόμοι tager i Haanden.
 δέομαι ur. V. trænger til,
 beder.
 δέος, ους, τδ (δείδω) Frygt.
 δέρας, ατος, τδ (δέρω), og

δέρμα, ατος, τδ Skind.
 δεσμεύω binder (έξ τινος
 ved noget), af
 δεσμός, ό Baand.
 δεσπότης, ό Herre.
 δεῦρο herhid, μέχρι δ.
 indtil nu.
 δεύτερος, α, ον den an-
 den, Adv. -ον for det
 andet, for anden Gang.
 δέχομαι modtager, an-
 tager.
 δέω ur. V. binder.
 δή nu, da, nemlig, altsaa.
 δηλώω gjør aabenbart
 (δηλος), tilkjendegiver.
 δήμος, ό Folk, Distrikt.
 δημοσία Adv. offentlig.
 δήτα (δή) tilvisse, vir-
 kelig.
 διά Præp. 1) m. Acc. for-
 medelst, 2) m. Gen. ved
 Hjælp af, igjennem.
 διαβαίνω ur. V. gaaer
 igjennem, över.
 διαβάλλω ur. V. bagva-
 sker.
 διαδέχομαι modtager efter
 en anden.
 διά-θημα, ατος, τδ (δέω)
 Hovedsmykke.
 διαδίδωμι ur. V. uddeler,
 udspreder.

δι-αιρέω ur. V. deler.
 διαίτα, ή Levemaade.
 δια-καθαίρω gjennemren-
 ser.
 δια-κληρόω uddeler ved
 Lod (κληρος) M. -ομαι
 kaster Lod.
 δια-κομίζω overbringer.
 διακόσιοι, αι, α, tohundrede.
 δια-κόσμησις, έως, τδ (κοσ-
 μέω) Indretning.
 δια-κωλύω forbyder.
 δια-λέγομαι ur. V. sam-
 taler.
 δι-αλλαγή, ή Forlig, af
 δι-αλλάσσω forliger. M.
 -ομαι forliger mig (med
 en, τινί).
 διά-λυσις, έως, ή Udso-
 ning, af
 δια-λύω oplöser, jævner
 (en Trætte), forsoner.
 δια-νήχομαι svømmer
 igjennem.
 δι-αν-ίστημι ur. V. opstil-
 ler, intr. Temp. staaer
 op.
 δια-νοέομαι (νόος) tænker
 paa.
 δια-παλαίω kjæmper.
 διά-πειρα, ή (πειράω)
 Pröve.
 δια-πλέκω fletter.

δια-πλέω ur. V. sejler over.
 δι-απορέομαι (ἄπορος) er
 i Forlegenhed.
 δια-πρεπής, ἐς (πρέπω)
 udmærket.
 δια-πυρος (πῦρ) gloende.
 δι-αρκέω er tilstrækkelig.
 δια-ῥήγνυμι ur. V. søn-
 derriver.
 δια-σπάω sønderriver.
 διά-στασις, εως, ἡ (δι-
 ἴστημι) Splid, Uenighed.
 διά-στημα, ατος, τὸ (δι-
 ἴστημι) Afstand.
 δια-σώζω ur. V. frelser.
 δια-τελέω fuldbringer, ved-
 bliver (m. Partic).
 δια-τέμνω ur. V. gennem-
 skjærer.
 δια-τί hvorfor.
 δια-τίθημι ur. V. sætter i
 en vis Forfatning (med
 Adv.); anordner, an-
 vender, behandler.
 δια-τιτράω ur. V. gennem-
 borer.
 διατριβή, ἡ Ophold, Liv.
 δια-τρίβω opholder mig.
 δι-αυγής, ἐς (αὐγή) klar.
 δια-φερόντως Adv. fortrin-
 ligen, af
 δια-φέρω (l. differo) ur. V.
 er forskjellig, udmærket.

δια-φθείρω ur. V. for-
 dærver, ombringer.
 διά-φορος, ον (διαφέρω)
 forskjellig.
 δια-φυλάσσω bevogter.
 διδάσχω ur. V. lærer (do-
 ceo).
 διδυμοτόκος, ον som fø-
 der Tvillinger af τίκτω
 og
 δίδυμος, ον dobbelt; især
 δίδυμοι Tvillinger.
 δίδωμι ur. V. giver.
 δι-έξ-ειμι ur. V. gaaer
 igjennem, gennemgaaer.
 δι-ερευνάω gjennem søger.
 δι-έρχομαι ur. V. kommer
 igjennem.
 δι-ίστημι ur. V. udspiler.
 δικάζω (δική) dømmes.
 δίκαιος, α, ον og Adv.
 -ως (δική) retfærdig,
 deraf
 δικαιοσύνη, ἡ Retfærdighed.
 δικαστήριον, τὸ (δικάζω)
 Domstol.
 δικαστής, ὁ (δικάζω) Dom-
 mer.
 δίκη, ἡ Ret, Proces, Straf,
 δίκην δίδοναι ell. δέχειν
 ell. τίνειν lide Straf δ.
 λαμβάνειν tage Straf
 (over en παρά τιος).

δι-μορφος, ον (δύς, μορ-
 φή) tveformet.
 διὸ ο: διὰ ο hvorfor.
 δι-οικέω behandler.
 διόπερ ο: διὰ οπερ, hvor-
 for.
 διότι ο: διὰ τοῦτο οτι
 fordi.
 δι-πους, ον tveføddet.
 δύς to Gange.
 διασκεύω kaster med δίσκος.
 δίσκος, ὁ Kasteskive.
 διττός, ἡ, ὄν dobbelt.
 δίφρος, ὁ Vogn.
 δι-φυής, ἐς (δύς, φύω)
 tveformet.
 δι-ωθέω ur. V. stöder,
 M. -έομαι stöder fra mig.
 διώκω forfølger, stræber
 efter, deraf
 διώξις, εως, ἡ Forfølgelse.
 δμωή, ἡ (δαμάω), Sla-
 vinde.
 δοκέω ur. V. synes, me-
 ner. Partic. δόξαν (Acc.
 absol.) da det syntes.
 δοκός, ἡ Bjelke.
 δόξα, ἡ Berømmelse.
 δορά, ἡ (δέρω) Hud.
 δόρκος, ὁ Gazelle.
 δόρυ, ατος, τὸ Spyd.
 δουλεύω er δοῦλος.
 δοῦλος, ὁ Træl.

δουλόω gjör til Træl.
 δοῦπος, ὁ Larm.
 δράκων, οντος, ὁ Slange.
 δράμα, ατος, τὸ Skue-
 spil.
 δρασμύς, ὁ Flugt.
 δράω gjör, handler.
 δρομαῖος, α, ον löbende.
 δρόμος, ὁ Löb.
 δρυσ-τόμος, ὁ Brände-
 hugger, af τέμνω og
 δρῦς, υός, ἡ Egetræ.
 δύναμαι ur. V. kan, for-
 maaer, deraf
 δύναμις, εως, ἡ Kraft,
 Magt, Krigsmagt.
 δυναστεία, ἡ Herredømme.
 δυναστεύω er δυνάστης,
 hersker.
 δυνάστης, ὁ (δύναμαι)
 Hersker, Herre.
 δυνατός, ἡ, ὄν som kan
 (δύναμαι), mægtig.
 δύο (lat. duo) to.
 δύσκολος, ον vanskelig.
 δυστυχέω (δυσ, τύχη) er
 ulykkelig.
 δυσ-φορέω er bedrøvet,
 fortrædelig.
 δώδεκα, tolv.
 δωρεά, ἡ (δίδωμι) Gave.
 δωρέομαι (δωρεά) giver.
 δῶρον, τὸ (δίδωμι) Gave.

E.

Ξ Accus. af Pron. reflex. sig.

ἐάν dersom (m. Conj.).

ἐαυτόν = Ξ sig.

ἐάω tillader, lader.

ἐβδομήκοντα halvfjerd-sindstve.

ἐβδομηκοστός, ἡ, ὅν den halvfjerd-sindstvende.

ἐγγίζω (ἐγγύς) nærmer mig.

ἐγγυάω lover, forlover.

ἐγγύθεν nær fra, nærved.

ἐγγύς nær.

ἐγείρω ur. V. vækker.

ἐγκαλέω ur. V. beskylder.

ἐγ-καρτερέω udholder.

ἐγ-κέφαλος, ὁ Hjerne.

ἐγ-κράτεια, ἡ Afholdenhed.

ἐγ-κρύπτω skjuler i.

ἐγ-κυσος, ὄν frugtsommelig.

ἐγ-χειρίδιον, τὸ (χείρ) Dolk.

ἐγ-χειρίζω giver i (ἐν)

Haanden (χείρ), over-leverer.

ἐγ-χώριος, ὄν (ἐν, χώρα) indfödt, Indbygger.

ἐγώ G. ἐμοῦ jeg.

ἐδεσμα, ατος, τὸ (ἔδω)

Spise.

ἐθέλω ur. V. vil.

ἐθίζω værner til; Pf. Med.

εἶθισμαι er vant til, plejer.

ἔθνος, ουσ, τὸ Folk.

ἔθω ur. V. især pf. 2

εἴωθα, plejer.

εἰ dersom, om, naar.

εἶδον Aor. 2 til ὄραω.

εἶδος, ουσ, τὸ Udseende,

Skikkelse.

εἶδωλον, τὸ Billede.

εἶθε gid.

εἰκάζω gjör lig, sammen-ligner.

εἶχω pf. εἶοικα ligner.

εἶχω viger.

εἰκών, ὄνος, ἡ Billede.

εἰμί ur. V. er.

εἶπερ saafremt.

εἶπον Aor. 2 til εἶρω.

εἰρεσία, ἡ Roning.

εἰρήνη, ἡ Fred.

εἶρω mest fut. ἐρῶ ur. V. siger.

εἷς, μία, ἕν een; καθ'

ἕνα een for een.

εἰς til, indtil.

εἰσ-βαίνω ur. V. stiger

ind.

εἰσ-δύνω ur. V. gaaer ind.

εἶσ-εμι ur. V. gaaer ind.

εἰσ-έρχομαι ur. V. kommer ind.

εἰσ-ηγέομαι indfører, udder viser, deraf

εἰσ-ηγητής, ὁ Opfinder.

εἶσ-οδος, ἡ Indgang.

εἰσ-ρέω ur. V. flyder ind.

εἶτα derpaa.

ἐκ ell. (foran Vocaler) ἐξ

af, udaf, fra. ἐκ τινος

γενῶν avle med een.

ἕκαστος, η, ὄν enhver.

ἐκάτερος, α, ὄν enhver af

to, begge.

ἐκατέρωθεν fra begge Sider.

ἐκατόγχειρ, ρος, ὁ som har 100 Arme.

ἐκατόμβη, ἡ Offer af 100 (ἐκατόν) Oxer (βοῦς), et stort Offer.

ἐκατόν hundrede.

ἐκατοστός, ἡ, ὄν den hundredede.

ἐκ-βαίνω ur. V. stiger ud, gaaer ud.

ἐκ-βάλλω ur. V. udjager, hortkaster. Deraf

ἐκ-βολή, ἡ Udløb.

ἐκ-γονος, ὄν (γίγνομαι),

avlet, Subst. Barn.

ἐκ-δέρω ur. V. flaaer.

ἐκ-δέω ur. V. binder fast,

(τινός ved noget).

ἐκ-δίδωμι ur. V. udleverer.

ἐκ-διώκω fordriver.

ἐκεῖ der.

ἐκεῖνος, η, ὄν hin.

ἐκ-θρώσσω ur. V. springer frem.

ἐκ-καθαίρω udrenser.

ἐκ-καλύπτω tager Skjulet

af, aabenbarer.

ἐκ-κείμαι ur. V. er udstillet.

ἐκ-κλησία, ἡ (καλέω) Folkeforsamling. Deraf

ἐκκλησιάζω holder Forsamling.

ἐκ-κλίνω böjer af, undviger.

ἐκ-κόπτω omhugger.

ἐκ-κρεμάννυμι ur. V. hænger en ned fra.

ἐκ-λείπω ur. V. forlader,

intr. bliver afmægtig, döer.

ἐκουσίως Adv. (ἐκών) frivillig.

ἐκ-πέμπω udsender.

ἐκ-πίπτω ur. V. falder ud fra, (om Orakelsvar) tildeles ud fra Templet.

ἐκ-πλέω ur. V. sejler ud.

ἐκ-πλήσσω ur. V. forfær-
der.
ἐκ-πονέω udarbejder.
ἐκ-πυρῶ (πῦρ) sætter i
Flamme.
ἐκ-ρίπτω kaster ud.
ἔκ-ρους, ου, ὁ (ῥέω) Ud-
løb.
ἐκ-τείνω ur. V. udstræk-
ker.
ἐκ-τέμνω ur. V. udskjærer.
ἐκ-τίθημι ur. V. udsætter.
ἔκτος, η, ου (ἕξ) den
sjette.
ἔκ-τοτε fra den Tid af.
ἐκ-φασιλίζω (φασίλος) ringe-
agter.
ἐκ-φέρω ur. V. fører ud,
til Ende, opdager.
ἐκ-φεύγω ur. V. undgaaer.
ἐκ-φοβέω forskrækker.
ἐκ-φορά, ἡ (ἐκφέρω), Be-
gravelse.
ἐκ-φορέω = ἐκφέρω.
ἐκ-χωρέω viger af, tilside.
ἐλαία, ἡ Olietræ.
ἐλάσσων, ἐλάχιστος Comp.
og Superl. til μικρός.
ἐλαύνω ur. V. bevæger,
driver, fordriver, intr.
kjører.
ἔλαφος, ὁ Hjort, ἡ Hind.
ἔλεγχος, ὁ Bevis, af

ἐλέγχω overbeviser.
ἐλεέω (ἔλεος) forbarmer
mig.
ἐλεύθερος, α, ου fri, deraf
ἐλευθερώ gjør fri.
ἐλεφάντινος, η, ου af El-
fenben, af
ἐλέφας, αντος, ὁ Elefant.
ἐλύω trækker.
ἔλω = foreg.
ἐλ-λοχάω (ἐν, λόχος) efter-
stræber.
ἐπιρίζω (ἐπίτις) haaber.
ἐμ-βάλλω ur. V. paasen-
der.
ἐμ-μανής, ἐς (μαίνομαι)
rasende.
ἐμ-μελῶς Adv. (ἐμμελής)
snildt, vittigt.
ἐμ-πειρία, ἡ (πειράω) Er-
faring.
ἐμ-πίπτω ur. V. falder i,
iblandt.
ἐμ-πλέω ur. V. sejler i.
ἐμ-πορία, ἡ Handel.
ἔμπροσθεν forpaa.
ἐμ-πτύω spytter paa.
ἐν Præp. m. Dat. i, iblandt,
ved; ἐν τούτῳ imidler-
tid.
ἐν-αγώνιος, ου (ἀγών), som
henhører til, deltager i
en Kamp, krigersk.

ἐν-αντιῶμαι er imod, af
ἐναντίος, α, ου modvendt,
for paa Brystet.
ἐν-δέω ur. V. binder i.
ἐνδον indenfor.
ἐν-δοξος, ου (δόξα) hæ-
derlig, berømt.
ἐν-δύω ur. V. ifører, lat.
induo. M. -ομαι ell. ἐν-
δύω ifører mig.
ἐν-εδρεύω (ἔδρα) lurur
paa.
ἐν-εἰμι ur. V., især upers.
ἐνι ell. ἐνεστι det er
muligt.
ἐνεκα m. Gen. for ens
Skyld.
ἐν-έργεια, ἡ (ἔργον) Virk-
somhed.
ἐν-έχω ur. V. holder fast.
ἐνθα hvor, saa (i Efter-
sætn.)
ἐνθάδε her.
ἐνθάπερ hvor nemlig.
ἐνθουσιάω er i Begej-
string.
ἐνιαυτός, ὁ Aar. κατ' ἐν.
aarligen, παρ' ἐν. et
Aar ad Gangen, skifte-
vis et Aar.
ἐνιοι, αι, α nogle. ἔ. μὲν-
ἔ. δέ nogle — andre.
ἐνίστε undertiden.

ἐν-ίστημι ur. V. stiller i,
i de intr. Tider: er for-
haanden, staaer paa.
ἐννατος, η, ου den niende.
ἐννεά ni.
ἐννεήχοντα halvfemsinds-
tyve.
ἐν-οικέω boer i, beboer.
ἐν-οπλος, ου, (οπλον) be-
væbnet.
ἐν-ράπτω syer i.
ἐνταῦθα der, saa.
ἐν-τείνω ur. V. spænder paa.
ἐντεῦθεν derfra.
ἐν-τευξισ, εως, ἡ (τυγ-
χάνω) Omgang, Sel-
skab.
ἐν-τίθημι ur. V. lægger i.
ἐν-τινάσσω stöder paa.
ἐν-τολή (τέλλω) ἡ Befaling.
ἐν-τονος, ου (τείνω) an-
spændt.
ἐντός indenfor.
ἐν-τρίβω indgnider.
ἐξ se ἐκ.
ἐξ-αιρέω ur. V. udtager.
ἐξαιφνης pludseligen.
ἐξακισχίλιοι, αι, α 6000.
ἐξ-αν-ίστημι ur. V. stiller
op, i de intr. Tider:
staaer op.
ἐξ-άπτω hefter ved.
ἐξ-εἰμι ur. V. gaaer ud.

ἐξ-εμέω ur. V. udspyer.
 ἐξ-έρχομαι ur. V. kommer ud.
 ἔξ-εστι ur. V. det er til-ladt.
 ἐξ-εὐρίσκω ur. V. finder.
 ἐξήχοντα tresindstyve.
 ἐξῆς adv. derefter.
 ἐξ-έημι ur. V. udsender, intr. falder ud.
 ἔξ-οδος, ἡ Udvej.
 ἐξ-οκέλλω forfalder til.
 ἐξ-ορθόω (ὀρθός) oprejser.
 ἐξ-ορκίζω forpligter ved Ed (ὄρκος).
 ἐξουσία, ἡ Magt.
 ἔξω udenfor.
 ἔξωθεν udenfra.
 ἔοικα se εἶκω.
 ἑορτή, ἡ Fest.
 ἐπ-αγγέλλω og -ομαι lover.
 ἐπ-άγω ur. V. fører til.
 ἐπ-αθλον, τὸ Pris (i en Vædekamp).
 ἐπ-αινέω ur. V. roser.
 ἔπ-αινος, ὁ Ros.
 ἐπ-αίρω hæver. M. -ομαι er stolt.
 ἐπ-ακολουθέω følger efter.
 ἐπ-αμύνω kommertil Hjælp.
 ἐπάν m. Conj. naar.
 ἐπ-αν-έρχομαι ur. V. kommer tilbage til.

ἐπ-αράομαι (ἀρά) forbander.
 ἐπεὶ efter at.
 ἐπέιγομαι iler.
 ἐπειδάν m. Conj. da, efter at.
 ἐπειδὴ efter at.
 ἔπ-ειμι ur. V. er paa.
 ἐπ-εισ-έρχομαι ur. V. gaaer ind paa.
 ἔπειτα derpaa.
 ἐπ-έρχομαι ur. V. kommer til, rykker imod.
 ἐπί Præp. 1) m. Acc. til, imod, efter (ο: for at hente), hen paa, ἐφ' ἡμέρας ἔννεα, ni Dage igjennem, ἐπ' ὀλίγον i en kort Tid, ἐπὶ τοσοῦτον saa vidt, ἐπὶ πολὺ i stort Omfang. 2) m. Genit. i, paa, ἐπὶ τῶν δικαστῶν i Dommernes Nærværelse, ἐπὶ Κέκροπος paa K's Tid. 3) m. Dativ. ved, i Anledning af, foruden, ἐπὶ μισθῶ for Løn, τὰ ἐφ' ἡμῖν det som er i vor Magt, ἐπὶ τούτοις paa disse Betingelser, ἐπ' ὠφελεῖα til Nytte.

ἐπι-βαίνω ur. V. bestiger, betræder.
 ἐπι-βιβάζω lader bestige, M. -ομαι bestiger.
 ἐπι-βοάομαι ur. V. raaber til Hjælp.
 ἐπι-βοηθέω kommer til Hjælp.
 ἐπι-βουλεύω efterstræber.
 ἐπι-βουλή, ἡ Efterstræbelse.
 ἐπι-γινώσκω ur. V. faaer at vide.
 ἐπι-γίνομαι ur. V. fødes bag efter. Partic. οἱ ἐπιγινόμενοι Efterkommerne.
 ἐπι-γράφω skriver paa.
 ἐπι-δείκνυμι ur. V. fremviser, peger paa.
 ἐπι-δέχομαι modtager.
 ἐπι-ζητέω søger, spørger.
 ἐπι-θυμέω (θυμός) ønsker.
 ἐπι-θυμία, ἡ (ἐπιθυμέω) Begjerlighed, Attraa.
 ἐπι-καίω ur. V. brænder (paa Overfladen).
 ἐπι-καλέω ur. V. kalder med Tilnavn. M. -ομαι kalder til Hjælp for mig, anraaber.
 ἐπι-κηρυκία, ἡ (κῆρυξ) Underhandling.
 ἐπι-κλύζω overskyller.

ἐπι-κοσμέω pryder.
 ἐπι-λανθάνομαι ur. V. glemmer.
 ἐπι-μέλεια, ἡ (μέλω) Om-sorg.
 ἐπι-νοέω udtænker.
 ἐπι-ξενόομαι er Gjæst (ξένος) hos en (τινί).
 ἐπι-πέμπω paasender.
 ἐπι-ρήριπτω kaster paa.
 ἐπί-σκεψις, εως, ἡ Besøg.
 ἐπι-σκοπεύω, (ἐπίσκοπος) undersøger, skuer.
 ἐπι-σκοπέω = foreg.
 ἐπι-στέλλω skriver til.
 ἐπι-στήμη, ἡ Kundskab, Videnskab.
 ἐπι-στολή, ἡ (ἐπιστέλλω) (lat. epistola) Brev.
 ἐπι-στρέφω ur. V. vender om.
 ἐπι-ταγή, ἡ Befaling, af
 ἐπι-τάσσω paalægger, befaler.
 ἐπι-τελέω fuldfører.
 ἐπιτήδειος, α, ον for-nöden, τὰ ἐπιτήδεια Levnetsmidler.
 ἐπιτήδευμα, ατος, τὸ Sys-sel, af
 ἐπιτηδεύω beflitter mig paa.
 ἐπι-τηρέω iagttager.

ἐπι-τίθημι ur. V. sætter
 paa. M. -εμαι sætter
 paa mig, angriber.
 ἐπι-τρέπω ur. V. overlader,
 befaler.
 ἐπι-τυγχάνω ur. V. er
 heldig.
 ἐπι-φαινώ ur. V. viser.
 M. -ομαι kommer til
 Syne.
 ἐπι-φανής, ές og Adv. -ώς
 udmærket.
 ἐπιφορέω bærer til.
 ἐπι-φωνέω raaber til.
 ἐπι-χώριος, α, ον (χώρα)
 indenlandsk, som er Skik
 i Landet.
 ἔπομαι ur. V. følger.
 ἔπος, ουσ, τὸ Ord, τὰ
 ἔπη Vers, Digt.
 ἐπτά syn.
 ἐπ-ώνυμος, ον (ὄνομα) som
 benævnes efter noget.
 ἔραμαι ur. V. elsker; ἔρα-
 σθείς forelsket (τιμός).
 ἔραστής, ὁ Elsker, af
 ἔράω = ἔραμαι. ὁ ἐρώ-
 μενος den Elskede.
 ἐργάζομαι (ἔργον) gjör,
 arbejder, deraf
 ἐργασία, ἡ Arbejde, Be-
 handling, og
 ἐργαστήριον, τὸ Værksted.

ἔργον, τὸ Arbejde.
 ἐρεβώδης, ες (Ἐρεβος
 Underverdenen) mørk.
 ἔρημος, ον öde.
 ἐρίζω strider, af
 ἔρις, ιδος, ἡ Trætte, Strid.
 Ἐρμῆς, οὔ Guden Her-
 mes, en Herme (en
 Slags Stötter).
 ἐρπύζω kryber.
 ἐρυθρίω (ἐρυθρός) röd-
 mer.
 ἔρχομαι ur. V. kommer.
 ἔρως, ωτος, ὁ (ἐράω)
 Kjærlighed.
 ἐρωτάω spørger, deraf
 ἐρώτημα, ατος, τὸ Spørgs-
 maal.
 ές = εις.
 ἔσθής, ἡτος, ἡ (lat. vestis)
 Klædning.
 ἔσθίω ur. V. spiser, æder.
 ἔσπερα, ἡ (lat. vespera)
 Aften, Vesten.
 ἑστιάω beværter, (intr.)
 holder Gjæstebud.
 ἔσατος, η, ον yderst.
 ἑταῖρος, ὁ Kammerat.
 ἕτερος, α, ον den ene af
 to, Adv. -ως paa an-
 den Maade.
 ἔτι endnu, fremdeles.
 ἔτοιμος, ον beredt, færdig.

ἔτος, ουσ, τὸ Aar, κατ'
 ἔτος aarligen.
 εὔ vel, godt.
 εὔ-άλωτος, ον (άλισκομαι)
 let at fange.
 εὔγε godt! bravo!
 εὔ-γένεια, ἡ (γένος) ædel
 Födsel, Höjsind.
 εὔγενής, ές ædelbaaren.
 εὔ-δαίμων, ον lykkelig,
 rig.
 εὔ-δία, ἡ stille Vejr.
 εὔ-δοκιμέω er anseet.
 εὔ-εργασία, ἡ Velgjerning.
 εὔ-εργετέω er εὔεργέτης,
 gjör vel, deraf
 εὔ-εργέτημα, ατος, τὸ Vel-
 gjerning.
 εὔ-εργέτης, ὁ (ἔργον) Vel-
 gjörer.
 εὔ-ήθης, ες (ἦθος) en-
 foldig.
 εὔ-ημερέω have en lykkel-
 ig Dag (ἡμέρα).
 εὔθός strax.
 εὔ-καμπής, ές smukt böjet
 (κάμπτω).
 εὔ-λαβέομαι frygter.
 εὔ-μεγέθης, ες (μέγεθος)
 stor.
 εὔνη, ἡ Leje.
 εὔ-νομία, ἡ (νόμος) god,
 lovmæssig Forfatning.

εὔ-πάρ-υφος, ον (ὀφάω)
 vævet med en Purpur-
 kant, prægtig klædt.
 εὔ-πειθής, ές (πειθω) ly-
 dig.
 εὔ-ποιέω gjör vel.
 εὔ-πραγία, ἡ (πράσσω)
 Lykke, lykkeligt Ud-
 fald.
 εὔπρέπεια, ἡ Anstand,
 Skjönhed, af
 εὔ-πρεπής, ές (πρέπω)
 smuk.
 εὔ-πρόσ-ιτος let tilgjænge-
 lig (πρόσειμι).
 εὔρεις, εως, ἡ Opfindelse,
 og
 εὔρετής, ὁ Opfinder, af
 εὔρίσκω ur. V. finder, op-
 finder.
 εὔρύς, εἶα, ὁ bred.
 εὔσέβεια, ἡ Guds frygt, af
 εὔ-σεβής, ές (σέβομαι)
 from.
 εὔ-στοχέω træffer godt.
 εὔ-τεχνος, ον (τέχνον) som
 har stor Afkom, frugt-
 bar.
 εὔ-τέλεια, ἡ Tarvelighed,
 af
 εὔτοκία, ἡ lykkelig Föden.
 εὔτοκος, ον som föder
 (τίκτω) heldigt.

εὐ-τυχέω er εὐτυχής, lykkelig, deraf
 εὐ-τυχία, ἡ Lykke.
 εὐ-φορος, ον (φέρω) frugtbar.
 εὐφρῶς (φύω) talentfuldt, udmærket.
 εὐχῆ, ἡ Bøn, Løfte, af εὐχόμεαι beder til Guderne.
 εὐχέομαι lever godt.
 ἐφ-ικνέομαι ur. V. kommer til, naaer.
 ἐφ-ιππος, ον til Hest.
 ἐφ-ίπταμαι ur. V. flyver til.
 ἐφ-ίστημι ur. V. sætter over, i de intr. Tider: staaer hos, hen ved.

Z.

ζάω lever.
 ζεύγνυμι ur. V. spænder i Aag (ζεύγος), slaaer Bro.
 ζηλωτής, ἡ (ζηλώω) Efterligner.
 ζημιώω (ζημία) straffer.

ἐφ-όδιον, τὸ (δός) Rejsepenge.
 ἐφ-ορμάω intr. gaaer løs paa.
 ἔφορος, ὁ (ἐφ-οράω) Ephor (Övrighed i Sparta).
 ἔχθρα, ἡ Fjendskab, af ἔχθρός, ἄ, ὄν fjendtilig, subst. Fjende.
 ἔχιδνα, ἡ Slange.
 ἐχομένως i Sammenhæng, derpaa, af
 ἔχω ur. V. har, holder, m. Inf. kan, m. et Adv. forholder mig.
 ἔως, ἔω, ἡ Morgenrøde.
 ἔως indtil, saalænge som.

ζητέω söger. Deraf
 ζήτησις, εως, ἡ Efter-sögelse.
 ζοφερός, ἄ, ὄν (ζόφος) mørk.
 ζῶον, τὸ (ζάω) levende Væsen, Dyr.

H.

ἢ end, eller, ἢ-ἢ enten-eller.
 ἡγεμονία, ἡ Anförsel, Herredömmе, af
 ἡγεμών, ὄνος, ὁ Anförer, af
 ἡγέομαι (ἄγω) anförer, indförer, anseer for, troer.
 ἦδη allerede.
 ἡδομαι ur. V. glæder mig.
 ἡδονή, ἡ (ἡδομαι) Fornöjelse, Nydelse.
 ἡδύς, εἶα, ὄ og Adv. -έως söd, behagelig, adv. gjerne.
 ἦθος, ους, τὸ Charakter.
 ἡιών, ὄνος, ἡ Strandbred.
 ἦκω kommer.
 ἡλακᾶτη, ἡ Ten.
 ἡλεκτρον, τὸ Rav.
 ἡλικία, ἡ Alder.
 ἡλικιωτής, ἰδος, ἡ jevnaldrende, Legesöster.
 ἡλικος, η, ον hvor stor.
 ἡλιξ, ικος, jevnaldrende.
 ἡλιος, ὁ Solen.

ἦλος, ὁ Söm.
 ἡμεῖς, ἡμῶν vi.
 ἡμέρα, ἡ Dag, μεθ' ἡμέραν om Dagen; παρ' ἡμ. een Dag ad Gangen, skiftevis een Dag.
 ἡμερος, ον tam, cultiveret. Deraf
 ἡμέρωσις, εως, ἡ Forædling.
 ἡμέτερος, α, ον vor.
 ἡμισυς, εια, υ halv.
 ἦν = ἔάν.
 ἦνία, ἡ Töjle; deraf ἡνιοχέω er ἡνιοχος og ἡνι-οχος (ἔχω) Kudsk.
 ἦπαρ, ατος, τὸ Lever.
 ἦπειρος, ἡ fast Land, Verdensdel.
 ἦπιος, ον mild.
 ἡρεμέω (ἡρέμα) udhviler mig.
 ἡρίον, τὸ Gravhöj.
 ἡσσάω overvinder, af ἡσσων ell. ἡττων Comp. ἡριστος Sup. til κακός (ell. μικρός) ringere, ringest.

⊙.

θάλαμος, ó Værelse.

θάλασσα, ή Hav; deraf
θαλάσσιος, α, ον som hø-
rer til Havet.

θαλασσοκρατέω hersker
paa Havet.

θάνατος, ó (θνήσκω) Død.

θάπτω begraver.

θαββάλεως dristigen, af
θαββρέω ell. -σέω (θάραος)
er frimodig.

θάτερος, mest i Neutr.

θάτερον det ene af to
= τὸ ἕτερον.

θαυμάζω beundrer, deraf
θαυμαστός, ή, óν beun-
dringsværdig.

θέα, ή Syn, Beskuelse.

θεά, ή Gudinde.

θεάομαι seer, betragter.

θεῖος, α, ον guddommelig.

θέλω = ἐθέλω.

θεμέλιον, τὸ (τίθημι) Grund.

θεός, ó Gud, ή Gudinde.

θεοφιλής, ἐς kjær for

Guder.

θεραπεία, ή Pleje, Hel-
bredelse, af

θεραπεύω plejer, helbre-

der, dyrker, ærer.

θερμαίνω (θερμός) var-
mer.

θεσμοφόρος, ó, ή som
giver Love (θεσμός).

θεσπίζω (θεός, εἶπον) for-
udsiger.

θεσπιωδέω = θεσπίζω.

θέω ur. V. löber.

θεωρέω seer, betragter.

θηλύς, εια, υ af Hunkjøn.

θήρα, ή (θήρ) Jagt, deraf

θηράομαι jager efter.

θηρευτικός, ή, óν duelig

til — Elsker af Jagt, af

θηρεύω jager.

θηρίον, τὸ (θήρ) Dyr,
deraf

θηριώδης, ες dyrisk.

θησαυρός, ó Skat.

θητεύω tjener.

θνήσκω ur. V. døer, deraf

θνητός, ή, óν dødelig.

θοίνη, ή Maaltid.

θρασύνομαι er trodsig (θρα-
σύς).

θρεπτικός, ή, óν (τρέφω)
nærende.

θρηνέω klager, begræ-
der.

θρίξ, τριχός, ή Haar.

θρόνος, ó Stol, Throne.

θυγάτηρ, τρός, ή Datter.

θυματήριον, τὸ Rögelse-
kar, af

θυμάω röger.

θυμός, ó Sind, Lidenskab,
Mod.

θύρα, ή Dör.

θυρεός, ó stort Skjold.

θυρίς, ίδος, ή Vindue.

θύρσος, ó Thyrsusstav.

θύσια, ή Offring, af

θύω offerer, slagter.

θώραξ, κος, ó Pantser.

θώς, ώς, ó Schakal.

I.

ιάομαι helbreder, deraf

ιατρικός, ή, óν som hø-

rer til en ιατρός; mest

femin. (sc. τέχνη) Læge-

kunst.

ιατρός, ó (ιάομαι) Læge.

ιδέα, ή (εἶδον) Skikkelse.

ιδίος, α, ον egen, privat,
personlig. ιδίᾱ Adv. sær-

skilt.

ιδού adv. se der!

ιδρύω og -ύομαι sætter,

opretter.

ιερεῖον, τὸ (ιερός) Offer-

dyr.

ιερόν, τὸ Tempel, af

ιερός, á, óν hellig, deraf

ιεροσύνη, ή Præsteskab.

ἴημι ur. V. sender, ka-

ster.

ικανός, ή, óν tilstrække-

lig.

ικετεύω (ικέτης) bönfalder.

ικετηρία nl. ἐλάτα Olive-

gren (de bönfaldendes

Tegn) af

ικέτης, ó Bönfaldende.

ἱμάτιον, τὸ Klædebon.

ἴνα for at.

ἴον, τὸ Viol.

ἴος Gift.

ἵππειος, α, ον henhørende

til Heste. Ποσειδῶν ζ.

P. som skabte Hesten.

ἵππεύς, έως, ó (ἵππος)

Rytter.

ἵππική nl. τέχνη Ride-

kunst.

ἵπποδρομία, ή (ἵππος, τρέ-

χω) Veddekjørsel.

ἵππομαχία, ή Rytterslag,

af μάχη og

ἵππος, ó Hest.

ἵπταμαι ur. V. flyver.

ισό-θεος, *ον* gudlignende, af
ίσος, *η*, *ον* lig, Plur. lige-
 saa mange.
ιστίον, *τὸ* Sejl.
ίστημι ur. V. stiller, stand-
 ser, i de intr. Tider:
 staaer.
ιστορέω fortæller.

ιστός, *ὁ* Mast.
ίχυρός, *ά*, *όν* og Adv.
 -*ῶς* stærk, heftig.
ισχύω (*ισχύς*) er stærk,
 formaær.
ίχω = *έχω*.
ίχθύς, *ύος*, *ὁ* Fisk.
ίχνος, *ους*, *τὸ* Spor.

K.

καθά *ο*: *καθ'* *α* efter det
 som.
καθ-αιρέω ur. V. nedtager,
 nedbryder.
καθαίρω (*καθαρός*) ren-
 ser.
καθ-άπερ (*ὅσπερ*) ligesom.
καθαρός, *ά*, *όν* ren.
καθ-έζομαι ur. V. sætter
 mig ned.
καθ-είργω indeslutter.
καθεύδω ur. V. sover.
καθ-έψω ur. V. gjennem-
 koger.
καθήκω passer.
κάθημαι ur. V. sidder.
καθ-ιδρύω opstiller.
καθ-ίζω ur. V. sætter,
 intr. sætter mig ned.
καθ-ιχνέομαι ur. V. kom-
 mer til, hugger til.

καθ-ίπταμαι ur. V. flyver
 ned.
καθ-ίστημι ur. V. sætter,
 sætter til, beskikker,
 indretter.
καθ-οδηγός, *ὁ* (*ὁδός*, *ἄγω*)
 Vejviser.
κάθ-οδος, *ή* Nedgang.
καθ-όλου (*ὅλος*) i det hele,
 overhovedet.
καθ-οπλίζω (*ὄπλον*) be-
 væbner.
καθ-ορμίζω (*ὄρμος*) lader
 et Skib løbe ind i en
 Havn. M. -*ομαι* lan-
 der.
καί og, ogsaa, *καί-καί*
 baade-og.
καιρός, *ὁ* Tid.
καί-τοι dog, skjönt.
καίω ur. V. brænder.

κακο-δαίμων, *ουος* ulykke-
 lig.
κακο-παθέω (*πάθος*) lider
 ondt.
κακός, *ή*, *όν* slet, ond,
 fejs. *τὸ κακόν* et Onde,
τὰ κακά Onder, Ulyk-
 ker. Adv. *κακῶς* ilde.
καλέω ur. V. kalder.
κάλλος, *ους*, *τὸ* Skjönhed,
 af
καλός, *ή*, *όν* og Adv. -*ῶς*
 smuk.
καλύπτω skjuler.
κάματος, *ὁ* Arbejde, af
κάμνω ur. V. arbejder,
 bliver træt.
κάμπη, *ή* Bøjning, Bugt,
 af
κάμπω böjer.
κάν *ο*: *καί* *ἄν* omendog.
καπνός, *ὁ* Rög.
κάπρος, *ὁ* Vildsvin.
καραδοκέω venter.
καρα-τομέω (*κάρα*, *τέμνω*)
 skjærer Hovedet af.
καρδιά, *ή* Hjerte.
καρκίνος, *ὁ* Krebs.
καρπός, *ὁ* Frugt.
κατά Præp. 1) m. Acc. i,
 paa, lige over for, ifølge,
 angaaende; *κατ'* *έπιτα-
 γήν* paa Befaling, *κατά*

μεσημβρίαν ved Mid-
 dagstid, *οί κατά τινα*
 de paa ens Tid, sam-
 tidige, *τὰ κατά πόλεμον*
 Krigens Anliggender, *κ.*
τουτον τον τροπον paa
 denne Maade, *καθ'* *έαν-
 τήν* i og for sig selv,
κατά μικρόν lidt efter
 lidt; 2) m. Genit. ned,
 ned i, ned ad, imod.
κατα-βαίνω ur. V. stiger
 ned.
κατα-βιβρώσκω ur. V. op-
 æder.
κατά-γειος, *ον* (*γη*) under-
 jordisk.
κατ-άγω ur. V. fører ned,
 — tilbage.
κατ-αγωνίζομαι overvinder.
κατα-δείκνυμι ur. V. viser,
 bekendtgjør.
κατα-δικάζω fordømmer.
κατα-δύω ur. V. nedsænker.
κατα-ζεύγνυμι ur. V. spæn-
 der under Aag, deraf
κατά-ζευξίς, *εως*, *ή* For-
 spænding.
κατα-θαρβέω er dristig
 imod en (*τινός*).
κατ-αίρω løber i Havn,
 lander.
κατα-καίω ur. V. brænder.

κατά-κειμαι ur. V. ligger ned.
 κατα-κλείω indeslutter.
 κατα-κλίνω lægger ned.
 M. -ομαι lægger mig ned.
 κατα-κλύζω overskyller, deraf
 κατα-κλυσμός, ὁ Over-
 svømmelse.
 κατα-κοιμάω dysser i Søvn.
 M. -ομαι sover ind.
 κατα-κοιμίζω dysser i Søvn.
 κατα-κρημνίζω (κρημνός)
 nedstyrtter.
 κατα-κτείνω ur. V. dræber.
 κατα-λαμβάνω ur. V. tager,
 indhenter, rammer, fore-
 finder.
 κατα-λείπω ur. V. forlader,
 efterlader.
 κατα-λύω opløser *κ. τὸν βίον* døer.
 κατα-μαρτυρέω (μαρτυρία)
 vidner imod.
 κατα-μένω ur. V. forbliver.
 κατα-αναλίσκω ur. V. for-
 tærer.
 κατα-νεύω tilnikker, siger ja.
 κατα-αντάω møder, kommer hen til.

κατ-αξιώω værdiger.
 κατα-πατέω nedtræder.
 κατα-πελτικός, ἡ, ὄν som
 hører til, udskydes af
 en Kastemaskine.
 κατα-πίμπρημι ur. V. op-
 brænder.
 κατα-πίνω ur. V. nedslu-
 ger.
 κατα-πλέω ur. V. sejler
 tilbage, lander.
 κατα-πλήσσω ur. V. for-
 færdter.
 κατά-πλους, ου, ὁ (κατα-
 πλέω) Landing, Tilbage-
 komst.
 κατα-πνέω ur. V. blæser.
 κατα-αριθμέω regner.
 κατα-άρχω begynder paa.
 κατα-σείω nedstyrtter.
 κατα-σκάπτω omgraver.
 κατα-σκευάζω bereder, ind-
 retter, bygger, deraf
 κατα-σκευή, ἡ Indretning,
 Forfærdigelse.
 κατά-σκοπος, ὁ (σκοπέω)
 Iagttager, Spejder.
 κατα-σπείρω ur. V. be-
 saarer.
 κατα-στασιάζω styrter en
 ved Opstand, (στάσις).
 κατα-αστερίζω (αστήρ) sæt-
 ter iblandt Stjernerne.

κατα-στρέφω ur. V. ven-
 der; *κ. τὸν βίον* ender
 Livet. M. -ομαι under-
 kaster mig.-
 κατα-ταρταρόω nedstyrtter
 i Tartarus.
 κατα-τοξεύω nedskyder.
 κατα-φαίνω ur. V. viser.
 κατα-φέρω ur. V. fører
 ned, hen, slaaer ned.
 κατα-φεύγω ur. V. flygter
 til.
 κατα-φθείρω ur. V. for-
 dærver.
 κατα-φλέγω opbrænder.
 κατα-φρονέω ringeagter.
 κατα-φυγή, ἡ (φεύγω) Til-
 flugt.
 κατα-χρίω oversmører.
 κάτ-ειμι ur. V. gaaer til.
 κατα-εργασία, ἡ (ἐργάζο-
 μαι) Behandling.
 κατα-έρχομαι ur. V. kom-
 mer tilbage, gaaer ned.
 κατα-εσθίω ur. V. fortæ-
 rer.
 κατα-ευθύνω styrer.
 κατα-ευτυχέω er ganske
 heldig.
 κατα-έχω ur. V. holder,
 holder fast, betager.
 κατα-οικέω boer, beboer,
 tager Bopæl.

κατ-οικίζω bosætter, an-
 lægger.
 κάτ-οικος, ὁ Beboer.
 κατα-οίχομαι ur. V. gaaer
 ned, døer.
 κατα-όπισθεν bagved.
 κάτ-οπτρον, τὸ Spejl (af
 ὄψομαι).
 κατα-ορθόω (ὀρθός) fuld-
 fører.
 κατα-ορύσσω nedgraver.
 κατα-ωρούομαι tuder.
 καυχάομαι praler.
 κείμεαι ur. V. ligger, er
 sat.
 κελεύω befaler.
 κενός, ἡ, ὄν tom, deraf
 κενώω gjør tom.
 κέρας, ατος og ως, τὸ
 Horn.
 κέρασος, ὁ Kirsebærtræ.
 κεραυνός, ὁ Tordenkile,
 Lynild, deraf
 κεραυνόω dræber med Lyn-
 ild.
 κέρδος, ους, τὸ Fordel.
 κεφαλή, ἡ Hoved.
 κηδεύω begraver.
 κήρυξ, κος, ὁ Herold.
 Deraf
 κηρύσσω udraaber.
 κῆτος, ους, τὸ Havuhyre.
 κithάρα, ἡ Cithar, deraf

κίθαρ-φθία, ἡ (δοιδή)
Citharspil.
κίνδυνεύω er i Fare, ud-
sætter mig for Fare, af
κίνδυνος, ὁ Fare.
κινέω bevæger.
κισσός, ὁ Vedbende.
κλεινός, ἡ, ὄν berømt.
κλείς, δύος, ἡ Nøgle, af
κλείω lukker.
κλέος, ους, τὸ Hæder.
κλέπτῃς, ὁ Tyv.
κλέπτω, stjæler.
κλήμα, ατος, τὸ Gren, x.
ἀμπέλου Vinranke.
κλήρος, ὁ Lod, Arvedel.
κλήμαξ, κος, ἡ Stige.
κλήνη, ἡ Seng, Bænk til
at ligge tilbords paa,
af
κλίνω böjer. M. -ομαι
lægger mig.
κνίσσα, ἡ Offerdamp.
κοιλαινών udhuler, af
κοῖλος, η, ον hul.
κοιμάω dysser i Søvn.
M. -ομαι sover.
κοινός, ἡ, ὄν fælles; τὸ
κοινόν det almindelige,
Statens. Adv. κοινῇ til-
sammen. Deraf
κοινωνέω har Fællesskab,
Del i.

κόκκος, ὁ Kjærn af Træ-
frugter.
κολάζω straffer.
κολακεία, ἡ Smigreri, af
κόλαξ, κος, ὁ Smigrer.
κόλασις, εως, ἡ (κολάζω)
Tugtelse.
κολεός, ὁ Skede.
κομίζω bringer.
κοπρία, ἡ Mødding.
κόπτω ur. V. slaaer, af-
hugger, plager (med
Snak).
κόραξ, κος, ὁ Ravn.
κόρη, ἡ Pige.
κόρος, ὁ Yngling.
κόρος, ὁ Mættelse.
κορόνη, ἡ Kølle.
κόρυς, θος, ἡ Hjælm.
κορυφή, ἡ Isse, Top.
κορώνη, ἡ Krage.
κοσμέω pryder. Deraf
κόσμησις, εως, ἡ Prydelse.
κόσμιος, α, ον (κόσμος)
anstændig, af smuk An-
stand. Deraf
κοσμότης, τητος, ἡ An-
stand.
κόσμος, ὁ Prydelse, Verden.
κοτύλη, ἡ Bæger.
κοχλίας, ὁ Musling.
κρανίον, τὸ Isse.
κρατερός, ἄ, ὄν stærk, af

κρατέω bemægtiger mig,
besejrer, behersker.
κρατήρ, ἤρος, ὁ Kumme,
Krater.
κρείσσων, κράτιστος, stær-
kere, bedre. Comp.* og
Superl. af det ion. κρα-
τός.
κρέμαμαι ur. V. hænger,
(intr.)
κρεμάννυμι ur. V. hænger,
(trans.)
κρουργέω (κρεάς) slag-
ter.
κρημνός, ὁ Skrænt.
κρίμα, ατος, τὸ Dom, af
κρίνω vælger, dømmes,
beslutter mig til.
κρίως, ὁ Vædder.
κρίσις, εως, ἡ (κρίνω)
Afgjørelse, Dom.
κριτής, ὁ (κρίνω) Dom-
mer.
κρόταλον, τὸ Skralde.
κρούω slaaer.
κρύπτω skjuler.
κρύφα hemmeligen (for en
τινός).
κτδομαι ur. V. erhverver.
Pf. κέκτημαι besidder.
κτείνω ur. V. dræber.

κτῆμα, τος, τὸ Ejendom.
κτῆσις, εως, ἡ (κτδομαι)
Besiddelse.
κτίζω anlægger, bebygger,
deraf
κτιστής, ὁ Stifter.
κυβερνάω styrer. Deraf
κυβερνήτης, ὁ Styrmand.
κύκλος, ὁ Kreds.
κυλίω vælter.
κῦμα, ατος, Bølge.
κυνῆ, ἡ Hjelm.
κυνηγετέω jager, af
κυνηγέτης, ὁ = κυνηγός.
κυνηγετικός, ἡ, ὄν som
hører til Jagten. fem.
ἡ -κῆ nl. τέχνη Jagt.
κυνηγός, ὁ (κύων, ἄγω)
Jæger.
κυριεύω behersker, af
κύριος, ὁ Herre.
κύτος, ους, τὸ Huling,
hult Legeme.
κύων, κυνός, ὁ Hund.
κῶλον, τὸ Lem.
καλύω forhindrer, forby-
der.
κάμη, ἡ Landsby.
καμικός, ὁ Comoediedig-
ter.
κάπη, ἡ Aare.

Λ.

λαῖας contr. λαῖς, G. λαῖος,
Sten.

λάβρος, ον heftig.

λαβύρινθος, ὁ Labyrinth.

λαγχάνω ur. V. faaer ved
Lodkastning.

λαγώς, ὦ, ὁ Hare.

λάθρα hemmeligen.

λαῖος, ἄ, ὄν (lat. laevus)
venstre.

λάκτισμα, ατος, τὸ Spark.

λαλέω taler, snakker.

λάλος, ον snaksom.

λαμβάνω ur. V. tager,
faaer.

λαμπάς, ἄδος, ἡ (λάμπω)
Fakkell.

λαμπρός, ἄ, ὄν (λάμπω)
skinnende, glimrende.

λανθάνω ur. V. er skjult,
M. -ομαι glemmer.

λαός, ὁ Folk.

λάρναξ, κος, ἡ Kiste, Kasse.
λατομία, ἡ (λαῖς, τέμνω)
Stenbrud.

λατρεία, ἡ Tjeneste, Træl-
dom, af

λατρεύω tjener.

λαφυραγωγέω (λάφυρον,
ἄγω) plyndrer.

λάχανον, τὸ Grönsager.

λέβης, ητος, ὁ Kjedel.

λέγω siger, kalder.

λεῖα, ἡ Bytte.

λειμών, ὠνος, ὁ Eng.

λεῖος, α, ον glat.

λείπω ur. V. efterlader,
forlader.

λεπτός, ἡ, ὄν tynd.

λεοντή, ἡ Lövehud.

λευκός, ἡ, ὄν hvid.

λέων, ονος, ὁ Löve.

λήγω ophører.

ληνός, ὁ Vinperse.

ληστής, ὁ (λεῖα) Røver.

Deraf

ληστικός, ἡ, ὄν røversk,

λ. τριήρης Røverskib.

λίθος, ὁ Sten.

λιμήν, ἑνος, ὁ Havn.

λίμνη, ἡ Sö, Kjør.

λιμός, ὁ Hunger.

λογίζομαι (λόγος) over-
lægger.

λόγιον, τὸ Orakelsvar.

λόγος, ὁ Tale, Sagn, For-
nuft, Indsigt.

λοιμός, ὁ Pest.

λοιπός, ἡ, ὄν övrig.

λουτρόν, τὸ Bad, af

λούω bader. M. -ομαι ba-
der mig.

λόφος, ὁ Høj.

λογάω lægger Baghold
(λόγος). M. -δομαι stil-
ler mig paa Lur.

λόχη, ἡ Kratskov.

λυμαίνομαι beskadiger.

λύπη, ἡ Bedrøvelse, Sorg.

λύρα, ἡ Lyre.

λυσιτελέω gavner.

λύσσα, ἡ Raseri.

λύχνος, ὁ Lampe, Lygte.

λύω löser, befrier.

Μ.

μαγεύω (μάγος) forhexer.

μάζα, ἡ Melkage.

μάθημα, ατος, τὸ (μαν-
θάνω) Undervisning.

μαίνομαι ur. V. er afsin-
dig, raser.

μαίδομαι forlöser.

μαίωτρον, τὸ Gjordemoder-
lön.

μαχαρίζω priser lykkelig,
af

μακάριος, α, ον lykkelig.

μακρός, ἄ, ὄν lang.

μάλα meget, Comp. μᾶλ-
λον mere, Superl. μά-
λιστα mest, omtrent,

(i Svar) ja vel.

μανθάνω ur. V. lærer (lat.
disco) erfarer.

μανία, ἡ (μαίνομαι) Af-
sindighed.

μαντεῖον, τὸ (μάντις) Ora-
kel.

μαντεύομαι (μάντις) spaaer.

μαντικός, ἡ, ὄν som hö-
rer til en μάντις. fem.

ἡ μαντική nl. τέχνη
Spaadomskunst.

μάντις, εως, ὁ Spaamand,
Sandsiger.

μαρτυρέω (μάρτυρ) be-
vidner. M. -ομαι kræ-
ver til Vidne.

μαστεύω opsøger.

μαστιγύω (μάστιξ) pid-
sker.

μάχαιρα, ἡ Sværd.

μάχη, ἡ Slag, af

μάχομαι ur. V. strider.

μεγαλαυχέω (μέγας, αὐ-
χέω) brovter.

μεγαλοπρεπής, ἑς og Adv.
-ῶς (μεγὰς, πρέπω)

herlig, prægtig.

μεγαλοφυχία, ἡ (μέγας,
φυχή) Højmodighed.

μέγας, -γάλη, -γα stor.
 Sup. τὸ μέγιστον hvad
 der er det vigtigste,
 deraf
μέγεθος, οὐς, τὸ Stør-
 relse, Storhed.
μεγιστᾶνες, ὠν, οἱ de
 store, fornemme.
μεθ-ίστημι ur. V. omsæt-
 ter, overfører, i de
 intr. Tider: gaaer over.
μ. ἐκ τοῦ ζῆν affiver.
μεθύω ell. *μεθύσκομαι*
 ur. V. beruser mig.
μειδιάω smiler.
μειράκιον, τὸ Yngling.
μέλας, ἀνα, ἀν sort.
μελεῖζω (μέλος) sōnder-
 lemmer.
μέλισσα, (-ττα) ἢ (μέλι) Bi.
μέλλω ur. V. skal, staaer
 i Begreb med, nøler,
 τὸ μέλλον det tilkom-
 mende.
μέλος, οὐς, τὸ Lem.
μέμφομαι dadler, bebrej-
 der, skjender.
μέν vel (svarende til et ef-
 terfølgende δέ).
μένος, οὐς, τὸ Kraft.
μένω ur. V. forbliver.
μερίζω (μέρος) deler. *Μ.*
-ομαι deler imellem sig.

μέρος, τὸ Del.
μεσημβρία, ἢ (μέσος, ἡμέ-
 ρα) Middag.
μέσος, η, ον midterst.
μεστός, ἦ, ὄν fuld.
μετά Præp. 1) m. Acc.
 efter, *μεθ' ἡμέραν* om
 Dagen; 2) m. Genit.
 med, blandt, οἱ *μετά*
Ἡρακλέους, H. og hans
 Folk (Parti), *μετά* som
 Adv. derefter.
μετα-βάλλω ur. V. om-
 skifter, forandrer.
μετ-άγω ur. V. overfører.
μετα-δίδωμι ur. V. gjør
 delagtig.
μετ-αλλάσσω ombytter. *μ.*
τὸν βίον dōer. *Μ. -ομαι*
 gaaer forbi.
μετα-μελέομαι (μέλω) for-
 tryder.
μετα-μορφῶω (μορφῆ) for-
 vandler.
μετα-πέμπομαι lader hente
 til mig.
μετα-σκευάζω forandrer.
μετα-σχηματίζω (σχῆμα)
 omformer.
μετα-φέρω ur. V. fører
 over, deraf
μετα-φορικῶς figurligen.
μετα-φύτεύω omplanter.

μετ-έπειτα derefter.
μετ-έρχομαι ur. V. for-
 følger, hævner mig.
μετ-έχω ur. V. har Del i.
μετέωρος, ον svævende.
μέτρον, τὸ Maal, Maade-
 hold.
μέτωπον, τὸ Pande.
μέχρι ell. *μέχρις* indtil,
μ. τινός (χρόνου) en
 Tid lang.
μή ikke, at ikke, (efter
 Frygtsverba) at.
μηδέ ikke heller.
μηδεῖς, *μηδεμία*, *μηδέν*
 ingen.
μηδέποτε aldrig.
μηκέτι ikke længere.
μήκος, οὐς, τὸ Længde.
μήλον, τὸ Æble.
μήν, *μηνός*, ὁ Maaned.
μήν tilvisse, dog.
μηνίω vredes.
μηνύω tilkjendegiver.
μήποτε aldrig.
μήπω endnu ikke.
μηρός, ὁ Hofte.
μήτε og ikke; *μήτε-μήτε*
 hverken-eller.
μήτηρ, τρός, ἡ Moder:
μητρο-πάτωρ, ορος Mor-
 fader.
μητροιά, ἡ Stifmoder.

μητρῶος, α, ον (μήτηρ)
 moderlig.
μίγνυμι ur. V. blander.
μικρός, ἄ, ὄν lille, *μικροῦ*
 paa lidet nær.
μιμέομαι efterligner.
μιμνήσκω ur. V. erindrer
 om. Pf. *μέμνημαι* hu-
 sker.
μισ-άνθρωπος, ον men-
 neskefjendsk, af
μισῶ hader.
μισθός, ὁ Løn, deraf
μισθῶω, udlejer. *Μ. -ομαι*
 lejer.
μνᾶ, ἡ Mine (en Mönt).
μνάομαι bejler.
μνήμα, ατος, τὸ Mindes-
 mærke.
μνήμη, ἡ Hukommelse.
μνημονεύω (μνήμων) er-
 indrer.
μνηστεύω og *-ομαι* frier,
 bejler, af
μνηστήρ, ἦρος, ὁ Bejler.
μοῖρα, ἡ Skjæbne.
μολίβδος, η, ον af Bly, af
μόλιβδος, ὁ Bly.
μονο-γενής, ἔς, (μόνος, γί-
 γνομαι) enbaaren, eneste
 Barn.
μονο-μαχέω strider i Tve-
 kamp, af *μάχη* og

μόνος, η, ον alene, ene.
 μονο-σάνδαλος (μόνος, σάν-
 δαλον) som har een
 Sko.
 μορμολύχιον, τὸ Skrække-
 billede, Bussemand.
 μορφή, ἡ Skikkelse.
 μουσικός, ἡ, ὄν (μοῦσα)
 musikalsk, μουσική nl.
 τέχνη Musik.
 μύδρος, glødende Masse
 af Jern eller Sten.
 μυθεύω fortæller.
 μυθολογέω = μυθεύω af

μῦθος, ὁ Sagn, Fortæl-
 ling.
 μῦθα, ἡ Flue.
 μυκάομαι bröler.
 μυριάς, ἄδος, ἡ Antal af
 10,000.
 μύριοι, αι, α titusinde.
 μῦς, υός, ὁ Mus.
 μυστήριον, τὸ Hemmelig-
 hed. Plur. en hemme-
 lighedsfuld Fest for De-
 meter.
 μῶρος, ὁ Daare.

N.

νάρθηξ, κος, ὁ Rörplante.
 ναυ-αρχέω commanderer
 (ἄρχω) et Skib (ναῦς).
 ναυ-μαχία, ἡ (ναῦς, μά-
 χομαι) Söslag.
 ναῦς, νεώς, ἡ Skib, deraf
 ναύτης, ὁ Söfarende, deraf
 ναυτίλλομαι farer tilsös.
 νεανίας, ὁ = flgd.
 νεανίσκος, ὁ Yngling.
 νεβρός, ὁ Kid.
 νεκρός, ὁ Afdöd.
 νέκταρ, ρος, τὸ Gudernes
 Drik.

νέμω ur. V. driver paa
 Græs, tildeler. M. -ομαι
 græsser, afæder.
 νέος, α, ον ung, deraf
 νεότης, τητος, ἡ Ung-
 dom.
 νεοττία, ἡ Udrugen af
 Unger (νεοττός).
 νεφέλη, ἡ Næt.
 νέφος, ους, τὸ Sky.
 νεώς, νεώ, ὁ Tempel.
 νήπιος, ον spæd, Barn,
 Daare.
 νήσος, ἡ Æ.

νήχομαι svømmer.
 νικάω sejrer, overvinder.
 νίκη, ἡ (νικάω) Sejr.
 νοέω (νόος) tænker.
 νομάς, ἄδος, ὁ (νέμω)
 nomadisk, omflakkende.
 νομεύς, έως, ὁ (νέμω)
 Hyrde.
 νομίζω troer.
 νόμιμος, η, ον. og Adv.
 -ως lovlig, som iagt-
 tager Lovene, af
 νόμος, ὁ Lov.

νόος contr. νοῦς, ὁ For-
 stand.
 νοσέω er syg, af
 νόσος, ἡ Sygdom.
 νύκτωρ (νύξ) om Natten.
 νύμφη, ἡ Nymphe.
 νυμφίος, ὁ Brudgom (smlgn.
 lat. nubo).
 νῦν nu.
 νύξ, κτός, ἡ Nat, νυκτός
 om Natten.
 νῶ Dual. af έρώ.
 νῶτος, ὁ Ryg.

III.

ξένος, ὁ Gjæstevæn, Frem-
 med, ἐπὶ ξένης nl. γῆς
 i fremmed Land.
 ξενύλλιον Dimin. af ξένος
 en ussel Fremmed.

ξίφος, ους, τὸ Sværd.
 ξόανον, τὸ (ξέω skraber)
 et udskaaet Billede.
 ξύω skraber.

O.

ὁ, ἡ, τό Artikelen, ὁ μέν
 — ὁ δέ den ene —
 den anden.
 ὄγδοος, η, ον den ottende.
 ὀγκάομαι skryder.
 ὀδε, ἡδε, τότε denne.
 ὀδοι-πόρος Vandringsmand,
 af πορεύομαι og
 ὀδός, ἡ Vej.

ὀδοῦς, ὄντος, ὁ Tand.
 ὀθεν (ὀς) hvorfra, hvor-
 af.
 ὀ΄ ak! ve!
 οἶδα veed, Pf. 2. til ὀράω.
 οἶημα, τος, τὸ (οἶομαι)
 Indbildning.
 οἶκαδε (οἶκος) hjem.
 οἰκεῖος, α, ον (οἶκος) be-

slægtet, som tilhører Familien.
οικέτης, ὁ (οἶκος) Træl, Husfolk.
οικέω (οἶκος) boer, deraf οἰκία, ἡ Bopæl, Hus.
οικίδιον, τὸ Hytte, Dimin. af οἶκος.
οικο-δομέω (οἶκος δέμω) bygger et Hus.
οικο-νομέω (οἶκος, νέμω) bestyrer et Hus.
οικό-πεδον, τὸ (οἶκος, πέδον) Byggeplads.
οἶκος, ὁ Hus.
οἰκτιρμός, ὁ (οἰκτεῖρω) Medynk.
οἶμαι = οἴομαι.
οἶνο-ποιία, ἡ Vinens Tilberedning, af ποιέω og οἶνος, ὁ Vin (lat. vinum).
οἴομαι ur. V. mener, tænker.
οἶος, ὁ, ον hvordan, saadan, an som.
οἴστρος, ὁ Bremse.
οἴχομαι ur. V. gaaer bort.
ο. ἀπιών gaaer min Vej.
ὀκνέω nøler, trykker mig ved.
ὀκτα-μηνιαῖος, ον (ὀκτώ, μήν) otte Maaneder gammel.

ὀκτώ otte.
ὀκτωκαίδεκα atten, deraf ὀκτωκαίδεκα-έτης, ες (ἔτος) attenaarig.
ὀλέγος, η, ον liden, Pl. faa. ἐπ' ὀλέγον en kort Tid, δι' ὀλέγων med faa Ord.
ὀλκός, ὁ (ἔλκω) Slæben, Kryben (om Slanger).
ὀλος, η, ον hel, og Adv. ὀλος ganske, aldeles.
ὀλυμπιάς, ἄδος, ἡ Olympiade, Tid af 4 Aar.
ὀμβρος, ὁ (lat. imber) Regn.
ὀμιλέω omgaaes.
ὀμιλία, ἡ Omgang.
ὀμίχλη, ἡ Taage.
ὀμνομι ur. V. sværger.
ὀμοιος, α, ον lig, og Adv. -ως ligeledes, deraf ὀμοίω gjør lig.
ὀμολογέω samtykker.
ὀμόνοια, ἡ Enighed, af νοῦς og
ὀμοῦ Adv. tillige, Præp. m. Dat. tillige med.
ὄναρ, τὸ (indecl.) Drøm, κατ' ὄναρ i Drømme.
ὄνειδίξω bebrejder, af ὄνειδος, ους, τὸ Skam.
ὄνθος, ὁ Skarn, Gjødning.

ὄνομα, ατος, τὸ Navn, deraf
ὀνομάζω kalder.
ὀνομαστός, ἡ, ὄν berømt.
ὄνος, ὁ Æsel.
ὄξύς, εἶα, ὄ skarp, deraf ὄξύτης, τητος, ἡ Raskhed.
ὀπισθεν hag paa.
ὀπίσω hag ved.
ὀπλιζω bevæbner, af ὀπλον, τὸ Vaaben.
ὀπόσος, η, ον hvor stor, plur. hvor mange.
ὀπόταν m. Conj. naar.
ὀπότε naar.
ὀπου hvor.
ὀπώρα, ἡ Efteraar.
ὀπως hvorledes, for at.
ὀρώ ur. V. seer.
ὀργή, ἡ Vrede, deraf ὀργίζομαι vredes.
ὀργυιά, ἡ Favn.
ὀργυιαῖος af en Favns (ὀργυιά) Udstrækning.
ὀρέγομαι attraaer, deraf ὀρεξίς, εως, ἡ Attraa.
ὀρθῶς (ὀρθός) rigtigten.
ὀρκος, ὁ Ed.
ὀρμάω trans. tilskynder intr. sætter mig i Bevægelse, iler frem. ὁ. εἰς γέλωτα falder i Lat-ter. M. -ομαι drager ud.

ὄρμος, ὁ Halsbaand.
ὄρνις, εως og ἰθος, ὁ, ἡ Fugl.
ὄρος, ους, τὸ Bjerg.
ὄρος, ου, ὁ Grændse.
ὄροφή, ἡ Tag.
ὄρρωδέω frygter.
ὄρτυξ, γος, ὁ Vagtel.
ὄρχέομαι dandser.
ὄς, ἡ, ὁ som, hvilken.
ὄσμη, ἡ Lugt, Pl. ὄσμαί vellugtende Sager.
ὄσος, η, ον hvor stor, saa stor som, hvor meget. ὄσω-τόσω med Compar. jo-desto; ὄλιγον ὄσον kun lidet.
ὄσπερ, ἡπερ, ὄπερ = ὄς. ὄστέον contr. οὔν, τὸ Ben.
ὄστις, ἡτις, ὁ τι hvilken-somhelst end, enhver som.
ὄστραχον, τὸ Skaar.
ὄταν ο: ὄτε ἂν naar, m. Conj.
ὄτε da, naar.
ὄτι at, fordi, ὄτι μή undtagen.
ὄδ (Gen. af ὄς) advblt. hvor.
ὄδδὲ ikke heller, ikke engang.
ὄδδείς, οὄδδemia, οὄδδένigen.

οὐδέποτε ingensinde.
 οὐκ (οὐχ) ell. οὐ ikke;
 οὐ nej.
 οὐκ-έτι ikke mere.
 οὖν nu, altsaa.
 οὐπερ (Genit. af ὄπερ)
 advblt. = οὐ.
 οὐρά, ἡ Hale.
 οὐρανός, ὁ Himmel.
 ὄψ, ὠτός, τὸ Öre.
 οὐτε-οὔτε hverken-eller.
 οὗτος, αὕτη, τοῦτο og

Fl.

παρίς, ἴδος, ἡ Snare.
 πάρος, ὁ Høj.
 πάθος, οὐς, τὸ (πάσχω)
 Lidelse, Lidenskab.
 παιδεύω (παῖς) underviser,
 opdrager.
 παιδίον, τὸ Dimin. af παῖς.
 παίζω ur. V. leger.
 παῖς, παιδός, ὁ, ἡ Barn,
 Søn, Pige, Slave.
 πάλαι fordum, deraf
 παλαιός, ἄ, ὄν gammel,
 τὸ παλαιόν i gamle
 Dage.
 παλαιότης, τητος, ἡ Ælde.
 παλαιστρα, ἡ Fægteskole,
 af

(forstærket) οὐτοσί den-
 ne, deraf
 οὕτως ell. οὕτω saaledes.
 ὀφείλω ur. V. bör.
 ὄφελος, τὸ Nyttē.
 ὀφθαλμός, ὁ Öje.
 ὄφεις, εὼς, Slange, Snog.
 ὀχέω förer. M. -ομαι fö-
 res frem, kjörer.
 ὄφεις, εὼς, ἡ (ὄφομαι)
 Syn, Udseende, Aasyn.
 Plur. αἱ ὄφεις Öjne.

παλαίω (πάλη) brydes,
 kjæmper.
 πάλεν. igjen, atter.
 πάλλω svinger.
 πανδημεί (πᾶς, δῆμος)
 Adv. med hele Folket.
 πανήγυρις, εὼς, festlig
 Forsamling.
 παν-οπλία, ἡ (ὀπλον) fuld
 Rustning.
 παν-όπτῃς, ὁ (ὄφομαι) den
 alt seende.
 παν-τελῶς (πᾶς, τέλος)
 aldeles.
 παντοδαπός, ἡ, ὄν af alle
 Slags.
 παντοῖος, α, ον = foreg.

πάντως (πᾶς) aldeles.
 πάνυ meget.
 παρά Præp. 1) m. Acc. til,
 ved Siden af; 2) m.
 Gen. fra, af; 3) m. Dat.
 ved, hos.
 παρ-αγγελία, ἡ Befaling.
 παρ-γίγνομαι ur. V. ind-
 finder mig, kommer.
 παράδεισος, ὁ Dyrehavē.
 παρα-δίδομι ur. V. over-
 leverer.
 παρά-δοξος, ον (δόξα)
 uformodet, besynder-
 lig.
 παρα-θαλάσσιος, ον som
 er langsmed Havet (θά-
 λασσα) ἡ π. nl. γῆ Kyst.
 παρ-αιτέομαι frabeder mig.
 παρα-καλέω ur. V. op-
 fordrer, tilkalder.
 παρά-κειμαι ur. V. ligger
 ved, er fremsat.
 παρα-κελεύομαι opmuntret.
 παρ-ακολουθέω følger med.
 παρα-λαμβάνω ur. V. med-
 tager, modtager, hö-
 rer.
 παρα-μυθία, ἡ Tröst.
 παρά-νομος, ον imod Lo-
 ven.
 παρα-πέμπω sender bort,
 M. -ομαι forskyder.

παρα-πλέω ur. V. sejler
 forbi.
 παρά-σιτος, ὁ Snyltegjæst.
 παρα-σκευάζω bereder,
 forsaarsager.
 παρα-τίθημι ur. V. fore-
 sætter. M. -εμαι lader
 sætte for mig, spiser.
 παραχρήμα strax.
 παρα-χωρέω viger, af-
 staaer.
 παρ-εδρεύω (ἔδρα) sidder
 ved Siden.
 παρ-εἰμι ur. V. er hos,
 er nærværende.
 παρ-εἰμι ur. V. gaaer for-
 bi, forbigaaer.
 παρ-έρχομαι ur. V. gaaer
 forbi, kommer hen til.
 παρ-έχω og -έχομαι ur. V.
 frembyder.
 παρθένος, ἡ Jomfru.
 παρ-οδίτης, ὁ (ὀδός) for-
 birejsende.
 παρ-οξύνω (ὀξύς) ophid-
 ser.
 παρ-οχετεύω afleder Vand
 gennem en Kanal (ὀχε-
 τός).
 παρρήσια, ἡ (πᾶς, εἶρω)
 Talefrihed.
 πᾶς, πᾶσα, πᾶν al, hel.
 πάσχω ur. V. lider.

πάταγος, ό Larm, af
 πατάσσω slaaer.
 πατέω træder.
 πατήρ, τρός, ό Fader,
 deraf
 πατρίς, ίδος, ή nl. γή
 Fædreland.
 πατροκτόνος, ό (κτείνω)
 Fadermorder.
 πατρώος, ον (πατήρ) fæ-
 drene.
 παύλα, ή (παύω) Ophör.
 παύρος, ον liden, pl. faa.
 παύω standser. M. -ομαι
 ophörer.
 πέδιλον, τó Saale, Sko.
 πεδίον, τó Slette.
 πεζός, ή, όν tilfods; οί
 πεζοί Landtropper.
 πείθω ur. V. overtaler.
 πειρατής, ό (lat. pirata)
 Söröver.
 πειράω og -ομαι prøver,
 forsøger.
 πέλαγος, ους, τó Hav.
 πελειάς, άδος, ή Due.
 πέλεκυς, εως, ό Öxe.
 πέλημα, ατος, τó Saale.
 πέλω ur. V. er.
 πέμπτος, η, ον den femte.
 πέμπω sender.
 πένης, ητος, ό fattig, deraf
 πένομαι er fattig.

πένταθλον, τó Indbegre-
 bet af de fem Slags
 Kampe: άλμα, δίσκος,
 δρόμος, πάλη og πυγ-
 μή, Femkamp.
 πέντε fem.
 πενήκοντα halvtredssinds-
 tyve.
 πενηκόντορος, ή nl. ναύς
 et 50aaret Skib.
 πέπλος, ό Slör, vidt Klæ-
 debon (især for Fruen-
 timmer).
 πέραν udenfor, deraf
 περαιώ overfører. M. -ο-
 μαι sætter over. (intr.)
 περάω sætter over.
 περί Præp. 1) m. Acc.
 omkring, omkring i, i
 Henseende til, τά περί
 τι hvad der henhörer til
 noget, οί περί Θησέα
 T. og hans Folk; 2) m.
 Gen. om, angaaende.
 περιβόητος, ον (βοάω) be-
 rømt.
 περιγίγνομαι ur. V. er
 tilovers; π. τινός sejrer
 over en.
 περιδέω ur. V. binder om.
 M. -ομαι binder om mig.
 περίεμι ur. V. gaaer om-
 kring.

περιέρχομαι ur. V. paa-
 kommer, gaaer over
 til.
 περιίστημι ur. V. stiller
 omkring; i de intr. Ti-
 der: staaer omkring.
 περικαλλής, ές (κάλλος)
 meget skjön.
 περικόπτω afhugger.
 περικυλίω vælter om.
 περιλείχω slikker om-
 kring.
 πέριξ Adv. omkring.
 περιπέτομαι ur. V. flyver
 omkring.
 περιπίπτω ur. V. falder
 i Hænderne paa.
 περιπλέκω fletter omkring.
 M. -ομαι klynger mig
 til.
 περιρρέω ur. V. flyder
 omkring.
 περισκοπέω skuer om-
 kring efter.
 περισπειράω omsnoer.
 περισώζω ur. V. frelser.
 περιτίθημι ur. V. lægger
 omkring, fremsætter.
 περιττός, ή, όν rigelig.
 περιτοχάνω ur. V. træf-
 fer paa.
 περιφέρω ur. V. bærer
 om.

περιχέω ur. V. gyder om-
 kring.
 περιχορεύω dandser om-
 kring.
 περιχρυσόω forgylder
 rundt om.
 περόνη, ή Naal.
 πετεινός, ή, όν bevinget,
 af
 πέτομαι ur. V. flyver.
 πέτρα, ή Sten, Klippe.
 πέτρος, ό = πέτρα.
 πηγή, ή Kilde.
 πήγνυμι ur. V. gjør stiv,
 sammenhefter.
 πηδάω springer.
 πήμα, ατος, τó Lidelse.
 πήρα, ή Pose.
 πηρώω lemlæster, deraf
 πήρωσις, εως, ή Lem-
 læstelse.
 πηρυαῖος, α, ον af en
 Alens Udstrækning, af
 πήχυς, εως, ή Albue,
 Alen.
 πίμπλημι ur. V. fylder.
 πινόμενος, η, ον som
 drikkes, Partic. af
 πίνω ur. V. drikker.
 πηράσσω ur. V. sælger.
 πίπτω ur. V. falder.
 πιστεύω troer, stoler paa,
 betroer, af

πιστός, ἡ, ὄν tro.
 πῆνυς, υος, ἡ Grantræ.
 πλανάομαι vanker om.
 πλάσσω danner, deraf
 πλάστης, ὁ Kunstner, og
 πλαστική nl. τέχνη dan-
 nende Kunst.
 πλάτος, ους, τὸ Brede.
 πλεονεξία, ἡ (πολύς, ἔχω)
 Havesyge.
 πλέω ur. V. sejler.
 πληγή, ἡ Slag.
 πληκτρον, τὸ Plekter, Red-
 skab til at slaae Citha-
 ren med.
 πλήμμυρα, ἡ Vandflod.
 πλῆν foruden.
 πλήρης, ες fuld.
 πλησίον Adv. nær, Præp.
 m. Gen. nærved.
 πλήσσω ur. V. slaaer, træf-
 fer.
 πλοῖον, τὸ (πλέω) Skib.
 πλόος, contr. πλοῦς (πλέω)
 ὁ G. πλοῦ Sejlad.
 πλούσιος, α, ὃν rig, og
 πλουτέω er rig, af
 πλοῦτος, ὁ Rigdom.
 πλύνω vasker, rensar.
 πνεῦμα, ατος, τὸ (πνέω)
 Vind.
 πνίγω kvæler.
 πόα, ἡ Græs.

ποδ-ωκεία, ἡ (πούς, ὠκύς)
 Snarfodethed.
 ποθέω længes efter, ὄn-
 sker, af
 πόθος, ὁ Længsel.
 ποῖ hvorhen.
 ποίεω gjør. M. -ομαι gjør
 for mig, anstiller; περι
 πλείστου ποιεῖσθαι sætte
 stor Pris paa.
 ποίημα, ατος, τὸ (ποιέω)
 Gjerning, Digt.
 ποίησις, εως, ἡ (ποιέω)
 Digtning.
 ποιητής, ὁ poëta, Digter.
 ποιητικός duelig til at
 bevirke, fem. -χή, nl.
 τέχνη Digtekunst.
 ποίκιλμα, ατος, τὸ Ma-
 leri, af
 ποίκιλος, η, ὃν forskjel-
 lig, broget.
 ποιμαίνω (ποιμήν) vogter
 Kvæg.
 ποιμήν, ἡ (ποιμήν) Hjord.
 πολεμέω fører Krig, og
 πολέμιος, α, ὃν fjendtlig,
 subst. Fjende, af
 πόλεμος, ὁ Krig.
 πολι-ορκέω (πόλις, εἰργω)
 belejrer, deraf
 πολιορκητής, ὁ Belejrer.
 πολιορκία, ἡ Belejring.

πολιός, ἄ, ὃν graa.
 πόλις, εως, ἡ Stad, Stat,
 deraf
 πολιτεία, ἡ Statsforfatning,
 Statsstyrelse.
 πολιτεύω (πόλις) styrer
 Staten.
 πολίτης, ὁ (πόλις) Borger.
 πολλάκις (πολύς) ofte.
 πολλαπλάσιος, α, ὃν, mang-
 foldig.
 πολυ-άνθριον, τὸ fælles
 Begravelsesplads.
 πολύ-δακρυς, υος, ὁ, ἡ
 (δάκρυον) som græder
 meget.
 πολύ-θρηνος, ὃν som jam-
 rer (θρηνέω) meget.
 πολύ-πλοκος, ὃν (πλέκω)
 meget forviklet.
 πολύ-πους, ὁδος Polyp.
 πολυ-πράγμονέω (πράγμα)
 gjør mig Bekymringer.
 πολύς, πολλή, πολύ me-
 gen, Plur. mange, τὸ
 πολύ ell. τὰ πολλά advblt.
 mest.
 πολυ-τελής, ες (τελέω) kost-
 bar.
 πολύ-χωρος, ὃν som om-
 fatter, optager meget.
 πονέω (πόνος) arbejder.
 πονηρία, ἡ Ondskab, af

πονηρός, ἄ, ὃν ond, slet.
 πόνος, ὁ Arbejde, Be-
 sværlighed.
 πόντος, ὁ Hav.
 πορεία, ἡ Gang, af
 πορεύομαι (πόρος) gaaer,
 rejser.
 πορθέω ødelægger.
 πορθμέυς, εως, ὁ Færge-
 mand.
 πόρος, ὁ Vej.
 πόρθωθεν langt fra.
 πορφύρεος, contr. -οῦς,
 ᾧ, οῦν af Purpur.
 πορφύρις, ἰδος, ἡ Purpur-
 klædebon.
 πόσος, η, ὃν hvor stor,
 plur. hvor mange.
 ποταμός, ὁ Flod.
 ποτέ engang.
 ποτόν, τὸ Drik, Vand.
 ποῦ hvor.
 πού etsteds.
 πούς, ποδός, ὁ Fod.
 πράγμα, ατος, τὸ (πράσ-
 σω) Ting, Gjerning, An-
 liggende.
 πράξις, εως, ἡ Hand-
 ling, af
 πράσσω gjør, handler, intr.
 befinder mig i en Til-
 stand.
 πρέπω klæder, passer.

πρεσβύτερος, α, ον (πρέσβυς) ældre.
 (πρίμαι ubr.) Aor. ἐπρία-
 μην kjøbte.
 πρίν förend, τὸ πρίν Adv.
 forhen.
 πρό Præp. m. Gen. foran,
 för.
 προ-αιρέομαι foretager
 mig.
 προ-άσειον, ου, τὸ (ἄστν)
 Forstad.
 προβάλλω ur. V. frem-
 kaster, fremlægger.
 πρόβατον, τὸ Faar.
 προ-βιβάζω bringer frem.
 προ-γίγνομαι ur. V. skeer
 iforvejen; οἱ προγεγε-
 νημένοι, de tidligere
 levende.
 πρό-γονος, ὁ forhen födt,
 Plur. Forfædre.
 προ-δίδωμι ur. V. forraa-
 der, deraf
 προ-δοσία, ἡ Forræderi.
 προεἶδον se προοράω.
 προ-έρχομαι ur. V. kom-
 mer frem, gaaer frem.
 προ-ερῶ Fut. προεἶπον Aor.
 forudsiger, προειρημέ-
 νος för omtalt.
 προ-έχω ur. V. stikker
 frem.

προ-έτημι ur. V. sender
 frem. M. -ίμαι kaster
 fra mig, slynger.
 προ-ἴστημι ur. V. stiller i
 Spidsen, οἱ προεστῶτες
 Forstanderne.
 προ-καθηγέομαι anfører,
 vejleder.
 προ-καλέομαι ur. V. ud-
 fordrer.
 πρό-κειμαι ur. V. ligger
 foran.
 προ-κρίνω vælger frem-
 for.
 προ-κρούω udstrækker.
 προ-κύπτω bukker mig
 frem.
 προ-λέγω forudsiger.
 πρό-νοια, ἡ (νοέω) For-
 syn.
 προ-οράω ell. -ομαι ur. V.
 forudseer.
 προ-πέμπω ledsager.
 πρὸς Præp. 1) m. Acc. til,
 imod, πρὸς μίαν ἡμέ-
 ραν for een Dag; 2) m.
 Genit. af; 3) m. Dat.
 ved, foruden.
 προ-σγορεύω benævner.
 προ-σάγω ur. V. fører hen
 til. M. -ομαι fører hen
 til mig, vinder.

προσ-ανα-πληρώω opfylder
 tillige.
 προσ-άπτω hefter til, til-
 lægger.
 προσ-αρμόζω passer til.
 προσ-αρτάω hefter til.
 προσ-δεσμεύω binder til.
 προσ-δέχομαι modtager,
 optager.
 προσ-δέω ur. V. binder
 til.
 προσ-δίδωμι ur. V. giver
 til.
 προσ-δοκία, ἡ Forvent-
 ning.
 πρόσ-εimi ur. V. gaaer til,
 marcherer imod.
 προσ-εξ-εuryίσκω ur. V. op-
 finder desforuden.
 προσ-έρχομαι ur. V. kom-
 mer hen til.
 προσ-έχω ur. V. holder
 hen til, underforst. τὴν
 ναῦν lander, underf. τὸν
 νοῦν agter paa.
 προσ-ηγγορία, ἡ (ἀγορεύω)
 Tilnavn.
 προσ-ήχω er passende, ved-
 kommer.
 προσ-ηλόω (ἥλος) nagler
 fast til.
 πρόσθεν för, deraf
 πρόσθιος, α, ον som er

foran. οἱ π. πόδες For-
 benene.
 προσ-ίσχω lander.
 προσ-καλέω ur. V. kalder
 til.
 προσ-μένω ur. V. venter.
 προσ-παρα-τίθημι ur. V.
 sætter tillige frem.
 προσ-ποιέομαι foregiver.
 προσ-τάσσω befaler.
 προσ-τειγίζω befæster til-
 lige.
 προσ-τίθημι ur. V. lægger
 til, tillöjer.
 προσ-φέρω ur. V. fører
 til. M. -ομαι tager til
 mig, nyder.
 προσ-φιλής, ἐς (φιλέω)
 kjær.
 προσ-φύω ur. V. föjer
 tæt til, i de intr. Tider:
 hænger fast ved.
 προσ-χώννυμι ur. V. op-
 dæmmer.
 προσ-ωνυμία, ἡ (ὄνομα)
 Tilnavn.
 πρόσ-ωπον, τὸ (ὄψ) An-
 sigt.
 προ-τείνω ur. V. frem-
 sætter.
 πρότερον Adv. för, τὰ
 πρότερον det forbi-
 gangne.

προτίθημι ur. V. frem-
sætter, udsætter.

προτομή, ἡ Forkrop paa
Dyr (det samme som
πρόσωπον paa Menne-
sket).

προτοῦ ο: πρὸ τοῦ nl.
χρόνου för den Tid, til-
forn.

πρόφασις, εως, ἡ Anled-
ning.

προφέρης, ἐς (προφέρω)
fortræffelig.

πρόμνη, ἡ Bagstavn.

πρώρα, ἡ Forstavn.

πρωτεύω er den første, af
πρῶτος, η, ον den første,

Adv. πρῶτον ell. πρῶ-
τως först, τὸ πρῶτον
ell. τὰ πρῶτα i Först-
ningen, første Gang.

πταίω stöder an, fejler,
deraf

παῖσμα, ατος, τὸ Fejl,
Uheld.

πετερόω (πέτερον) bevinger.
πέτερυξ, γος, ἡ Fjeder,
Vinge.

πετρατός, ἡ, ὄν (πέτερον)
bevinget.

πηγνός, ἡ, ὄν (πέτομαι)
flyvende.

πυγμή, ἡ Nævekamp.

πυκτεύω er πόκτης, kjæm-
per Nævekamp.

πόλη, ἡ Port, deraf

πυλωρέω er Dörvogter.

πυθάνομαι ur. V. spör-
ger, erfarer.

πῦρ, ρός, τὸ Ild, deraf

πυρά, ἡ Baal.

πυρός, ὁ Hvede, Mark-
frugter.

πυρόω (πῦρ) gjør glo-
ende.

πυρρίχιζω dandser i Vaa-
ben.

πωλέω sælger.

πῶς hvorledes.

P.

πάβδος, Stav.

πάβδιος, α, ον og Adv.
-ως let.

πάχος, ους, τὸ Pjalt.

πάμμα, ατος, τὸ (πάπτω)
Sting.

πέϊθρον, τὸ Ström, af

πέω ur. V. flyder, fal-
der sammen.

ρήγνυμι ur. V. bryder.

ρήτωρ, ορος, ὁ Taler.

ρίζα, ἡ Rod.

ρίνη, ἡ Fil.

ρίπτω kaster.

ρίς, νός, ἡ Næse, αἱ ῥί-
νες Næsebor.

ροιά, ἡ Granatæble.

ρόπαλον, τὸ Külle.

ροφέω söber.

ρόμμα, ατος, τὸ Rensel-
sesmiddel.

ρώμη, Styrke.

Σ.

σαλεύω ryster.

σαπρός, ά, ὄν (σήπω)
raadden.

σάρξ, χός, ἡ Kjöd.

σατράπης, ὁ Statholder.

σαυτόν, ἦν pron. reflex.
dig selv.

σαφής, ἐς, tydelig.

σεαυτόν, ἦν = σαυτόν.

σέβομαι ærer.

σεισμός, ὁ Jordskjælv, af

σείω ryster.

σελήνη, ἡ Maane.

σεμνός, ἡ, ὄν ærværdig,

stolt. Deraf

σεμνύνομαι gjør mig til af.

σημα, ατος, τὸ Tegn,
Mærke.

σημαίνω (σημα) betegner.

σήπω ur. V. bringer i
Forraadnelse.

σιγάω tier, deraf

σιγή, ἡ Tavshed.

σίδηρος, ὁ Jern.

σιτέομαι spiser, af

σίτος, ὁ Korn.

σιωπή, ἡ Tavshed.

σκάφος, ους, τὸ Fartøj.

σκευασία, ἡ (σκευάζω) Til-
beredelse.

σκεῦος, ους, τὸ Redskab.

σκηνή, ἡ Telt.

σκήπτρον, τὸ (σκήπτω)

Stav, Scepter.

σικιά, ἡ Skygge.

σικιράω hopper.

σκληρός, ά, ὄν stærk, haard.

σκληρότης, τητος, ἡ (σκλη-
ρός) Haardhed.

σκοπός, ὁ Maal.

σκοτόω (σκότος) gjør mørk,
svimmel.

σκύλαξ, ακος, ό Hunde-
hvalp.

σκάπτω spotter, spöger.

σός, σή, σόν din.

σοφία, ή Visdom.

σόφισμα, ατος, τδ List.

σοφός, ή, όν viis.

σπάργανον, τδ Svöb, deraf

σπαργανός svöber.

σπάω trækker, indsuger.

σπείρα, ή (lat. spira)

Bugtning.

σπείρω ur. V. saaer.

σπεύδω iler, stræber iv-
rigt.

σπήλαιον, τδ Hule.

σπονδή, ή (σπένδω udgy-
der) Drikoffer, Forbund,
Stilstand.

σπόρος, ό (σπείρω) Sæd.

σπουδάζω har Hastværk,
stræber, af

σπουδαίος, α, ον alvorlig.

σταγών, όνος, ή Draabe.

στάδιον τδ Rendebanen,

Stadie (300 Alen).

σταθμός, ό Vægt.

στασιάζω (στάσις) er uenig.

σταφυλή, ή Drue.

στενός, ή, όν snæver.

στερέω berøver.

στέφανος, ό (στέφω)

Krands.

στῆθος, ους, τδ Bryst.

στόλος, ό Tog.

στόμα, τος, τδ Mund, Mun-
ding.

στρατεία, ή Krigstog.

στράτευμα, τος, τδ Hær.

στρατεύω ell. -ομαι gjör
et Krigstog.

στρατηγέω anförer, af

στρατηγός, ό (στρατός,
ἄγω) Anförer.

στρατιώτης, ό Soldat.

στρατό-πεδον, τδ Lejr,

Hær, af

στρατός, ό Krigshær.

στρέφω ur. V. drejer,
vender.

σύ Pron. du.

συγγένεια, ή Slægtskab, af

συγγενής (σύν, γένος)
Slægtning.

συγγνώμη, ή Tilgivelse.

συγ-γράφω forfatter.

συγ-κατα-καίω ur. V. op-
brænder med.

σύγ-κλητος, ή nl. βουλή
(καλέω) Senat.

συγ-κομίζω bringer sam-
men, indsamler.

συγ-κρίνω sammenligner.

συγ-κρούω slaer sammen.

συγ-χαίρω ur. V. glæder
mig med.

συγ-χωρέω tilgiver, til-
staaer (en Bön).

συκῆ, ή Figentræ.

σῦκον, τδ Figen.

συλ-λαμβάνω ur. V. tager
fat, fanger.

συμ-βαίνω ur. V. ind-
træffer, hænder.

συμ-βάλλω lægger sam-
men, sammenligner.

σύμ-βολον, τδ Tegn.

συμ-βουλεύω raader. M.
-ομαι raadslaaer.

συμ-μαχέω (μάχη) hjæl-
per i Strid, deraf

συμ-μαχία, ή Forbund.

σύμ-μαχος, ό (μάχομαι)
Medstrider.

συμ-παίζω ur. V. leger
med.

συμ-πίνω ur. V. drikker
med.

συμ-πλέω ur. V. sejler
med.

συμ-πληγός, άδος af πλήσ-
σω (slaer) σύν (sam-
men), Navnet paa nogle

Klipper.

σύμ-πλοος contr.-ους(πλέω)
Medsejlende.

συμ-πράττω virker med,
hjælper.

σύμ-πτωσις, εως, ή (πί-
πτω) Sammenfalden.

συμ-φέρω ur. V. nytter.

συμ-φεύγω ur. V. flyer
sammen.

συμ-φορά, ή (φέρω)
Ulykke.

συμ-φύής, ές (φύω) sam-
menvoxet.

σύν Præp. m. Dat. med.

συν-αθροίζω samler.

συν-αντάω möder.

συν-απο-δημέω (δήμος)
gjör en Udrejse med.

συν-απο-σπάω aftrækker
tillige.

συν-αρπάζω ur. V. bort-
river.

συν-διαιτάω lever sammen
med.

συν-διώκω forfølger til-
lige med.

σύν-εγγυς ganske nær.

συν-έδριον, τδ (ἔδρα)
Raadsforsamling.

σύν-εimi ur. V. er sam-
men.

συν-ελαύνω ur. V. driver
sammen.

συν-εξ-αιρέω ur. V. ind-
tager tillige.

συν-εξ-έρχομαι ur. V. gaaer
ud tillige med.

συν-έπομαι ur. V. følger med, ledsager.

συν-εργέω (*ἔργον*) virker med, staaer hi, af *συν-εργός*, *ὁ*, *ἡ* Medhjælper.

συν-έρχομαι ur. V. kommer sammen.

σύνεσις, *εως*, *ἡ* (*συνήμι*) Forstand.

συν-εσιτάω beværtter med. M. -ομαι holder Maaltid med.

συνεχές adv. uophørligt, af *συν-έχω* ur. V. holder sammen.

συν-ήθεια, *ἡ* Vane, af *συν-ήθης*, *ες* (*ἥθος*) sædvanlig.

συν-ηρεφής, *ές* bedækket. *σύν-θεσις*, *εως*, *ἡ* (*τίθμι*) Sammensætning.

συν-ίημι ur. V. forstaaer.

συν-ίστημι ur. V. sammenstillter. M. -αμαι — for mig, indstifter.

συν-οδία, *ἡ* (*ὁδός*) Rejse med.

συν-οικέω boer med, lever i Ægteskab med.

συν-οικίζω lader boe sammen, giver til Ægte, (om

Sygd) er behæftet med.

σύν-ολον, *τὸ* (*δλος*) advblt. overhovedet.

συν-ομιλέω omgaaes.

συν-οργίζομαι vredes med.

συν-τάττω ordner.

συν-τελέω fuldfører, fuldender.

συν-τίθμι ur. V. sammen-sætter. M. -εμαι bliver enig.

συν-τυγχάνω ur. V. træffer sammen med.

συριγμός, *ὁ* (*συρίζω*) hvislende Lyd, Piben.

σύριγξ, *γρος*, *ἡ* Fløjte, deraf

συρίζω spiller paa Fløjte.

σύρω trækker, slæber.

σῦς, *σός*, *ὁ*, *ἡ* (lat. sus) Svin.

συ-στρατεύω drager til Felts med (*σύν*).

συχνός, *ἡ*, *ὅν* talrig.

σφαλερός, *ά*, *ὅν* (*σφάλλω*) slibrig, farlig.

σφάττω slagter.

σφτεπερίζω ell. -ομαι (*σφέτερος*) tilvender mig.

σφήν, *ηρός*, *ὁ* Kile.

σφήξ, *κός*, *ὁ* Vespe.

σφυρόν, *τὸ* Ankel.

σφώ Dual. af *σύ*.

σχεδόν næsten.

σχῆμα, *τος*, *τὸ* Holdning, Skikkelse.

σχιζώ kløver.

σχολάζω hengiver mig til en Lærer (*τινί*), er Discipel.

σχολαστικός, *ἡ*, *ὅν* (*σχολάζω*) som gaaer örkeslös, subst. tosset Menneske.

σχολή, *ἡ* Fritid.

σώζω ur. V. frelser.

σῶμα, *τος*, *τὸ* Legeme.

σωτηρία, *ἡ* (*σωτήρ*) Frelse.

σωφρονέω er afholdende, klog (*σώφρων*).

σωφροσύνη, *ἡ* (*σώφρων*) Sædelighed, Selvbeher-skelse.

T.

τάλαντον, *τὸ* Talent (c. 2000 Rd.)

ταμιεῖον, *τὸ* Forraadskammer.

τάξις, *εως*, *ἡ* (*τάσσω*) Bestilling, Orden.

ταπεινός, *ἡ*, *ὅν* lav, ringe.

ταράσσω foruroliger.

τάσσω stiller.

ταῦρος, *ὁ* Tyr.

ταφή, *ἡ* (*θάπτω*) Begravelse, Gravsted.

τάφος, *ὁ* (*θάπτω*) Grav.

τάχος, *ους*, *τὸ* Hurtighed.

ταχύς, *εῖα*, *ὁ* og Adv.

ταχέως hurtig.

τέ og, *τέ-καί* baade-og.

τέθριππον, *τὸ* (*τέσσαρες*, *ἵππος*) Firspand.

τειγίζω befæster, af *τείχος*, *ους*, *τὸ* Mur.

τεκμήριον, *τὸ* Kjendetegn, Mærke.

τέκνον, *τὸ* (*τίκτω*) Barn.

τεκνώω (*τέκνον*) avler Børn.

τεκταίνομαι (*τέκτων*) tømmerer.

τεκτονικός, *ἡ*, *ὅν* som hører til en Tømmerer; især *ἡ τ-κή* nl. *τέχνη* Bygningskunst.

τέλειος, *α*, *ον* (*τέλος*) fuldvoxen. Deraf

τελειότης, *τητος*, *ἡ* Fuldkommenhed.

τελειώω fuldfører; part. τελειωθείς fuldvoxen.
 τελευταῖος, α, ον sidst, τὸ τ-ον advblt. tilsidst, af τελευτάω (τέλος) ender, nl. βίον döer, deraf τελευτή, ἡ Ende, Död. τελέω (τέλος) fuldfører. τελέως ganske, af τέλος, ους, τὸ Ende. τέμενος, ους, τὸ helligt Sted, Lund. τέμνω ur. V. skjærer. τέρας, ως og τος, τὸ Vidunder, Uhyre.. τεσσαρακοστός, ἡ, ὄν den fyrretyvende. τετρά-πους, ουν firføddet. τέτταρες, α fire. τέττιξ, γος, ὁ Græshoppe. τέχνασμα, ατος, τὸ List, af τέχνη, ἡ Kunst, deraf τεχνίτης, ὁ Kunstner. τηλικούτος, -αύτη, -οὔτο (ἤλιξ) saa stor, eg. saa gammel. τίθημι ur. V. sætter, lægger, gjør, indretter, τίθεμαι ὄνομά τιμι giver en et Navn. τιθήνη, ἡ Amme. τίτω ur. V. føder.

τιμάω ærer, af τιμή, ἡ Ære, Æresbevisning, deraf τιμήεις contr. -μήεις, -ήεσσα c. -ῆεσσα, -ήεν c. -ῆν værdifuld, æret. τίμιος, α, ον = τιμήεις. τιμωρέω hjælper. M. -έομαι hævner mig. τιμωρία, ἡ Hævn, Straf. τινάσσω ryster. τίνω ur. V. betaler, τ. δέχην lider Straf. τίς, τίνος, hvo. τίς, τινός en vis, man. τίνυνν altsaa, da. τῶτος, α, ον saadan. τοῖσδε, -άδε, -όνδε = τοῖτος. τοιοῦτος, -αύτη, -οὔτο = τοῖτος. τολμάω vover, deraf τολμηρία, ἡ Forvovenhed. τοξεία, ἡ Bueskydning, af τοξεύω skyder med Bue, nedskyder, af τόξον, τὸ Bue, deraf τοξότης, ὁ Bueskytte. τόπος, ὁ Sted, Plads. τόσος, η, ον saa stor, saa megen. τοσοῦτος, -αύτη, -οὔτο ell. -οὔτον = τόσος.

τότε dengang. τράγημα, τος, τὸ Des-sert. τραγωδία, ἡ Tragoedie. τράπεζα, ἡ Bord. τραῦμα, ατος, τὸ Saar. τράχηλος, ὁ Hals. τραχύς, εἶα, ὁ hvas. τρεῖς, τρία tre. τρέπω ur. V. vender. M. -ομαι vender mig om. τρέφω ur. V. føder, ernærer, opdrager. τρίαίνα, ἡ Trefork. τριακόσιοι, αι, α trehundrede. τριακοστός, ἡ, ὄν den tredivte. τριήρης, ους, ἡ treradaaret Skib. τρικέφαλος, (τρεῖς, κεφαλή) trehovedet. τρίπους, ουν treføddet. τρίς tre Gange. τρισχίλιοι, αι, α tre tusinde. τρίτος, η, ον den tredie, τὸ τρίτον for det tre-

die, tredie Gang (ogs. ἐκ τρίτου). τρι-ώβολον, τὸ tre Oboler (en Mönt = $\frac{1}{2}$ δραχμή). τροπαῖον, τὸ Sejrstegn. τρόπος, ὁ Maade. τροφή, ἡ (τρέφω) Føde pl. Næringsmidler. τροβλίον, τὸ Tallerken. τροφή, ἡ Overdaadighed. τυγχάνω ur. V. opnaaer, træffer (m. Gen.); intr. træffer sig (at være). τύπτω slaer, stöder. τυραννίς, ἰδος, ἡ Eneherredømme. τύραννος, ὁ Enehersker. τυφλός, ἡ, ὄν blind, deraf τυφλὸν gjør blind. τυφός, ὁ Hovmod. τύχη, ἡ Skjæbne, Tilfælde, Lykke, Ulykke, pl. Gjenvordigheder.

T.

ὄβριζω forhaaner, af
ὄβρις, *εως*, *ή* Overmod.
ὄβριστής, *δ* (*ὄβριζω*) fræk
Person, Fornærmer.

ὄγαινω er *ὄγής*, sund,
fornuftig.

ὄγία, *ή* Sundhed.

ὄγής, *ές* sund, fornuftig.

ὄδρα, *ή* Vandsnog.

ὄδρεύω henter Vand, af

ὄδωρ, *ατος*, *τὸ* Vand.

ὄετός, *δ* (*ὄω*) Regn.

ὄιός, *ὄιοῦ* ell. *ὄιέος*, *δ*
Søn.

ὄλη, *ή* Skov.

ὄμεις Plur. af *ὄύ*.

ὄμέναιος, *δ* Bryllupssang.

ὄπ-αν-ίστημι ur. V. stiller

op, i de intr. Tider:
staaer op.

ὄπαρ, *τὸ* indecl. virkelig
Begivenhed, advblt. i
vaagen Tilstand (mod-
sat *κατ' ὄναρ*).

ὄπ-άρχω er.

ὄπατος, *ον* ὄverste, subst.

ὄ π. (i Rom) Con-
sul.

ὄπ-εναντίος, (*ἀντί*), som
er imod, modsat.

ὄπ-εξ-ίσταμαι ur. V. viger
bort.

ὄπέρ Præp. 1) m. Acc.
over; 2) m. Gen. over,
angaaende, for *ο*: til
Bedste for, istedetfor.

ὄπερ-απο-θνήσκω ur. V.
döer for en.

ὄπερ-βαίνω ur. V. gaaer
over, overskrider.

ὄπερ-βάλλω ur. V. kaster
over, intr. gaaer over,
tager Overhaand, deraf

ὄπερ-βολή, *ή* Overmaal.

ὄπερ-έχω ur. V. rager
frem over.

ὄπερ-μεγέθης, *ες* (*μέγε-
θος*) meget stor.

ὄπερ-τενής, *ές* (*τείνω*),
som strækker sig højt,
rager højt frem.

ὄπερ-χαίρω ur. V. glæder
mig meget.

ὄπ-έχω ur. V. holder un-
der, *δ*. *δικην* lider Straf.

ὄπηρετέω tjener, adly-
der, af

ὄπηρέτης, *δ* Tjener.

ὄπ-ισχνέομαι ur. V. lover,
paatager mig.

ὄπό Præp. 1) m. Acc. hen
under; 2) m. Gen. af,
under; 3) m. Dat. un-
der.

ὄπο-βάλλω ur. V. lægger
under; *ὄποβάλλομαι βρέ-
φος* tager et Barn til
mig, som mit eget. Deraf
ὄπό-βλητος, *ον* understuk-
ket.

ὄπο-βρούχως, *ον* under
Vandfladen (*βρούξι*).

ὄπο-δέχομαι modtager.

ὄπο-δέω ur. V. binder un-
der. M. *-ομαι* lader mig
binde (Sko) under.

ὄπό-δημα, *τος*, *τὸ* Saale,
Sko (*ὄποδέω*).

ὄποκριτής, *δ* Skuespiller.

ὄπο-λείπω ur. V. efterlader.

M. *-ομαι* bliver tilbage.

ὄπο-μένω ur. V. forbliver,
udholder.

ὄπο-μινήσκω ur. V. er-
indrer om.

ὄπο-οπτεύω aner, formo-
der.

ὄπο-στρέφω ur. V. vender
tilbage, deraf

ὄπο-στροφή, *ή* Tilbage-
komst.

ὄπο-τάττω underordner.

ὄπο-τίθημι ur. V. lægger
under. M. *-εμαι* giver
i Sinde, raader.

ὄπο-τυγχάνω ur. V. falder
i Talen.

ὄπο-χθόνιος, *ον* (*χθών*)
underjordisk.

ὄπο-χωρέω viger tilbage.

ὄς, *ὄός*, *δ*. (lat. *sus*) Svin.

ὄστερέω kommer for silde,
af

ὄστερος senere, *-ον* Adv.
siden efter.

ὄφ-αλος, *ον* (*ἄλς*) under
Vandet.

ὄφ-άπτω antænder.

ὄφασμα, *τος*, *τὸ* (*ὄφαίνω*)
Væn.

ὄφ-ίστημι ur. V. stiller
hen under, anstiller, i de
intr. Tider: nedsynker,
paatager mig.

ὄψηλός, *ή*, *όν* høj, af

ὄψος, *ους*, *τὸ* Højde.

(φάγω ubr.) *ἐφαγον* spiste.

Aor. til *ἐσθίω*.

φαιδρύνω gjør ren (*φαιδρός*).

φαίνω ur. V. viser. M. *-ομαι* viser mig, synes, skinner.

φακῆ, ἡ Lindsefrugt og den deraf tillavede Spise. *φάλαγξ*, γρος, ἡ Slagorden, især Midten som dannedes af de svært bevæbnede.

φανερός, *ά*, *όν* og Adv. *-ῶς* (*φαίνω*) aabenbar.

φαρμακίς, *ίδος*, ἡ Troidkvinde, af

φάρμακον, τὸ Lægemedel, Gift, Tryllemiddel.

φάσσω siger.

φραυλίζω ringeagter, dadler, af

φραυλος, η, *ον* slet.

φέρω ur. V. fører, bærer, bringer, fremfører, taaler. M. *-ομαι* styrter mig frem.

φεύγω ur. V. (lat. fugio) flygter.

φήμη, ἡ (lat. fama) Rygte, af

φημί ur. V. siger.

φθάνω ur. V. forekommer, kommer i For kjøbet.

φθείρω ur. V. krænker, bestikker.

φθονέω misunder, af *φθόνος*, ὁ Misundelse.

φιλανδρία, ἡ Kjærlighed til Manden, af *ἀνήρ* og *φιλέω*.

φιλάνθρωπος, *ον* menneskekjærlig, af

φιλέω elsker.

φιλήδονος, *ον* (*ἡδονή*) vellystig.

φιλία, ἡ Kjærlighed, Ven skab.

φιλόθεος, *ον* gudfrygtig.

φιλοπερδής, *ές* (*πέρδος*) vindesyg.

φιλονεικέω er trættekjær, strider gjerne.

φιλονεικία, ἡ Trættekjærlighed.

φιλοπάτωρ, *ορος*, ὁ som elsker sin Fader.

φιλόπονος, *ον* arbejdsom.

φίλος, η, *ον* kjær, subst. Ven, deraf

φιλόσοφος (*σοφία*) Philosph.

φιλότεχνος, *ον* (*τέχνη*) kunstig.

φιλότης, *τητος*, ἡ Kjærlighed.

φιλοτιμία, ἡ Ærgjerrighed, af

φιλότιμος, *ον* (*τιμή*) ærgjerrig, ærekjær.

φιλόφρων, *ον* (*φρήν*) venlig.

φιλοχρήματος, *ον* (*χρήμα*) pengebegjerlig.

φιλτρον, τὸ (*φιλέω*) Kjærlighedsdrik.

φοβερός, *ά*, *όν* frygtelig, af *φοβέω* skrækker. M. *-ομαι*

bliver bange, frygter, af *φόβος*, ὁ Frygt.

φοιτάω besøger.

φολις, *ίδος*, ἡ Skjæl.

φονεύω dræber, af

φόνος, ὁ Drab.

φορέω = *φέρω*.

φορτικῶς overmodigen.

φράζω tilkjendegiver.

φρονέω tænker, *μέγα φ.* er stolt, deraf

φρόνησις, *εως*, ἡ Forstand.

φρόνιμος, *ον* forstandig.

φρουρά, ἡ Bevogtning.

φρουρέω (*φρουρός*) bevogter.

φρουρός, ὁ Bevogter.

φουγαδεύω jager i Landflygtighed, af

φυγάς, *άδος*, ὁ (*φεύγω*) Flygtning.

φυγή, ἡ (*φεύγω*) Landflygtighed.

φυλακή, ἡ (*φυλάσσω*) Bevogtning, Opbevaring.

φύλαξ, *κος*, ὁ Bevogter, af *φυλάσσω* bevogter, holder Vagt. M. *-ομαι* vogter mig.

φύλλον, τὸ Blad.

φῦλον, τὸ Art (af levende Væsner).

φύξις, ὁ de flygtendes Beskytter.

φυσάω blæser, puster.

φύσις, *εως*, ἡ (*φύω*) Natur, Skabning.

φυτεία, ἡ Plantning, af *φυτεύω* planter.

φύω ur. V. frembringer; *πέφυκα* er. M. *-ομαι* voxer.

φωλεύς, ὁ Hule.

φωνή, ἡ Stemme.

φωράω opdager, griber (i en Forbrydelse).

φῶς, *φωτός*, τὸ Lys.

X.

χαίνω ur. V. aabner mig, gaber.
χαίρω ur. V. glæder mig, *χαίρειν* nl. *κελεύω* by-der Goddag.
χαίτη, *ή* Hovedhaar.
χαλεπός, *ή*, *όν* vanskelig.
χαλκῆιον, τὸ (*χαλκός*) Værksted.
χάλκεος contr. *χαλκοῦς*, -*έα* c. -*ῆ*, -*εον* c. -*οῦν* af Kobber.
χαλκεύς, *έως*, *ό* Smed.
χαλκό-πους, *οδος* med Kobberfödder, af
χαλκός, *ό* Kobber.
χαρακτήρ, *ῆρος*, *ό* Charakter.
χαρίζομαι forærer, af
χάρις, *ιτος*, *ή* Tjenstbevisning, Tak. *χάριν* adv. for Skyld.
χάσμα, *τος*, τὸ (*χαίνω*) Gab, Svælg.
χειμάζω udsætter for Storm. M. -*ομαι* om-tumbles af Storm, af
χειμών, *ωνος*, *ό* Storm.
χείρ, *χειρός*, *ή* Haand.
χειρο-ήθης, *ες* (*ήθος*) tam.

χειροτονέω vælger ved Haandsoprækning.
χειρουργία, *ή* (*χείρ*, *ξίρον*) Chirurgi.
χειρουργικός, *ή*, *όν* due-lig i Chirurgi.
χείρων, *ον* Comp. af *κακός*.
χελώνη, *ή* Skildpadde.
χέρσος, *ή* Fastland.
χέω ur. V. udgyder.
χηλή, *ή* Kløv.
χιτών, *όνος*, *ό* Underkjortel.
χολώω (*χόλος*) gjör vred.
χορδή, *ή* Streng.
χορεύω (*χόρος*) dandser.
χράομαι bruger.
χράω giver Orakelsvar. M. -*ομαι* spørger Oraklet.
χρεών, τὸ indecl. Fornødenhed.
χρή ur. V. bör.
χρήζω behøver.
χρήμα, *τος*, τὸ Ting. Plur. Skatte, Penge, Formue, deraf
χρηματίζω afgjör Statsanliggender.
χρήσιμος, *η*, *ον* (*χράομαι*) nyttig.

χρησμός, *ό* (*χράω*) Orakelsvar.
χρησμοφδέω (*χρησμός*, *φῶδη*) = *χράω*.
χρηστηριάζω = *χράω*.
χρηστός, *ή*, *όν* brav.
χρίω salver.
χρονίζω trækker i Langdrag, af
χρόνος, *ό* Tid.
χρῦσεος contr. *οῦς*, *έα-ῆ*, *εον-οῦν* (*χρυσός*) af Guld.

χρυσό-μαλλος, *ον* med gylden Uld, af
χρυσός, *ό* Guld.
χρῶμα, *τος*, τὸ Farve.
χρώς, *τος*, τὸ Hud.
χώρα, *ή* Land.
χωρέω viger, begiver mig hen.
χωρίς uden, foruden.
χῶρος, *ό* Sted.

Ψ.

ψάω berører, naaer.
ψεῦδος, *ους*, τὸ Lögn.
ψηφίζομαι (*ψηφος*) beslutter, beskikker ved Stemmegivning.

ψιλός, *ή*, *όν* letbevæbnet.
ψόγος, *ό* Dadel.
ψυχή, *ή* Sjæl.

Ω.

ὦ Interject. oh!
ὠδία, *ωνος*, *ή* Födsselmerte.
ὠδέω ur. V. stöder.
ὠχύς, *εία*, *ό* hurtig.
ὠμός, *ή*, *όν* raa, grusom.
ὠμος, *ό* Skulder.
ὠμότης, *τητος*, *ή* (*ὠμός*) Raahed, Grusomhed.
ὠνέομαι kjøber.
ὠρα, *ή* Tid, Aarstid.

ὡς ligesom, da, at, for at (m. Conj. ell. Optat.), som om, saasom (m. Partic.), (m. Infin.) = *ὥστε*.
ὡσαύτως paa samme Maade.
ὥσπερ ligesom.
ὥστε saa at.
ὠφέλεια, *ή* Nytte, af
ὠφελέω gavner.

Trykfejl.

S.	15	L.	10	f.	n.	Ὅμηρον	l.	Ὅμηρον.
"	"	"	9	"	"	ἑκτὴν	l.	ἕκτην.
"	17	"	1	"	"	ἡμέρας	l.	ἡμέραν.
"	45	"	14	"	"	Κέρωψ	l.	Κέρροψ.
"	96	"	5	"	"	ἀδύνατέω	l.	ἀδυνατέω.
"	142	"	12	"	"	tilføjes	πλήθος,	ους, τὸ Mængde.
